

โรงเรียนเสนาธิการทหารบก

แนวสอน ๑๐๐ - ๑๕ - ๑/๑

(ภาค ๒)

ว่าด้วย

การปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง

ระดับกองทัพภาค

จัดพิมพ์ พ.ศ.๒๕๕๖

คำนำ

แนวสอน 100 - 15-1/1 ว่าด้วยการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังระดับกองทัพอากาศเล่มนี้เป็นเอกสารทางวิชาการที่ได้รับการพัฒนาปรับปรุงขึ้นจากแนวสอนเดิม นส.19 - 45 - 4 ว่าด้วยการพิทักษ์พื้นที่เขตหลัง (กันยายน 2536) และแนวสอน 100- 15-1/1 (ภาค 2) ว่าด้วยการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังระดับกองทัพอากาศ (มีนาคม 2548) เอกสารเล่มนี้ แปรจาก FM.100-15-1 (CORPS OPERATION TACTIC AND TECHNIQUES) ค.ศ.1992 และได้ปรับปรุงให้สอดคล้องกับลักษณะการจัดหน่วยของกองทัพอากาศ, มณฑลทหารบก และจังหวัดทหารบก รวมถึงขีดความสามารถของหน่วยต่าง ๆ ที่มาขึ้นควบคุมทางยุทธการ เช่น หน่วยทหารพราน และหน่วยตำรวจตระเวนชายแดน ให้สามารถเข้าใจบทบาท และหน้าที่ในการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังร่วมกันได้เป็นอย่างดี และสามารถประสานงานกับหน่วยราชการพลเรือนต่าง ๆ ได้อย่างสอดคล้อง โดยอาศัยข้อมูลจากการฝึกของ นทน.ร.ร.สท.ทบ.มาปรับปรุง รวมทั้งจากการปรึกษาหารืออาจารย์ภายในส่วนวิชายุทธวิธี ที่ร่วมแสดงความคิดเห็นต่อการฝึกและเทคนิคในการวางแผน

การพิทักษ์พื้นที่ส่วนหลัง หรือการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง มีความหมาย และวัตถุประสงค์เดียวกัน แต่เพื่อให้วิชานี้มีความทันสมัย และมีความสมบูรณ์มากขึ้น จึงต้องมีการเปลี่ยนแปลงการเรียกชื่อจาก การพิทักษ์พื้นที่ส่วนหลัง ไปเป็น การปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง โดยมีความมุ่งหมายดังนี้

1.มีความต้องการที่จะใช้คำศัพท์ และหลักการของการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังให้สอดคล้องกับหลักนิยมอากาศพื้นดิน ซึ่งกองทัพบกได้อนุมัติให้ใช้อยู่ในปัจจุบัน และเมื่อกล่าวถึงการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง ก็จะเกิดความเข้าใจในภาพสนามรบเดียวกัน

2.ต้องการให้มีรายละเอียดของการปฏิบัติทางทหารเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้ นทน.สามารถเข้าใจ นำไปวางแผน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการฝึก หรือปฏิบัติการรบได้

3.ต้องการให้มีรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับฝ่ายพลเรือน (กระทรวงมหาดไทย) ประกอบด้วยสรุปสาระสำคัญของ พรบ.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 2550 , แผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2553 - 2557, พระราชบัญญัติกองอาสารักษาดินแดน พ.ศ. 2497 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2504

4. สอดคล้องกับการแสวงข้อตกลงใจตามแนวสอน 100-9

เอกสารเล่มนี้จะแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 การปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพอากาศ

ตอนที่ 2 การป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ประกอบด้วย พรบ.การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยพ.ศ. 2550 และการป้องกันและบรรเทาภัยด้านความมั่นคง(การพิทักษ์พื้นที่ส่วนหลัง)(ข้อมูลจาก แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ.2553-2557)

ตอนที่ 3 เป็นภาคผนวกเกี่ยวกับกิจกรรมของการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง

Maj Krerkrit

หาก นทท.หรือผู้ที่สนใจพบข้อบกพร่องหรือมีข้อคิดเห็นเพิ่มเติม กรุณาแจ้งรายละเอียดได้ โดยตรงที่ พ.อ.กฤษฏา สีวะรา และ พ.ท.เกริกฤทธิ์ ทรงประกอบ โทร.02-241-4047, 89316 จักเป็นพระคุณยิ่ง

(ขอขอบคุณ พ.อ.ปรีชา รุ่งประดิษฐ์ ในการให้ข้อเสนอแนะ และแปลเอกสารเล่มนี้ รวมถึง พ.อ.พินิจ ฉัตรเสถียรพงศ์, พ.อ.เทอดศักดิ์ คำจำ, พ.อ.ธิดิษย์ เทียนทอง และ พ.อ.ทรงวิทย์ หนูนักดี ที่ร่วมแสดงแนวความคิด และให้คำปรึกษาตลอดมา รวมทั้ง ร.ต.วินิจ มอญสุซ่า ที่จัดพิมพ์ และวาดรูป งานเอกสารเล่มนี้เสร็จสมบูรณ์)

สารบัญ

ลำดับ	เรื่อง	หน้า
	<u>ตอนที่ 1</u>	
1.	คำนำ - การปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง - ความมุ่งหมาย, วัตถุประสงค์ - ขอบเขตการปฏิบัติการ ในพื้นที่ส่วนหลัง	ก
2.	โครงสร้างของสนามรบ	1
3.	ระบบปฏิบัติการสนามรบในพื้นที่ส่วนหลัง	6
4.	การปฏิบัติการ ในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค 4.1 การบังคับบัญชาและการควบคุม - ทก.หลัง - ศป.พล. 4.2 การดำรงสถานภาพ 4.3 การเคลื่อนย้าย 4.4 การจัดการพื้นที่ 4.5 การระวังป้องกัน - เสนอของข้าศึก - ภัยคุกคาม - ที่หมายในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค - การเฝ้าตรวจ - การป้องกันฐาน - กำบังขอบใต้ของกองทัพภาค - กำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการ ในพื้นที่ส่วนหลัง	16 17 25 29 33 46 47 48 49 50 55 60 64
5.	การควบคุมความเสียหาย - กระบวนการควบคุมความเสียหาย - ข้อพิจารณาในการวางแผน - การปฏิบัติการควบคุมความเสียหาย	68 68 69 71

x

ลำดับ

เรื่อง

หน้า

ตอนที่ 2

6.	การป้องกันภัยฟ้าพลเรือน	75
7.	กองอำนาจการป้องกันภัยฟ้าพลเรือนในการปฏิบัติการ
ในพื้นที่ส่วนหลัง	93

ตอนที่ 3

8.	ภาคผนวก ค กิจกรรมการปฏิบัติการ ในพื้นที่ส่วนหลัง	103
	ผนวก ก การเตรียมสนามรบด้านการข่าว	104
	ผนวก ข การควบคุมบังคับบัญชา	106
	ผนวก ค เทคนิคการใช้กำลัง	115
	ผนวก ง เทคนิคการควบคุมความเสียหาย	117
	ผนวก จ เทคนิคในการกำหนดหนทางปฏิบัติของกองทัพภาค	121
9.	เอกสารเพิ่มเติม	150
	ระดับของภัยคุกคาม ในพื้นที่ส่วนหลัง	151
	สิ่งที่เป็นภัยคุกคาม ในสนามรบ	160
	กองอาสารักษาคืนแดน	170
	ตำรวจตระเวนชายแดน	179
	กรมทหารพราน	183
	สารวัตรทหาร	186
10.	คำย่อ	194

ตอนที่ 1

การปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค

กล่าวนำ

1. การปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง คือ การปฏิบัติการต่าง ๆ เพื่อให้กิจกรรมในพื้นที่ส่วนหลังสามารถดำเนินไปอย่างสอดคล้อง และต่อเนื่อง การปฏิบัติเหล่านี้รวมถึงการควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่ซึ่งดำเนินการ โดยทุกหน่วย (หน่วยรบ, หน่วยสนับสนุนการรบ, หน่วยสนับสนุนการช่วยรบ หน่วยพลเรือนที่ปกครองพื้นที่) โดยลำพัง หรือ โดยเป็นความพยายามร่วม เพื่อที่จะป้องกันกำลังต่าง ๆ, ศัตรู, ภัยอันตราย หรือเอาชนะการปฏิบัติของข้าศึกในพื้นที่ส่วนหลัง และประกันว่าเกิดเสรีในการปฏิบัติทางลึกและการปฏิบัติระยะใกล้

2. ความมุ่งหมายของการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง คือ

2.1 เพื่อป้องกัน คุ้มครอง แหล่งทรัพยากรทั้งปวง

2.2 เพื่อขวัญและกำลังใจของประชาชน

2.3 เพื่อดำรงความมั่นคงเนื่องในการป้องกันประเทศ

3. วัตถุประสงค์ในการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง กระทำเพื่อ

3.1 รักษาความปลอดภัยบุคคล สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งปวงในพื้นที่ส่วนหลัง

3.2 ป้องกันและขัดขวางการปฏิบัติของฝ่ายตรงข้าม ที่มุ่งจะกระทำต่อเป้าหมายสำคัญภายในพื้นที่ส่วนหลัง

3.3 ป้องกันและกำจัดการปฏิบัติของฝ่ายตรงข้าม ที่จะขัดขวางต่องานสนับสนุนการรบ และงานสนับสนุนทางการช่วยรบให้กับหน่วยในแนวหน้า

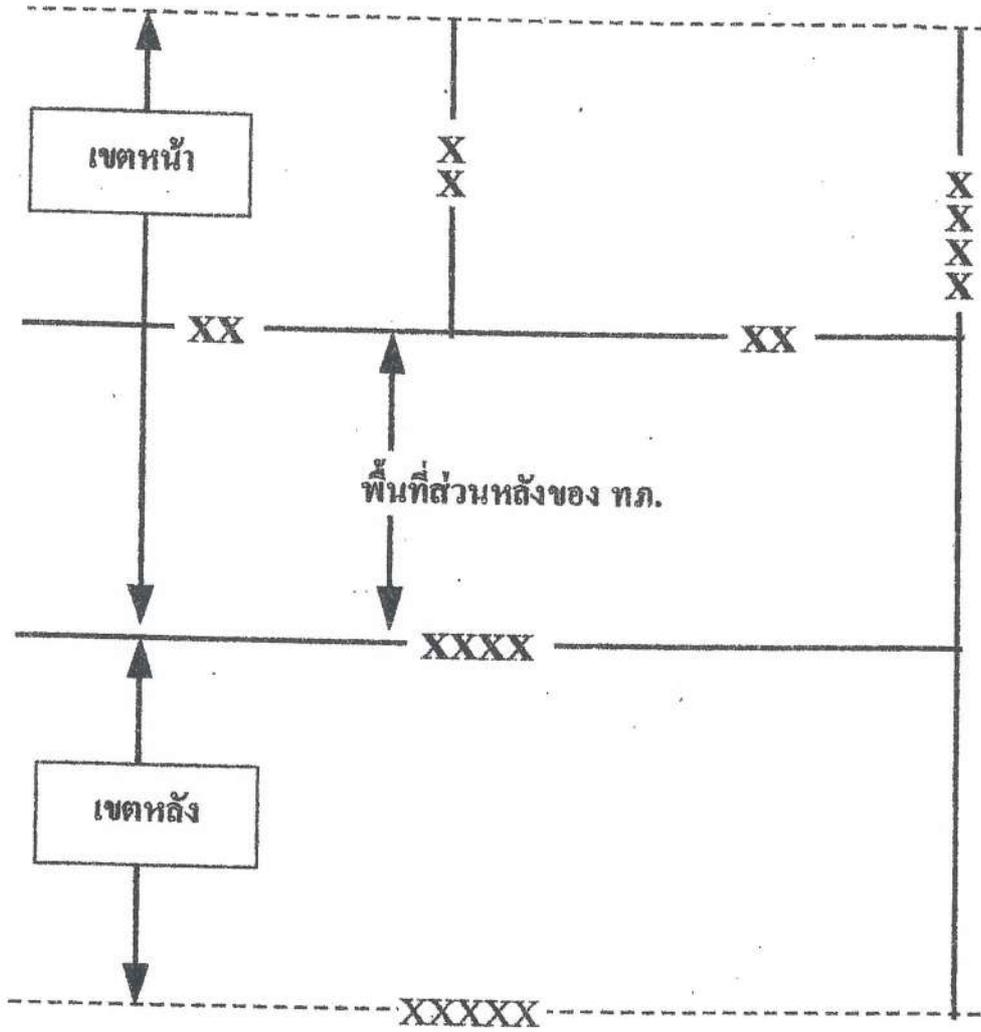
3.4 ทำให้กำลังฝ่ายเราสามารถเคลื่อนย้ายในพื้นที่ส่วนหลัง ได้โดยสะดวก ปราศจากการรบกวน และขัดขวางจากฝ่ายตรงข้าม

3.5 ค้นหา ตรีง และทำลายกำลังฝ่ายตรงข้าม ที่ล่องล้าเข้ามาในพื้นที่ส่วนหลัง

3.6 ดำเนินการควบคุมความเสียหาย มิให้ขยายขอบเขตออกไป รวมทั้งทำการรบ บรรเทาทุกข์ ภายหลังจากที่เหตุการณ์ได้ผ่านพ้นไปแล้ว

ข

เขตสงคราม

เขตภายใน

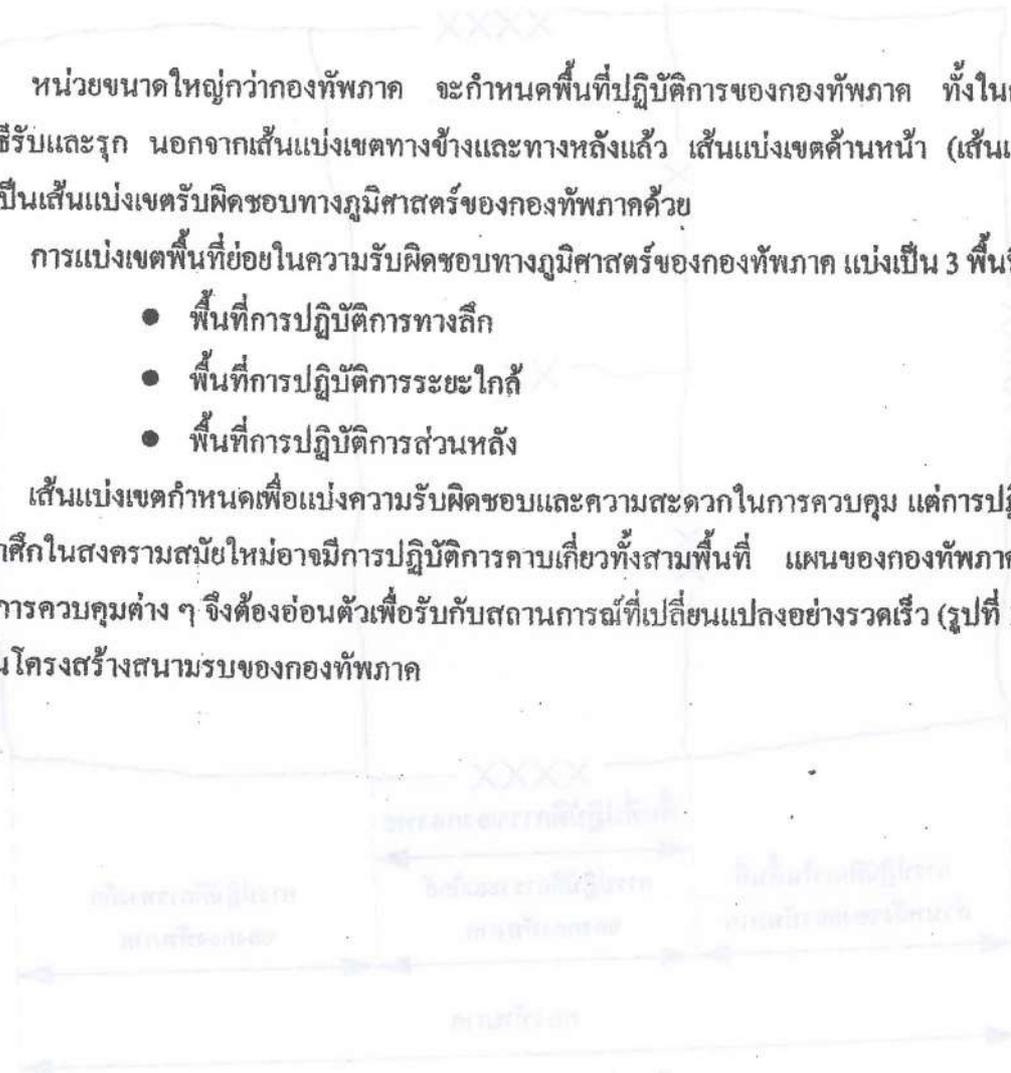
โครงสร้างของสนามรบ

หน่วยขนาดใหญ่กว่ากองทัพภาค จะกำหนดพื้นที่ปฏิบัติการของกองทัพภาค ทั้งในการยุทธ์ด้วยวิธีรับและรุก นอกจากเส้นแบ่งเขตทางข้างและทางหลังแล้ว เส้นแบ่งเขตด้านหน้า (เส้นแนวขั้น) ยังใช้เป็นเส้นแบ่งเขตรับผิดชอบทางภูมิศาสตร์ของกองทัพภาคด้วย

การแบ่งเขตพื้นที่ย่อยในความรับผิดชอบทางภูมิศาสตร์ของกองทัพภาค แบ่งเป็น 3 พื้นที่คือ

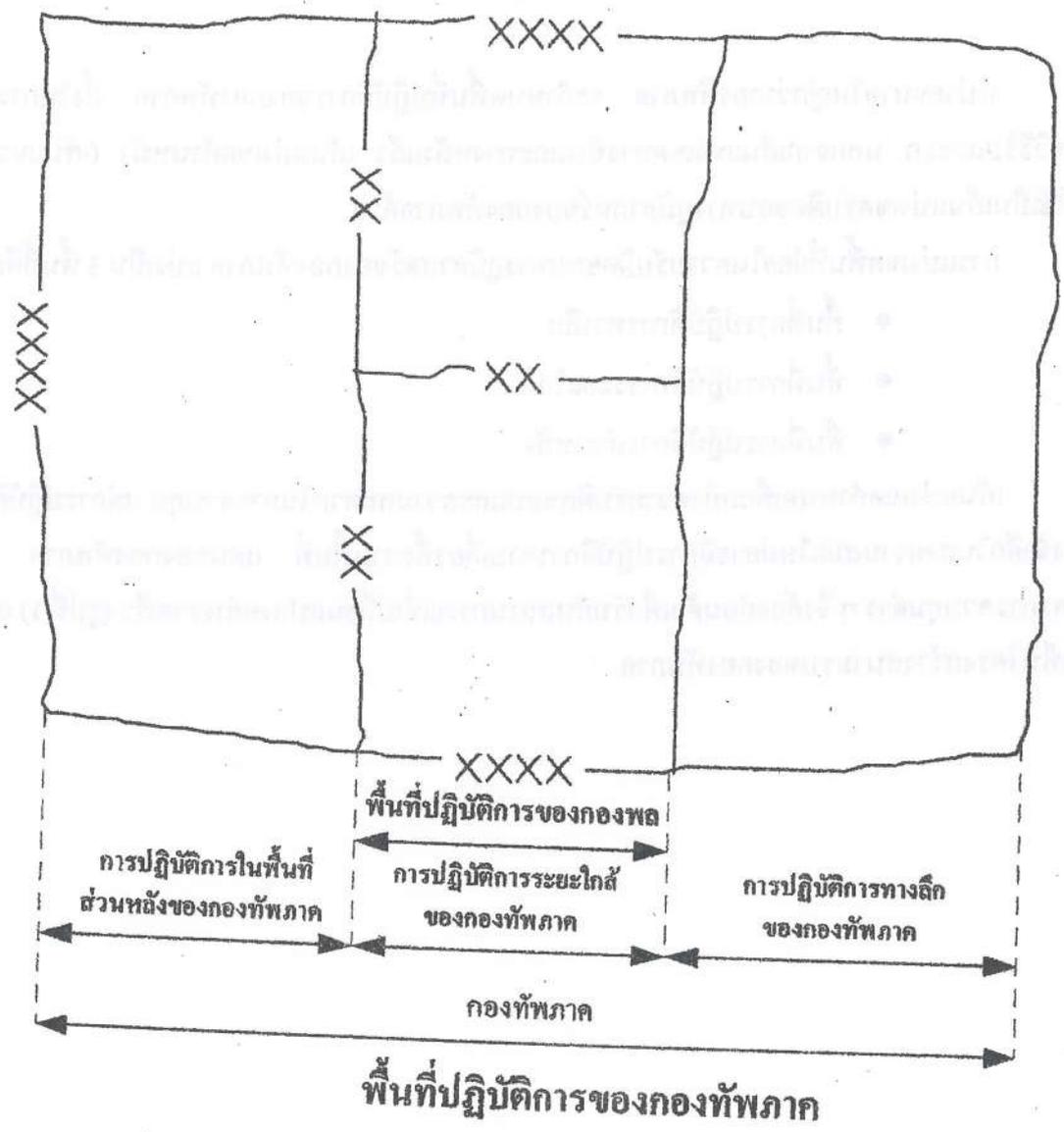
- พื้นที่การปฏิบัติการทางลึก
- พื้นที่การปฏิบัติการระยะใกล้
- พื้นที่การปฏิบัติการส่วนหลัง

เส้นแบ่งเขตกำหนดเพื่อแบ่งความรับผิดชอบและความสะดวกในการควบคุม แต่การปฏิบัติการของข้าศึกในสงครามสมัยใหม่อาจมีการปฏิบัติการคาบเกี่ยวทั้งสามพื้นที่ แผนของกองทัพภาค และมาตรการควบคุมต่าง ๆ จึงต้องอ่อนตัวเพื่อรับกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (รูปที่ 1) แสดงให้เห็น โครงสร้างสนามรบของกองทัพภาค

รูปที่ 1 โครงสร้างสนามรบของกองทัพภาค

รูปที่ 1 โครงสร้างสนามรบของกองทัพภาค

การปฏิบัติการระยะใกล้

- เป็นการปฏิบัติการรบและการรบประชิดของหน่วยดำเนินกลยุทธ์หลักของกองทัพภาค รวมทั้งการปฏิบัติการสนับสนุนการรบและการสนับสนุนการช่วยรบที่ดำเนินอยู่ด้วย

- รวมถึงการปฏิบัติการทั้งทางลึก, ระยะใกล้และส่วนหลังทั้งของกองพล, กรมดำเนินกลยุทธ์อิสระ, หรือ กรมทหารม้าลาดตระเวนที่รบติดพันอยู่ด้วย

- การปฏิบัติการระยะใกล้ไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นใกล้แนวปะทะเสมอไป เช่น การยิงต่อต้านการยิงของ ป.ข้าศึก ซึ่งสนับสนุนกองพลหรือกรมที่เข้าปะทะ ถือเป็นปฏิบัติการระยะใกล้ แต่การค้นหาเป้าหมายที่อยู่ทางลึกไปในส่วนหลังของข้าศึก แม้ที่ตั้งของหน่วยค้นหาจะอยู่ใกล้แนวปะทะ ก็ไม่ถือเป็นการปฏิบัติการระยะใกล้ ส่วนการปฏิบัติการเป็นส่วนกำบังและส่วนระวังป้องกันจัดเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติการระยะใกล้

- การปฏิบัติการในทางลึกและส่วนหลังจะกระทำเพื่อให้เกือบลดต่อชัยชนะของการปฏิบัติการระยะใกล้ของกองทัพภาคเสมอ

การปฏิบัติการรบทางลึก

- การปฏิบัติการทางลึกเป็นกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีผลโดยตรงต่อกองกำลังข้าศึกที่ไม่ได้รบปะทะอยู่ในปัจจุบัน แต่มีขีดความสามารถที่จะเข้ารบปะทะหรือมีผลต่อการปฏิบัติการระยะใกล้ในอนาคต

- การปฏิบัติการทางลึกกระทำได้ด้วยการผสมผสานการดำเนินกลยุทธ์, การยิงสนับสนุนและ/หรือมาตรการต่อต้านการบังคับบัญชาและการควบคุม (C3CM)

- เป้าหมายของการปฏิบัติการทางลึกคือ

- กองกำลังข้าศึกที่ยังไม่เข้าปะทะแต่สามารถเข้าปฏิบัติการรบปะทะต่อฝ่ายเรา

- การยิงสนับสนุนและการรวบรวมข่าวกรอง, ระบบบังคับบัญชาและควบคุมและศูนย์สนับสนุนทางการช่วยรบ

- สะพาน, สิ่งอำนวยความสะดวกในการขนส่งและจุดค้ำยันต่าง ๆ

- แม่ทัพภาค จะเป็นผู้กำหนด โดยอาศัยข้อเสนอแนะของฝ่ายเสนาธิการ และจะกระทำเพื่อผลการปฏิบัติการในระยะใกล้ในอนาคต

- วัตถุประสงค์ของการปฏิบัติการทางลึกคือการเปลี่ยนท่วงทำนองของการรบปะทะของข้าศึกให้ช้าลง เพื่อให้เกือตูลต่อฝ่ายเรา กระทำได้โดยการ โจมตีขัดขวางการเข้ารบปะทะของกองกำลังที่ยังสดชื่น ให้สอดคล้องกับการ โจมตีต่อส่วนบังคับบัญชาและควบคุม โดยที่ไม่ต้องทำลายกำลังข้าศึกในทางลึกทั้งหมด

- การปฏิบัติการทางลึกต้องสนธิเข้ากับแผนการปฏิบัติโดยส่วนรวม

- ผู้ประสานการยิงสนับสนุนจะเป็นผู้รับมอบอำนาจและความรับผิดชอบจากแม่ทัพภาค ในการควบคุมการยิงทางลึกทั้งปวง รวมทั้งการปฏิบัติการทางอากาศยุทธวิธีและการปฏิบัติการรบกวน

- ผบ.กองกำลังดำเนินกลยุทธ์ทางลึกจะได้รับมอบพื้นที่ปฏิบัติการและควบคุมการรบทั้งปวงในพื้นที่นั้น

- เมื่อกองกำลังข้าศึกเคลื่อนเข้าสู่พื้นที่ดำเนินกลยุทธ์ของหน่วยรบ (พื้นที่ปฏิบัติการระยะใกล้ของกองทัพภาค) จะเปลี่ยนจากเป้าหมายทางลึกของกองทัพภาคเป็นเป้าหมายทางลึกของหน่วยรบนั้นไป

การปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง

- เป็นกิจกรรมต่าง ๆ ตั้งแต่เส้นเขตหลังของกองทัพภาค จนถึงเส้นเขตหลังของหน่วยดำเนินกลยุทธ์ที่ปะทะข้าศึก เป็นการปฏิบัติการต่าง ๆ เพื่อให้กองทัพภาคมีเสถียรในการดำเนินกลยุทธ์และมีความต่อเนื่องในการปฏิบัติการยุทธ รวมถึงการดำรงความต่อเนื่องการบังคับบัญชาและการควบคุม กองทัพภาคประสานสอดคล้องการปฏิบัติการ ในพื้นที่ส่วนหลังในเรื่องการจัดการพื้นที่, การรักษาความปลอดภัย การดำรงสถานภาพและการเคลื่อนย้าย ให้เข้ากันกับการปฏิบัติการระยะใกล้และการปฏิบัติการทางลึกของกองทัพภาค ตามแนวความคิดและเจตนารมณ์ของแม่ทัพภาค

- เนื่องจากข้าศึกมีขีดความสามารถในการปฏิบัติการในส่วนหลัง เพื่อยึดพื้นที่และชิงความริเริ่ม ทำให้ลดขีดความสามารถและขจัดความอ่อนตัวและขีดความสามารถในการช่วยรบของฝ่ายเรา เป้าหมายของการปฏิบัติการในส่วนหลังได้แก่-

- แหล่งเก็บและส่งระบบปล่อยอาวุธนิวเคลียร์ และเคมี
- สิ่งอำนวยความสะดวกในการควบคุมและบังคับบัญชาที่สำคัญ
- ที่ตั้งยิงของปืนใหญ่ป้องกันภัยทางอากาศ
- พื้นที่รวมพลของกองหนุน
- จุดค้ำขนบนเส้นหลักการคมนาคม

บ้าง

- สิ่งอำนวยความสะดวกที่สำคัญในการสนับสนุน และการส่งกำลัง
- ฐานทัพอากาศ
- ระดับของภัยคุกคามในส่วนหลังแบ่งได้ 3 ระดับ
 - ระดับ I ภัยคุกคามที่สามารถต่อสู้ได้ด้วยมาตรการป้องกันตนเองของแต่ละฐานปฏิบัติการหรือส่วนของพื้นที่ในฐานปฏิบัติการ
 - ระดับ II ภัยคุกคามที่เกินขีดความสามารถในการต่อสู้ด้วยมาตรการป้องกันตนเองของแต่ละฐานปฏิบัติการหรือส่วนของพื้นที่ในฐานปฏิบัติการแต่ สามารถตอบโต้ได้ด้วยกองกำลังตอบโต้ ปกติได้แก่ สท. หรือกำลังอื่น ๆ ที่เหมาะสมซึ่งมีการยิงสนับสนุนประกอบด้วย
 - ระดับ III ภัยคุกคามที่ต้องใช้การตกลงใจของ ผบ. ในการใช้กองกำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังเข้าทำการต่อสู้
- รองแม่ทัพภาคปกติจะได้รับแต่งตั้งเป็น ผบ.ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังโดยมีความรับผิดชอบดังนี้.-
 - จัดให้หน่วยทุกหน่วยในส่วนหลังที่ได้รวมตัวตั้งเป็นฐานปฏิบัติการและเป็นส่วนของพื้นที่ในฐานปฏิบัติการได้มีการวางแผนต่อสู้กับภัยคุกคามระดับ I และควบคุมการใช้กำลังเหล่านั้น
 - จัดให้มีแผนการตอบโต้ภัยคุกคามระดับ II ที่เกินความสามารถของฐานปฏิบัติการและส่วนของพื้นที่ในฐานปฏิบัติการ
 - ประสานการใช้กำลังปฏิบัติการของ กำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง และควบคุมการใช้กำลังเหล่านั้น
 - ประสานงานและเชื่อมต่อกับผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ของพันธมิตรและ/หรือประเทศเจ้าบ้าน
 - ประสานงานการสนับสนุนด้านการควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่
 - รวมการยิงสนับสนุน (ปกอ.และการสนับสนุนทางอากาศยุทธวิธีถ้ามี) เข้าในแผนการระวังป้องกันพื้นที่ส่วนหลัง

ระบบปฏิบัติการสนามรบในพื้นที่ส่วนหลัง

การดำเนินงานกลยุทธ์

- **กำลังแบบหนัก** - ปกติจะไม่แบ่งมอบให้กับการปฏิบัติในพื้นที่ส่วนหลัง นอกจากนี้ภัยคุกคามระดับสามเกิดขึ้นในพื้นที่ส่วนหลัง กำลังส่วนนี้อาจเป็นส่วนหนึ่งของกองหนุนกองทัพภาค หรือเป็นกำลังซึ่งจัดขึ้นโดยเฉพาะก็ได้ กำลังส่วนนี้อาจจัดเป็นกำลังเฉพาะกิจ โดยมีกำลังทหารราบยานเกราะเป็นหลัก เพื่อให้มีขีดความสามารถในการรบเคลื่อนดิน
- **กำลังแบบเบา** - กำลังแบบเบาซึ่งได้รับการสนับสนุนเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายที่รวดเร็วจะมีประสิทธิภาพมากสำหรับการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง กำลังแบบเบาดังกล่าวจะมีขีดความสามารถในการสู้รบในพื้นที่ที่ยากลำบาก เช่น เมือง, ตำบลส่งกำลัง เป็นต้น อาวุธต่อสู้ถึงขนาดเบาและเฮลิคอปเตอร์ขนส่ง จะเป็นอาวุธที่สำคัญในการเผชิญหน้ากับภัยคุกคามในพื้นที่ส่วนหลัง
- **กรมทหารม้าลาดตระเวน** - กรมทหารม้าลาดตระเวนนี้สามารถที่จะเข้าทำการต่อสู้กับหน่วยยานเกราะหรือหน่วยทหารราบยานเกราะหรือหน่วยทหารราบยานเกราะหรือหน่วยทหารราบยานเกราะของข้าศึก ซึ่งเป็นภัยคุกคามในพื้นที่ส่วนหลังได้ ตลอดจนมีความคล่องแคล่วที่ตอบโต้ต่อกำลังส่งลงหรือกำลังเคลื่อนที่ทางอากาศ ของข้าศึกได้ แต่จะขาดประสิทธิภาพเมื่อต้องทำการสู้รบในภูมิประเทศปิดและ/หรือพื้นที่สิ่งปลูกสร้างเนื่องจากขาดกำลังทหารม้าปืนเล็ก
- **หน่วยบิน** - มีขีดความสามารถที่จะเคลื่อนอย่างรวดเร็วในพื้นที่กว้างขวางและเข้าโจมตีเป้าหมายได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพทั้งในเวลากลางวันและเวลากลางคืน หน่วยบินนี้เหมาะสมที่จะปฏิบัติการ

ในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค การได้รับข่าวกรองอย่างทันเวลา จะทำให้หน่วยเฮลิคอปเตอร์โจมตี สามารถที่จะเข้าทำการสู้รบกับ หน่วยโจมตี ทางอากาศของข้าศึกได้ก่อน หรือระหว่างการส่งลง นอกจากนี้หน่วยเฮลิคอปเตอร์โจมตี ยังเป็นเครื่องมือที่เหมาะสม ที่จะทำการสู้รบกับหน่วยยานเกราะของข้าศึกที่ปฏิบัติการในพื้นที่ ส่วนหลังของฝ่ายเรา เฮลิคอปเตอร์ของหน่วยบินจะใช้ในการขนส่ง กำลังภาคพื้นดิน เข้าทำการรบกับภัยคุกคามที่เกิดขึ้นในพื้นที่ส่วน หลังของฝ่ายเราได้อย่างประสิทธิภาพ

ความคล่องแคล่ว, การต่อต้านความคล่องแคล่วในการเคลื่อนที่, ความอยู่รอด

● ฉ ระดับกองทัพภาค

- สห. จะช่วยให้เกิดความคล่องแคล่วในการเคลื่อนที่โดยการควบคุมการจราจร
- ชุดลาดตระเวนและทำลายล้างพืชทางเคมี จะช่วยให้เกิดความอยู่รอด
- ทหารช่างจะก่อให้เกิดความคล่องแคล่ว, การต่อต้านความคล่องแคล่วในการเคลื่อนที่ และความอยู่รอดมากที่สุด

● ทหารช่าง

- ทหารช่างจะช่วยเหลือการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังด้วยการวิเคราะห์ภูมิประเทศ และวางแผนต่อต้านความคล่องแคล่วในการเคลื่อนที่ เครื่องกีดขวางที่มีการประสานสอดคล้องกัน อย่างดี จะถูกจัดวางเพื่อขัดขวางการเคลื่อนที่ตามแนวทางเคลื่อนที่วิกฤติ และใช้ป้องกันสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ นอกจากนี้ยังต้องมีการวางแผนใช้เครื่องกีดขวางประเภทแรงดัน เพื่อขัดขวางและโคดเคี้ยวภัยคุกคามที่เกิดขึ้นในพื้นที่ส่วนหลัง เมื่อเวลาและทรัพยากรอำนวยทหารช่างของกองทัพภาค จะปฏิบัติการเพื่อความอยู่รอดสำหรับการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง งานดังกล่าวได้แก่ การสร้างที่กำบังให้แก่ตำบลส่งกำลังต่าง ๆ

การดำรงสถานภาพทางการช่าง สำหรับการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังได้แก่ การรักษาเส้นหลักการส่งกำลังให้เปิดใช้ได้ตลอดเวลาและอยู่ในสภาพที่ดี ทหารช่างของกองทัพภาคจะสร้าง, รักษา, ซ่อมแซมถนน และสนามบิน ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงสะพานทางยุทธวิธี เป็นสะพานที่ถาวรมากขึ้นเมื่อมีเวลา ทหารช่างกองทัพภาคจะประสานงานกับหน่วยเหนือ และชาติเจ้าบ้าน เพื่อให้ทางรถไฟ, ถ่าน้ำ และปมคมนาคมอื่น ๆ อยู่ในสภาพที่ใช้การได้ ตลอดจนก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกของกองบัญชาการช่วยรบที่จะให้บริการแก่หน่วยต่าง ๆ

นอกจากนี้ ทหารช่างยังมีการฝึกที่จะทำการรบในลักษณะของทหารราบ ตามที่แม่ทัพภาคตั้งการ ทหารช่างอาจจะใช้เป็นกำลังตอบโต้ ในการต่อสู้กับภัยคุกคามระดับ 2 แทนการใช้ทหารสารวัตรได้ แต่อย่างไรก็ตาม จะต้องพิจารณาถึงผลลัพธ์ที่ได้ต่อการสูญเสียประสิทธิภาพทางการช่างไป

การยิงสนับสนุน

● **ณ ระดับกองทัพบก ประกอบด้วย**

- ป.สนาม
- การก่อกวนทางอิเล็กทรอนิกส์
- การสนับสนุนทางอากาศยุทธวิธี
- ปกติการยิงของปืนเรือจะให้การสนับสนุนต่อกองพลและหน่วยที่เล็กกว่า

● **ป.สนาม**

- ให้การสนับสนุนต่อการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพบก โดยได้รับมอบภารกิจ “เมื่อสั่ง” เป็นอย่างน้อย เพื่อทำการยิงสนับสนุนให้กับหน่วยที่เข้าทำการรบกับภัยคุกคามระดับ 2 และ 3 ในการนี้อาจจะมีการวางหน่วยทหารปืนใหญ่บางหน่วยไว้ล่วงหน้าเพื่อทำการยิงสนับสนุนต่อการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพบก

● **การก่อกวนทางอิเล็กทรอนิกส์**

- การก่อกวนทางอิเล็กทรอนิกส์ ที่ให้การสนับสนุนต่อการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพบกนั้น จะใช้ได้อย่างจำกัด เพื่อป้องกันการรบกวนของข้าศึก ต่อระบบการติดต่อสื่อสารของฝ่ายเรา ตลอดจนป้องกันการกำหนดที่ตั้งฝ่ายเราของข้าศึก

● **การสนับสนุนทางอากาศยุทธวิธี**

- การสนับสนุนทางอากาศยุทธวิธีต่อการปฏิบัติในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพบก อาจได้แก่การขนส่ง สป.ที่วิกฤตหรือเพิ่มเติมกำลังให้กับหน่วย และปฏิบัติการทางอากาศต่อการโจมตีทางอากาศของข้าศึก ปกติแล้ว สอก. (CAS) จะไม่แบ่งมอบให้กับหน่วยที่อยู่ในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพบก แต่อย่างไรก็ตาม สอก. อาจจะได้รับมาจากภารกิจอื่น ๆ เพื่อช่วยในการต่อต้านภัยคุกคามระดับ 2 หรือ 3

● **การข่มระบบป้องกันภัยทางอากาศของข้าศึกร่วม**

- ภัยคุกคามระดับ 3 ที่เป็นได้มากที่สุดในพื้นที่ที่ส่วนหลังของกองทัพบกนั้นจะประกอบด้วย หน่วยส่งทางอากาศ และหน่วยเคลื่อนที่ทางอากาศ ซึ่งมีหน่วยป้องกันภัยทางอากาศในอัตราด้วย ดังนั้น การข่มระบบป้องกันภัยทางอากาศของข้าศึก จึงมีความจำเป็น

การป้องกันภัยทางอากาศ

- ลดหรือทำลายประสิทธิภาพการโจมตีของอากาศยานหรือจรวดของข้าศึก

การป้องกันภัยทางอากาศในพื้นที่ส่วนหลัง จะมุ่งเน้นการป้องกันพันธกิจที่สำคัญในพื้นที่ส่วนหลัง ในขณะที่เดียวกันก็จะทำลายอากาศยานของข้าศึก ที่เข้ามาในห้วงอากาศของฝ่ายเราให้ได้มากที่สุด สิ่งที่จะต้องป้องกันในพื้นที่ส่วนหลังได้แก่

- ระบบการบังคับบัญชา, ควบคุม, การติดต่อสื่อสาร และข่าวกรอง
- ระบบการสนับสนุนและดำรงสถานภาพ
- เครื่องมือสำหรับการโจมตีทางลึก
- เส้นหลักการคมนาคม
- ฐานทัพอากาศ/สนามบิน

๑๓๑

หลักพื้นฐานสำหรับความสำเร็จในการป้องกันภัยทางอากาศในพื้นที่ส่วนหลัง ก็คือการสร้างพื้นที่ป้องกันในพื้นที่ส่วนหลังให้ครอบคลุมทั้งในระดับยุทธวิธีและยุทธการ พื้นที่ครอบคลุมนี้จะเน้นในการป้องกันสิ่งอำนวยความสะดวกหรือ เครื่องมือซึ่งกำหนดโดยผู้บังคับบัญชา ระดมป้องกันภัยทางอากาศ ระยะปานกลาง ระยะใกล้ และกำลังทางอากาศ จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการป้องกันภัยทางอากาศ

การข่าวกรอง

- การข่าวกรองที่สนับสนุนการปฏิบัติการ ในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาคจะมีพื้นฐานจากการประมวลการข่าวกรองและจะมุ่งเน้นต่อกิจกรรมของข้าศึกที่เป็นไปได้ ซึ่งสามารถรวบรวมข้อขีดความสามารถของกองทัพภาค ที่จะสนับสนุนการปฏิบัติการข่าวกรองทางกายภาพจะเป็นแหล่งข่าวสารที่สำคัญ หน่วยเหนือ, หน่วยรอง และหน่วยข้างเคียง เป็นแหล่งข่าวที่สำคัญ เช่นเดียวกัน
- เป้าหมายของข่าวกรองของกองทัพภาคในการปฏิบัติในพื้นที่ส่วนหลัง ได้แก่
 - พิสูจน์ทราบแต่เน้นเกี่ยวกับหน่วยดำเนินกลยุทธ์ของข้าศึกที่จะเข้ามาปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค พร้อมทั้งเป้าหมายของหน่วยดังกล่าว
 - พิสูจน์ทราบและกำหนดที่ตั้งกำลังไม่ตามแบบ หรือพลพรรคของข้าศึกซึ่งจะปฏิบัติการก่อการร้าย, ก่อวินาศกรรมหรือปฏิบัติการอื่น ๆ ที่จะมีผลกระทบต่อปฏิบัติการของกองทัพภาค
 - พิสูจน์ทราบและกำหนดที่ตั้งข้าศึกทั้งเป็นบุคคล และเป็นชุดที่ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค

การสนับสนุนทางการช่วยรบ

● การดำรงสถานภาพสำหรับการปฏิบัติในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค ประกอบด้วยการสนับสนุนให้กับหน่วยสนับสนุนการรบและหน่วยสนับสนุนการช่วยรบที่มีที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค, หน่วยดำเนินกลยุทธ์ที่เคลื่อนที่ผ่าน หรือเข้าที่ตั้งชั่วคราวในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค และหน่วยที่ปฏิบัติการทางยุทธวิธีในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค สิ่งสำคัญที่สุด ก็คือ การรวบรวมระบบการสนับสนุนการช่วยรบสำหรับการปฏิบัติการระยะใกล้และการปฏิบัติการทางลึก กองทัพภาคจะต้องวางแผนสำหรับการป้องกันที่ตั้งที่เกี่ยวข้องกับการดำรงสถานภาพและเส้นการคมนาคมที่จะสนับสนุนต่อหน่วยดำเนินกลยุทธ์ หน่วยสนับสนุนทางการช่วยรบ จะต้องเข้าที่ตั้งที่อย่างเพียงพอและมีความอ่อนตัว และต้องเตรียมการที่จะเข้าตั้งแห่งใหม่ตามสถานการณ์ที่จะเป็นไป สนามบินในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค จะใช้สำหรับการส่งกำลังทางอากาศ และการส่งกลับผู้บาดเจ็บ ตลอดจนการอพยพจากพื้นที่ปฏิบัติการ

การบังคับบัญชาและการควบคุม

- ทก.หลังจะทำการบังคับบัญชาและควบคุมการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังเกี่ยวกับ
 - การระวังป้องกัน
 - การจัดการพื้นที่
 - การดำรงสถานภาพ
 - การเคลื่อนย้าย

๔๓๓

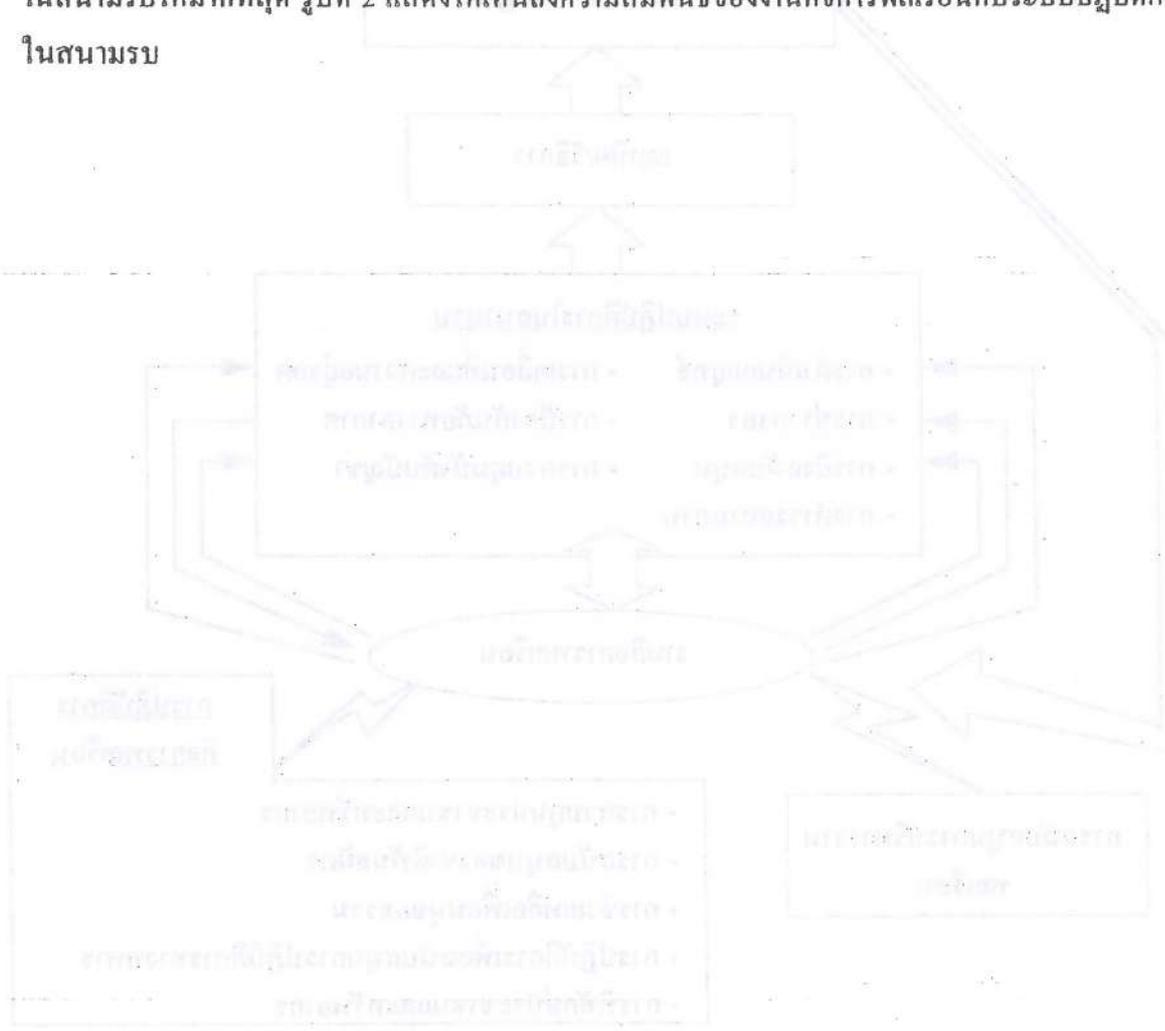
การปฏิบัติการกิจการพลเรือน

การปฏิบัติการกิจการพลเรือนดังกล่าว กระทำเพื่อสนับสนุนเป้าหมายของการปฏิบัติการทางทหาร ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น การปฏิบัติดังกล่าวประกอบด้วย

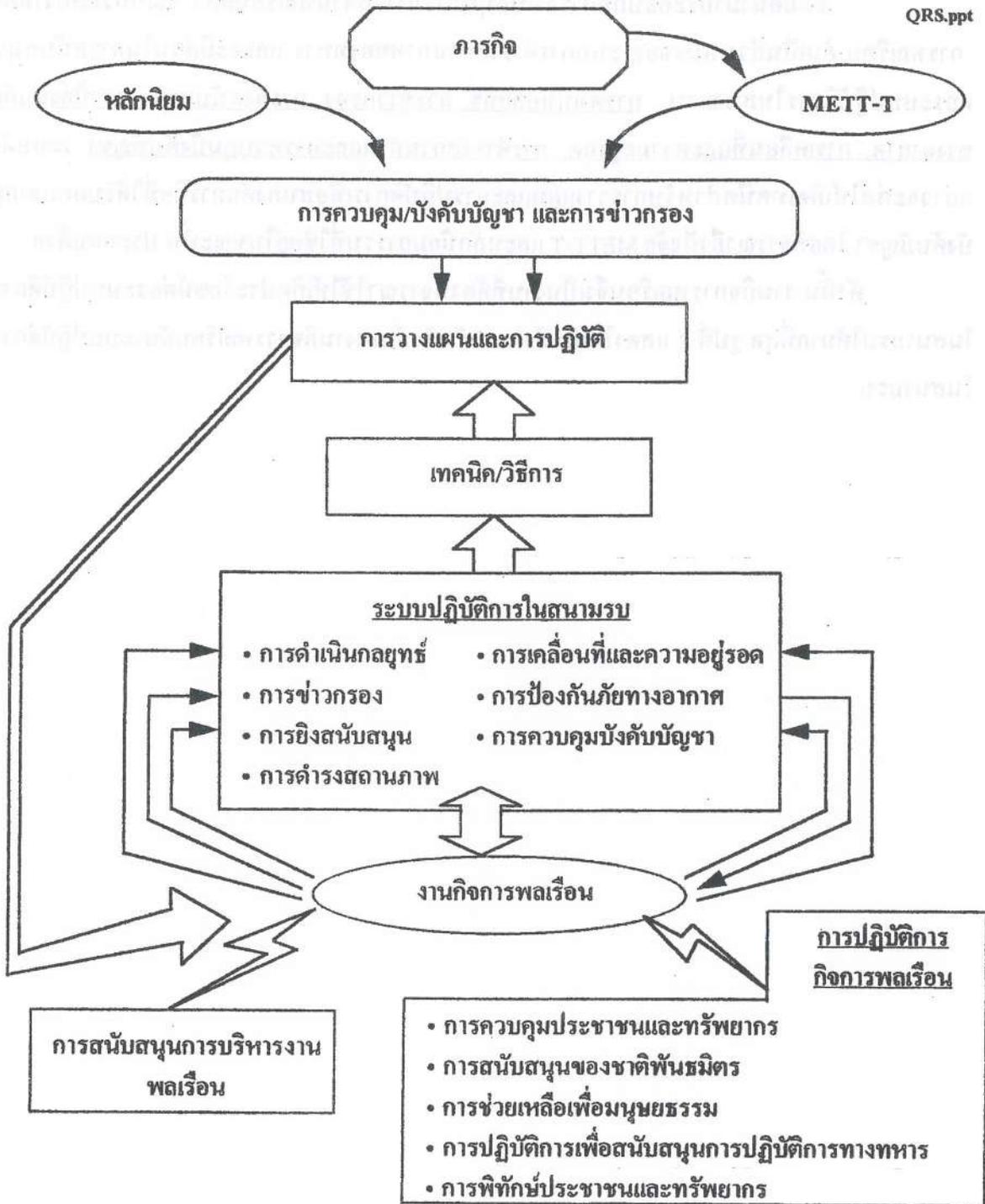
- การควบคุมประชาชนและทรัพยากร
- การสนับสนุนของชาติพันธมิตร
- การช่วยเหลือเพื่อนมนุษยธรรม
- การปฏิบัติการเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการทางทหาร
- การพิทักษ์ประชาชนและทรัพยากร

ซึ่งเมื่อนำมาประกอบกับการสนับสนุนการบริหารงานพลเรือนแล้ว จะเป็นระบบงานกิจการพลเรือน อันเป็นส่วนหนึ่งของระบบการดำรงสถานภาพของทหาร และจะมีส่วนในการสนับสนุนต่อระบบปฏิบัติการในสนามรบ : การดำเนินกลยุทธ์, การข่าวกรอง, การยิงสนับสนุน, การป้องกันภัยทางอากาศ, การเคลื่อนที่และความอยู่รอด, การดำรงสถานภาพและการควบคุมบังคับบัญชา ระบบดังกล่าวจะก่อให้เกิดเทคนิคสำหรับการวางแผนและการปฏิบัติการเพื่อสนองต่อภารกิจที่ได้รับมอบจากผู้บังคับบัญชา โดยพิจารณาถึงปัจจัย METT-T และหลักนิยมการรบที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ประกอบด้วย

ดังนั้น งานกิจการพลเรือนจึงเป็นงานที่ต้องพิจารณาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อระบบปฏิบัติการในสนามรบให้มากที่สุด รูปที่ 2 แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของงานกิจการพลเรือนกับระบบปฏิบัติการในสนามรบ

ภาพที่ 2 ความสัมพันธ์ของงานกิจการพลเรือนกับระบบปฏิบัติการในสนามรบ

รูปที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างงานกิจการพลเรือนและระบบปฏิบัติการในสนามบิน

กำลังปฏิบัติการพิเศษ

• การบังคับบัญชาและการควบคุม

- ผบ.หน่วยบัญชาการรวมหรือเขตสงคราม แบ่งมอบหน่วยปฏิบัติการจิตวิทยา และหน่วยปฏิบัติการกิจการพลเรือน ที่ได้รับมอบให้แก่ ผบ.ยุทธบริเวณ ซึ่งจะบรรจุมอบให้แก่ กองทัพภาคและส่วนกำลัง ทบ.อื่น ๆ ในยุทธบริเวณ ผบ.ยุทธบริเวณปกติจะจัดหน่วยรบพิเศษที่เหลือ - หน่วยรบพิเศษ (SF), หน่วยจู่โจม (Rangers), หน่วยบินปฏิบัติการพิเศษ (SOA) ขึ้นควบคุมทางยุทธการแก่หน่วยบัญชาการรบพิเศษร่วม (SOC) เพื่อปฏิบัติการกิจทางยุทธการและยุทธศาสตร์อย่างอิสระเพื่อการสนับสนุนการรบตามแบบ นอกจากนี้ยังอาจมอบบางหน่วยของ SOF (Special Operation Force) ให้สนับสนุนโดยตรงหรืออยู่ในการควบคุมทางยุทธการของ ผบ.หน่วยกำลังรบตามแบบ เพื่อปฏิบัติการพิเศษเฉพาะ เมื่อกองทัพภาคได้รับมอบหน่วย SOF ก็จะมีส่วนบังคับบัญชาและควบคุมการปฏิบัติการรบพิเศษมาอยู่ในส่วนทก.หลักกองทัพภาค เพื่อประสานการปฏิบัติกองทัพภาคจะให้การสนับสนุนการช่วยรบ และหน่วยสูงกว่าจะให้การสนับสนุนพิเศษหน่วย SOF จะปฏิบัติการกิจเพื่อสนับสนุน, เสริม, หรือขยายผลการปฏิบัติการของกองทัพภาค ดังนี้

- การลาดตระเวนพิเศษ

- เป็นการรวบรวมข่าวกรองด้วยหน่วย ลว.พิเศษปฏิบัติการนอกเขตพื้นที่กองทัพภาค การกิจหลักคือการรวบรวมและรายงานข่าวสารตอบสนองต่อความต้องการข่าวกรองของ ผบ.ยุทธบริเวณและ ผบ.ระดับยุทธการที่ให้การสนับสนุน นอกจากนี้ยังเป็นหน่วยค้นหาเป้าหมายและให้แนวทางในการปฏิบัติการขัดขวางทางอากาศด้วย หน่วยลว.พิเศษสามารถปฏิบัติการ ได้ลึกและเป็นห้วงเวลานานด้วยการใช้ยุทธวิธีนอกแบบและเทคนิคในการปรับตัวเข้ากับพื้นที่และภาษาเพื่อบรรลุภารกิจที่รับมอบ

- การปฏิบัติการโดยตรง

- เป็นการปฏิบัติการ สงคราม ไม่ตามแบบในพื้นที่ข้าศึกหรือจุดที่ต่อแหลมทางการเมือง จำกัดด้วยขอบเขตและห้วงเวลา แต่อาจจะปฏิบัติการระยะยาวเป็นการปฏิบัติการหลังแนว เพื่อลดความสามารถของข้าศึกในการบังคับบัญชา และการควบคุม, ทำลายเครื่องมือสำคัญ, สร้างผลกระทบทางจิตวิทยา, และการชิงปฏิบัติการก่อน

- ในพื้นที่ส่วนหลัง : หน่วยรบพิเศษ และหน่วยจู่โจมมีขีดความสามารถที่จะปฏิบัติการโดยตรงต่อกองโจร และหน่วยรบพิเศษของข้าศึกที่ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังของฝ่ายเรา นอกจากนี้หน่วยรบพิเศษ อาจจะทำการจัด, ฝึก, และสนับสนุนประชาชนในพื้นที่ ให้ทำการติดตามและทำลายกองโจรและ/หรือกำลังปฏิบัติการพิเศษของข้าศึก ในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังของฝ่ายเรา หน่วยรบพิเศษอาจจะช่วยเหลือชาติเจ้าบ้านในการต่อต้านการลักลอบเข้ามาในพื้นที่ของภัยคุกคามระดับ 1 ด้วยการปฏิบัติการในสิ่งปลูกสร้างที่อยู่ในพื้นที่ส่วนหลัง

- การสงครามนอกแบบ

- เป็นการปฏิบัติการนอกพื้นที่ปฏิบัติการของกองทัพภาคเพื่อให้การสนับสนุนหน่วยต่อต้านที่เคลื่อนไหวในดินแดนข้าศึกด้วยการให้การแนะนำการฝึกและการสนับสนุน, มุ่งหมายให้การเคลื่อนไหวเหล่านี้พัฒนาและคงอยู่และมีกิจกรรมที่สอดคล้องกับการปฏิบัติการตามแบบ

- ในพื้นที่ส่วนหลัง : ภายหลังจากยุทธบรรจบ กำลังกองโจรอาจจะถูกสลายหรือจัดเป็นกำลังทหารราบเบา และสามารถที่จะมอบให้กับกองทัพภาคเพื่อเป็นหน่วยอ้อมกำลัง อันได้สัดส่วนกับยุทธโรปรกรณ์และการฝึกแบบกองโจร การกิจที่เป็นไปได้สำหรับกำลังทหารราบเบาดังกล่าว ได้แก่ การระวังป้องกันที่ตั้งที่มีความวิกฤติ และจุดค้ำจุนของเส้นหลักการคมนาคม และการเป็นกำลังทางยุทธวิธีทางปีก หรือในพื้นที่ส่วนหลัง

- การป้องกันภายใน

- เป็นการปฏิบัติการในประเทศ เพื่อการต่อต้านการก่อการร้าย ไม่ให้ขัดขวางการปฏิบัติการของฝ่ายเรา และเป็นการรวบรวมข่าวกรองด้วย

- ในพื้นที่ส่วนหลัง : หน่วยรบพิเศษสามารถที่จะแนะนำ, ทำการฝึก และให้การสนับสนุนต่อกำลังในพื้นที่ ปฏิบัติการเสริมความมั่นคงและโจมตีในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค หน่วยรบพิเศษอาจจะปฏิบัติการในสิ่งปลูกสร้าง เพื่อการต่อต้านที่ลักลอบเข้ามาในพื้นที่

- การปฏิบัติการจิตวิทยา

- ปฏิบัติทั้งระดับยุทธวิธี, ยุทธการและยุทธศาสตร์ ร้อย.ปจว.ทางยุทธวิธีสนับสนุนแต่ละกองทัพภาคที่เข้าปฏิบัติการ การ ปจว.ทางยุทธวิธีทำเพื่อสร้างความคิดเห็น, อารมณ์, ท่าที, และลักษณะท่าทางของเป้าหมายพลเรือนและทหารต่างชาติในพื้นที่รับผิดชอบของกองทัพภาค เพื่อบรรลุมิติวัตถุประสงค์ทันทีและระยะสั้น การ ปจว.เป็นตัวเร่งการรบที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งควรนำมาสนธิและใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ในการปฏิบัติการของกองทัพภาค

- ในพื้นที่ส่วนหลัง : ร้อย.ปจว.กองทัพภาค จะพัฒนาและดำเนินการโฆษณาชวนเชื่อเพื่อให้ประชาชนและผู้อพยพพลีภัยมีความเชื่อถือ และจงรักภักดีต่อฝ่ายเรา หน่วย ปจว.ดังกล่าวจะปฏิบัติการร่วมกับหน่วยกิจการพลเรือน และสารวัตรทหารในการปฏิบัติการควบคุมประชาชนและผู้อพยพพลีภัยในพื้นที่ เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการปฏิบัติการทางทหาร ตลอดจนการสนับสนุนอื่น ๆ ต่อฝ่ายเรา การดังกล่าวอาจประกอบด้วย การพบปะสนทนาและให้การศึกษาเกี่ยวกับเสรีภาพแก่ประชาชนในพื้นที่, การรวบรวมข่าวสารทางด้านทหาร และจำกัดผลการปฏิบัติการจิตวิทยาของข้าศึกในพื้นที่ส่วนหลังของฝ่ายเรา หน่วย ปจว.จะดำเนินการต่อต้านการโฆษณาชวนเชื่อของฝ่ายข้าศึกในพื้นที่ส่วนหลังของฝ่ายเรา นอกจากนี้ยังสนับสนุนต่อค่ายกักกันเชลยศึกของกองทัพภาค สำหรับการควบคุมเชลยศึก

- หน่วยกิจการพลเรือน

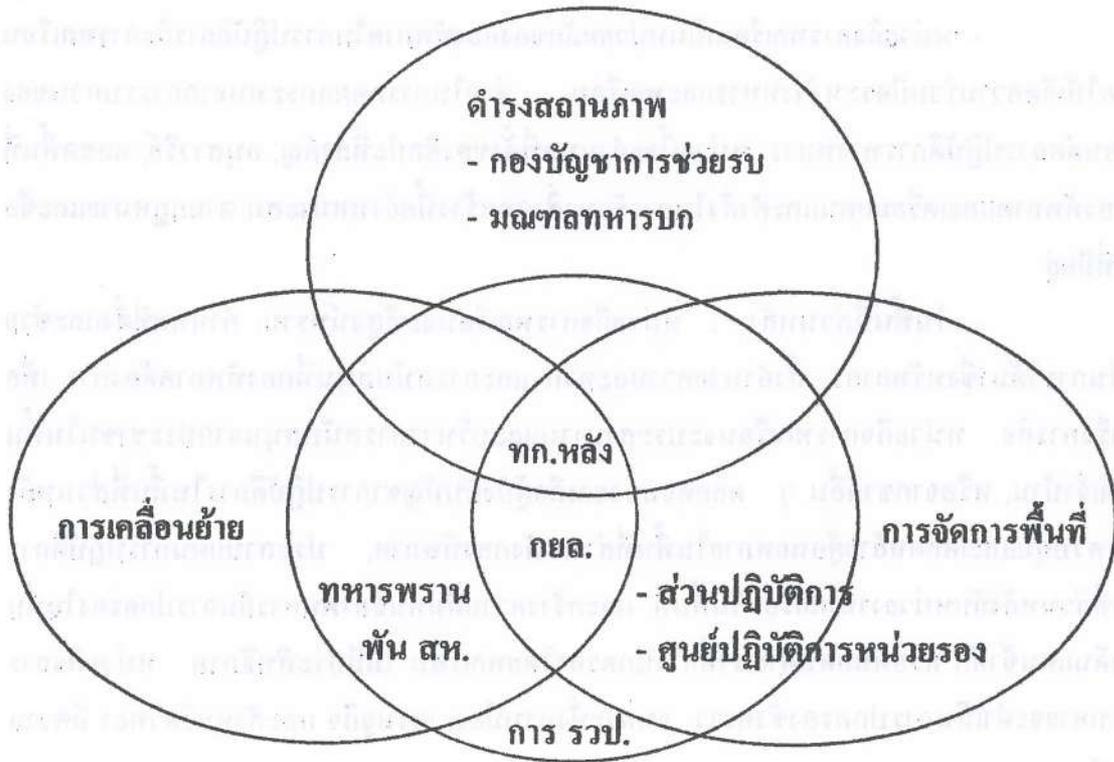
- หน่วยกิจการพลเรือนเป็นหน่วยหลักของกองทัพภาคในการปฏิบัติการกิจการพลเรือน เพื่อก่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างทหารและพลเรือน ช่วยในการลดผลกระทบจากการรบกวนของพลเรือนต่อการปฏิบัติการทางทหาร หน่วยนี้จะกำหนดที่ตั้งของศิลปะที่สำคัญ, อนุสาวรีย์, ตลอดจนพื้นที่ของกองทัพภาคและเตรียมแผนและคำสั่งในการรักษาสิ่งก่อสร้างนี้อย่างเหมาะสม ตามกฎหมายและข้อตกลงที่มีอยู่

- ในพื้นที่ส่วนหลัง : หน่วยกิจการพลเรือนจะพิสูจน์ทราบ; กำหนดที่ตั้งและช่วยเหลือในการได้มาซึ่งทรัพยากร, สิ่งอำนวยความสะดวก และการสนับสนุนที่กองทัพภาคต้องการ เพื่อให้สำเร็จภารกิจ หน่วยกิจการพลเรือนจะประสานงานและบริหารการสนับสนุนจากประชาชนในพื้นที่, ชาตินิยมบ้าน, หรือจากชาติอื่น ๆ ตลอดจนช่วยเหลือผู้บังคับบัญชาการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังในการควบคุมและเคลื่อนย้ายผู้อพยพภายในพื้นที่ส่วนหลังกองทัพภาค, ประสานแผนการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังกับหน่วยงานพลเรือนในพื้นที่ และสร้างความสัมพันธ์ภาพทหารกับการปกครองในพื้นที่ ในดินแดนข้าศึก หรือดินแดนฝ่ายเราที่การปกครองโดยพลเรือน ไม่มีประสิทธิภาพ หน่วยกิจการพลเรือนอาจจะดำเนินการปกครองชั่วคราว จนกระทั่งการเมือง, เศรษฐกิจ และสังคมจิตวิทยา มีความมั่นคงเพียงพอ

การปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังกองทัพอากาศ

การปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นด้านหลังของหน่วยที่ปะทะกับข้าศึก ซึ่งกำหนดขึ้นมาเพื่อประกันว่าการปฏิบัติการทางลึก และการปฏิบัติการระยะไกลจะมีเสรีในการปฏิบัติ พร้อมทั้งการควบคุมบังคับบัญชา และการดำรงสถานภาพที่เป็นไปอย่างต่อเนื่อง การปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังประกอบด้วย 4 พันธกิจ คือ การดำรงสถานภาพ, การเคลื่อนย้าย, การจัดการพื้นที่ และการระวังป้องกัน ซึ่งจะมีความสัมพันธ์กันทั้งหมด นอกจากนี้แล้วการควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่จะสัมพันธ์กับ 4 พันธกิจด้วย โดยจะกล่าวแยกไว้ต่างหาก

รูปที่ 3 แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของพันธกิจสำหรับการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง ซึ่งจะถูกระสานสอดคล้องโดย ทก.หลัง ตลอดจนหน่วยต่าง ๆ ในพื้นที่ส่วนหลัง

กยล. = กำลังทางยุทธวิธี
ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง

รูปที่ 3 พันธกิจและหน่วยที่รับผิดชอบ

เมื่อมีการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง พันธกิจทั้ง 4 ประการจะถูกประสานสอดคล้องโดย ทก. หลัง กองบัญชาการช่วยรบจะเป็นหน่วยงานสำคัญในการดำรงสถานภาพ ตลอดจนการเคลื่อนย้าย และการจัดการพื้นที่ มณฑลทหารบกจะมีหน้าที่ในการดำรงสถานภาพ, การระวังป้องกัน และการจัดการพื้นที่ ขณะที่หน่วยทหารพราน และหน่วย คชค.จะเป็นหน่วยงานสำคัญในการระวังป้องกันที่ตั้ง, จุดค้ำยัน และขณะเคลื่อนย้าย เมื่อมีการปฏิบัติการเกี่ยวกับพันธกิจดังกล่าว ทก.หลัง จะต้องประสานงานกับหน่วยงานที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับพันธกิจดังกล่าว ในขณะที่เดียวกันก็ต้องแน่ใจว่าพันธกิจอื่น ๆ จะต้องได้รับการพิจารณา เพื่อที่จะเป็นที่แน่ใจได้ว่าการประสานสอดคล้องนั้นประสบความสำเร็จ

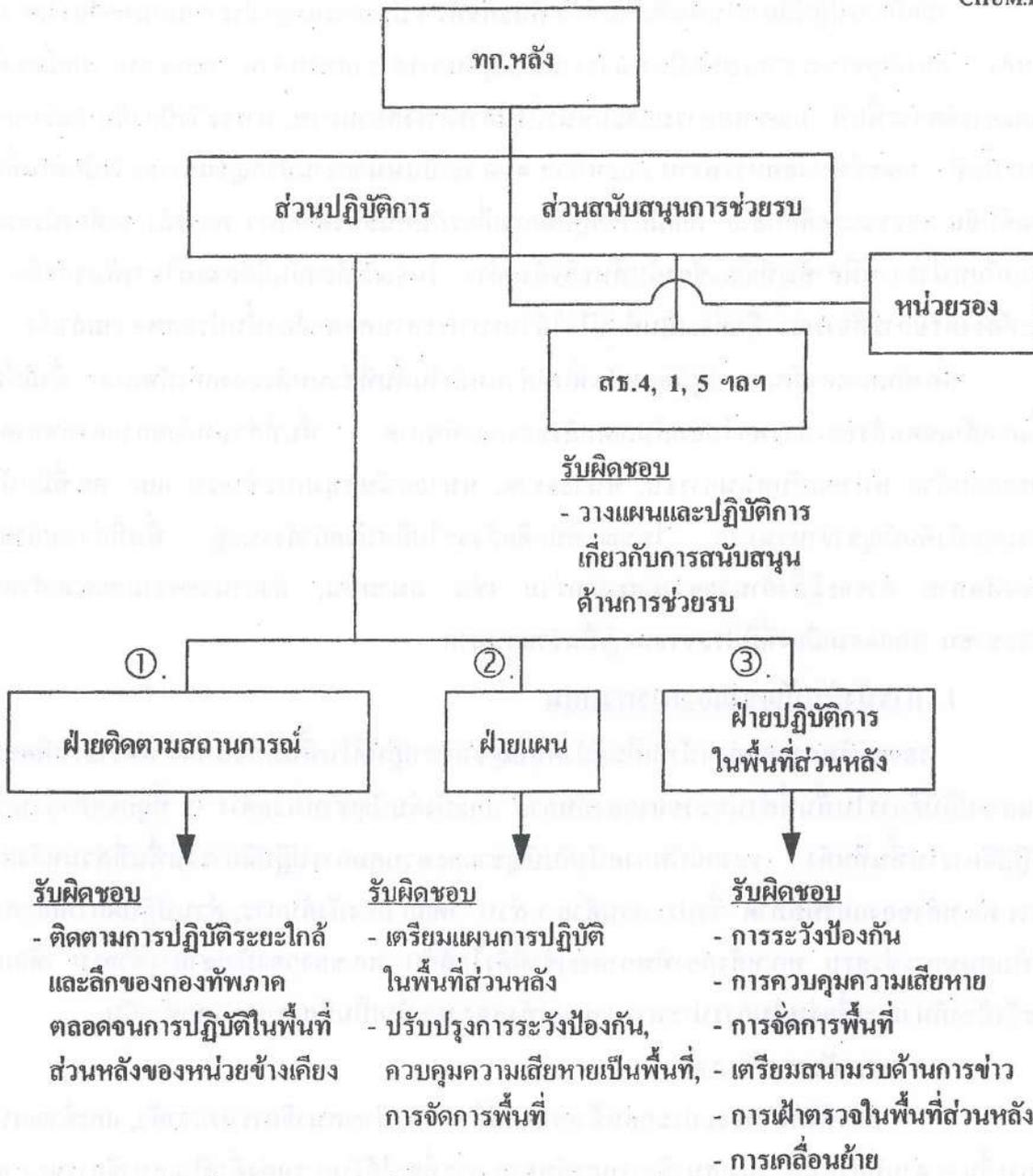
กองทัพภาคดำเนินการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค ซึ่งมีพื้นที่ตั้งแต่เส้นเขตหลังของกองพลไปยังเส้นเขตหลังของกองทัพภาค พื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาคจะประกอบด้วย หน่วยสนับสนุนการรบ, หน่วยจรวด, หน่วยสนับสนุนการช่วยรบ และ ทก.ที่มีหน้าที่ควบคุมบังคับบัญชาจำนวนมาก ในขณะที่ปกติแล้วจะไม่มีหน่วยกำลังรบอยู่ พื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค อาจจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกร่วม เช่น สนามบิน, สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับประชาชน ตลอดจนเมืองที่มีประชาชนอยู่เป็นจำนวนมาก

1. การบังคับบัญชาและการควบคุม

รองแม่ทัพภาคจะทำหน้าที่เป็นผู้บังคับบัญชาการปฏิบัติในพื้นที่ส่วนหลัง มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค และบังคับบัญชาหน่วยต่าง ๆ ที่ถูกจัดสำหรับการปฏิบัติการในพื้นที่หลัง รองแม่ทัพภาคบังคับบัญชาและควบคุมการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังผ่านทาง ทก.หลังของกองทัพภาค ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ กองบังคับการ, ส่วนปฏิบัติการและส่วนสนับสนุนการช่วยรบ ทก.หลังกองทัพภาคจะเข้าที่ตั้งใกล้กับ ทก.ของกองบัญชาการช่วยรบ เพื่อการระวังป้องกัน และเพื่ออำนวยความสะดวกในการประสานงาน แต่ทั้งสอง ทก.นั้นเป็นอิสระและแตกต่างกัน

ก. ทก.หลังกองทัพภาค

กองบังคับการจะประกอบด้วยรองแม่ทัพภาค, ฝ่ายเสนาธิการประจำตัว, และฝ่ายเสนาธิการอื่น ๆ ตามที่กำหนด รองเสนาธิการกองทัพภาค ควรที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นเสนาธิการของ ทก.หลังเพื่อดำเนินการควบคุมต่อการปฏิบัติการของ ทก.หลัง กำลังพลของกองบังคับการจะต้องปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง ตลอดเวลา, มีการบรรยายสรุปอย่างไม่เป็นทางการ, ประสานงานระหว่างส่วนปฏิบัติการ, ส่วนสนับสนุนการช่วยรบ และผู้บังคับบัญชาหน่วยรอง ตลอดจนการตัดสินใจสั่งการต่าง ๆ

- ส่วนปฏิบัติการจะดำเนินการด้านฝ่ายเสนาธิการเกี่ยวกับการจัดการพื้นที่ และการระวังป้องกัน ส่วนปฏิบัติการจะได้รับการเพิ่มเติมกำลังด้วยกำลังพลจากหน่วยรองและหน่วยสนับสนุนการรบของกองทัพภาค ภายในส่วนประกอบด้วยแผนที่สถานการณ์ปัจจุบัน 1:250,000 (การปฏิบัติการระยะใกล้, การปฏิบัติการทางลึก และการปฏิบัติการอื่น ๆ) และแผนที่ปฏิบัติการ/ข่าวของส่วนหลัง 1:100,000 ซึ่งแสดงเหตุการณ์ในปัจจุบันตลอดเวลา ส่วนปฏิบัติการจะติดตามการปฏิบัติการระยะใกล้, การปฏิบัติการทางลึกของกองทัพภาค เพื่อดำเนินการควบคุมเมื่อจำเป็น และเพื่อเป็นที่แน่ใจว่าการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังนั้นตอบสนองต่อความต้องการในปัจจุบันและในอนาคต

ส่วนปฏิบัติการประกอบด้วย 3 ฝ่าย คือ ฝ่ายปฏิบัติการ, ฝ่ายแผน และฝ่ายติดตาม สถานการณ์

ฝ่ายติดตามสถานการณ์ มีความรับผิดชอบในการติดตามการปฏิบัติระยะใกล้ และการปฏิบัติการทางลึกของกองทัพภาค และการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังของหน่วยข้างเคียง ตลอดจนจะต้องแน่ใจว่าผู้บังคับบัญชาการปฏิบัติในพื้นที่ส่วนหลังได้ทราบเหตุการณ์สำคัญ ซึ่งมีผลกระทบต่อปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง

ฝ่ายปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง มีความรับผิดชอบเกี่ยวกับการระวังป้องกัน, การจัดการพื้นที่ และการควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่ อีกทั้งยังมีความรับผิดชอบในการเตรียมสนามรบด้านการข่าวในพื้นที่ส่วนหลังอย่างต่อเนื่อง, การเฝ้าตรวจอย่างมีระบบในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค และการเคลื่อนย้ายของ ทก.หลัง

ฝ่ายแผนส่วนหลัง มีความรับผิดชอบในการจัดทำแผนปฏิบัติการปฏิบัติในพื้นที่ส่วนหลังให้กับแผนของกองทัพภาค ซึ่งได้แก่การระวังป้องกัน, การควบคุมความเสียหาย และการจัดการพื้นที่ ตลอดจนทบทวนแผนการปฏิบัติในปัจจุบันของกองทัพภาค เพื่อค้นหาผลกระทบต่อปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง

- ส่วนสนับสนุนการช่วยรบ ประกอบด้วยกำลังจาก สร.1, สบ., สร.4, สร.5 และทหารฝ่ายเสนาธิการอื่น ๆ ซึ่งมีความรับผิดชอบในการวางแผนและปฏิบัติด้านการสนับสนุนการช่วยรบสำหรับกองทัพภาค ส่วนสนับสนุนการช่วยรบดำเนินการวางแผนและประสานงานสำหรับการดำรงสถานภาพให้กับกองทัพภาค, ติดต่อกับ ทก.หลัก, ฝ่ายปฏิบัติการของ ทก.หลัง, กองบัญชาการช่วยรบ ฯลฯ เพื่อประสานสอดคล้องความพยายามด้านการดำรงสถานภาพ ส่วนสนับสนุนการช่วยรบจะจัดเตรียมแผนการเคลื่อนย้ายให้กับฝ่ายปฏิบัติการ เพื่อขจัดข้อขัดแย้งในการเคลื่อนย้าย

กำลังพลจาก สร.1, สบ., ฝสท., นายทหารธุรการ, อัยการทหาร, อนุศาสนาจารย์, แพทย์, และการเงิน จะเพ่งเล็งการสนับสนุนต่อกำลังพล

กำลังพลจาก สธ.4, นายทหารการจัดการ, ชุดควบคุมทางอากาศยุทธวิธี (นายทหารติดต่อการเคลื่อนที่ทางอากาศในยุทธบริเวณ) และผู้แทนจากแผนกควบคุมการเคลื่อนย้ายของกองทัพภาค จะเฟื่องถึงเกี่ยวกับการวางแผนส่งกำลังบำรุงและการเคลื่อนย้าย สธ.5 ก็จะปฏิบัติงานจากฝ่ายนี้ แต่สนับสนุนให้แก่ ทก.หลังทั้งหมด

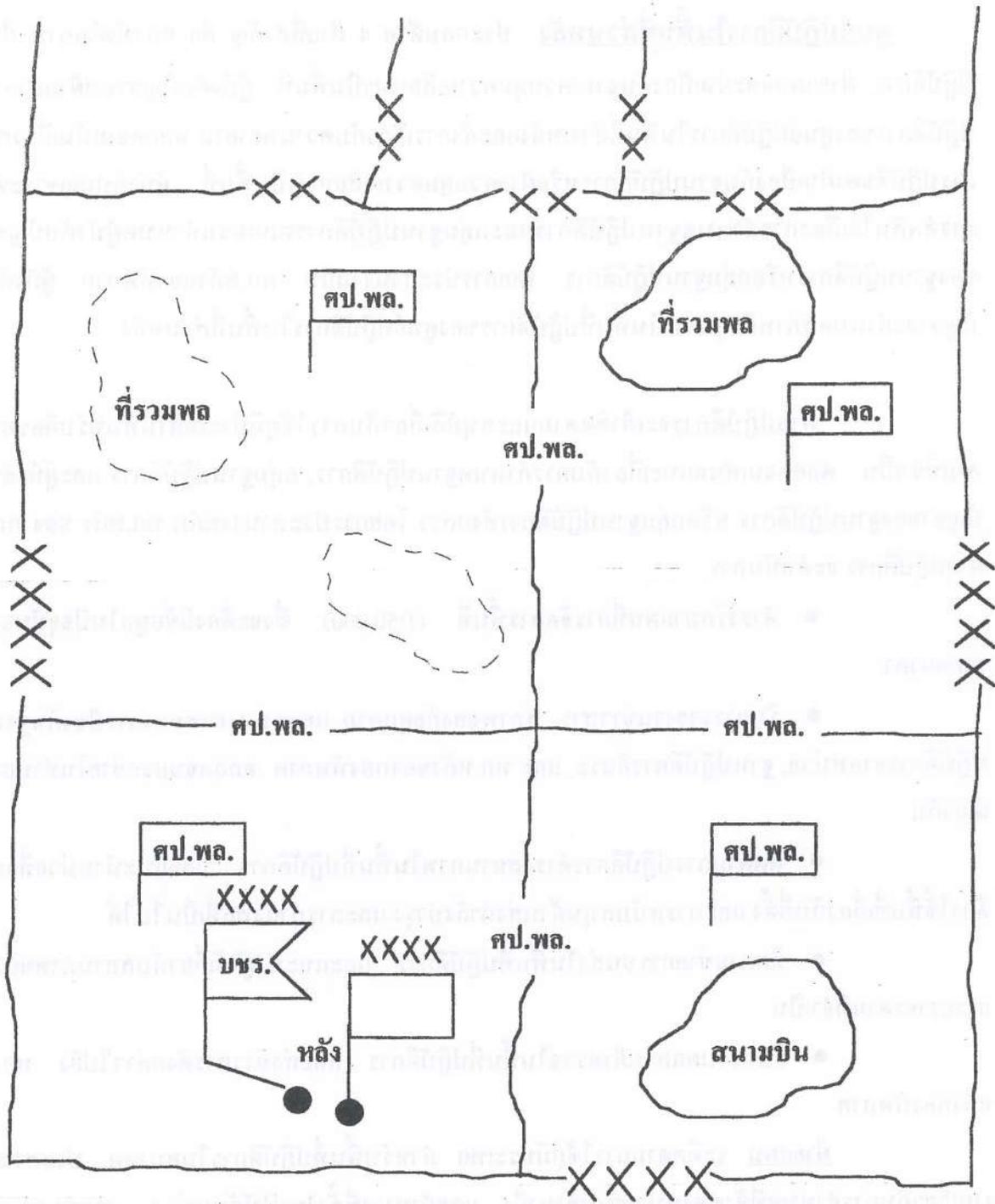
การบรรยายสรุป ณ ทก.หลัง จะปฏิบัติตามเวลาที่กำหนด และเวลาอื่น ๆ ที่ต้องการผู้แทนของกองบัญชาการช่วยรบ จะต้องเข้ารับฟังการบรรยายสรุปนี้ด้วยเพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสารเกี่ยวกับสถานการณ์ในปัจจุบัน

ข. ศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง

ศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง 4 ศูนย์ เป็นที่บังคับการในอัตราของที่บังคับการหลังกองทัพภาค และถูกกำหนดให้รับผิดชอบพื้นที่ ศูนย์ปฏิบัติการดังกล่าวจะเกี่ยวข้องกับการจัดการพื้นที่และการปฏิบัติการระวังป้องกันเป็นหลัก ศูนย์ปฏิบัติการจะอยู่ในสายการบังคับบัญชาสำหรับการตอบสนองต่อภัยคุกคามระดับ 1 ของข้าศึก ตลอดจนการรวบรวมข่าวสารเฉพาะจุดสำหรับการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง ศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง จะทำหน้าที่เป็นทางผ่านของข่าวสารสำหรับหน่วยต่าง ๆ ที่ปฏิบัติการอยู่ในพื้นที่ดังกล่าว ปกติศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังจะเข้าที่ตั้งร่วมกับกองบัญชาการสนับสนุนการช่วยรบส่วนแยก หรือกองพันทหารสารวัตรระดับกองทัพภาค¹ เพื่อการสนับสนุนทางการช่วยรบ, การระวังป้องกัน และเพื่อความง่ายในการประสานงาน

ปกติแล้วศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังจะถูกวางไว้ด้านหน้า 2 ศูนย์ และทางด้านหลัง 2 ศูนย์ เพื่ออำนวยความสะดวกในการขยายพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค โดยการใช้เส้นขั้นศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง 2 ศูนย์ที่อยู่ในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค เตรียมการที่จะเคลื่อนที่ขึ้นไปข้างหน้า เพื่อจัดการพื้นที่ซึ่งได้รับการปลดปล่อยจากกองพลที่ปฏิบัติการรบด้วยวิธีรุก ศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง 2 ศูนย์ที่อยู่ข้างหน้าเตรียมการที่จะเคลื่อนที่ไปข้างหลังเมื่อกองทัพภาคได้รับพื้นที่ส่วนหลังเพิ่มเติมในขณะที่ปฏิบัติการร่นถอย รูปที่ 4 แสดงให้เห็นถึงการวางกำลังของศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง

¹ ทบ.ไทยไม่มีการจัดตั้ง สามารถเปรียบเทียบได้กับหน่วยที่ทำหน้าที่เป็นกำลังตอบโต้ของ ทก.

รูปที่ 4 แสดงการวางกำลังของศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง

ศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง ประกอบด้วย 4 ฝ่ายที่สำคัญ คือ กองบังคับการ, ฝ่ายปฏิบัติการ, ฝ่ายแผนและฝ่ายป้องกันฐาน/ควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่ ผู้บังคับบัญชาจะเฝ้ามองการปฏิบัติการของศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังและสั่งการเกี่ยวกับความพยายาม ตลอดจนเน้นเกี่ยวกับการปฏิบัติของฝ่ายป้องกันฐานปฏิบัติการหรือฝ่ายควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่ ผู้บังคับบัญชาจะทำการตัดสินใจเกี่ยวกับการกำหนดฐานปฏิบัติการและกลุ่มฐานปฏิบัติการ ตลอดจนกำหนดผู้บังคับบัญชาของฐานปฏิบัติการหรือกลุ่มฐานปฏิบัติการ โดยการประสานงานกับ ทก.หลังกองทัพภาค ผู้บังคับบัญชาจะกำหนดสภาพภัยคุกคามในพื้นที่ปฏิบัติการของศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง

ฝ่ายปฏิบัติการจะเฝ้าติดตามและอนุมัติเกี่ยวกับการใช้ภูมิประเทศในพื้นที่รับผิดชอบตามที่จำเป็น ตลอดจนเสนอแนะเกี่ยวกับการกำหนดฐานปฏิบัติการ, กลุ่มฐานปฏิบัติการ และผู้บังคับบัญชาของฐานปฏิบัติการ หรือกลุ่มฐานปฏิบัติการดังกล่าว โดยการประสานงานกับ ทก.หลัง ของ ทก. ฝ่ายปฏิบัติการ จะดำเนินการ

- ดำรงรักษาแผนที่การจัดการพื้นที่ (1:50,000) ซึ่งจะต้องมีข้อมูลในปัจจุบันอยู่ตลอดเวลา
- รับการรายงานข่าวสาร, สภาพของภัยคุกคาม และสถานภาพของการป้องกันฐานปฏิบัติการจากหน่วย, ฐานปฏิบัติการอิสระ, และ ทก.หลังของกองทัพภาค ตลอดจนแจกจ่ายในทำนองเดียวกัน
- ติดตามการปฏิบัติการดำรงสถานภาพในพื้นที่ปฏิบัติการ และแนะนำหน่วยที่จะต้องใช้พื้นที่เกี่ยวกับที่ตั้ง และการสนับสนุนด้านส่งกำลังบำรุง และการกำลังพลที่เป็นไปได้
- ติดตามข่าวการขนส่งในพื้นที่ปฏิบัติการ และแนะนำผู้ใช้เกี่ยวกับสถานภาพของการจราจรตามที่จำเป็น
- รับทราบผลการเฝ้าตรวจในพื้นที่ปฏิบัติการ และส่งข่าวสารดังกล่าวไปยัง ทก.หลังกองทัพภาค

ฝ่ายแผน จะติดตามการใช้ภูมิประเทศ สำหรับพื้นที่ปฏิบัติการในอนาคต, ประสานงานเกี่ยวกับการกำหนดที่ตั้งของหน่วยที่กำลังมาถึง และกำหนดที่ตั้งใหม่ให้กับหน่วย, และทบทวนแผนการป้องกันฐานปฏิบัติการและกลุ่มฐานปฏิบัติการ เพื่อให้มีการผสมผสานและมีการป้องกันอย่างเพียงพอ ฝ่ายแผนจะต้องเตรียมการที่จะเคลื่อนที่ไปข้างหน้า หรือข้างหลังเพื่อจัดตั้งพื้นที่ปฏิบัติการของศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง ระหว่างการรบด้วยวิธีรุก หรือรับถอย

ฝ่ายป้องกันฐานปฏิบัติการ/ควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่ จะจัดตั้งชุดปฏิบัติการ 4 ชุด เพื่อช่วยเหลือฐานปฏิบัติการหรือกลุ่มฐานปฏิบัติการในการพัฒนา และเตรียมการการป้องกันฐานปฏิบัติการ นอกจากนี้ชุดปฏิบัติการดังกล่าวนี้มีขีดความสามารถที่จะช่วยเหลือในการประเมินค่าความเสียหายและควบคุมความเสียหายอย่างจำกัดต่อฐานปฏิบัติการ/กลุ่มฐานปฏิบัติการดังกล่าว ฝ่ายป้องกันฐานปฏิบัติการ/ควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่จะใช้กำลังที่เหลือในการจัดตั้งพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังในอนาคต

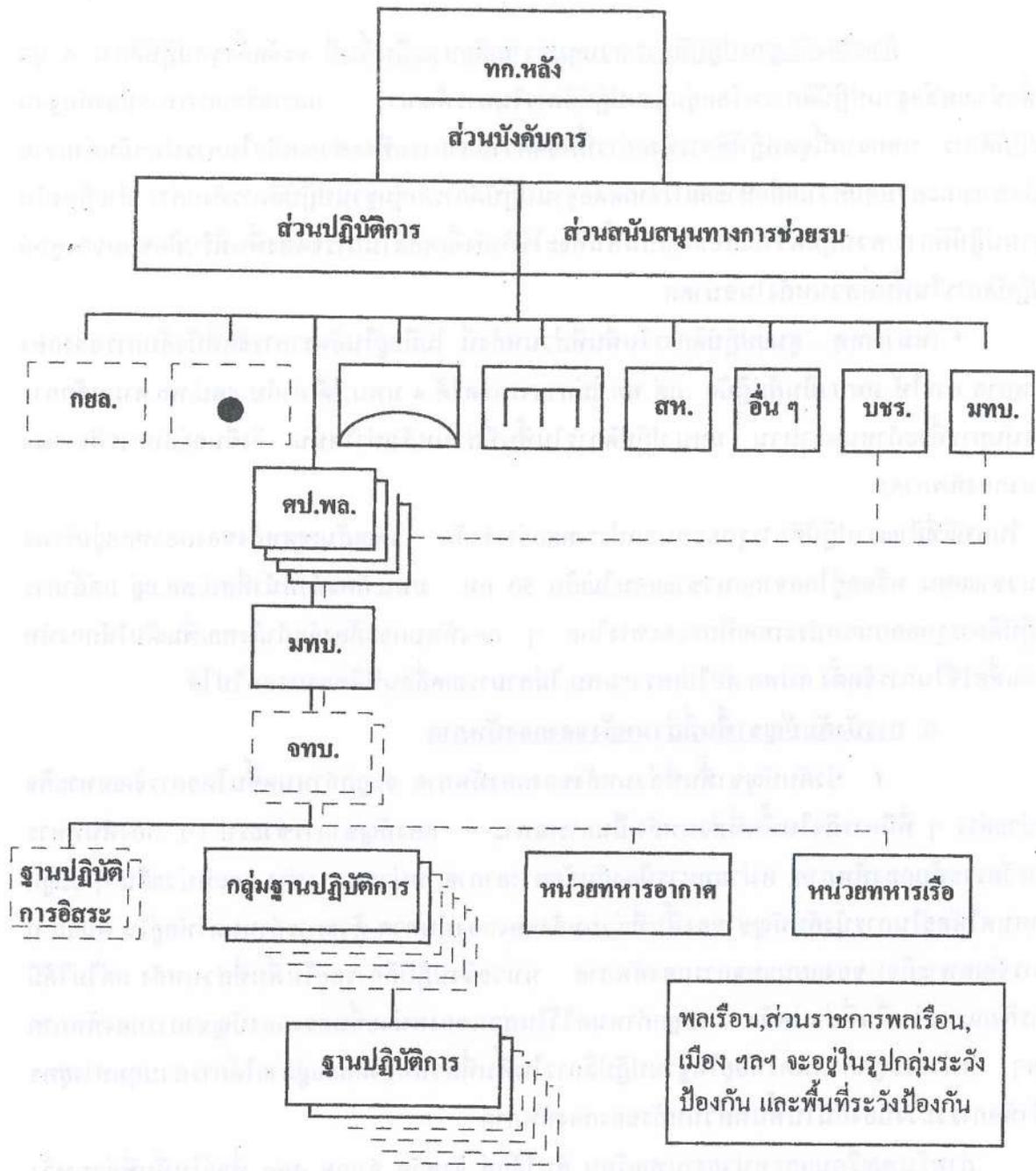
* (หมายเหตุ : ศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังนี้ ไม่มีอยู่ในอัตรการจัดที่บังคับการของกองทัพภาค อาจให้ มทบ.เป็นผู้ปฏิบัติ แต่ ทก.ไม่สามารถจัดได้ 4 มทบ.ได้เท่ากับ 4สป.พล.ตามหลักการ ดังนั้นการที่จะกำหนดจำนวน มทบ.ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังเท่าใดนั้น จึงขึ้นอยู่กับการศึกษาของกองทัพภาค)

* ในกรณีที่ฝ่ายเราปฏิบัติการรุกออกนอกประเทศอย่างจำกัด โดยเส้นเขตหลังของกองพลอยู่บริเวณแนวชายแดน หรืออยู่ไกลจากแนวชายแดนไม่เกิน 50 กม. มทบ.ก็คงทำหน้าที่สป.พล.อยู่ แต่ถ้าการปฏิบัติการรุกออกนอกประเทศเป็นระยะทางไกล ๆ กองทัพบกจะต้องจัดกำลังพลเพิ่มเติมให้กองทัพภาคเพื่อใช้ในการจัดตั้ง สปพล.ต่อไปเพราะมทบ.ไม่สามารถเคลื่อนที่ติดตามออกไปได้

ค. การบังคับบัญชาพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค

๑. บังคับบัญชาพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค จะถูกกำหนดขึ้นโดยการจัดเฉพาะกิจหน่วยต่าง ๆ ที่มีภารกิจในพื้นที่ส่วนหลังเป็นการเฉพาะ กองบัญชาการช่วยรบ (-), กองพันทหารสารวัตรระดับกองทัพภาค, หน่วยทหารป้องกันภัยทางอากาศ, หน่วยทหารช่าง และหน่วยอื่น ๆ จะถูกกำหนดให้อยู่ในการบังคับบัญชาของพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค ด้วยการกำหนดให้อยู่ใน หมวด ก (การจัดเฉพาะกิจ) ของแผนยุทธการกองทัพภาค หน่วยซึ่งปฏิบัติการอยู่ในพื้นที่ส่วนหลัง แต่ไม่ได้มีภารกิจเฉพาะในพื้นที่ส่วนหลัง จะถูกกำหนดไว้ในส่วนของหน่วยขึ้นตรงกองบัญชาการกองทัพภาค ทุกๆ หน่วยจะถูกกำหนดให้อยู่ในฐานปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังและอยู่ภายใต้การควบคุมทางยุทธวิธี เพื่อการระวังป้องกันในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค

สำหรับพลเรือนและหน่วยงานพลเรือน อันได้แก่ จังหวัด อำเภอ ฯลฯ ที่อยู่ในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาคจะอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของกองทัพภาคด้วย เพื่อเอกภาพของการบังคับบัญชา อันจะทำให้ไม่มีความสับสนระหว่างกำลังทหารและพลเรือนเกิดขึ้นในพื้นที่ส่วนหลัง พลเรือนและหน่วยงานพลเรือนดังกล่าวจะเป็นสิ่งมีความสัมพันธ์และสนับสนุนต่อระบบปฏิบัติการสนามรบอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นจึงนำแนวความคิดในการจัดตั้งฐานปฏิบัติการและกลุ่มฐานปฏิบัติการมาประยุกต์ใช้ในการควบคุมพลเรือน และหน่วยงานพลเรือนด้วย แต่จะเรียกเป็น “พื้นที่ระวังป้องกัน” และ “กลุ่มระวังป้องกัน” (รูปที่ 5 แสดงให้เห็นถึงการบังคับบัญชาในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค)

การประสานงาน
รูปที่ 5 การบังคับบัญชาในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค
(เมื่อจัดตั้ง ศป.พล.)

2. การดำรงสถานภาพ

ภารกิจของหน่วยสนับสนุนการรบ และหน่วยสนับสนุนทางการช่วยรบ ก็คือ การดำรงสถานภาพของการรบ บทบาทหลักของหน่วยดังกล่าว ก็คือการดำรงรักษาและสนับสนุนกำลังพล และระบบอาวุธของกองทัพภาค ในการปฏิบัติการรบอากาศพื้นดิน มาตรการหลักของความสำเร็จในการดำรงสถานภาพก็คือการสร้างอำนาจกำลังรบ ณ เวลา และสถานที่ที่จะมีผลแตกหัก เพื่อให้ภารกิจสำเร็จ การดำรงสถานภาพของกำลังรบเป็นหัวใจของการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง

ก. การประสานสอดคล้องของการดำรงสถานภาพ

พันธกิจของการเคลื่อนย้าย, การระวังป้องกัน และการจัดการพื้นที่ สำหรับการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง ตลอดจนการควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่ที่จะต้องถูกผสมผสานเข้ากับการดำรงสถานภาพเพื่อก่อให้เกิดการประสานสอดคล้องการสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุง การวางแผน การดำรงสถานภาพ จะเป็นความรับผิดชอบของฝ่ายเสนาธิการประสานงานด้านการบริหารและส่งกำลังบำรุง

ฝ่ายเสนาธิการด้านการช่วยรบ ดำเนินการวางแผนและกำกับดูแลเกี่ยวกับพันธกิจจากส่วนสนับสนุนการช่วยรบของ ทก.หลังกองทัพภาค ที่ตั้งของส่วนสนับสนุนการช่วยรบดังกล่าวจะมีที่ตั้งใกล้เคียงกับ ทก.ของกองบัญชาการช่วยรบ ซึ่งจะอำนวยความสะดวกในการวางแผน, การประสานงานและปฏิบัติการด้านส่งกำลังบำรุง ในขณะที่เดียวกันก็สามารถที่จะผสมผสานเกี่ยวกับการจัดการพื้นที่, การเคลื่อนย้ายทางยุทธวิธี และไม่ใช่ทางยุทธวิธี, การระวังป้องกัน และการควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่ได้อย่างดี

ข. การผสมผสานเกี่ยวกับการเคลื่อนย้าย

การดำรงสถานภาพของกองทัพภาคจะสำเร็จได้ด้วยการเคลื่อนย้าย สิ่งอุปกรณ์และกำลังทดแทนที่ต้องการจะต้องถูกเคลื่อนย้ายจากฐานการดำรงสถานภาพของหน่วยขนาดใหญ่กว่ากองทัพภาค ไปยังพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค และจนกระทั่งเคลื่อนย้ายไปข้างหน้า เพื่อสนับสนุนความพยายามหลัก ผู้บาดเจ็บและยุทธโปกรณ์ที่ชำรุดเสียหายจะต้องถูกส่งกลับจากพื้นที่ข้างหน้า เพื่อดำเนินการรักษาอย่างทันที หรือซ่อมบำรุงและส่งกลับ การเคลื่อนย้ายระหว่างพื้นที่ส่วนหลังของกองพล และพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาคจะเกิดขึ้นพร้อม ๆ กัน

การเคลื่อนย้ายโดยทั่ว ๆ ไปจะแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การเคลื่อนย้ายทางยุทธวิธี และการเคลื่อนย้ายทางธุรการ การเคลื่อนย้ายทางยุทธวิธี เป็นการเคลื่อนย้ายของหน่วยกำลังรบและ ขบวนสัมภาระ สำหรับการเคลื่อนย้ายที่ไม่ใช่ทางยุทธวิธี เป็นการเคลื่อนย้ายประเภทอื่น ๆ จากที่กล่าว แล้ว

สธ.3 ทก.หลัก ทก. วางแผน และสั่งการเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายทางยุทธวิธีทั้งปวง การเคลื่อนย้ายที่ไม่ใช่ทางยุทธวิธีนั้นจะถูกลงแผนโดยแผนกควบคุมการเคลื่อนย้าย แผนกควบคุมการเคลื่อนย้ายของกองบัญชาการช่วยรบ โดยการประสานงานกับ สธ.4 (ฝ่ายขนส่ง) จะมีความรับผิดชอบ ในการวางแผนการเคลื่อนย้ายสิ่งอุปกรณ์และวัสดุต่าง ๆ จากพื้นที่สนับสนุนของหน่วยเหนือ (ด้านหน้า) ไปยังพื้นที่สนับสนุนของกองพลทั้งเที่ยวไปและกลับ ตลอดจนการประสานงานการเคลื่อนย้าย การสนับสนุนทางการช่วยรบ ระหว่างพื้นที่ส่วนหลังกองทัพภาคและพื้นที่สนับสนุนของกองพล หรือ ทำการสนับสนุนทางการช่วยรบตรงไปยังพื้นที่สนับสนุนของกรมดำเนินกลยุทธ์

ส่วนปฏิบัติการ ทก.หลัง ทก.จะขจัดข้อขัดแย้งของการเคลื่อนย้ายทางยุทธวิธีและทาง ธุรการในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค โดยจะต้องแน่ใจว่า เส้นทางที่จำเป็นได้รับการกวาดล้าง และ หน่วยสนับสนุนทางการช่วยรบสามารถที่จะให้การสนับสนุนได้ตามที่ต้องการ ส่วนปฏิบัติการ ประสานงานกับหน่วยสนับสนุนทางการช่วยรบ เช่น ทหารช่าง, การสนับสนุนเกี่ยวกับการลาดตระเวน ทาง นชค.และการสนับสนุนเกี่ยวกับการทำลายล้างพืช, การสนับสนุนของหน่วยทหารสารวัตรต่อการ เคลื่อนย้ายในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค ส่วนปฏิบัติการจะขจัดข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการเคลื่อนย้าย ทางยุทธวิธี และการเคลื่อนย้ายทางธุรการ โดยการสั่งการต่อส่วนสนับสนุนทางการช่วยรบดำเนินการ ให้การเคลื่อนย้ายทางธุรการปฏิบัติตามเส้นทางสำรอง เมื่อเส้นทางหลักการส่งกำลังจะต้องสงวนไว้ให้ การเคลื่อนย้ายทางยุทธวิธี ส่วนปฏิบัติการจะต้องประสานงานโดยใกล้ชิดกับ สธ.3 ทก.หลัก ทก., ส่วนสนับสนุนทางการช่วยรบ, แผนกควบคุมการเคลื่อนย้ายของกองบัญชาการช่วยรบ และหน่วย สารวัตรทหาร การเคลื่อนย้ายทางธุรการในพื้นที่ส่วนหลังจะต้องมีการประสานงานอย่างเพียงพอ เพื่อ เป็นที่แน่ใจว่า ขบวนบรรทุกได้รับการระวังป้องกันตามความจำเป็น, มีข้อขัดแย้งในการใช้ถนนน้อย ที่สุด และสิ่งอุปกรณ์ไปถึงบริเวณที่ต้องการอย่างทันเวลา

ค. การผสมผสานการจัดการพื้นที่

หน่วยสนับสนุนทางการช่วยรบ มีความต้องการเกี่ยวกับการจัดการพื้นที่ที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เมื่อเป็นไปได้หน่วยสนับสนุนทางการช่วยรบควรจะเข้าที่ที่ตั้งใกล้กับเส้นหลักการคมนาคมทางอากาศ, ทางถนน, ทางรถไฟ และทางน้ำ เพื่ออำนวยความสะดวกต่อความสำเร็จในการกิจ ทั้งนี้อย่างน้อยที่สุด การกำหนดที่ตั้งจะต้องง่ายต่อการรับกำลังพล, สิ่งอุปกรณ์ และยุทธโปกรณ์จากหน่วยเหนือ, ง่ายต่อการเคลื่อนย้ายสิ่งอุปกรณ์ไปยังพื้นที่การรบหลัก และช่วยในส่งกำลังและการรักษาพยาบาลผู้บาดเจ็บ ตลอดจนง่ายต่อการส่งกำลัง และการซ่อมแก้ไข ยุทธโปกรณ์ที่ได้รับความเสียหาย

ภูมิประเทศจะมีผลกระทบต่อความสำเร็จของภารกิจ หน่วยซ่อมบำรุงที่มีที่ตั้งอยู่ในพื้นที่สิ่งปลูกสร้าง ซึ่งมีแหล่งพลังงานอย่างเพียงพอ, มีพื้นดินแข็ง และแหล่งทรัพยากรของพลเรือนจะก่อให้เกิดการซ่อมแก้ไขที่มีประสิทธิภาพมากกว่าที่จะเข้าที่ตั้งในพื้นที่ป่าซึ่งมีพื้นดินอ่อน ส่วนสนับสนุนทางการช่วยรบจะต้องประสานงานกับกองบัญชาการช่วยรบ เพื่อให้เป็นที่แน่ใจว่าความต้องการใช้พื้นที่ของหน่วยสนับสนุนทางการช่วยรบของกองทัพภาคนั้น ผู้จัดการพื้นที่ในส่วนปฏิบัติการได้รับทราบแล้ว

ความต้องการพื้นที่ที่จะต้องชั่งน้ำหนักกับข้อพิจารณาด้านการระวังป้องกัน หน่วยสนับสนุนทางการช่วยรบจะเข้าวางกำลังในที่ตั้ง ซึ่งสามารถเพิ่มประสิทธิภาพของความอยู่รอดด้วยการกำบังและการซ่อนพรางเป็นกุญแจสำคัญในการป้องกันหน่วยสนับสนุนทางการช่วยรบ จากการค้นหาและการโจมตี การกระจายกำลังจะต้องกระทำเพื่อหลีกเลี่ยงความเสียหายอย่างร้ายแรงจากภัยคุกคามทางอากาศ ปืนใหญ่สนาม และอาวุธทำลายล้างอื่น ๆ แต่ทั้งนี้จะต้องพิจารณาให้มีการเข้าที่ที่ตั้งใกล้กันอย่างเพียงพอ เพื่อเพิ่มการระวังป้องกันซึ่งกันและกันด้วย หน่วยจะต้องเพิ่มเติมการระวังป้องกันของตนเองโดยการใช้หน่วยทหารช่างในอัตราที่เป็นไปได้ การพรางจะต้องนำมาใช้เพื่อปกปิดการปฏิบัติการ ตลอดจนป้องกันการพิสูจน์ทราบต่อเครื่องมือที่สำคัญยิ่ง

เมื่อ สร.3 ตัดสินใจขั้นต้นเกี่ยวกับที่ตั้งของหน่วยแล้ว ส่วนปฏิบัติการโดยผ่านทาง มทบ.หรือศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังจะสั่งการเกี่ยวกับที่ตั้งของหน่วยเพื่อลดข้อขัดแย้งในการใช้พื้นที่, ก่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดสำหรับภารกิจสนับสนุน และลดการรบกวนของภัยคุกคามจากข้าศึกให้เหลือน้อยที่สุด การจัดการพื้นที่ที่มีประสิทธิภาพจะจัดได้จากผลกระทบที่เกิดจากการดำรงสถานภาพสำหรับการปฏิบัติการทางยุทธวิธี ของกองทัพภาค

ง. การผสมผสานการระวังป้องกัน

การปฏิบัติการระวังป้องกันนั้นจะช่วยทำให้แน่ใจว่าการปฏิบัติการดำรงสถานภาพสามารถกระทำได้อย่างทันเวลาและต่อเนื่อง การปฏิบัติการระวังป้องกันจะทำให้เกิดการดำรงสถานภาพสูงสุด โดยการลดจังหวะของการสนับสนุนที่บกพร่องให้เหลือน้อยที่สุด หน่วยที่ไม่สามารถอยู่รอดได้ก็ไม่สามารถให้การสนับสนุนได้

ความอยู่รอดของหน่วยในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาคนั้นจะต้องมีการปฏิบัติการร่วมกันระหว่างหน่วยและที่บังคับการที่ควบคุมหน่วยนั้นอยู่ หน่วยมีความรับผิดชอบในการใช้มาตรการเชิงรุก และเชิงรับ สำหรับการระวังป้องกันตนเอง กำลังพลที่ปฏิบัติการอยู่ในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาคจะต้องได้รับการฝึกและสามารถทำการรบได้เช่นเดียวกับกำลังพลในหน่วยดำเนินกลยุทธ์

กองบัญชาการช่วยรบจะต้องแน่ใจว่าการระวังป้องกันที่กระทำในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาคนั้นเป็นไปตามลำดับความเร่งด่วนที่มีพื้นฐานมาจาก แนวความคิดด้านการสนับสนุนของกองบัญชาการช่วยรบ ลำดับความเร่งด่วนนั้นจะกล่าวถึง สิ่งอำนวยความสะดวก, สิ่งอุปกรณ์, หน่วยหรือแหล่งทรัพยากรอื่น ๆ ของกองบัญชาการช่วยรบ

จ. ข้อพิจารณาด้านนิวเคลียร์ ชีวะ เคมี

ขีดความสามารถในการดำรงสถานภาพของกองทัพภาคจะเป็นเป้าหมายหลักต่อการใช้อาวุธ นขค.ของข้าศึก เพราะเหตุที่หน่วยสนับสนุนทางการช่วยรบมีความอ่อนแอโดยธรรมชาติ ความเสียหายที่เกิดจากการโจมตีของอาวุธ นขค. จะมีลักษณะที่ไม่ได้สัดส่วน ความอ่อนแอของหน่วยสนับสนุนทางการช่วยรบดังกล่าวจะทำให้หน่วยดังกล่าวมีความอ่อนแอต่อภัยจากลมฟ้าอากาศ และความเสียหายจากธรรมชาติอื่น ๆ การที่หน่วยไม่ได้เข้าที่ซึ่งมีลักษณะเฉพาะอาจทำให้ได้รับความเสียหายจากลม, ฝน และแผ่นดินถล่ม หน่วยที่ล้มเหลวในการกำบังและการซ่อนพราง ตลอดจนการกระจายกำลังอาจได้รับความเสียหาย และเกิดการบาดเจ็บล้มตายจากการโจมตีทางอากาศ, โจมตีด้วยปืนใหญ่สนามและจรวด หน่วยวิทยาศาสตร์จะสนับสนุนหน่วยต่าง ๆ ด้วยการทำลายล้างพิษ และการลาดตระเวนทาง นขค. หน่วยทำควันจะสนับสนุนการป้องกันหน่วยได้ตามที่ต้องการ

การเตรียมสนามรบด้านการข่าวเป็นการเฉพาะ โดยมีการแจ้งเตือนล่วงหน้าจะช่วยลดโอกาสที่จะมีความหายนะในขีดความสามารถด้านการดำรงสถานภาพ การกระจายและการตอบสนองทันทีต่อข่าวสารที่ได้รับในกรณีของการใช้เคมี และนิวเคลียร์ จะทำให้สามารถรักษาขีดความสามารถในการดำรงสถานภาพไว้ได้ การเตรียมสนามรบด้านการข่าวสำหรับพื้นที่ส่วนหลัง จะแสดงให้เห็นถึงพื้นที่ที่มีผลกระทบหรือไม่เหมาะสมสำหรับการใช้ เนื่องจากความเสียหายทางด้าน นซค. หรืออื่น ๆ จากการยิงของข้าศึก

ฉ. การปฏิบัติการเพื่อดำรงสถานภาพ

หน่วยสนับสนุนการรบ และหน่วยสนับสนุนทางการช่วยรบจะปฏิบัติการเพื่อดำรงสถานภาพ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการในระยะใกล้, การปฏิบัติการทางลึก และการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง คำแนะนำและการประสานสอดคล้องการปฏิบัติการเพื่อดำรงสถานภาพ กับพันธกิจของการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังอื่น ๆ จะเป็นความรับผิดชอบของผู้บังคับบัญชาการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค การดำเนินการของผู้บังคับบัญชาการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง โดยการช่วยเหลือของฝ่ายเสนาธิการ ณ ทล.หลังก็เพื่อให้แน่ใจว่าการดำรงสถานภาพ จะสามารถตอบสนองต่อความต้องการของกองพลที่ปฏิบัติการรบได้อย่างเหมาะสม

3. การเคลื่อนย้าย

พันธกิจของการเคลื่อนย้ายมีมากกว่าเฉพาะการเคลื่อนย้ายกำลังพลและสิ่งอุปกรณ์ การเคลื่อนย้ายจะเป็นลักษณะหนึ่งที่อยู่ในพันธกิจของกำลังรบ, ส่วนสนับสนุนการรบและส่วนสนับสนุนทางการช่วยรบ และไม่สามารถที่จะพิจารณาแยกเป็นอิสระจากพันธกิจอื่น ๆ ได้ การเคลื่อนย้ายจะเป็นส่วนหนึ่งที่เชื่อมโยงการดำรงสถานภาพ และการปฏิบัติการอื่น ๆ ในสนามรบเข้าด้วยกัน

การเคลื่อนย้ายส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับ สร.3 และ สร.4 และผู้ปฏิบัติการเกี่ยวกับ การสนับสนุนทางการช่วยรบจะเกี่ยวข้องกับการวางแผนในรายละเอียด และการปฏิบัติการเคลื่อนย้าย ที่ไม่ใช่ทางยุทธวิธี (การสนับสนุนทางการช่วยรบ) เป็นหลัก ตลอดจนช่วยเหลือการเคลื่อนย้ายทางยุทธวิธี ถ้าการเคลื่อนย้ายทางยุทธวิธีและไม่ใช่ทางยุทธวิธีไม่มีการประสานงานซึ่งกันและกัน แผนการปฏิบัติการที่ดีที่สุดจะถูกขัดขวางจากข้อขัดแย้งในการใช้ถนน และอาจจะเป็นผลให้การส่งสิ่งอุปกรณ์ และการทดแทนไปยังหน่วยดำเนินกลยุทธ์หรือการส่งกลับผู้บาดเจ็บและยุทธโปกรณ์ที่ชำรุดไม่สามารถที่จะกระทำได้ การเคลื่อนย้ายทางยุทธวิธีมักจะได้รับความเร่งด่วนเหนือการเคลื่อนย้ายที่ไม่ใช่ทางยุทธวิธี

ก. การประสานสอดคล้องการเคลื่อนย้าย

สร.3 ทก.หลัก มีความรับผิดชอบในการวางแผน และสั่งการเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายทางยุทธวิธี สร.3 จะได้รับการช่วยเหลือในการดังกล่าวจากนายทหารขนส่งของ สร.4, ผบ.หน่วยทหารสารวัตร และฝ่ายกิจการพิเศษอื่น ๆ ส่วนปฏิบัติการของ ทก.หลังกองทัพภาคและศูนย์ควบคุมการเคลื่อนย้าย จะเฝ้าติดตามลำดับความเร่งด่วนในการเคลื่อนย้ายที่กำหนดขึ้นโดย สร.3 ทก.หลัก เพื่อให้เป็นที่แน่ใจว่า การเคลื่อนย้ายนั้นสนับสนุนต่อการปฏิบัติการระยะใกล้ และการปฏิบัติการทางลึก

การวางแผนสำหรับการเคลื่อนย้ายที่ไม่ใช่ทางยุทธวิธี ในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค เป็นความรับผิดชอบของศูนย์ควบคุมการเคลื่อนย้ายที่จัดตั้งขึ้น(แผนกควบคุมการเคลื่อนย้าย บชร. ทำหน้าที่) โดยมีการประสานงานอย่างใกล้ชิดกับกองบัญชาการช่วยรบและนายทหารอากาศติดต่อฝ่ายขนส่งที่อยู่ในส่วนสนับสนุนการช่วยรบ ส่วนปฏิบัติการจะแก้ปัญหาข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นกับการเคลื่อนย้ายทางยุทธวิธี และประสานงานเกี่ยวกับการสนับสนุนการรบสำหรับการเคลื่อนย้ายทางยุทธวิธีขนาดใหญ่หรือการเคลื่อนย้ายที่วิกฤต ส่วนปฏิบัติการของ ทก.หลังจะขจัดข้อขัดแย้งในการใช้เส้นทางสำหรับการเคลื่อนย้ายทางยุทธวิธี และที่ไม่ใช่ทางยุทธวิธี ในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค

ข. การผสมผสานการจัดการพื้นที่

การจัดการพื้นที่ จะถูกผสมผสานกับการปฏิบัติการเคลื่อนย้าย เพื่อให้เป็นที่แน่ใจว่า หน่วยสนับสนุนทางการช่วยรบในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาคจะเข้าที่ตั้งได้อย่างเหมาะสม เพื่อการสนับสนุนได้มากที่สุด และยาวนาน, ตลอดจนมีข่ายถนนเชื่อมต่อระหว่างที่ตั้งของหน่วยสนับสนุนทางการช่วยรบไปยังหน่วยรับการสนับสนุน และคลังสิ่งอุปกรณ์ต่าง ๆ หน่วยซ่อมบำรุงควรที่จะเข้าที่ตั้งที่เป็นพื้นที่พื้นแข็ง, มีแหล่งพลังงานและสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอเพื่อความได้เปรียบ หน่วยบริการเกี่ยวกับสุขภาพต้องการถนนที่สามารถใช้ในการจราจร, ที่พักที่มีการกำบัง, มีความอบอุ่น และมีทางขึ้นลงของอากาศยานเพื่อการรับ, ดูแล และการส่งกลับผู้บาดเจ็บ หน่วยส่งกำลังต้องการพื้นที่ที่ใช้ในการเก็บสิ่งอุปกรณ์, พื้นที่ที่เพียงพอต่อการกระจายกำลัง, ข่ายถนนที่ดีและสามารถเข้าถึงพื้นที่ขึ้นลงของอากาศยาน ชุมทางรถไฟและปมคมนาคมทางเรือ ทั้งที่มีอยู่แล้วและที่จะกำหนดขึ้นใหม่

เส้นทางที่จะเลือกใช้นั้นควรที่จะสามารถรองรับการจราจรอย่างหนักในทุกสภาพอากาศได้อย่างต่อเนื่อง, หลีกเลี่ยงความแออัดและจุดคับขันที่สำคัญ, และอำนวยความสะดวกได้อย่างฉับไว เส้นทางดังกล่าวควรที่จะหลีกเลี่ยงการขัดแย้งอย่างสำคัญกับแผนการดำเนินกลยุทธ์ทางยุทธวิธี เส้นทางสำรองจะต้องได้รับการกำหนดขึ้นพร้อมทั้งเหตุการณ์ที่จำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนให้การเคลื่อนย้ายที่ไม่ใช่ทางยุทธวิธีมาใช้เส้นทางสำรองตามต้องการ

ระหว่างปฏิบัติการรบด้วยวิธีรุก ที่ตั้งของหน่วยชั้นถัดไปจะต้องถือฤกษ์ต่อการขยายเส้นทาง การส่งกำลังและลดการเปลี่ยนแปลงแผนการขนส่งของหน่วยสนับสนุนทางการช่วยรบของกองพล และกองทัพภาคให้เหลือน้อยที่สุด

ค. การระวังป้องกันการเคลื่อนย้าย

การปฏิบัติการเคลื่อนย้ายจะสำเร็จผลเมื่อการสนับสนุนที่ต้องการมาถึงจุดหมายปลายทางโดยไม่ได้รับความเสียหาย การเคลื่อนย้ายจะเป็นเป้าหมายของการขัดขวางที่มีความเร่งด่วนสูง สำหรับเครื่องบิน, ปืนใหญ่ และหน่วยปฏิบัติการรบนอกแบบของข้าศึก ในการปฏิบัติการรบด้วยวิธีรुक นั้นคาดว่าข้าศึกที่ถูกอ้อมผ่านจะได้รับสิ่งอุปสรรคที่ต้องการโดยการใช้กำลังต่อเหตุการณ์ที่เป็นโอกาสของข้าศึกเอง อันได้แก่ ขบวนการเคลื่อนย้ายทางการส่งกำลังบำรุง

การเคลื่อนย้ายเกี่ยวกับการสนับสนุนทางการช่วยรบ จะเป็นสิ่งที่วิกฤตต่อการดำรงความมั่นคงของการรบ ขบวนการส่งกำลัง สป.3, 5 อาจต้องการการป้องกันเป็นพิเศษจากหน่วยสารวัตรทหาร หรือกำลังดำเนินกลยุทธ์ กำลังทางอากาศยุทธวิธี หรือหน่วยบินทหารราบที่ให้การสนับสนุนอาจจะต้องทำการป้องกันการเคลื่อนย้ายเกี่ยวกับการสนับสนุนทางการช่วยรบและการส่งกำลังทางอากาศ จากการโจมตีทางอากาศหรือการต่อต้านทางอากาศของข้าศึก ถึงแม้การครองความเป็นเจ้าอากาศหรือฝ่ายข้าศึกควบคุมห้วงอากาศ, อาวุธป้องกันภัยทางอากาศอาจจะต้องเข้าร่วมกับขบวนการรุกหรือเข้าที่ตั้งล่วงหน้าตามเส้นทาง

การเคลื่อนย้ายด้วยยานพาหนะคันเดียวหรือขบวนบรรทุกเล็ก ๆ อาจจะถูกจำกัดไม่ให้เคลื่อนย้ายโดยอิสระ โดยที่การเคลื่อนย้ายทั้งหมดจะถูกควบคุมและรวมอำนาจไว้ที่ศูนย์กลางเพราะว่ามีภัยคุกคามจากข้าศึก การเคลื่อนย้ายอาจจะถูกจำกัดให้เป็นขบวนบรรทุกขนาดใหญ่เมื่อเครื่องมือที่ให้การระวังป้องกันมีความสามารถในการระวังป้องกันอย่างเพียงพอ ระเบียบการปฏิบัติต้องได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อการควบคุมแบบรวมการ ต่อการเคลื่อนย้ายที่ไม่ใช่ทางยุทธวิธีในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค เพื่อให้เป็นที่แน่ใจว่า การดำรงสถานภาพและการขนส่งจะดำรงอยู่ได้

ง. การปฏิบัติการเคลื่อนย้าย

นายทหารขนส่งของฝ่ายส่งกำลังบำรุงจะช่วยเหลือการวางแผนและประสานการเคลื่อนย้ายของกองทัพภาคกับฝ่ายเสนาธิการของ ทก.หลังกองทัพภาค, หน่วยรอง และแผนกควบคุมการเคลื่อนย้ายของกองบัญชาการช่วยรบ นายทหารขนส่งจะประสานลำดับความเร่งด่วนการเคลื่อนย้ายกับ สร.3 ทก.หลัง และ สร.4 และการอนุมัติลำดับความเร่งด่วนของผู้บังคับบัญชาการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังที่กำหนดไว้กับแผนกควบคุมการเคลื่อนย้ายของ บชร.

แผนกควบคุมการเคลื่อนย้ายของกองบัญชาการช่วยรบ(ทำหน้าที่ศูนย์ควบคุมฯ)จะควบคุมการใช้เครื่องมือขนส่งของกองทัพภาคสำหรับการสนับสนุนทางด้านการช่วยรบ เพื่อให้เป็นที่แน่ใจว่ามีการปฏิบัติตามลำดับความเร่งด่วนของการเคลื่อนย้ายที่กำหนดขึ้น แผนกควบคุมการเคลื่อนย้ายจะร้องขอขีดความสามารถด้านการขนส่งเพิ่มเติมจากนายทหารขนส่งของฝ่ายส่งกำลังบำรุงเมื่อความต้องการเกินขีดความสามารถของเครื่องมือที่อยู่ นายทหารขนส่งจะเสนอแนะขอเครื่องมือจากหน่วยที่นอกเหนือกองบัญชาการช่วยรบ หรือร้องขอให้หน่วยควบคุมการเคลื่อนย้ายของยุทธบริเวณ ทำการแก้ปัญหาการขาดแคลนต่าง ๆ ทก.หลังกองทัพภาค มีความรับผิดชอบเกี่ยวกับ

- จัดตั้งกระบวนการติดตามขบวนบรรทุกในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค ตั้งแต่เส้นเขตหลังของกองทัพภาค ไปถึงจุดหมายปลายทางในพื้นที่ของกองพล
- เฝ้าติดตามเส้นหลักการคมนาคม เพื่อพิจารณาปัญหาเกี่ยวกับการไหลเวียนของการเคลื่อนย้าย และการพัฒนาทางเลือกสำรองเพื่อให้เป็นที่แน่ใจว่าการเคลื่อนย้ายยังคงกระทำได้อย่างคงที่
- แจ้งให้ผู้ใช้ยานพาหนะทราบอยู่เสมอถึงเครื่องมือขนส่งที่เป็นไปได้ โดยเฉพาะยานพาหนะที่เร็วไป และยานพาหนะที่ช้ากลับตามตารางที่เป็นไปได้ ทั้งนี้ ควรแจ้งให้ทราบแน่นอนเพื่อลดความล่าช้าในการเดินทางกลับ
- แผนกควบคุมการเคลื่อนย้ายของกองทัพภาคจะพิจารณาสภาพของเส้นหลักการส่งกำลัง (แดง, เขียวและเหลือง) ตามข่าวสารที่ได้รับจากผู้ใช้, สารวัตรทหารหรือทหารช่าง และดำรงรักษาสถานภาพ, ปัญหาและเวลาที่จะใช้ในการซ่อมแซมเส้นทางที่ได้อยู่ในสภาพ ฯ เขียว การแลกเปลี่ยนข่าวสารอย่างตรงเวลาระหว่างสารวัตรทหาร, ทหารช่าง และ สร.4 เป็นสิ่งที่จำเป็นมากเพื่อให้เป็นที่แน่ใจได้ว่าข่ายเส้นหลักการส่งกำลังสามารถใช้ได้

จ. ข้อพิจารณาเกี่ยวกับ นชค.

พื้นผิวของเส้นทางในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาคอาจถูกขัดขวางโดยการเปื้อนพิษเกี่ยวกับ นชค. นายทหารขนส่งจะต้องคาดการณ์เกี่ยวกับเรื่องนี้ระหว่างการพัฒนาแผนการจราจร โดยที่จะต้องพิจารณาเลือกเส้นทางสำรอง และเส้นทางอ้อมผ่านรอบ ๆ จุดคับขัน

ฝ่ายแผนของส่วนปฏิบัติการจะต้องพัฒนาแผนการควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่เพื่อจะตอบสนองต่อเหตุการณ์ซึ่งมีผลกระทบต่อการจราจร ส่วนปฏิบัติการโดยการประสานงานกับ สร.3 ทก.หลัง ดำเนินการกำหนดให้หน่วยทหารช่าง และหน่วยวิทยาศาสตร์ ปฏิบัติการในการกักควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่ หน่วยทหารช่างดังกล่าว จะดำเนินการรักษาเส้นทางหลักการส่งกำลังและซ่อมแซมความเสียหายอันเกิดขึ้นจากฝ่ายข้าศึก หรือภัยตามธรรมชาติ หน่วยวิทยาศาสตร์จะมีกิจในการลาดตระเวนทาง นชค.ช่วยในการทำลายล้างพิษอย่างเร่งด่วน และปฏิบัติการทำลายล้างพิษอย่างปรานีต์ด้วย

ในกรณีที่เส้นทางรถขนส่งหลักถูกทำลายส่วนปฏิบัติการจะให้หน่วยทหารช่าง และ/หรือหน่วยทหารวิทยาศาสตร์ ดังกล่าวดำเนินการเปิดเส้นทางให้ใช้งานได้อีกครั้งหนึ่ง ส่วนปฏิบัติการจะกำหนดเส้นทางขึ้นใหม่เพื่อเป็นเส้นทางสำรองโดยการใช้เครื่องมือต่าง ๆ เช่น ข่ายความถี่ย่านเอฟเอ็ม, จุดควบคุมการจราจร หรือส่วนลาดตระเวนของสารวัตรทหาร และแจ้งให้ทุกหน่วยที่ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังทราบ ตลอดจนหน่วยเหนือและหน่วยรองที่อยู่ใกล้เคียงกับเส้นทางหลัก นอกจากนี้ที่ตั้งของช่องทางผ่าน หรือเส้นทางสำรอง และเวลาโดยประมาณที่คาดว่าเส้นทางหลักจะเปิดใช้ได้ก็จะต้องแจ้งให้ทราบด้วย

4. การจัดการพื้นที่

ความรับผิดชอบหลักอันหนึ่งของ ทก.หลัง ก็คือการจัดการพื้นที่ ซึ่งดำเนินการโดยฝ่ายปฏิบัติการของ สป.พล. โดยประสานงานกับหน่วยรองหลัก, หน่วยอิสระอื่น ๆ ตลอดจนหน่วยงานของพลเรือน ซึ่งหน่วยที่กล่าวมาทั้งหมดจะมีความเกี่ยวข้องอย่างแท้จริงในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค⁽¹⁾

การจัดการพื้นที่เป็นพันธกิจที่มีความสลับซับซ้อนมาก ซึ่งต้องมีการวางแผนและควบคุมแบบรวมการอย่างสูง ข้อขัดแย้งส่วนใหญ่สำหรับการกำหนดที่ตั้งในพื้นที่ส่วนหลังกองทัพภาคให้กับหน่วยต่าง ๆ นั้นคือ การแข่งขันกันระหว่างความต้องการทางการกิจ และการระวังป้องกัน การกำหนดที่ตั้งให้กับหน่วยนั้นจะต้องมีการจัดความสมดุลย์ ระหว่างความต้องการของหน่วยเหนือและความต้องการของหน่วย, ความต้องการสำหรับสนับสนุนแนวความคิดของผู้บังคับบัญชา, และความต้องการเกี่ยวกับการระวังป้องกันแก่หน่วยต่าง ๆ ที่อยู่ในพื้นที่ส่วนหลัง การจัดการพื้นที่จะทำให้

⁽¹⁾ หากจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังขึ้นเป็น ทก.ย่อยของ ทก.หลังแล้ว ศูนย์ปฏิบัติการดังกล่าวจะรับผิดชอบร่วมกับส่วนปฏิบัติการและหน่วยอื่น ๆ ในกรณีที่ไม่มีการจัดตั้งสป.พล. ทก.อาจกำหนดให้ มทบ.ทำหน้าที่สป.พล.

มีอำนาจกำลังรบเพิ่มขึ้น และอำนวยความสะดวกต่อการปฏิบัติในปัจจุบันและในอนาคต การจัดพื้นที่ที่ผิดพลาดจะก่อให้เกิดความแออัด และรบกวนการจราจรในพื้นที่ และลดประสิทธิภาพการสนับสนุนต่อหน่วยต่าง ๆ

ก. การปฏิบัติการรุกและรับของกองทัพภาค

เมื่อใดก็ตามที่กองทัพภาคทำการเคลื่อนที่ไม่ว่าจะเคลื่อนที่ไปข้างหน้าหรือไปข้างหลัง จะต้องมีการวางแผนเพื่อครอบครองพื้นที่ที่เพิ่มขึ้นด้วย ศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง ซึ่งเป็น ทก. ย่อยของ ทก. หลัง กองทัพภาค มีขีดความสามารถที่จะเคลื่อนที่ขึ้นไปข้างหน้า หรือข้างหลังเพื่อเริ่มต้นวางแผนสำหรับพื้นที่ที่เพิ่มขึ้น การแบ่งมอบพื้นที่ที่เพิ่มขึ้นนี้ปกติแล้วจะกระทำได้โดยการกำหนดเส้นขึ้น ซึ่งจะอำนวยความสะดวกรับมือขอพื้นที่ระหว่างหน่วยที่จะรับมอบพื้นที่และหน่วยที่จะส่งมอบพื้นที่ ในการปฏิบัติการรบด้วยวิธีรุก ศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังจะเคลื่อนที่ขึ้นไปข้างหน้า เข้าไปยัง ทก. หลัง ของกองพล เพื่อเริ่มต้นการประสานงานการจัดการพื้นที่ขณะที่กองพลเคลื่อนที่ออกไปจากพื้นที่ส่วนหลัง หรือจัดการพื้นที่ส่วนที่เหลือ และการจัดการพื้นที่ที่จะกระทำโดยศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค

ข. การประสานสอดคล้อง

ปัจจัย METT - T จะใช้ในการวิเคราะห์การจัดการพื้นที่ และจะช่วยให้ฝ่ายเสนาธิการของ ทก. หลังสามารถประสานสอดคล้องการจัดการพื้นที่เข้ากับพันธกิจอื่น ๆ ของการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง ปัจจัย METT - T ดังกล่าวมีข้อพิจารณา ดังนี้

ภารกิจ (MISSION) ภารกิจของหน่วยต้องได้รับการวิเคราะห์เพื่อกำหนดพื้นที่เฉพาะที่ต้องการ หน่วยทหารขนส่งควรที่จะอยู่ใกล้กับชายถนน, หน่วยส่งกำลังสิ่งอุปกรณ์ต้องการอยู่ใกล้กับชุมทางรถไฟ หรือสิ่งอื่น ๆ ภารกิจของหน่วยต้องได้รับการประเมินค่าเพื่อพิจารณากำหนดสิ่งที่เป็นวิกฤติการณ์ต่อความต้องการของกองทัพภาค

ข้าศึก (ENEMY) ขีดความสามารถและหนทางปฏิบัติที่เป็นไปได้ของภัยคุกคามต้องได้รับการวิเคราะห์เพื่อกำหนดภัยคุกคามที่เป็นไปได้ และผลลัพธ์ของมาตรการต่อต้านที่ได้ดำเนินการไป ทั้งนี้จะต้องหลีกเลี่ยงแนวทางเคลื่อนที่ และที่หมายของข้าศึกในพื้นที่ส่วนหลังให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ ในกรณีที่ข้าศึกมีแนวโน้มที่จะทำการยุทธโจมตีทางอากาศต่อฝ่ายเรา หน่วยต่าง ๆ ควรที่จะเข้าที่ที่ตั้งที่ไกลจากแนวทางเคลื่อนที่ทางอากาศ และพื้นที่ส่งลงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ภูมิประเทศและลมฟ้าอากาศ (TERRAIN AND WEATHER) จะต้องมีการวิเคราะห์ภูมิประเทศ เพื่อพิจารณากำหนดว่าภูมิประเทศใดที่ใช้ได้บ้าง, สิ่งอำนวยความสะดวกใดที่ใช้ได้บ้างและการจราจรในพื้นที่เครื่องกีดขวางทางธรรมชาติ จะต้องพิจารณานำมาใช้ในการกำบังและการซ่อนพราง ทั้งนี้จะต้องพิจารณาผลกระทบของลมฟ้าอากาศต่อการปฏิบัติการด้วย

กำลังฝ่ายเรา (TROOPS) ผู้วางแผนใน ทก.หลังกองทัพอากาศจะต้องทราบว่ากองทัพอากาศ มีการจัดอย่างไร และเป็นหน่วยใด (กองพล, กองทัพอากาศ, หน่วยขนาดใหญ่กว่า, กำลังของประเทศเจ้าบ้าน, และอื่น ๆ) และมีที่ตั้งอยู่บริเวณใดในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพอากาศ ความเร่งด่วนในการใช้พื้นที่จะต้องกำหนดขึ้น และดำรงรักษาไว้ตามภารกิจของหน่วยต่าง ๆ ที่อยู่ในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพอากาศ

เวลา (TIME AVAILABLE) ในการจัดการพื้นที่จะต้องคำนึงถึงเวลาใน 2 เรื่องดังนี้

- **เวลาในการเคลื่อนย้าย** เป็นเวลาที่ต้องใช้ในการเคลื่อนย้ายหน่วยจากที่ตั้งแห่งหนึ่งไปยังที่ตั้งอีกแห่งหนึ่ง, เวลาที่ใช้ในการเคลื่อนย้ายกำลังพล สิ่งอุปกรณ์และยุทธโปกรณ์ไปยังผู้ใช้และหมายรวมถึงเวลาที่ขบวนบรรทุกทำการเคลื่อนย้ายตามเส้นทางที่กำหนด

- **เวลาในการตอบโต้** เป็นเวลาที่ต้องใช้ในการเคลื่อนย้ายกำลังเพื่อตอบโต้ต่อสถานการณ์ทางยุทธวิธี, เวลาที่หน่วยต้องการใช้ในการเปลี่ยนหรือเข้าที่ตั้งใหม่ ตลอดจนการจัดการระวางป้องกัน การรักษาความปลอดภัยและดำเนินการให้มีขีดความสามารถในการสนับสนุนได้อย่างเต็มที่

การเตรียมสนามรบด้านการข่าว (IPB) สำหรับพื้นที่ส่วนหลังจะก่อให้เกิดข้อมูลสำหรับการประเมินค่าการจัดการพื้นที่ได้ อย่างถูกต้อง เมื่อหน่วยได้วิเคราะห์การเตรียมสนามรบด้านการข่าวร่วมกับปัจจัย METT - T ตามที่กล่าวแล้ว ความขัดแย้งระหว่างความต้องการของหน่วยก็จะได้รับการแก้ไข และสามารถกำหนดที่ตั้งเป็นการเฉพาะให้กับหน่วยได้

สท.3 ทก.หลังจะเป็นผู้ที่ทำการจัดแบ่งพื้นที่ ซึ่งปกติแล้วที่ตั้งของหน่วยดำเนินกลยุทธ์จะเป็นไปตามแนวความคิดในการปฏิบัติการ ปกติเมื่อหน่วยดำเนินกลยุทธ์อยู่ในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพอากาศจะวางกำลังอยู่ในที่รวมพล เมื่อได้มีการตัดสินใจกำหนดที่ตั้งทางยุทธวิธีแล้ว ทก.หลังกองทัพอากาศจะประสานงานกับผู้บังคับหน่วยรอง และ สท.3 เพื่อพิจารณากำหนดที่ตั้งทั่ว ๆ ไปสำหรับหน่วยอื่น ๆ ในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพอากาศ

เมื่อที่ตั้งทั่ว ๆ ไปได้รับการกำหนดขึ้นแล้ว ฝ่ายปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังจะให้ข้อเสนอแนะต่อศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง เกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการให้ปฏิบัติ ศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง จะพิจารณากำหนดที่ตั้งหน่วยเป็นการเฉพาะ, จัดตั้งฐานปฏิบัติการ, กำหนดกลุ่มฐานปฏิบัติการตามที่ต้องการ และสั่งการหรือตอบโต้ต่อการร้องขอเข้าที่หรือเปลี่ยนที่ตั้งใหม่ของหน่วยในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาคเพื่ออำนวยความสะดวกในการสนับสนุนและความอยู่รอดของหน่วยอย่างต่อเนื่อง การจัดการในลักษณะรวมการเช่นนี้ จะป้องกันข้อขัดแย้งเกี่ยวกับที่ตั้งไม่ให้เกิดขึ้น ทั้งยังช่วยในการผสมผสานแผนการระวังป้องกัน และความอยู่รอดของหน่วยให้มีประสิทธิภาพที่อยู่เสมอ รวมถึงการพัฒนาการป้องกันทางการยุทธ์ให้ดีขึ้น

ค. การผสมผสานการระวังป้องกัน

การกำหนดที่ตั้งหน่วย จะเป็นสิ่งที่ต้องกระทำด้วยความพยายามสูงสุด เพื่อให้หน่วยได้เปรียบเกี่ยวกับการระวังป้องกันที่เข้มแข็งของการเข้าประจำที่ตั้งร่วมกัน ขณะเดียวกันก็จะต้องลดจุดอ่อนของการระวังป้องกันให้เหลือน้อยที่สุด ความได้เปรียบสูงสุดจะ ได้จากภูมิประเทศซึ่ง

- มีการกำบังและซ่อนพราง
- มีเครื่องกีดขวางต่อการเคลื่อนที่ของข้าศึก
- หลีกเลี่ยงบริเวณที่เป็นภูมิประเทศสำคัญหรือที่เป็นจุดแตกหัก
- มีโอกาสสามารถที่จะตรวจพบการปฏิบัติของข้าศึกได้แต่เนิ่นอย่างมากที่สุด
- หลีกเลี่ยงแนวทางเคลื่อนที่ของข้าศึกทั้งทางพื้นดินและทางอากาศ

การยึดครองพื้นที่ควรที่จะสามารถใช้ประโยชน์และเกื้อกูลต่อภารกิจของหน่วยได้มากที่สุด ถ้าหน่วยต้องวางกำลัง ณ พื้นที่ที่ไม่เกื้อกูลเพราะความต้องการของภารกิจแล้ว ควรที่จะต้องจัดให้มีการระวังป้องกันเพิ่มเติม เพื่อปรับปรุงความอยู่รอดของหน่วย เช่น การกำหนดให้กำลังตอบโต้ของกลุ่มฐานปฏิบัติการเข้าวางกำลังบริเวณใกล้เคียง, เพิ่มการลาดตระเวน, เพิ่มความแข็งแกร่งของการตั้งรับโดยใช้สิ่งอุปกรณ์สายทหารช่าง และใช้หน่วยที่มีขีดความสามารถในการตั้งรับมากกว่า เข้าวางกำลัง ณ ที่มั่นภายในฐานปฏิบัติการ

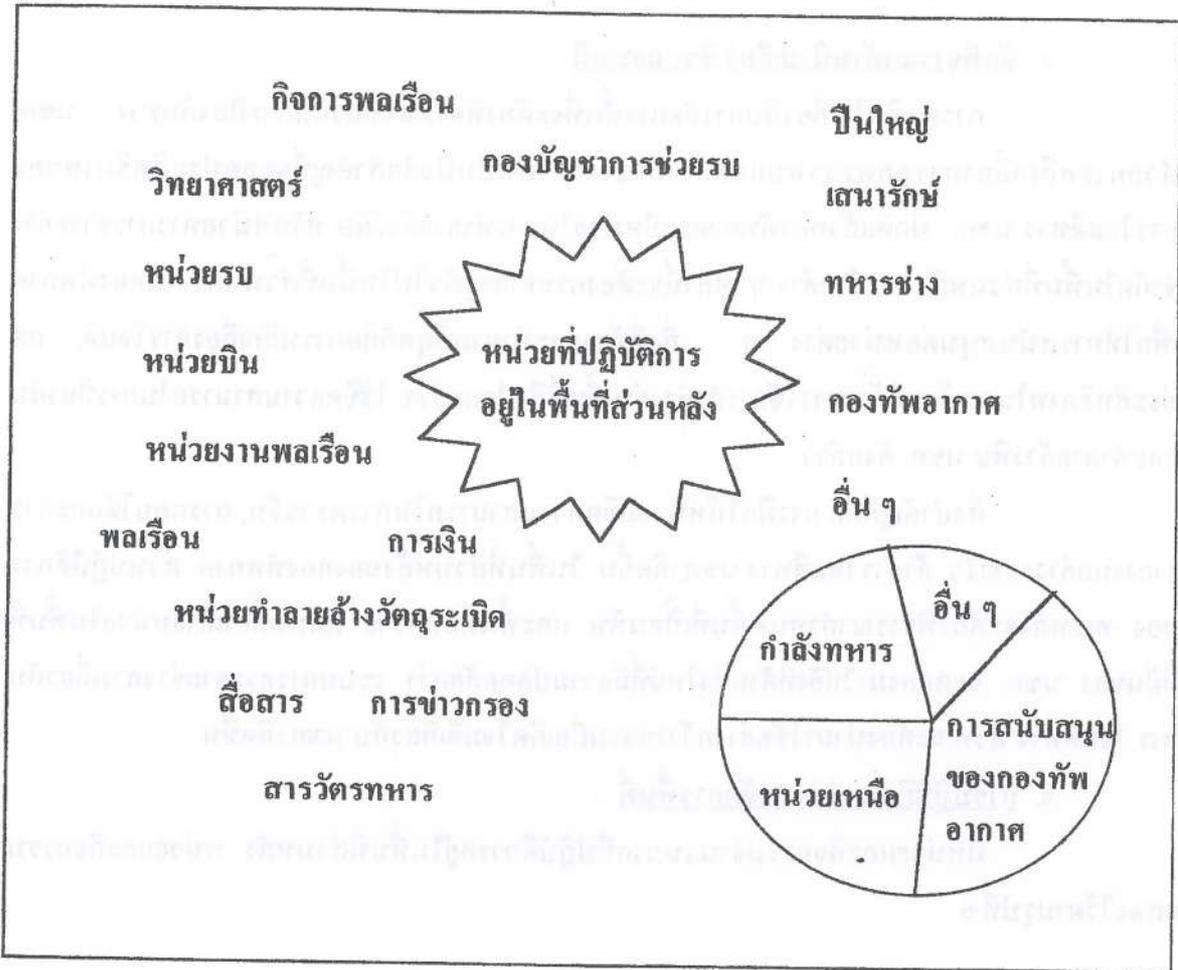
ง. ข้อพิจารณาด้านนิเวศวิทยา ชีวะ และเคมี

การตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการพื้นที่จะต้องพิจารณาเกี่ยวกับการป้องกันทาง นชค. ด้วยการหลีกเลี่ยงการถูกตรวจพบและการกระจายกำลังเป็นปัจจัยสำคัญที่จะลดประสิทธิภาพของการโจมตีทาง นชค. ปกติแล้วกองทัพภาคจะมีหน่วยในการทำลายล้างพิษ หรือหน่วยทางการช่างอย่างจำกัดในพื้นที่ส่วนหลัง หน่วยต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องกระจายอยู่ทั่วไปในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค เพื่อให้การสนับสนุนต่อหน่วยต่าง ๆ สิ่งที่ต้องกระทำมากที่สุดก็คือการหลีกเลี่ยงการโจมตี, ลดประสิทธิภาพในการโจมตีด้วยการใช้การกำบัง เช่น พื้นที่สิ่งปลูกสร้าง, ใช้ขีดความสามารถในการป้องกัน และทำลายล้างพิษ นชค. ดังกล่าว

สิ่งสำคัญก็คือ การฝึกให้หน่วยมีขีดความสามารถในการตรวจจับ, การตอบโต้และการรายงานอย่างรวดเร็ว ถ้าการโจมตีทาง นชค.เกิดขึ้น ในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค ส่วนปฏิบัติการของ ทก.หลังจะต้องพิจารณากำหนดพื้นที่เป้าหมาย และพื้นที่อันตราย และเคลื่อนย้ายหน่วยในพื้นที่ที่ผู้ของ นชค. จะตกลงมาไปยังที่ตั้งแห่งใหม่ที่มีความปลอดภัยกว่า ระบบการกระจายข่าวสารเกี่ยวกับการโจมตีทาง นชค.จะต้องนำมาใช้อย่างกว้างขวางเมื่อเกิดโจมตีเกี่ยวกับ นชค.เกิดขึ้น

จ. การปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการพื้นที่

มีหน่วยและกิจกรรมจำนวนมากที่ปฏิบัติการอยู่ในพื้นที่ส่วนหลัง หน่วยและกิจกรรมแสดงไว้ตามรูปที่ 6

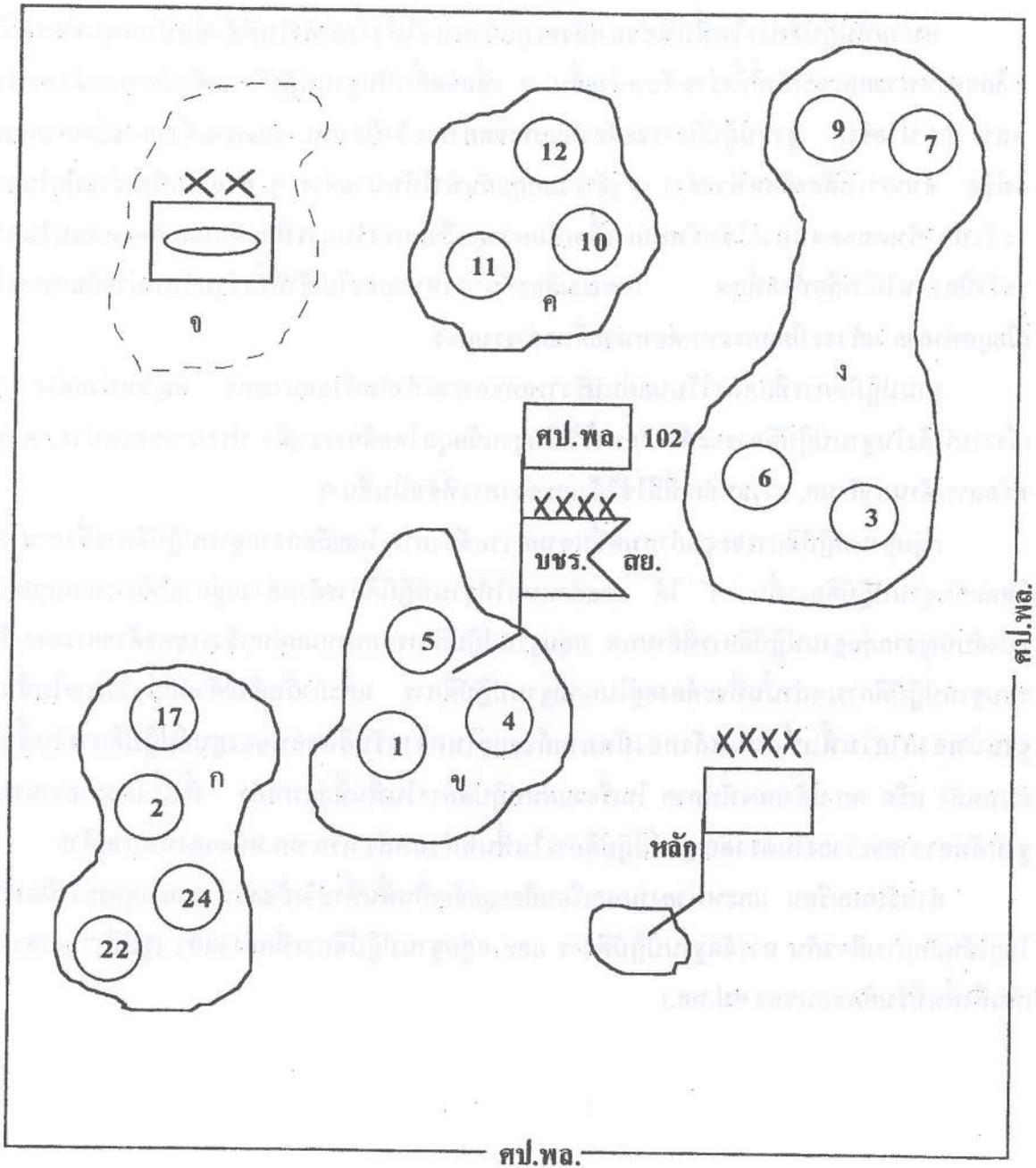
รูปที่ 6 หน่วยที่ใช้พื้นที่ส่วนหลังของกองทัพอากาศ

หน่วยที่ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังจะถูกกำหนดให้วางกำลังในที่ตั้งที่สนับสนุนต่อภารกิจหลักของหน่วยและจะเข้าที่ตั้งร่วมกับหน่วยอื่น ๆ เพื่อจัดตั้งเป็นฐานปฏิบัติการซึ่งประกอบด้วยหน่วยหลาย ๆ หน่วยขึ้น ฐานปฏิบัติการจะต้องมีขอบเขตการระวังป้องกัน, ช่องทางเข้าและช่องทางออกที่แน่ชัด จากการที่ต้องจัดหน่วยต่าง ๆ เข้าร่วมกลุ่มกันทำให้หน่วยต่าง ๆ สามารถที่จะร่วมมือในการระวังป้องกันตลอดจนการใช้ทรัพยากรเพื่อเพิ่มความแข็งแกร่งในการป้องกันและลดจุดอ่อนในการระวังป้องกันให้เหลือน้อยที่สุด ในขณะที่เดียวกันบางหน่วยจะไม่เข้าที่ตั้งร่วมกับหน่วยอื่นเพราะว่าเมื่อถูกทำลาย แล้วจะมีผลกระทบต่อหน่วยอื่นอย่างรุนแรง

ฐานปฏิบัติการที่แสดงไว้บนแผนบริวารยุทธการจะกำกับด้วยหมายเลข บัญชีหน่วยต่าง ๆ ที่เข้าวางกำลังในฐานปฏิบัติการจะต้องรักษาไว้เป็นฐานข้อมูลโดยต้องระบุถึง ประเภทของหน่วย, ความพร้อมรบด้านกำลังพล, อาวุธหลัก ที่มีใช้ได้ และข่าวสารที่จำเป็นอื่น ๆ

กลุ่มฐานปฏิบัติการจะถูกกำหนดขึ้นตามความต้องการ โดยเลือกจากฐานปฏิบัติการซึ่งสามารถติดต่อกับฐานปฏิบัติการอื่น ๆ ได้ และกำหนดให้ฐานปฏิบัติการดังกล่าวอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้บังคับบัญชาของกลุ่มฐานปฏิบัติการที่กำหนด กลุ่มฐานปฏิบัติการแสดงบนแผนบริวารยุทธการด้วยการลากเส้นรอบฐานปฏิบัติการเหล่านั้นที่จะต้องอยู่ในกลุ่มฐานปฏิบัติการ และกำกับด้วยตัวอักษรไว้ภายในพื้นที่ฐานทัพอากาศในพื้นที่ส่วนหลังกองทัพภาคก็จะอยู่ในความรับผิดชอบของศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง หรือ ทก.หลังกองทัพภาค ในเรื่องแผนปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง ทั้งนี้ การรายงานของฐานทัพอากาศจะรายงานตรงต่อ ศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง หรือ ทก.หลังกองทัพภาคด้วย

สำหรับพลเรือน และหน่วยงานพลเรือนก็จะถูกจัดเป็นพื้นที่ระวังป้องกัน และกลุ่มระวังป้องกัน โดยใช้หลักการเดียวกัน การจัดฐานปฏิบัติการ และ กลุ่มฐานปฏิบัติการที่กล่าวแล้ว (รูปที่ 7 แสดงให้เห็นถึงพื้นที่รับผิดชอบของ ศป.พล.)

รูปที่ 7 พื้นที่รับผิดชอบของศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง

รูปที่ 7 แสดงให้เห็นถึงจำนวนหน่วยที่ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาคซึ่งสามารถรวมตัวกันเป็นฐานปฏิบัติการและกลุ่มฐานปฏิบัติการ อันก่อให้เกิดโครงสร้างของการควบคุมบังคับบัญชาสำหรับการระวังป้องกันในพื้นที่ส่วนหลัง และง่ายต่อการจัดการพื้นที่ จำนวนหน่วยซึ่งจะก่อให้เกิดการควบคุมบังคับบัญชาทางยุทธวิธีที่มีประสิทธิภาพ แสดงไว้ตามรูปที่ 8

5 หน่วย *	เป็น 1 ฐานปฏิบัติการ (2 - 6 คือมาตรฐาน)
5 ฐานปฏิบัติการ	เป็น 1 กลุ่มฐานปฏิบัติการ (2 - 6 คือมาตรฐาน) = 25 หน่วย (ปกติ < 20)
5 กลุ่มฐานปฏิบัติการ	จะอยู่ในความรับผิดชอบของ 1 ศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง (2 - 6 คือมาตรฐาน) = 125 หน่วย (ปกติ < 100)
4 ศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง	จะอยู่ในพื้นที่ส่วนหลัง = 500 หน่วย (ปกติ < 400)
หมายเหตุ : (1) * เป็นหน่วยระดับกองร้อย หรือเทียบเท่า	
(2) ใช้จำนวนหน่วย 5 หน่วยในการสร้างกลุ่ม	
(3) * จำนวนกลุ่มฐานปฏิบัติการที่อยู่ในเขต มทบ. รับผิดชอบ จะขึ้นอยู่กับจำนวนหน่วยที่มีอยู่จริงในพื้นที่ ดังนั้นจึงไม่สามารถกำหนดได้	
(4) จำนวน มทบ. ที่จะอยู่ในพื้นที่ส่วนหลังขึ้นอยู่กับกองทัพภาค เป็นผู้กำหนด	

รูปที่ 8 โครงสร้างของพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค

ด. กรรมวิธีในการกำหนดที่ตั้ง

1) การวิเคราะห์ภูมิประเทศ

การเตรียมสนามรบด้านการข่าวในพื้นที่ส่วนหลัง จะทำให้ได้ทราบข่าวสารเกี่ยวกับภูมิประเทศที่สามารถใช้ได้ในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค พร้อมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับถนน, ทางน้ำ, สถานที่ที่เป็นสาธารณประโยชน์ ถึงอำนาจความสะดวกที่สำคัญ และข่าวสารที่มีประโยชน์อื่น ๆ หน่วยสารวัตรทหารจะประสานงานกับ ทก.หลังกองทัพภาค เพื่อทำการวิเคราะห์พื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาคเพื่อกำหนดพื้นที่ที่ยอมเสี่ยง พื้นที่ยอมเสี่ยง คือ พื้นที่ที่ไม่มีประโยชน์สำหรับกองทัพภาค และไม่มีข้อได้เปรียบสำหรับข้าศึก จากการกำหนดพื้นที่ยอมเสี่ยงทำให้หน่วยสารวัตรทหาร (ระดับ ทก.) สามารถที่จะหุ้มเทการวางกำลังไว้ในพื้นที่ที่เหลือของกองทัพภาคได้ ทั้งนี้การลาดตระเวนทางอากาศ หรือการลาดตระเวนด้วยยานยนต์จะกระทำเพื่อเฝ้าติดตามพื้นที่ที่ยอมเสี่ยงนั้น การกำหนดที่ตั้งของหน่วยจะเริ่มต้นจากการวิเคราะห์แนวทางเคลื่อนที่ของข้าศึกทั้งทางพื้นดินและทางอากาศของข้าศึกที่เข้ามายังพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค ปกติถ้าภารกิจไม่ได้กำหนดไว้หรือมีข้อกำหนดอื่น ๆ การกำหนดที่ตั้งของหน่วยจะหลีกเลี่ยงแนวทางเคลื่อนที่ของข้าศึก

2) การวิเคราะห์ภารกิจ

ภารกิจของหน่วยจะเป็นสิ่งที่กำหนดที่ตั้งต่างๆ ไปของหน่วย ในกรณีที่มีฐานปฏิบัติการหรือสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในพื้นที่โดยทั่ว ๆ ไปหน่วยควรที่จะเข้าวางกำลังในสถานที่ดังกล่าว หน่วยสามารถที่จะวางกำลังในฐานปฏิบัติการที่มีอยู่แล้ว หรือเข้ายึดครองสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่แล้วจัดตั้งเป็นฐานปฏิบัติการขึ้นมาใหม่ ในกรณีที่ฐานปฏิบัติการหรือสิ่งอำนวยความสะดวกไม่ได้อยู่ในพื้นที่ทั่ว ๆ ไปแล้ว จะต้องมีการวิเคราะห์ภูมิประเทศ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เป็นไปได้ เพื่อกำหนดที่ตั้งที่ดีที่สุดของหน่วยเมื่อพิจารณาจากภารกิจ, การเคลื่อนย้ายและการระวังป้องกันของหน่วย

3) การกำหนดที่ตั้งที่แน่นอน

เมื่อที่ตั้งที่แน่นอนของหน่วยได้ถูกกำหนดขึ้นแล้ว จะต้องมีการประสานงานกับผู้บังคับบัญชาฐานปฏิบัติการเพื่อผสมผสานหน่วยใหม่เข้าไว้ในฐานปฏิบัติการดังกล่าว การใช้สิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่จะต้องมีการประสานกับชาติเจ้าบ้าน (กรณีรุกออกนอกประเทศ) และ/หรือ ทก.หลัง โดย สร.5 ในกรณีที่ตั้งที่แน่นอนของหน่วยเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกที่ยังใช้การได้อยู่ นั้นผู้บังคับบัญชาของหน่วยรองหลักจะเป็นผู้สั่งการให้เข้าวางกำลัง ณ ที่ตั้งดังกล่าว หน่วยจะต้องเริ่มต้นในการจัดตั้งฐานปฏิบัติการขึ้นใหม่ เมื่อเคลื่อนที่มาถึงที่ตั้งแห่งใหม่

ถ้าฐานปฏิบัติการหรือสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เหมาะสมต่อหน่วยที่จะเข้าไปครอบครอง หน่วยจะต้องเลือกที่ตั้งแห่งใหม่ที่จะเข้าไปครอบครอง หน่วยจะต้องเลือกที่ตั้งแห่งใหม่ เพื่อพัฒนาเป็นฐานปฏิบัติการแห่งใหม่ ทั้งนี้ที่หน่วยได้รับการกำหนดให้เข้าที่ตั้งแห่งใหม่ เพื่อพัฒนาเป็นฐานปฏิบัติการ การลาดตระเวนทางพื้นดิน จะเริ่มต้นขึ้นโดยฝ่ายควบคุมการป้องกันฐานและความเสียหายของศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง การลาดตระเวนพื้นที่ที่เลือกนั้น ทำให้ทราบถึงความเหมาะสมของพื้นที่และอำนวยความสะดวกให้แก่หน่วยที่เพิ่งจะเคลื่อนที่มาถึงและเริ่มต้นการครอบครองพื้นที่ดังกล่าว

ข. ลักษณะของฐานปฏิบัติการ

ฐานปฏิบัติการจะประกอบด้วยหน่วย หรือหลาย ๆ หน่วยซึ่งมีที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ทางภูมิศาสตร์เล็ก ๆ, พื้นที่ที่มีการป้องกันโดยมีแนวป้องกันติดกันและมีการกำหนดมาตรการควบคุมเกี่ยวกับการเข้าถึง ปกติหน่วยสนับสนุนการรบและหน่วยสนับสนุนทางการช่วยรบจะถูกจัดรวมกันเข้าไว้ในฐานปฏิบัติการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของการระวังป้องกันของหน่วยดังกล่าว

ศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง มีความรับผิดชอบในการเสนอแนะการกำหนดที่ตั้งของหน่วย ตลอดจนการกำหนดฐานปฏิบัติการ ศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง จะประสานงานกับหน่วยรองหลัก เพื่อให้เป็นที่แน่ใจว่าที่ตั้งของหน่วยสนับสนุนต่อภารกิจหลักที่ได้รับ ปัจจัยต่าง ๆ จำนวนมากจะต้องได้รับการพิจารณา เพื่อพิจารณากำหนดหน่วยเข้าร่วมกลุ่มเป็นฐานปฏิบัติการ และรวมถึงการกำหนดที่ตั้งด้วย การพิจารณาปัจจัย METT-T จะต้องกระทำเพื่อกำหนดขนาดและการประกอบกำลังของหน่วย หน่วยเสนารักษ์จะไม่เข้าที่ตั้งร่วมกับหน่วยซึ่งเป็นเป้าหมายโจมตีที่มีความเร่งด่วนของข้าศึก แต่ควรที่จะเข้าที่ตั้งร่วมกับหน่วยซึ่งสามารถให้การระวังป้องกันแก่หน่วยเสนารักษ์ดังกล่าวได้ เพื่อเพิ่มความปลอดภัยต่อกิจกรรมทางการแพทย์ ที่หน่วยเสนารักษ์จะต้องปฏิบัติ

หน่วยจะถูกเลือกให้เข้าที่ตั้งร่วมกันในฐานปฏิบัติการก็เพื่อที่จะเกื้อกูลในด้านความแข็งแกร่งและความอ่อนแอซึ่งกันและกัน ฐานปฏิบัติการซึ่งจะสามารถอยู่รอดได้จะต้องมีระบบอาวุธที่ผสมผสานกัน, กำลังพลที่เพียงพอสำหรับการวางแผนและกำกับดูแล ตลอดจนมีการติดต่อสื่อสารอย่างเพียงพอ ทก.หลังจะต้องเป็นผู้ตัดสินใจครั้งสุดท้ายเกี่ยวกับที่ตั้งของฐานปฏิบัติการ และรูปร่าง และต้องแน่ใจว่าที่ตั้งฐานปฏิบัติการจะทำให้ภารกิจของหน่วยประสบผลสำเร็จ

ข. ผู้บังคับบัญชาของฐานปฏิบัติการ

ศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง พิจารณากำหนดผู้บังคับบัญชาของฐานปฏิบัติการ ซึ่งปกติจะเป็นผู้บังคับหน่วยอาวุโส ในกรณีที่มีหน่วยมากกว่าหนึ่งหน่วยในฐานปฏิบัติการ การเลือกผู้บังคับบัญชาของฐานปฏิบัติการนั้นจะต้องพิจารณาถึงชั้นยศ, เหล่าและประสบการณ์ ผู้บังคับหน่วยเสนาธิการจะถูกห้ามไม่ให้เป็นผู้บังคับบัญชาของฐานปฏิบัติการหรือกลุ่มฐานปฏิบัติการ ทั้งนี้ต้องหลีกเลี่ยงการให้ผู้บังคับหน่วยสารวัตรทหารระดับ ทท., หน่วยทหารพราน, ตชด. ฯลฯ เป็นผู้บังคับบัญชาของฐานปฏิบัติการ เพราะปกติแล้วหน่วยดังกล่าวจะได้รับการฝึกเป็นกำลังตอบโต้ของกองทัพภาค รวมถึงต้องหลีกเลี่ยงไม่ให้กลุ่มของผู้บังคับบัญชาหรือที่บัญชาการเป็นผู้บังคับบัญชาของฐานปฏิบัติการด้วย ปัจจัยอื่น ๆ ที่ต้องพิจารณาด้วยก็คือ หน่วยมีฝ่ายเสนาธิการและการติดต่อสื่อสารที่เพียงพอหรือไม่

ผู้บังคับบัญชาของฐานปฏิบัติมีความรับผิดชอบเกี่ยวกับ

- ฝึกกำลังพลทุกคนให้ทราบเกี่ยวกับเทคนิคการป้องกันฐานปฏิบัติการ เพื่อให้เกิดขอบเขตของการป้องกันที่เป็นไปได้
- เตรียมแผนการป้องกันฐานปฏิบัติการ
- ชักซ้อมการปฏิบัติของกำลังพล และหน่วยในฐานปฏิบัติการเพื่อให้การปฏิบัติตามแผนการป้องกันฐานปฏิบัติการมีประสิทธิภาพมากที่สุด
- จัดตั้งกำลังตอบโต้ ของฐานปฏิบัติการ
- เสนอแนะการเคลื่อนที่หรือการเข้าที่ตั้งแห่งใหม่ของฐานปฏิบัติการเพื่อให้การระวังป้องกันมีประสิทธิภาพมากที่สุด
- ประสานงานการสนับสนุนซึ่งกันและกันจากฐานปฏิบัติการซึ่งอยู่ใกล้เคียงกัน
- ประสานงานกับการปฏิบัติการของกำลังตอบโต้ของกองทัพภาค
- ปรับสภาพการป้องกันฐานปฏิบัติการตามสภาพของภัยคุกคามที่เปลี่ยนไป
- พิจารณากำหนดสถานภาพของการป้องกันฐานปฏิบัติการ
- จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการป้องกันฐานปฏิบัติการ

ค. ฐานปฏิบัติการอิสระ

โดยมากแล้วฐานปฏิบัติการจะอยู่ในกลุ่มฐานปฏิบัติการ อย่างไรก็ตามฐานปฏิบัติการบางฐานก็อาจจะปฏิบัติการเป็นอิสระได้ ตัวอย่างเช่น ทก.หลัก และ ทก.ยุทธวิธี ของกองทัพภาค หรือ ฐานปฏิบัติการซึ่งอยู่ห่างไกลจากฐานปฏิบัติการอื่น ๆ มากจนไม่สามารถรวมกันเป็นกลุ่มฐานปฏิบัติการได้ ฐานปฏิบัติการอิสระเหล่านี้จะรายงานตรงไปยัง ทก.หลังกองทัพภาคหรือศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง หรือ มทบ. และจะถูกผสมผสานเข้าไว้ในระบบการระวังป้องกันในพื้นที่ส่วนหลังโดย ทก.หลัง

ค. หน่วยซึ่งไม่ได้อยู่ในฐานปฏิบัติการ

หน่วยบางหน่วยซึ่งปฏิบัติการอยู่ในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค แต่ไม่ได้มีลักษณะหรือเข้าที่ที่ตั้งในลักษณะฐานปฏิบัติการ ตัวอย่างเช่น หน่วยป้องกันภัยทางอากาศ, หน่วยทหารปืนใหญ่ และที่ตั้งทางการสื่อสาร เป็นต้น หน่วยต่าง ๆ เหล่านี้จะรับผิดชอบในการระวังป้องกันตนเองแต่จะต้องผสมผสานไว้ในพื้นที่ของกำลังตอบโต้ของกองทัพภาค และแผนป้องกันฐานปฏิบัติการที่หน่วยเหล่านั้นให้การสนับสนุน ที่ตั้งทางการสื่อสารอาจจะถูกใช้ในลักษณะเป็นที่ตรวจการณ์ หรือที่ฟังการณ์ สำหรับฐานปฏิบัติการซึ่งที่ตั้งทางการสื่อสารนั้นให้การสนับสนุน หน่วยต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องใช้การปกปิดและการซ่อนพรางอย่างสูงสุดเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกตรวจพบ

ค. ลักษณะของกลุ่มฐานปฏิบัติการ

กลุ่มฐานปฏิบัติการจัดตั้งขึ้นมา เพื่อให้ช่วงการบังคับบัญชาของผู้บังคับบัญชาการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังมีประสิทธิภาพมากขึ้น กลุ่มฐานปฏิบัติการไม่ได้มีการกำหนดขอบเขตหรือช่องทางเข้าออก กลุ่มฐานปฏิบัติการขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างฐานปฏิบัติการเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพการระวังป้องกันให้สูงขึ้น การสนับสนุนซึ่งกันและกันจะเกิดขึ้นจากใช้กำลังตอบโต้จากฐานปฏิบัติการที่เป็นหน่วยรอง เพื่อช่วยเหลือฐานปฏิบัติการที่กำลังถูกคุกคาม การสนับสนุนซึ่งกันและกันอาจจะเกิดจากการประสานการยิงอย่างแน่นแฟ้นเมื่อฐานปฏิบัติการอยู่ใกล้กัน และโดยการผสมผสานการลาดตระเวนของสารวัตรทหารของ ทก. (หรือหน่วยทหารพราน, ตชด.) และแผนความอยู่รอด กลุ่มฐานปฏิบัติการจะเป็นที่บัญชาการที่ทำการควบคุมและบังคับบัญชาฐานปฏิบัติการและทำหน้าที่เป็นช่องทางผ่านของข่าวสาร, รับ-ส่งเกี่ยวกับสภาพของภัยคุกคามและรายงานสถานการณ์การป้องกันฐานปฏิบัติการ

ท. ผู้บังคับบัญชาของกลุ่มฐานปฏิบัติการ

ปกติผู้บังคับบัญชาของกลุ่มฐานปฏิบัติการจะเป็นผู้บังคับบัญชาอาวุโส ซึ่งมีที่บัญชาการ และฝ่ายเสนาธิการอันมีขีดความสามารถในการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มฐานปฏิบัติการ ศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มฐานปฏิบัติการจะติดต่อกับศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง ผ่านมทบ. เพื่อทราบเกี่ยวกับการดำรงสภาพ, การเคลื่อนย้าย, การวางแผนการจัดการพื้นที่ และการใช้พื้นที่ดังกล่าว, การวางแผนการระวังป้องกันและการปฏิบัติการระวังป้องกัน ผู้บังคับบัญชาของกลุ่มฐานปฏิบัติการจะประสานการระวังป้องกันและปฏิบัติการระวังป้องกันอย่างจำกัด เมื่อกำลังตอบโต้ของกองทัพภาคไม่สามารถจะปฏิบัติการตอบโต้ได้ ผู้บังคับบัญชาของกลุ่มฐานปฏิบัติการจะมีความรับผิดชอบเกี่ยวกับ

- เตรียมแผนป้องกันกลุ่มฐานปฏิบัติการ
- ประสานการสนับสนุนซึ่งกันและกันของฐานปฏิบัติการต่าง ๆ
- ประกาศสภาพภัยคุกคามของกลุ่มฐานปฏิบัติการ
- ประสานงานเกี่ยวกับการปฏิบัติการของกำลังตอบโต้ของกองทัพภาค
- จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มฐานปฏิบัติการ

5. การระวังป้องกัน

ความเข้าใจเกี่ยวกับภัยคุกคามในพื้นที่ส่วนหลัง และการเตรียมสนามรบด้านการข่าวในพื้นที่ส่วนหลัง (IPB) ที่ดี เป็นสิ่งที่ต้องการเพื่อเตรียมการปฏิบัติการระวังป้องกันในพื้นที่ส่วนหลังดังกล่าว การปฏิบัติการระวังป้องกันในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาคเป็นมาตรการอ้อมกำลังและกำหนดขึ้นเพื่อแบ่งชั้นการตอบโต้ต่อภัยคุกคาม ส่วนมากหน่วยที่เข้าที่ตั้งในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค จะจัดตั้งฐานปฏิบัติการขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดขอบเขตการระวังป้องกันเพื่อดำรงความต่อเนื่องของการปฏิบัติการของแต่ละฐานปฏิบัติการต่อไป หน่วยสารวัตรทหารของ ทภ., ทหารพราน หรือ ดชค. จะปฏิบัติการเพื่อก่อให้เกิดการระวังป้องกันรอบ ๆ ฐานปฏิบัติการ เพื่อค้นหา, รายงาน และเข้าทำการสู้รบกับภัยคุกคามอย่างเหมาะสมก่อนที่ฐานปฏิบัติการจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับกำลังดังกล่าว ภัยคุกคามที่เกินขีดความสามารถของฐานปฏิบัติการที่จะเอาชนะ จะเป็นหน้าที่ของกำลังตอบโต้ อันได้แก่ หน่วยสารวัตรทหารระดับ ทภ., หน่วย ดชค., หน่วยทหารพราน และหน่วยอื่น ๆ ภัยคุกคามที่เกินขีดความสามารถของกำลังตอบโต้ดังกล่าวจะเป็นหน้าที่ของกำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง (กยล.)

ก. เทคนิคของข้าศึก

การสนับสนุนทางอากาศของข้าศึก อาจจะประกอบด้วย เฮลิคอปเตอร์โจมตี, เครื่องบินโจมตีและเครื่องบินทิ้งระเบิด ซึ่งอากาศยานดังกล่าวจะใช้สำหรับสนับสนุนการปฏิบัติการเคลื่อนที่ทางอากาศ และการปฏิบัติการสะเทินน้ำสะเทินบก ข้าศึกอาจจะกระทำการทุกอย่างเพื่อค้นหาและทำลายระบบอาวุธป้องกันภัยทางอากาศทั้งหมดที่ป้องกันแนวทางเคลื่อนที่ทางอากาศเป็นการเฉพาะ การทำลายอาวุธป้องกันภัยทางอากาศดังกล่าวจะก่อให้เกิดช่องทางในอากาศไปยังพื้นที่ส่วนหลัง ขั้นตอนดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการเพิ่มประสิทธิภาพการยุทธส่งทางอากาศ หรือการยุทธโจมตีทางอากาศต่อพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค

เฮลิคอปเตอร์โจมตีอาจถูกใช้เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการรบด้วยวิธีรุก (การยุทธส่งทางอากาศหรือการยุทธเคลื่อนที่ทางอากาศ) ในพื้นที่ส่วนหลัง เฮลิคอปเตอร์โจมตีจะปฏิบัติการลาดตระเวนด้วยการยิงในพื้นที่ส่วนหลัง การดังกล่าวจะทำให้ได้รับข่าวกรองเพิ่มเติม เมื่อจำเป็น เฮลิคอปเตอร์โจมตีที่อาจใช้ในการขนส่ง, การยิงจากที่ตั้งยิง, เป็นสถานที่ในการควบคุมบังคับบัญชา, และเป็นอากาศยานบนพื้นดิน นอกจากนี้เฮลิคอปเตอร์โจมตีจะใช้ในการตีโฉบฉวย และชุมนุมโจมตีได้เช่นเดียวกัน

ปืนใหญ่ระยะยิงไกลของข้าศึกอาจจะมีระยะยิงเกินกว่า 40 กิโลเมตร ปกติปืนใหญ่จะใช้ในการยิงทำลายก่อนที่จะมีการเข้าตีหลัก การยิงดังกล่าวจะเปลี่ยนจากการยิงลงบนขอบหน้าพื้นที่การรบไปเป็นการยิงต่อพื้นที่ส่วนหลังเมื่อการรบได้พัฒนาก้าวหน้าไป ผู้ตรวจการณ์ของทหารปืนใหญ่จะร่วมไปกับกำลังที่ดำเนินการเข้าตี และจะปรับการยิงปืนใหญ่ตามความจำเป็นเพื่อทำลายส่วนควบคุมบังคับบัญชาและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการส่งกำลังบำรุง

ฝ่ายข้าศึกอาจเพิ่มเติมการยิงของปืนใหญ่ด้วยการใช้จรวดและจรวดหลายลำกล้องที่สามารถที่ใช้ยิงหัวระเบิดแรงสูง, เคมี และชีวะ ซึ่งสามารถที่จะสนับสนุนการปฏิบัติการรบด้วยวิธีรุกได้เป็นอย่างดี อาวุธดังกล่าวจะใช้ในการทำลายปืนใหญ่, จรวด, ระบบการควบคุม, ที่บัญชาการ, สถานีเรดาร์, กองหนุน, ที่มั่นคัดแปลงแข็งแรง, หน่วยสนับสนุนการรบและหน่วยสนับสนุนทางการช่วยรบของฝ่ายเราได้

ทุ่นระเบิดจะเป็นเครื่องมือหนึ่งที่ใช้ในการรบกวนการปฏิบัติในพื้นที่ส่วนหลัง ทุ่นระเบิดสังหารบุคคล และทุ่นระเบิดคัดรถถึงนั้นสามารถที่จะถูกวางได้โดย ขานพาหนะ, อากาศยาน, ปืนใหญ่, หรือกำลังพลเป็นบุคคล ทุ่นระเบิดเป็นเครื่องมือที่จะโคดเคี้ยวถึงอำนวยความสะดวก, ทำให้แนวทางเคลื่อนที่ที่ไม่สามารถใช้งานได้ และจำกัดการดำรงสถานภาพต่อหน่วยต่าง ๆ

สงครามอิเล็กทรอนิกส์ ส่วนภาคตะวันออกเฉียงสงครามอิเล็กทรอนิกส์ทางยุทธวิธีจะเคลื่อนที่ติดตามกรมดำเนินกลยุทธ์ ซึ่งกำลังปฏิบัติการรบด้วยวิธีรุกทั้งทางภาคพื้นดินและทางอากาศ หน่วยต่าง ๆ เหล่านี้จะใช้สัญญาณต่อระบบข่าวกรอง, การค้นหาทิศทาง, การก่อควม, การลวง และข่มการยิงปืนใหญ่ต่อกำลังฝ่ายเรา ส่วนสงครามอิเล็กทรอนิกส์อาจจะพยายามที่จะรบกวนและทำลายส่วนควบคุมบังคับบัญชา, สถานีเรดาร์, ศูนย์การติดต่อสื่อสารและฐานอิงจรวด ส่วนดังกล่าวแล้วนั้นสามารถที่จะสนับสนุนต่อการยิงจรวดเพื่อข่มเป้าหมาย ซึ่งมีระยะทางความลึกมากกว่า 200 กิโลเมตรได้

ระหว่างการรบด้วยวิธีรุก ภัยคุกคามที่สำคัญที่สุดต่อพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาคได้แก่กำลังตามแบบ ซึ่งฝ่ายเราอ้อมผ่านไป ระหว่างการรบด้วยวิธีรับ ภัยคุกคามที่สำคัญที่สุดต่อพื้นที่ส่วนหลังกองทัพภาคได้แก่การยิงถึงจำลอง ปกติถ้าไม่มีเป้าหมายที่ให้ผลตอบแทนคุ้มค่าในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาคแล้วการยุทธส่งทางอากาศของข้าศึกก็มักจะ ไม่กระทำต่อพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาคดังกล่าว แต่จะกระทำต่อเป้าหมายทางยุทธศาสตร์แทน

ข. ภัยคุกคามในพื้นที่ส่วนหลัง

หลักนิยมการรบด้วยวิธีรุกของข้าศึกอาจจะเน้นเกี่ยวกับ

- แยกกระจายกำลังของฝ่ายตรงข้าม
- การยิงทำลาย (รวมถึงอาวุธเคมี, และนิวเคลียร์) เพื่อเจาะแนวตั้งรับของข้าศึก
- ปฏิบัติการยุทธส่งทางอากาศหรือ โจมตีทางอากาศเพื่อส่งกำลังเคลื่อนที่เข้าไปยังพื้นที่ส่วนหลังของข้าศึก
- รวมกำลังดำเนินกลยุทธ์อย่างรวดเร็วเพื่อยึดครองช่องเจาะที่เกิดขึ้น และส่งผ่านช่องเจาะดังกล่าว พร้อมทั้งจัดกำลังดำเนินกลยุทธ์ปฏิบัติการขยายผลทางลึกด้วยความรวดเร็ว

ฝ่ายข้าศึกจะปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาคในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของแผนการปฏิบัติการรบด้วยวิธีรุก กิจกรรมของฝ่ายข้าศึกที่ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาคกระทำเพื่อให้เกิดความเกือบลต่อการปฏิบัติการในอนาคตหรือสนับสนุนต่อการปฏิบัติการในอนาคตหรือสนับสนุนต่อการปฏิบัติการระยะใกล้ในปัจจุบัน กิจกรรมของฝ่ายข้าศึกในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค กระทำเพื่อก่อให้เกิดความหวาดกลัว, เสียขวัญ และสูญเสียความเชื่อถือของประชาชน พลเรือนในพื้นที่ นอกจากนี้กิจกรรมดังกล่าวของข้าศึกยังกำหนดขึ้นเพื่อรบกวนระบบการสนับสนุนทางการช่วยรบ ในพื้นที่ส่วนหลังของฝ่ายเราในทุก ๆ ระดับ

ระดับการปฏิบัติของภัยคุกคามในพื้นที่ส่วนหลังจะแบ่งเป็น 3 ระดับ โดยเน้นที่การตอบโต้ของฝ่ายเราเพื่อเอาชนะภัยคุกคามนั้นมากกว่าเน้นที่ ขนาดหรือแบบของภัยคุกคาม ดังนี้-

ระดับ 1 เป็นภัยคุกคามที่สามารถเอาชนะด้วยมาตรการป้องกันตนเองของฐานปฏิบัติการหรือกลุ่มฐานปฏิบัติการ ตัวอย่างของภัยคุกคามระดับ 1 อาจเป็น

- การปฏิบัติของสายลับที่เข้าศึกษาควบคุมอยู่
- การก่อวินาศกรรม โดยแนวร่วมของข้าศึก
- การก่อการร้าย

ระดับ 2 เป็นภัยคุกคามที่เกินขีดความสามารถในการป้องกันตนเองของฐานปฏิบัติการ หรือกลุ่มฐานปฏิบัติการและสามารถเอาชนะด้วยกำลังตอบโต้ ที่มีการยิงสนับสนุน ตัวอย่างของภัยคุกคามระดับ 2 อาจเป็น

- การปฏิบัติการเพื่อหันเหหรือก่อวินาศกรรม ของกำลังรบนอกแบบ
- การปฏิบัติการซุ่มโจมตี ดีโอบฉวยหรือลาดตระเวน โดยกำลังตามแบบขนาดเล็ก
- การกึ่งปฏิบัติการพิเศษหรือสงครามนอกแบบ

ระดับ 3 เป็นภัยคุกคามที่ผู้บังคับบัญชา จำเป็นจะต้องตัดสินใจใช้กำลังทางยุทธวิธีตามแบบเข้าปฏิบัติการ ตัวอย่างภัยคุกคามระดับ 3 อาจเป็น

- การปฏิบัติการเคลื่อนที่ทางอากาศ
- การปฏิบัติการส่งทางอากาศ
- การปฏิบัติการสะเทินน้ำสะเทินบก
- การปฏิบัติของกำลังภาคพื้นดินอย่างปรานีต (เช่น การยุทธบรรจบของกำลังดำเนินกลยุทธ์

ระดับยุทธการกับหน่วยส่งทางอากาศ หรือโจมตีทางอากาศ หรือโจมตีทางอากาศขนาดเล็กกว่าเพื่อจัดกำลังใหญ่ขึ้น

- การปฏิบัติการแทรกซึม

กิจกรรมของฝ่ายข้าศึกนั้น ไม่จำเป็นที่จะต้องเกิดขึ้นอย่างเป็นลำดับ ตลอดจนอาจจะไม่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันก็ได้ พื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาคอาจจะเผชิญกับกิจกรรมของภัยคุกคามหลาย ๆ รูปแบบในเวลาเดียวกัน นอกจากนี้บางกิจกรรมได้เกิดขึ้นล่วงหน้าก่อนการเป็นศัตรูซึ่งกันและกันเสียอีก

ค. ที่หมายในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค

วัตถุประสงค์ของการปฏิบัติการของข้าศึกในพื้นที่ส่วนหลังกองทัพภาค ก็คือ การยึดครองและดำรงรักษาไว้ซึ่งความริเริ่ม, สนับสนุนต่อการเจาะในระดับยุทธศาสตร์ และยุทธการ พร้อมทั้งลดหรือทำลายขีดความสามารถในการปฏิบัติการอย่างต่อเนื่องของกองทัพภาค ดังนั้นเพื่อให้สำเร็จผลตามวัตถุประสงค์ที่กล่าวไว้ข้างต้น ข้าศึกจะปฏิบัติการต่อเป้าหมาย

- คลังเก็บจรวดพร้อมฐานส่ง
- ที่ตั้งทางการบังคับบัญชา
- ที่ตั้งอาวุธป้องกันภัยทางอากาศ
- สนามบิน
- สถานที่ทางการสื่อสาร
- คลังสิ่งอุปกรณ์และหน่วยส่งกำลังบำรุง (สป.2, 3 และ 5 เป็นต้น)
- จุดลับขั้นตามเส้นหลักการคมนาคม
- เส้นทางส่งกำลัง

ง. การเตรียมสนามรบด้านการข่าวสำหรับพื้นที่ส่วนหลัง

การเตรียมสนามรบด้านการข่าวสำหรับพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาคจะกระทำ เพื่อกำหนดผลกระทบสำคัญจากขีดความสามารถของข้าศึกและสภาพลมฟ้าอากาศและภูมิประเทศต่อการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง สิ่งที่ต้องพึงเล็งเป็นพิเศษได้แก่ การยุทธส่งทางอากาศ, การยุทธเคลื่อนที่ทางอากาศ, การโจมตีทางอากาศ, การปฏิบัติการพิเศษ และภัยคุกคามระดับ 1 (แนวร่วม, ตัวแทนและการก่อการร้าย) ของข้าศึก รายละเอียดเกี่ยวกับกรรมวิธีการเตรียมสนามรบด้านการข่าวได้กล่าวไว้แล้วตามเอกสารเพิ่มเติม การเตรียมสนามรบด้านการข่าวจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เป็นที่แน่ใจว่าผู้บังคับบัญชาการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังจะได้รับทราบข่าวกรองในปัจจุบันที่เพียงพอต่อการตัดสินใจ ผลที่ได้จากการเตรียมสนามรบด้านการข่าวจะมีผลกระทบคือ การดำรงสถานภาพ, การจัดการพื้นที่, การเคลื่อนย้ายและการระวังป้องกัน การเฝ้าตรวจอย่างมีระบบจะทำให้ได้รับข่าวสารที่จะเอื้ออำนวยต่อการเตรียมสนามรบด้านการข่าว

จ. การเฝ้าตรวจอย่างมีระบบในพื้นที่ส่วนหลัง

การเฝ้าตรวจอย่างมีระบบในพื้นที่ส่วนหลังกองทัพภาคกระทำเพื่อให้ได้รับทราบเกี่ยวกับภาพเหตุการณ์อย่างชัดเจนที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ ข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมของข้าศึกและของฝ่ายเราสามารถที่จะรวบรวมได้จากแหล่งข่าวที่เป็นไปได้ และส่งมอบให้กับผู้ใช้อย่างเหมาะสมเพื่อการตัดสินใจอย่างถูกต้อง ทุกหน่วยที่อยู่ในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาคซึ่งได้แก่ หน่วยลาดตระเวนของสารวัตรทหาร, ดชค., ทหารพราน, ฐานปฏิบัติการ, ขบวนบรรทุก, หน่วยป้องกันภัยทางอากาศ, อากาศยานซึ่งบินอยู่เหนือพื้นที่ และอื่น ๆ จะเกี่ยวข้องกับการเฝ้าตรวจอย่างมีระบบ ข่าวสารที่ได้จากระบบดังกล่าวจะถูกรายงานผ่านสายการบังคับบัญชาทางยุทธวิธี ไปยังศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง ผ่านมทบ.และ ทก.หลัง เพื่อประเมินค่า และแจกจ่ายหรือกระทำการอื่น ๆ ระเบียบปฏิบัติประจำของหน่วยจะต้องกำหนดถึงวิธีการที่จะทำให้มีการส่งข่าวสารผ่านระบบได้อย่างทันเวลา มทบ. และศูนย์ปฏิบัติ

การในพื้นที่ส่วนหลัง จะเพิ่งเล็งเกี่ยวกับข่าวสารที่ได้จากระบบการเฝ้าตรวจในพื้นที่ของตน หน่วยซึ่งไม่ได้ปฏิบัติการในฐานะปฏิบัติการจะติดต่อกัน มทบ.ไปยังศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังโดยตรง โดยมีระบบการรับรองฝ่าย

ทก.หลังอาจจะกำหนดจุดควบคุมทางยุทธวิธี หรือจุดตรวจการณ์หรือที่ฟังการณ์ พร้อมทั้งหน่วยที่รับผิดชอบ เพื่อจัดหาข่าวสารให้แก่ระบบการเฝ้าตรวจในกรณีที่เครื่องมืออื่น ๆ ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ การนี้กระทำเพื่อเฝ้าติดตามหน่วยที่เคลื่อนที่เข้ามาในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค ตลอดจนเฝ้าตรวจเส้นทางหรือแนวทางที่กำลังฝ่ายข้าศึกอาจจะใช้ หรือเฝ้าติดตามพื้นที่ที่ไม่มี การเฝ้าตรวจของฝ่ายเรา การบินลาดตระเวนหรือการลาดตระเวนทางพื้นดินในพื้นที่ที่ยอมเสี่ยงนั้นจะกระทำตามความต้องการเพื่อพิสูจน์ทราบการปฏิบัติต่าง ๆ ที่จะสามารถเปลี่ยนแปลงสภาพของพื้นที่

ฉ. สภาพของภัยคุกคาม

สภาพของภัยคุกคามในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาคจะขึ้นอยู่กับขีดความสามารถ, การปฏิบัติ, ภาพลักษณ์ที่แสดงออก และการประเมินค่าของปัจจัยการก่อการร้าย สภาพของภัยคุกคามจะเป็นเครื่องชี้แนะสำหรับการปรับแผนการระวังป้องกัน และการจัดระดับของการป้องกันฐานปฏิบัติการ ผู้บังคับบัญชาหน่วยรองอาจจะกำหนดสภาพของภัยคุกคามสูงกว่าที่ผู้บังคับบัญชาหน่วยเหนือกำหนดได้ตามสถานการณ์ของท้องถิ่นนั้น ๆ แต่จะต้องไม่กำหนดสภาพของภัยคุกคามต่ำกว่าที่หน่วยเหนือกำหนด

สภาพของภัยคุกคามทางบกต่อพื้นที่ส่วนหลัง จะมีพื้นฐานจากขีดความสามารถของข้าศึกซึ่งแสดงได้จากการเตรียมสนามรบด้านการข่าว, การปฏิบัติในพื้นที่ส่วนหลังในอดีต และปัจจุบัน ตลอดจนภาพลักษณ์ของข้าศึกในพื้นที่ส่วนหลัง

ภัยคุกคามต่อฐานปฏิบัติการนั้นจะต้องได้รับการตอบโต้อย่างรวดเร็ว เพื่ออำนวยความสะดวกให้หน่วยสามารถที่จะปฏิบัติการกิจของตนเองได้อย่างต่อเนื่อง หน่วยจำนวนน้อยมากในพื้นที่ส่วนหลังที่จะสามารถปฏิบัติการกิจดำรงสถานภาพภายใต้สภาวะการโจมตี ไม่ว่าจะการโจมตีนั้นเป็นภัยคุกคามเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็ตาม ในกรณีที่ภัยคุกคามได้ดำเนินการกดดันต่อหน่วย เพื่อให้หยุดการปฏิบัติงานและการตั้งรับต่อการกดดันดังกล่าวจะต้องนำมาใช้ เพื่อให้เกิดการดำรงสถานภาพของกองทัพภาคดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและไม่ให้เกิดความเสียหายอย่างหนักต่อหน่วยที่อยู่ภายใต้การโจมตี มาตรการในการระวังป้องกันทางอ้อมจะต้องนำมาใช้สนับสนุนต่อมาตรการการระวังป้องกันทางตรง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการดำรงสถานภาพสูงสุด

ข. ระดับการตอบโต้ต่อภัยคุกคาม

การตอบโต้ 3 ระดับต่อกิจกรรมของภัยคุกคามนั้นจะใช้เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการวางแผนการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง ระดับ 3 ระดับดังกล่าว จะแบ่งถึงต่อลักษณะของการตอบโต้ เพื่อเอาชนะภัยคุกคามมากกว่าการแบ่งถึงต่อขนาดหรือประเภทของภัยคุกคาม

- ระดับที่ 1 : ภัยคุกคามดังกล่าวจะถูกเอาชนะโดยกำลังป้องกันฐานปฏิบัติการ
- ระดับที่ 2 : ภัยคุกคามดังกล่าวเกินขีดความสามารถของกำลังป้องกันฐานปฏิบัติการที่จะเอาชนะได้ แต่ภัยคุกคามดังกล่าวสามารถที่จะถูกเอาชนะได้โดยกำลังตอบโต้ของกองทัพภาค ซึ่งปกติจะเป็นหน่วย ทชด., หน่วยทหารพราน, หน่วยสารวัตรทหารระดับ ทก., ฯลฯ โดยมีการยิงสนับสนุนให้กับกำลังดังกล่าว

- ระดับที่ 3 : ภัยคุกคามซึ่งต้องการการตัดสินใจของผู้บังคับบัญชาที่จะใช้กำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง (กยล.) เพื่อเอาชนะภัยคุกคามดังกล่าว

ถึงแม้ว่าการตอบโต้ต่อภัยคุกคามจะแบ่งเป็นระดับ (1, 2 และ 3) ในขณะที่วางแผน แต่ระดับภัยคุกคามดังกล่าวจะต้องไม่จำกัดต่อการตอบโต้ ซึ่งต้องมีการประยุกต์การใช้กำลังเพื่อทำลายภัยคุกคาม

ข. การบังคับบัญชาและการควบคุม

การระวังป้องกันในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาคเป็นความรับผิดชอบทางการบังคับบัญชาจากหน่วย, ฐานปฏิบัติการและกลุ่มฐานปฏิบัติการผ่านผู้บังคับบัญชาการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง ไปยังผู้บังคับบัญชาของกองทัพภาค และรวมถึงการปฏิบัติจากการป้องกันเฉพาะบริเวณ ไปจนถึงการใช้กำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง

ผู้บังคับบัญชาการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังจะดำเนินการควบคุมและบังคับบัญชาต่อฐานปฏิบัติการ, กลุ่มฐานปฏิบัติการ, ผ่านมทบ.ศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังกำลังตอบโต้ และกำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง

ในการตอบโต้ต่อภัยคุกคามในพื้นที่ส่วนหลัง ส่วนปฏิบัติการของ ทก.หลังกองทัพภาค สนับสนุนการระวังป้องกันของผู้บังคับบัญชาการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังด้วยการ

- พัฒนาและผสมผสานแผนการระวังป้องกันในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค
- อนุมัติและประสานแผนจากชัดเจน
- พัฒนาแผนการยิงสนับสนุนสำหรับพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค
- ดำเนินการวิเคราะห์ปัจจัย METT - T สำหรับพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาคอย่าง

ต่อเนื่อง

● จัดเตรียมข่าวสารเกี่ยวกับสภาพของภัยคุกคามให้กับผู้บังคับบัญชาหน่วยรองอย่างต่อเนื่อง

● จัดลำดับพื้นที่หรือหน่วยที่มีความวิกฤต

ศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังสนับสนุนการระวังป้องกันของผู้บังคับบัญชาการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง โดย

● กำหนดที่ตั้งและจัดหน่วยเข้าไว้ในฐานปฏิบัติการ

● เสนอแนะการกำหนดกลุ่มฐานปฏิบัติการ

● กำหนดผู้บังคับบัญชาของฐานปฏิบัติการและกลุ่มฐานปฏิบัติการ

● แก้ไข, วิเคราะห์และอนุมัติแผนการป้องกันฐานปฏิบัติการและกลุ่มฐานปฏิบัติการ

● อำนวยความสะดวกแก่ มทบ. ดำเนินการควบคุมและบังคับบัญชาฐานปฏิบัติการและกลุ่มฐานปฏิบัติการสำหรับการตอบโต้ระดับ 1 ต่อกิจกรรมของข้าศึกในพื้นที่รับผิดชอบ

● ติดตามสถานการณ์ของการป้องกันฐานปฏิบัติการสำหรับหน่วยที่อยู่ในพื้นที่ปฏิบัติการ

การ

หน่วยสารวัตรทหารระดับ ทท.ที่จัดตั้งขึ้น, หน่วยทหารพราน, ตชด., ฯลฯ ซึ่งเป็นกำลังตอบโต้ของกองทัพภาคสนับสนุนการระวังป้องกันของผู้บังคับบัญชาการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง โดย

● ปฏิบัติการลาดตระเวนและความอยู่รอดเป็นพื้นที่

● ปฏิบัติการระวังป้องกันให้กับหน่วยหรือพื้นที่ที่วิกฤต

● ปฏิบัติการต่อต้านการบุกรุกของข้าศึก

● กำหนดที่ตั้งของกำลังตอบโต้ และประสานงานเกี่ยวกับการยิงสนับสนุน

● ดำเนินการควบคุมและบังคับบัญชาการตอบโต้ระดับ 2 ต่อกิจกรรมของภัยคุกคาม

● สนับสนุนต่อกำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง (ถยล.) ที่เข้าปฏิบัติการ

ด. พื้นที่หรือหน่วยที่มีความวิกฤต

บัญชาพื้นที่หรือหน่วยที่มีความวิกฤตนั้น ทท.หลังจะเป็นผู้ดำเนินการจัดทำขึ้น ซึ่งจะประกอบด้วยหน่วยรองทุก ๆ หน่วย ผู้บังคับบัญชาการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังจะจัดลำดับความวิกฤตของพื้นที่หรือหน่วย แล้วส่งมอบให้กับกำลังตอบโต้ของกองทัพภาค โดยจะใช้กำลังที่มีอยู่ทำการระวังป้องกันรอบ ๆ พื้นที่หรือหน่วยที่มีความวิกฤต โดยการปฏิบัติการทำลายกำลังเคลื่อนที่ และจะแจ้งให้ ทท.หลังทราบเกี่ยวกับความเสี่ยงของหน่วยหรือพื้นที่โดยพิจารณาจากกำลังของกำลังตอบโต้กองทัพภาคที่มีอยู่ ผู้บังคับบัญชาการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง ประเมินค่าเกี่ยวกับความเสี่ยงและ

ปรับภารกิจที่จะมอบให้กำลังตอบโต้กองทัพภาค หรือยอมรับเกณฑ์เสี่ยงในปัจจุบัน การเสี่ยงของการระวังป้องกันเนื่องจากไม่มีกำลังที่จะระวังป้องกันอย่างเพียงพอต่อพื้นที่หรือหน่วยที่มีความวิกฤตนั้นสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้โดยมีพื้นฐานจากกำลังตอบโต้กองทัพภาคที่เข้าทำการระวังป้องกันตามที่กล่าวแล้ว และการเปลี่ยนแปลงลำดับของบัญชีพื้นที่หรือหน่วยที่มีความวิกฤต ปกติแล้วสิ่งที่จะอยู่ในบัญชีพื้นที่หรือหน่วยที่มีความวิกฤต มักจะได้แก่

- อาวุธเคมี
- ตำบลส่งกำลัง
- ศูนย์การสื่อสาร
- ที่ตั้งทางการควบคุมและบังคับบัญชา
- ฐานทัพอากาศ
- สิ่งอุปกรณ์ที่สำคัญ
- จุดลับขั้นตามเส้นหลักการส่งกำลัง

๑๓๑

เมื่อใดก็ตามที่กำลังที่ให้การระวังป้องกันได้เคลื่อนย้ายจากหน่วยหรือสถานที่ที่มีความวิกฤตแล้วจะต้องแจ้งให้ผู้บังคับหน่วยรองหลักที่มีความรับผิดชอบต่อหน่วยหรือสถานที่ดังกล่าวทราบด้วย เพื่อที่จะได้พิจารณาใช้มาตรการระวังป้องกันเฉพาะตำบลเพิ่มเติม กำลังตอบโต้กองทัพภาคอาจจะต้องทำการควบคุมทางยุทธการต่อกำลังอื่น ๆ เพื่อให้กำลังดังกล่าวเป็นกำลังระวังป้องกันในลักษณะอยู่กับที่ด้วย เช่น หน่วยวิทยาศาสตร์ ก็จะต้องระวังป้องกันตนเอง ในขณะที่ปฏิบัติการหลักของตัวเองและรวมถึงกำลังส่วนอื่น ๆ ที่มีอยู่ในพื้นที่หรือชาตินั้น ๆ ก็จะปฏิบัติในทำนองเดียวกัน

๓. การป้องกันฐานปฏิบัติการ

ทุก ๆ ฐานปฏิบัติการมีความรับผิดชอบในการระวังป้องกันตนเอง และต้องมีขีดความสามารถในการค้นหาและการป้องกันภัยคุกคามต่าง ๆ ฐานปฏิบัติการควรที่จะใช้มาตรการทั้งโดยตรงและทางอ้อม เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกตรวจพบ ขีดความสามารถในการป้องกันตนเองของฐานปฏิบัติการเป็นหัวใจของการระวังป้องกันในพื้นที่ส่วนหลัง ผู้บังคับบัญชาของฐานปฏิบัติการจะมีความรับผิดชอบในการ

- ฝึกกำลังพลทุกคนเกี่ยวกับการป้องกันขั้นพื้นฐาน เพื่อจัดตั้งขอบเขตของการระวังป้องกันฐานปฏิบัติการนั้น ๆ
- เตรียมแผนการป้องกันฐานปฏิบัติการ

● ชักซ้อมกำลังพลและหน่วยที่อยู่ในฐานปฏิบัติการเพื่อให้การปฏิบัติการตามแผนการป้องกันฐานปฏิบัติการมีประสิทธิภาพ

● จัดตั้งกำลังตอบโต้ของฐานปฏิบัติการ

● เสนอแนะเกี่ยวกับการเคลื่อนย้าย และการประกอบกำลังของฐานปฏิบัติการเพื่อความปลอดภัยต่อการระวังป้องกัน

● ประสานการสนับสนุนซึ่งกันและกันจากฐานปฏิบัติการที่อยู่ใกล้เคียง

● ประสานงานกับกำลังตอบโต้ของกองทัพภาค

1) การวางแผนและการประสานงานสำหรับการป้องกันฐานปฏิบัติการ

ผู้บังคับบัญชาทุกคนมีความรับผิดชอบในการระวังป้องกันหน่วยของตนเอง หน่วยจะต้องมีความชำนาญเกี่ยวกับยุทธวิธีอย่างเพียงพออันจะทำให้สามารถจัดการตั้งรับวงรอบได้เป็นอย่างดี ผู้บังคับหน่วย และผู้บังคับบัญชาของฐานปฏิบัติการจะมีความรับผิดชอบในการพัฒนาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับแผนการระวังป้องกัน เพื่อป้องกันพื้นที่และปกป้องขีดความสามารถในการดำรงสถานภาพ (การช่วยรบ) แผนและมาตรการเกี่ยวกับการดังกล่าวจะต้องประกอบด้วยมาตรการทางตรงและทางอ้อม ซึ่งเป็นที่กล่าวกันว่า การป้องกันฐานปฏิบัติการที่ดีที่สุดก็คือ การหลีกเลี่ยงการถูกตรวจพบ (รูปที่ 9 แสดงให้เห็นถึงส่วนต่างๆ ที่ต้องการเพื่อการป้องกันฐานปฏิบัติการที่เป็นไปได้)

<u>การป้องกันฐานปฏิบัติการ</u>	
<p>1. การควบคุม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้บังคับบัญชา - ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันฐานปฏิบัติการ - การติดต่อสื่อสาร 	<p>3. กำลังตอบโต้</p> <ul style="list-style-type: none"> - แผนการที่ได้ตอบ - การลาดตระเวน - การประสานงาน
<p>2. แนวการระวังป้องกัน</p> <ul style="list-style-type: none"> - เขตการป้องกัน - อาวุธหลัก - แผนฉากขัดขวาง - ที่มั่นในการต่อสู้ - เครื่องมือในการตรวจค้น - ช่องทางเข้า/ออก - การป้องกัน นชค. - การประสานงาน 	<p>4. ที่พึ่งการณ/ที่ตรวจการณ</p> <ul style="list-style-type: none"> - แข็งเอนแต่เนิ่น - ช่องทางออก - อยู่ในระยะที่ตรวจการณได้ <p>5. การยิงสนับสนุน</p> <ul style="list-style-type: none"> - การประสานงาน <p>กลุ่มฐานปฏิบัติการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - กำลังตอบโต้ - ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันฐานปฏิบัติการ - การยิงที่ทาบทับกัน - การประสานงาน

รูปที่ 9 ส่วนต่าง ๆ ของการป้องกันฐานปฏิบัติการ

หน่วยในพื้นที่ส่วนหลังจะต้องใช้การกำบังการปกปิด และการพรางให้มากที่สุดเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกค้นพบ การดังกล่าวนี้ต้องการความเข้าใจเกี่ยวกับภูมิประเทศ และภัยคุกคามและการบังคับใช้เกี่ยวกับกฎข้อบังคับอย่างละเอียด มาตรการโดยตรงประกอบด้วย

- กำหนดที่ตั้งและพลประจำอาวุธ ตลอดจนที่ตั้งของกำลังพลเป็นบุคคล
- วางแผนและใช้เครื่องกีดขวาง
- วางแผนและปรับการยิงเล็งจำลองอย่างมีประสิทธิภาพ
- วางแผนปฏิบัติการลาดตระเวน ตลอดจนการคุ้มกัน
- ตอบสนองต่อการโจมตีทางอากาศ, การโจมตีด้วย นซค.และการยิงเล็งจำลอง
- กำหนดมาตรการควบคุมความเสียหาย

ข้อพิจารณาอื่น ๆ ของผู้บังคับบัญชาฐานปฏิบัติการได้แก่ การประสานงานกับกำลังตอบโต้ของกองทัพภาค ซึ่งควรที่จะกล่าวถึง

- การติดต่อสื่อสาร
- แผนทางยุทธวิธีของกำลังตอบโต้ของกองทัพภาคเกี่ยวกับ “สถานที่” และ “วิธีการ”

ที่กำลังตอบโต้จะให้การสนับสนุนต่อฐานปฏิบัติการ

- การเคลื่อนย้ายและการเปลี่ยนการยิงเพื่อสนับสนุนการดำเนินกลยุทธ์ของกำลังตอบโต้

- แผนการยิงสนับสนุน

2) ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันฐานปฏิบัติการ

ผู้บังคับบัญชาของฐานปฏิบัติการจะดำเนินการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการป้องกันฐานปฏิบัติการ ซึ่งสามารถปฏิบัติงานได้ตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อสนับสนุนสายการบังคับบัญชา ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันฐานปฏิบัติการ วางแผน, ประสานงานและกำกับดูแล การปฏิบัติการป้องกันฐานปฏิบัติการ เพื่อความแน่ใจเกี่ยวกับการป้องกันกำลังพล, ยุทโธปกรณ์และแหล่งทรัพยากรจากการโจมตีของข้าศึก ปกติศูนย์ปฏิบัติการป้องกันฐานปฏิบัติการจะจัดตั้งขึ้นจากฝ่ายอำนวยการของผู้บังคับบัญชาฐานปฏิบัติการ ในกรณีที่หน่วยของผู้บังคับบัญชาฐานปฏิบัติการมีขนาดเล็กกว่ากองพัน, ผู้บังคับบัญชาฐานปฏิบัติการอาจจะจัดกำลังพล, ยุทโธปกรณ์จากหน่วยของตน และให้หน่วยนั้นดำเนินการในหน้าที่ของศูนย์ปฏิบัติการป้องกันฐานปฏิบัติการ กิจของศูนย์ปฏิบัติการป้องกันฐานปฏิบัติการ ได้แก่

● ต้องมั่นใจว่าขอบเขตของการระวังป้องกันและเขตความรับผิดชอบได้รับการกำหนดขึ้น

- ต้องมั่นใจว่าการติดต่อสื่อสารทางสาย และทางวิทยุ เอฟเอ็ม ได้รับการจัดตั้งขึ้น
- รายงานข่าวสารต่อผู้บังคับบัญชาอยู่เสมอ
- พัฒนาและติดตามแผนการป้องกันฐานปฏิบัติการ
- ติดตามและรายงานสถานภาพการป้องกันฐานปฏิบัติการ
- รักษาการติดต่อกับศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มฐานปฏิบัติการ

3) ศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มฐานปฏิบัติการ

ผู้บังคับบัญชาของกลุ่มฐานปฏิบัติการ ประสานการระวังป้องกันระหว่างฐานปฏิบัติการและปฏิบัติการระวังป้องกันอย่างจำกัด ผู้บังคับบัญชาของกลุ่มฐานปฏิบัติการจะใช้กำลังตอบโต้จากฐานปฏิบัติการที่อยู่ภายใต้การโจมตี เมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่จำเป็นผู้บังคับบัญชาของกลุ่มฐานปฏิบัติการสามารถที่จะสั่งการให้ฐานปฏิบัติการหยุดปฏิบัติงานและเข้าประจำที่มั่นรบที่กำหนดไว้ เพื่อความปลอดภัยของตนเอง กิจของศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มฐานปฏิบัติการมีดังนี้

- พัฒนาแผนการป้องกันของกลุ่มฐานปฏิบัติการ
- ประสานแผนการยิงสนับสนุน, แผนการใช้เครื่องกีดขวาง, แผนการใช้กำลังตอบโต้ของกลุ่มฐานปฏิบัติการ, แผนการใช้กำลังตอบโต้ของกองทัพภาค และการยิงที่ทาบทับกันของฐานปฏิบัติการอย่างใกล้ชิด

- ดำรงรักษาแผนที่สถานการณ์ในปัจจุบัน
- ดำรงรักษาการติดต่อกับศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง หรือ มทบ. และกำหนดการจัดตั้งฐานปฏิบัติการ

- รับ/ส่งสภาพภัยคุกคาม

4) การปฏิบัติการป้องกันฐานปฏิบัติการ

การปฏิบัติการป้องกันฐานปฏิบัติการ ประกอบด้วย การปฏิบัติการทั้งปวงของหน่วยที่อยู่ในฐานปฏิบัติการเพื่อป้องกันตนเองจากการปฏิบัติของข้าศึก การดังกล่าวประกอบด้วยมาตรการทางตรงและทางอ้อม อันได้แก่ การปฏิบัติการที่รุนแรงและรุนแรงน้อย, การกำบังและการซ่อนพราง, การลวง และการตอบโต้ทันทีต่อการคุกคามหรือการลวง และการตอบโต้ทันทีต่อการคุกคามหรือการเข้าตีของข้าศึก การปฏิบัติการป้องกันฐานปฏิบัติการจะมีประสิทธิภาพมากขึ้นโดยการใช้เครื่องกีดขวางเพิ่มเติม, ใช้เครื่องกีดขวางทางธรรมชาติ, เครื่องมือตรวจจับสัญญาณ, เครื่องมือเพื่อความปลอดภัยต่าง ๆ ที่การตรวจการณ์และที่ฟังการณ์

การขาดแคลนสิ่งอุปกรณ์หรือความอ่อนแอในการตั้งรับจะต้องได้รับการพิสูจน์ทราบ แต่เน้น การใช้เครื่องกีดขวาง (ลวดหนาม, อุปกรณ์ในการทำลาย, ทุ่นระเบิด) มีความจำเป็นยิ่งต่อการป้องกันฐานปฏิบัติการ การปรับที่ตั้งจะต้องพิจารณากระทำเมื่อตำแหน่งการป้องกันไม่เพียงพอต่อการระวังป้องกันภัยคุกคามระดับต่ำ การชักช้าอาจจะทำให้หน่วยตกอยู่ในอันตรายอย่างร้ายแรง ทก.หลังจะประสานการเข้าที่ตั้งของหน่วยกับหน่วยบังคับบัญชาของหน่วยนั้น ทหารสารวัตรโดยการประสานงานกับ ทก.หลังจะช่วยเหลือในการเคลื่อนย้ายหน่วยที่มีความวิกฤต

การป้องกันฐานปฏิบัติการไม่ควรที่จะปะทะกับกำลังฝ่ายข้าศึกโดยอัตโนมัติ การตั้งกล่าวควรจะดำเนินการดังนี้ เตรียมการป้องกันฐานปฏิบัติการ, รายงานกำลังฝ่ายข้าศึก และติดตามข้าศึกขณะที่ดำรงภารกิจการดำรงสถานภาพอย่างต่อเนื่อง ผู้บังคับบัญชาฐานปฏิบัติการจะต้องเข้าใจว่า “เมื่อใด” ที่จะปะทะกับข้าศึก และจะต้องแจ้งให้กลุ่มฐานปฏิบัติการหรือ ทก.หลังทราบเมื่อมีการปะทะกับข้าศึก สิ่งสำคัญประการแรกของการป้องกันก็คือ การหลีกเลี่ยงการถูกตรวจพบ

การปฏิบัติการป้องกันฐานปฏิบัติการ จะดำเนินการอย่างต่อเนื่องด้วยทุก ๆ ฐานปฏิบัติการ การปฏิบัติการป้องกันฐานปฏิบัติการ ประกอบด้วย

- การควบคุมช่องทางเข้า/ออก
- การเตรียมการป้องกัน
- การลาดตระเวนและความอยู่รอด
- การป้องกันวงรอบ
- การใช้กำลังตอบโต้

สำหรับพื้นที่ระวังป้องกัน และกลุ่มระวังป้องกันของพลเรือน คงมีแนวทางในการดำเนินการเช่นเดียวกัน

5) การฝึกสำหรับการป้องกันฐานปฏิบัติการ

กำลังพลของส่วนสนับสนุน โดยเฉพาะนายทหารและนายทหารประทวน อาจจะต้องมีการฝึกเพื่อฟื้นฟูตามหลักและเทคนิคการป้องกันฐานปฏิบัติการ ทั้งนี้การฝึกดังกล่าว ประกอบด้วย การใช้อาวุธในอัตรา, การติดต่อสื่อสาร, การวางและการเฝ้าติดตามเครื่องมือตรวจจับทางภาคพื้นดิน, การเตรียมที่มั่นป้องกันฐานปฏิบัติการ, การประสานการยิงสนับสนุน, การป้องกัน นชค. และการฝึกซ้อมตามแผนป้องกันฐานปฏิบัติการ การฝึกหน่วยและการป้องกันฐานปฏิบัติการจะเพิ่งถึงการชักซ้อมตามแผนการป้องกันฐานปฏิบัติการ, การสนับสนุนต่อหน่วยต่าง ๆ ภายใต้การโจมตีอย่างต่อเนื่อง และการป้องกันฐานอย่างสมบูรณ์ โดยไม่มีการปฏิบัติตามภารกิจสนับสนุน

กำลังพลทุกนายจะต้องมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการป้องกันฐานปฏิบัติการ และอาจจะต้องมีการฝึกเพื่อฟื้นฟูพื้นฐานของกำลังดังกล่าวตามบทบาทที่รับผิดชอบในการป้องกันฐานปฏิบัติการ เมื่อจำเป็นแล้วการฝึกการช่วยเหลือ ณ ที่ตั้งอาจจะดำเนินการโดยหน่วยทหารสารวัตรหรือหน่วยกำลังรบ การร้องขอเพื่อช่วยเหลือจะต้องกระทำผ่าน ทก.หลัง นอกจากนี้หน่วยข่าวกรองทางทหารอาจจะช่วยเหลือหน่วยที่อยู่ในฐานปฏิบัติการโดยการฝึกการรักษาความปลอดภัยสำหรับการยุทธ

การซักซ้อมการป้องกันฐานปฏิบัติการเป็นขั้นสุดท้ายและสำคัญที่สุดของการฝึกการป้องกันฐานปฏิบัติการเพราะการดังกล่าวจะเป็นเครื่องมือสำหรับการพัฒนาขีดความสามารถของบุคคลและหน่วยในการปฏิบัติการป้องกันฐานปฏิบัติการ การซักซ้อมดังกล่าวจะกระทำภายใต้สภาพอากาศที่เปลี่ยนระหว่างเวลากลางวันและกลางคืน การซักซ้อมการป้องกันฐานปฏิบัติการจะกระทำเพื่อให้กำลังป้องกันฐานปฏิบัติการมีความคุ้นเคยกับบทบาทของตนในการปฏิบัติการป้องกันฐานปฏิบัติการ การซักซ้อมดังกล่าวจะประกอบด้วย (แต่ไม่จำกัดอยู่เพียงเท่านั้น) การซักซ้อมแผนการป้องกันฐานปฏิบัติการ, การวางกำลังเพื่อการป้องกันฐานปฏิบัติการ, การใช้กำลังตอบโต้ของฐานปฏิบัติการ, การประสานงานเกี่ยวกับการยิงสนับสนุน, การประสานงานกับฐานปฏิบัติการใกล้เคียง, และการประสานงานกับกำลังตอบโต้ของกองทัพภาคและกำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง ทั้งนี้นอกจากการซักซ้อมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันฐานปฏิบัติการแล้ว การฝึกของศูนย์ปฏิบัติการป้องกันฐานปฏิบัติการและศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มฐานปฏิบัติการควรที่จะจัดให้มีขึ้น เพื่อฝึกผู้นำซึ่งเกี่ยวข้องในการป้องกันฐานปฏิบัติการ อันได้แก่ การฝึกส่วนที่เกี่ยวข้องกับการยิงสนับสนุน, เพื่อทดสอบระบบการติดต่อสื่อสาร, และเพื่อฝึกการประสานงานที่จำเป็น - การติดต่อระหว่างฐานปฏิบัติการ, กลุ่มฐานปฏิบัติการ และ ทก.หลัง

ด. กำลังตอบโต้ของกองทัพภาค

กำลังตอบโต้ของกองทัพภาค อาจจะเป็นหน่วยทหารพราน, ตชด., สารวัตรทหารระดับ ทก.ที่ถูกจัดตั้งขึ้น หรือหน่วยอื่น ๆ ซึ่งจะมีการเพิ่มเติมกำลังด้วยหน่วยยิงสนับสนุน หน่วยยิงสนับสนุนที่จะมอบให้แก่หน่วยที่เป็นกำลังตอบโต้ อาจจะประกอบด้วยปืนใหญ่สนามและอากาศยานของกองกำลังทางบก ซึ่งจะขึ้นควบคุมทางยุทธการต่อกำลังตอบโต้ดังกล่าวเมื่อต้องการ กำลังตอบโต้ของกองทัพภาคจะได้รับการฝึกเกี่ยวกับการร้องขอและการปรับการยิงเล็งจำลอง ตลอดจนการควบคุมการสนับสนุนทางอากาศโดยใกล้ชิด โดยการช่วยเหลือจากชุดควบคุมทางอากาศยุทธวิธี (ชคอย.) หรือผู้นำอากาศยานของกองกำลังทางบก สำหรับการปฏิบัติการโจมตีทางอากาศร่วม

บางครั้งหน่วยทหารพราน, ทชด., หรือหน่วยอื่น ๆ ไม่สามารถที่จะเข้าปฏิบัติการเป็นกำลังตอบโต้ของกองทัพภาคได้อย่างมีประสิทธิภาพ การดังกล่าวทำให้ต้องพิจารณาใช้กำลังอื่น ๆ มาเสริมการปฏิบัติของกำลังตอบโต้ของกองทัพภาค หรือใช้กำลังอื่น ๆ เป็นกำลังตอบโต้ของกองทัพภาค แทน กำลังที่สามารถจะเป็นกำลังตอบโต้ของกองทัพภาค อาจได้แก่ หน่วยทหารช่าง, กองหนุนบางส่วน หรือกำลังของชาติเจ้าบ้าน (ถ้าเป็นไปได้) ทก.หลังกองทัพภาคจะประสานงานกับ สร.3 กองทัพภาค ก่อนที่จะใช้หน่วยอื่น ๆ เป็นกำลังตอบโต้ของกองทัพภาคแทนกำลังตอบโต้ของกองทัพภาค กำลังที่ปฏิบัติการยุทธในพื้นที่ดังกล่าว จะขึ้นควบคุมทางยุทธการต่อกำลังที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นกำลังตอบโต้ของกองทัพภาค เพื่อก่อให้เกิดเอกภาพในการปฏิบัติการ แต่บางครั้ง การใช้กำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง จะเป็นที่ดีกว่าการเสี่ยงที่จะลดประสิทธิภาพ หรือเปลี่ยนแปลงหน่วยสนับสนุนการช่วยรบจากภารกิจเดิมไปสู่ภารกิจอื่น

1) การวางแผนและการประสานงานสำหรับกำลังตอบโต้ของกองทัพภาค

การปฏิบัติการของกำลังตอบโต้ของกองทัพภาคต้องการวางแผนและการประสานงานอย่างกว้างขวางก่อนที่จะเข้าทำการสู้รบกับภัยคุกคามของข้าศึก ความสำเร็จในการปฏิบัติการจะขึ้นอยู่กับความรู้เกี่ยวกับข้าศึก และการใช้ภูมิประเทศที่เหมาะสม เพื่อให้ได้เปรียบข้าศึก และด้วยการรวมอำนาจกำลังรบอย่างเพียงพอ เพื่อทำลายข้าศึก

นอกจากนี้การทราบเกี่ยวกับที่ตั้งของฐานปฏิบัติการในพื้นที่ปฏิบัติการก็เป็นสิ่งจำเป็น ผู้บังคับบัญชาของกำลังตอบโต้จะต้องทราบว่าฐานปฏิบัติการใดที่มีความวิกฤติ และฐานปฏิบัติการใดที่มีความอ่อนแอมากที่สุด ผู้บังคับบัญชาของกำลังตอบโต้ควรที่จะทราบแผนของฐานปฏิบัติการและกลุ่มฐานปฏิบัติการที่ทันสมัย ณ ห้วงเวลาในขณะนั้น

ทั้งนี้ ผู้บังคับบัญชาของกำลังตอบโต้ของกองทัพภาคจะต้องสามารถรวมอำนาจการยิงสนับสนุน และสนับสนุนการปฏิบัติการของกำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังที่จะเข้าปฏิบัติการ ซึ่งผู้บังคับบัญชาของกำลังตอบโต้ของกองทัพภาค จะต้องทราบเกี่ยวกับ

- ที่ตั้งของปืนใหญ่และเครื่องยิงลูกระเบิดที่ให้การสนับสนุน
- นามเรียกขานและความถี่ของปืนใหญ่ และหน่วยบินทหารบกที่ให้การสนับสนุน
- นามเรียกขานและความถี่ของกำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง, ศูนย์

ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง, มทบ. และ ทก.หลัง

- บัญชีเป้าหมายสำหรับการยิงสนับสนุนของกองทัพภาค
- ที่ตั้งของหน่วยเสนารักษ์, โรงพยาบาล, ตำบลทำลายล้างพิษ และตำบลจ่าย สป.5

ที่ใกล้ที่สุด

2) การปฏิบัติการของกำลังตอบโต้กองทัพภาค

การปฏิบัติการของกำลังตอบโต้กองทัพภาคมีวัตถุประสงค์เพื่ออำนวยความสะดวกให้ฐานปฏิบัติการสามารถที่จะปฏิบัติการกิจที่รับผิดชอบได้เป็นผลสำเร็จอย่างรวดเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยที่ไม่ต้องละทิ้งภารกิจการดำรงสถานภาพมาเป็นการป้องกันฐานปฏิบัติการหรือปฏิบัติทางยุทธวิธีอย่างจำกัด กำลังตอบโต้ของกองทัพภาคจะต้องเข้าปฏิบัติการอย่างรวดเร็ว เพื่อบังคับให้ข้าศึกยุติการเข้าตีก่อนที่จะเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ฐานปฏิบัติการต่าง ๆ ขณะที่การเข้าตีของข้าศึกล้มเหลว กำลังตอบโต้ของกองทัพภาคควรที่จะต้องครึ่งและทำลายข้าศึกด้วยการยิงหรือการรบประชิด

ตามอุดมคติแล้ว กำลังตอบโต้ของกองทัพภาค จะกำหนดที่ตั้ง, พิสูจน์ทราบและรายงานกิจกรรมของข้าศึกก่อนที่ฐานปฏิบัติการจะถูกโจมตี ถ้ากำลังตอบโต้ของกองทัพภาคไม่มีอำนาจกำลังรบเพียงพอที่จะทำลาย หรือยับยั้งข้าศึกแล้ว กำลังตอบโต้ของกองทัพภาคก็จะทำการรั้งหน่วงและรบกวนข้าศึกด้วยการยิงสนับสนุนในขณะที่เดียวกันก็คอยให้กำลังตอบโต้เพิ่มเติมหรือกำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง (กยล.) เข้าดำเนินการทำลายข้าศึกต่อไป

เมื่อกำลังตอบโต้ของกองทัพภาคเริ่มปฏิบัติการเพื่อป้องกันฐานปฏิบัติการ ผู้บังคับบัญชาของกองกำลังตอบโต้ดังกล่าว อาจจะได้รับมอบให้ทำการควบคุมทางยุทธการต่อพื้นที่ปฏิบัติการ ผู้บังคับบัญชาของฐานปฏิบัติการจะสนับสนุนความพยายามของกำลังตอบโต้ของกองทัพภาคด้วยการเปลี่ยนหรือส่งมอบการยิงสนับสนุนให้กับกำลังดำเนินกลยุทธ์ของกำลังตอบโต้ ในกรณีที่กำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง (กยล.) ได้เข้าปฏิบัติการเป็นลำดับต่อมา ผู้บังคับบัญชากำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง จะควบคุมทางยุทธการต่อฐานปฏิบัติการและกำลังตอบโต้ของกองทัพภาคที่อยู่ในพื้นที่ปฏิบัติการของกำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง (กยล.)

3) การใช้กำลังตอบโต้ของกองทัพภาค

กำลังตอบโต้ดังกล่าวจะมีประสิทธิภาพเมื่อกำลังดังกล่าวสามารถตอบโต้ต่อภัยคุกคามที่บุกรุกเข้ามาในพื้นที่ส่วนหลังได้อย่างรวดเร็ว และคุ้นเคยกับที่ตั้งและการประกอบกำลังของฐานปฏิบัติการ และกลุ่มฐานปฏิบัติการในพื้นที่ที่มีภัยคุกคาม หน่วยระดับหมู่ของกำลังตอบโต้จะเป็นกำลังตอบโต้เริ่มต้นที่มีประสิทธิภาพมากและปกติแล้วจะได้รับมอบพื้นที่ปฏิบัติการที่มีฐานปฏิบัติการอยู่ภายใน หน่วยดังกล่าวเหล่านี้จะมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติการกิจในพื้นที่ที่กำหนด ซึ่งได้แก่การประสานการปฏิบัติการของกำลังตอบโต้เพื่อป้องกันฐานปฏิบัติการกับฐานปฏิบัติการในพื้นที่ ปกติแล้วผู้บังคับหมวดและผู้บังคับกองร้อยของกำลังตอบโต้จะประสานงานกับศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มฐานปฏิบัติการ เพื่อให้มีเอกภาพในการปฏิบัติการ ในขณะที่เดียวกันผู้บังคับบัญชาของกำลังตอบโต้ของกองทัพภาค และฝ่ายอำนวยความสะดวกจะประสานงานกับ มทบ. หรือศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังตามความเหมาะสม

เมื่อภัยคุกคามเริ่มปรากฏขึ้น ผู้บังคับบัญชาของกำลังตอบโต้จะประเมินค่าและถ้าอยู่ในขีดความสามารถแล้วจะส่งกำลังตอบโต้ของกองทัพภาคเพิ่มเติมเข้าทำการสู้รบกับฝ่ายข้าศึก และในขณะเดียวกันก็จะรายงานสถานการณ์ให้ ทก.หลัง กองทัพภาคได้รับทราบอยู่ตลอดเวลา ในกรณีที่ภัยคุกคามนั้นเกินขีดความสามารถของกำลังตอบโต้ดังกล่าว ก็จะมีการร้องขอให้กำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังเข้าปฏิบัติการต่อไป กำลังตอบโต้ของกองทัพภาคจะทำการเกาะข้าศึกไว้และรายงานสถานการณ์ไปยัง ทก.หลังกองทัพภาค และผู้บังคับบัญชากำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง จนกระทั่งกำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังเคลื่อนที่มาถึง กำลังตอบโต้ของกองทัพภาคก็เตรียมการที่จะช่วยเหลือกำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังตามที่ต้องการต่อไป

ท. การยิงสนับสนุน

การยิงสนับสนุนที่เพียงพอและทันเวลาสำหรับการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังเป็นสิ่งทีวิกฤตสำหรับแผนการรบทั้งหมดของผู้บังคับบัญชา การปฏิบัติการของกำลังตอบโต้ของกองทัพภาค และกำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังต้องการการยิงสนับสนุนที่เพียงพอและทันเวลาเพื่อความแน่นอนในการเอาชนะต่อภัยคุกคามในพื้นที่ส่วนหลัง

ข้อพิจารณาที่มีผลกระทบต่อการยิงสนับสนุนสำหรับการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังคือ

- ผลลัพธ์ของการเตรียมสนามรบด้านการข่าวในพื้นที่ส่วนหลัง
- การลดการยิงสนับสนุนต่อความพยายามหลัก
- ความเหมาะสมตามสถานการณ์ทางยุทธวิธี
- การตอบรับของระบบอาวุธที่มีอยู่
- ความเสียหายของระบบอาวุธที่มีอยู่
- การติดต่อสื่อสารที่เป็นไปได้สำหรับการยิงสนับสนุน
- การตรวจการณ์ที่มีอยู่สำหรับการกำหนดเป้าหมายและการปรับการยิง

ฝ่ายยิงสนับสนุนของ ทก.หลังกองทัพภาคมีความรับผิดชอบในการเฝ้าติดตามอาวุธยิงสนับสนุนที่เป็นไปได้อย่างต่อเนื่อง บัญชีอาวุธยิงสนับสนุนสำหรับพื้นที่ส่วนหลัง จะเปลี่ยนแปลงไปเมื่อการปฏิบัติการระยะใกล้และการปฏิบัติการทางลึกได้เปลี่ยนแปลงสถานภาพของอาวุธยิงสนับสนุนที่ให้การสนับสนุน ทั้งนี้ควรที่จะมีการประสานและใช้การยิงสนับสนุนจากชาติเจ้าบ้านด้วย

อาวุธยิงสนับสนุนที่สามารถสนับสนุนต่อการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง ได้แก่

- เครื่องยิงลูกระเบิด
- หน่วยบินทหารบก
- ปืนใหญ่สนาม

๑๓๑

การประสานการยิงสนับสนุน

มาตรการประสานการยิงสนับสนุนควรที่จะมีการกำหนดขึ้น โดยส่วนปฏิบัติการของ ทก.หลังกองทัพภาค และจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการวางแผนทั้งหมดสำหรับการระวังป้องกัน การกำหนดเขตปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังและการยิงสนับสนุนเพิ่มเติมที่เป็นไปได้นั้นต้องมีการประสานงานอย่างใกล้ชิดกับนายทหารการยิงสนับสนุนในพื้นที่ส่วนหลัง มาตรการดังกล่าวต้องมีการ ทบทวนอยู่เสมอ และกำหนดไว้บนแผนที่ปฏิบัติการของส่วนหลัง ตลอดจนนำไปใช้ในการยิงทาง ยุทธวิธี ทั้งนี้ ต้องแจ้งให้นายทหารอากาศติดต่อ, กำลังตอบโต้ของกองทัพภาค และกำลังทางยุทธวิธี ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง (กยล.) ทราบด้วย

อาวุธยิงสนับสนุนที่เป็นไปได้ ในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาคจะทำการช่วยโดยตรงต่อกรมทหารพรานหรือ กก.ตชด. และหน่วยอื่น ๆ ที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นกำลังตอบโต้ของกองทัพภาค ในกรณีที่อาวุธยิงสนับสนุนในพื้นที่ส่วนหลังนั้นเป็นปืนใหญ่สนาม นายทหารปืนใหญ่กองทัพภาค และจะทำหน้าที่ในการประสานการยิงสนับสนุนทั้งปวง

น. กำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง

ภารกิจหลักของกำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง (กยล.) คือ การเอาชนะ กำลังฝ่ายข้าศึกในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค ที่เกินขีดความสามารถของกำลังตอบโต้ (สารวัตรทหารระดับ ทก.ที่จัดตั้งขึ้น, ทหารพราน, ตชด. ๑๓๑)

เพื่อให้สามารถต่อต้านภัยคุกคามในพื้นที่ส่วนหลังได้อย่างกว้างขวาง กำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง จึงมีการจัดที่อ่อนตัว, สามารถปฏิบัติการได้ทั้งเวลากลางวัน เวลากลางคืน และทุกสภาพอากาศ, และมีความคล่องแคล่วในการเคลื่อนที่เหนือกว่าฝ่ายข้าศึกไม่ว่าจะเป็นการเคลื่อนย้ายหรือการวางกำลังในที่มั่น

กำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาคควรที่จะมีขนาดเล็กที่สุด ระดับกรมดำเนินกลยุทธ์ ซึ่งควรที่จะประกอบด้วยหน่วยดำเนินกลยุทธ์ทางพื้นดินและทางอากาศ, ส่วนยิงสนับสนุน, และ ทก.ที่สามารถวางแผนและประสานงานทางยุทธวิธีได้ หน่วยทหารราบเบาเพิ่มเติมกำลังด้วยเฮลิคอปเตอร์โจมตี อาจจะสามารถปฏิบัติการเป็นกำลังทางยุทธวิธี ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังต่อกำลังฝ่ายข้าศึกซึ่งมีอัตราการจัดยุทธโปกรณ์คล้าย ๆ กันเมื่อต้องการใช้หน่วยทหารราบเบาเข้าทำการต่อสู้กับหน่วยยานเกราะของข้าศึกแล้ว จะต้องมีการเพิ่มเติมกำลังยานเกราะและ/หรือเฮลิคอปเตอร์โจมตีให้กับหน่วยทหารราบเบาดังกล่าว ขนาดและการประกอบกำลังของกำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังขึ้นอยู่กับ การเตรียมสนามรบด้านการข่าวในพื้นที่ส่วนหลังและการวิเคราะห์ปัจจัย METT - T

เมื่อผู้บังคับบัญชาได้กำหนดแนวทางในการวางแผนแล้ว สท.3 จะใช้แนวทางดังกล่าวในการกำหนดกำลัง 1 หน่วย หรือมากกว่าเป็นกำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง ปกติแล้ว สท.3 จะกำหนดกำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังมากกว่า 1 หน่วย เพื่อก่อให้เกิดความอ่อนตัวในการตอบสนองต่อความต้องการที่มีขึ้นพร้อม ๆ กัน กำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังอาจจะจัดตั้งขึ้นเมื่อสั่งหรือจัดเฉพาะกิจไว้ภายใต้การบังคับบัญชาของผู้บังคับบัญชาการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาคก็ได้ กำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังควรที่จะมีการจัดขึ้นเมื่อผู้บังคับบัญชา พิจารณามีภัยคุกคามต่อพื้นที่ส่วนหลังของตน โดยมีพื้นฐานจากการเตรียมสนามรบด้านการข่าว และมีจำนวนเพียงพอที่จะใช้กำลังรบฝ่ายเราเข้าทำลายได้อย่างคุ้มค่า

กำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังที่กำหนดขึ้นนี้ไม่ได้เข้าทำการรบในการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังทันที แต่จะมีการกิจ “เตรียมปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง” เพื่อตอบสนองต่อภัยคุกคามในพื้นที่ส่วนหลัง กำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังอาจจะเข้าร่วมในการปฏิบัติการระยะใกล้หรือการปฏิบัติการในทางลึก หรือเป็นส่วนหนึ่งของกองหนุนของกองทัพภาค เมื่อกำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังเข้าปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังจะขึ้นการควบคุมทางยุทธการต่อผู้บังคับบัญชาในพื้นที่ส่วนหลัง จนกระทั่งสามารถเอาชนะภัยคุกคามดังกล่าวได้แล้ว ก็จะกลับคืนสู่การควบคุมของหน่วยบังคับบัญชาเดิม

1) การวางแผนและการประสานงานสำหรับการปฏิบัติการของกำลังทางยุทธวิธี ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง

ทก.หลังกองทัพภาคมีความรับผิดชอบในการวางแผน, ประสานงาน และควบคุมการปฏิบัติของกำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง

แผนการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาคจะรวมถึงมาตรการป้องกันตนเอง ของฐานปฏิบัติการและกลุ่มฐานปฏิบัติการ, การปฏิบัติการของกำลังตอบโต้กองทัพภาค, และการปฏิบัติของกำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง ทก.หลัง กองทัพภาคจะสำเนาแผนการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค (รวมถึงแผนการยิงสนับสนุน (ถ้ามี) และแผนฉากขัดขวางด้วย) ไปยังกำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังที่จัดตั้งขึ้น กำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังจะประสานเกี่ยวกับหนทางปฏิบัติที่เป็นไปได้กับ ทก.หลังกองทัพภาค, มทบ., ศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง, และกำลังตอบโต้ของกองทัพภาคตามความจำเป็น

ถ้ามีการกำหนดกำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังเป็นการเฉพาะแล้ว ที่บังคับการของกำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังดังกล่าวอาจจะเข้าที่ตั้งร่วมกับทก.หลังกองทัพภาค เพื่อความสะดวกในการประสานงาน แต่ในกรณีที่มีการกำหนดกำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังขึ้นตามสถานการณ์ ที่บังคับการของกำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังนั้น อาจจะเข้าที่ตั้งร่วมกับ ทก.หลังกองทัพภาค เมื่อเริ่มเข้าปฏิบัติการรบก็ได้ กำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังจะจัดให้มีชุดติดต่อกับ ทก.หลังกองทัพภาค เพื่อประสานแผนเผชิญเหตุ และอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการใช้กำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง กำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง จะกลับคืนสู่การบังคับบัญชาของหน่วยเดิม เมื่อปฏิบัติการกิจสำเร็จ ต่อจากนั้นกำลังตอบโต้ของกองทัพภาค จะเป็นผู้รับผิดชอบการระวังป้องกันตลอดทั่วพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค

2) การใช้กำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง

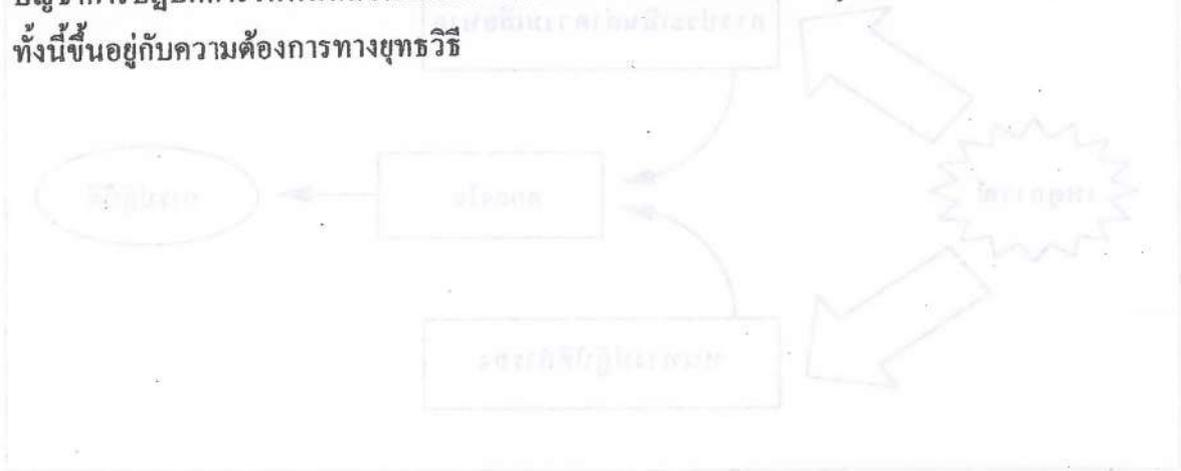
ทก.หลังกองทัพภาคจะเป็นทก.ที่ทำการควบคุมบังคับบัญชาต่อกำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังเมื่อเข้าปฏิบัติการ ทก.หลังกองทัพภาคจะกำหนดให้กำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง เข้าวางกำลังในที่รวมพลโดยมีพื้นฐานจากปัจจัย METT - T

ทก.หลังกองทัพภาคมีความรับผิดชอบในการพัฒนา แผนการระวังป้องกันเพื่อเผชิญกับภัยคุกคามในพื้นที่ส่วนหลัง ด้วยการ

- ประสานแผนระหว่างมณฑลทหารบก, กรมทหารพราน หรือหน่วยอื่น ๆ และกำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง

- ติดตามและควบคุมการปฏิบัติการระวังป้องกันในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค เมื่อได้มีการตรวจพบภัยคุกคามขนาดใหญ่ตามเส้นทางหรือในพื้นที่ส่วนหลัง ผู้บังคับบัญชาการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังจะร้องขอให้กำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่หลังที่จัดขึ้นตามสถานการณ์เข้าปฏิบัติการต่อภัยคุกคามและกำหนดให้กำลังดังกล่าวอยู่ภายใต้การควบคุมทางยุทธการของ ทก.หลังกองทัพภาค ในกรณีที่กำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังเป็นกำลังที่จัดขึ้นเป็นการเฉพาะตั้งแต่ต้น ทก.หลังกองทัพภาคจะแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของกำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังทราบถึงลักษณะที่ตั้ง, และเจตนารมณ์ของภัยคุกคาม ตลอดจนสั่งการให้กำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังเข้าประชิดและทำลายข้าศึกดังกล่าว พื้นที่ปฏิบัติการของกำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังจะต้องมีการกำหนดขึ้นและฐานปฏิบัติการ/กลุ่มฐานปฏิบัติการ ทั้งหมด และกำลังตอบโต้ของกองทัพภาคที่อยู่ในพื้นที่ปฏิบัติการดังกล่าว จะขึ้นการควบคุมทางยุทธการต่อผู้บังคับบัญชากำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง เพื่อก่อให้เกิดเอกภาพในการบังคับบัญชา

เมื่อภัยคุกคามในพื้นที่ส่วนหลังกองทัพภาคเกินขีดความสามารถของกองทัพภาค กองทัพภาคอาจจะร้องขอความช่วยเหลือจากชาติเจ้าบ้าน หรือจากหน่วยขนาดใหญ่กว่ากองทัพภาค เช่น กองกำลังทางบกเป็นต้น กำลังที่มาให้การช่วยเหลืออาจจะขึ้นการควบคุมทางยุทธการกับผู้บังคับบัญชาการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังกองทัพภาค หรือจะยังคงขึ้นอยู่กับหน่วยบังคับบัญชาเดิมก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการทางยุทธวิธี

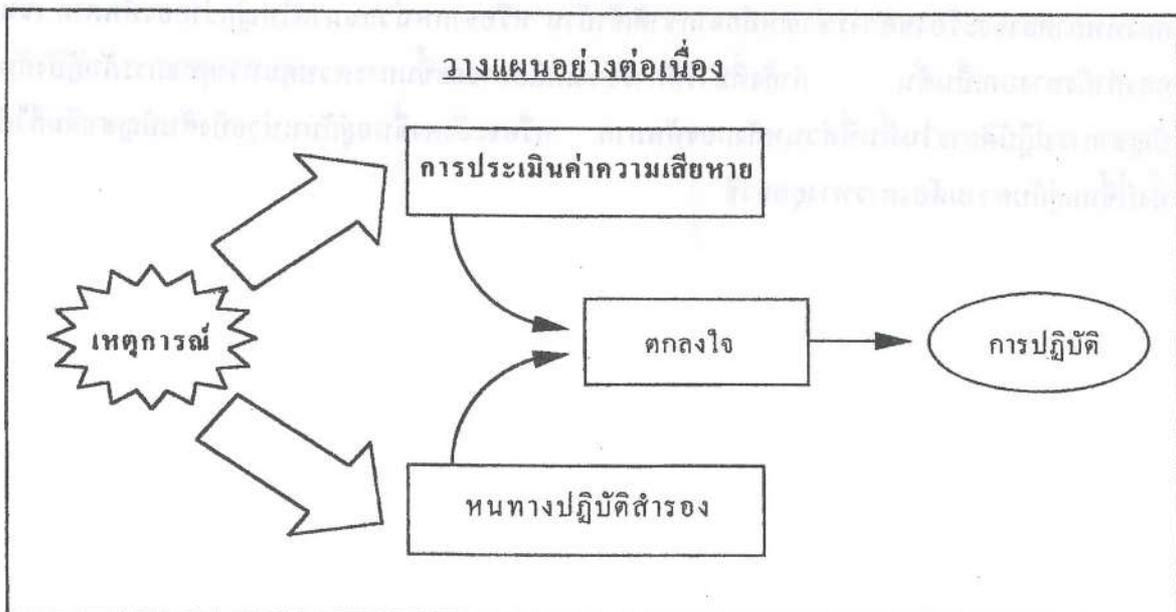

6. การควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่

การควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่ประกอบด้วย มาตรการที่ดำเนินการก่อน, ระหว่าง และหลังการปฏิบัติของข้าศึก หรือความเสียหายจากธรรมชาติ เพื่อลดโอกาสของความเสียหาย และลดผลกระทบจากความเสียหายเป็นพื้นที่ในพื้นที่ส่วนหลังจะมีผลกระทบต่อปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังทั้งปวง ผู้บังคับบัญชาการปฏิบัติในพื้นที่ส่วนหลังกองทัพภาค มีความรับผิดชอบเกี่ยวกับการควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่ในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค ผู้บังคับบัญชาการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังกองทัพภาคจะดำเนินการเกี่ยวกับการควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่ผ่านทาง ทก.หลัง กองทัพภาค

ก. กระบวนการควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่

กระบวนการควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่ประกอบด้วย การวางแผน และปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง เพื่อลดความเสียหายให้เหลือน้อยที่สุด ทั้งนี้การดังกล่าวเป็นวิธีการที่เป็นระบบเพื่อแก้ปัญหาความเสียหายที่จะมีต่อการปฏิบัติการ เมื่อใดก็ตามที่มีเหตุการณ์อันก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นจะต้องมีการประเมินค่าอย่างถูกต้อง และทันเวลา เพื่อกำหนดความรุนแรงของความเสียหาย ตลอดจนผลกระทบต่อปฏิบัติการ หนทางปฏิบัติสำรองจะต้องถูกพัฒนาขึ้นและมีการประเมินค่าก่อนที่จะมีการตัดสินใจ พร้อมทั้งมีการกำหนดความเร่งด่วนในการซ่อมแซมสิ่งอำนวยความสะดวก หรือยุทธโปกรณ์ที่เสียหาย รูปที่ 10 แสดงให้เห็นถึงการวางแผนควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่

รูปที่ 10 การวางแผนควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่

การปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังที่ต่อเนื่อง ต้องมีการวางแผนควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่อย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะประกอบด้วย การกำหนดความรับผิดชอบเฉพาะ และระบุทรัพยากรที่สามารถใช้ได้ ทุก ๆ ระดับหน่วยจะดำเนินการวางแผนควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่

ผู้บังคับบัญชาฐานปฏิบัติการจะระบุถึงทรัพยากรทั้งหมดที่ใช้ได้ภายในฐานปฏิบัติการ และประเมินค่าขีดความสามารถของฐานปฏิบัติการที่จะปฏิบัติการควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่ การเปลี่ยนแปลงแนวความคิด และความริเริ่มที่จะลดความเสียหายเป็นพื้นที่ให้เหลือน้อยที่สุด เป็นสิ่งที่จะต้องพิจารณา และต้องมีการดำเนินการหากมีความเหมาะสม การป้องกันฐานปฏิบัติการจะต้องมีการพัฒนาให้ทันสมัยอยู่เสมอ โดยจะต้องมีมาตรการลดผลกระทบจากความเสียหาย ต่อระบบการดำรงสถานภาพ การวางแผนควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่ในรายละเอียดจะต้องกระทำเป็นส่วนหนึ่งของแผนป้องกันฐานปฏิบัติการ

ศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มฐานปฏิบัติการจะรวบรวมขีดความสามารถในการควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่จากฐานปฏิบัติการที่เป็นหน่วยรอง และยังทำแผนควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่สำหรับกลุ่มฐานปฏิบัติการซึ่งจะต้องส่งต่อไปยัง จทบ. เพื่อ มทบ. ได้พิจารณาและนำข้อมูลไปทำแผนคสท. ในฐานะที่แผน คสท. เป็นส่วนหนึ่งของแผนป้องกันกลุ่มฐานปฏิบัติการ แผนของกลุ่มฐานปฏิบัติการ จะระบุแหล่งทรัพยากรที่สามารถใช้ได้ง่าย ๆ ในแต่ละฐานปฏิบัติการ เพื่อที่จะสามารถสั่งการให้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างฐานปฏิบัติการเมื่อมีความต้องการ จทบ. และมทบ. จะติดตามสถานภาพของขีดความสามารถของฐานปฏิบัติการอิสระ หรือกลุ่มฐานปฏิบัติการ และช่วยเหลือฐานปฏิบัติการในการวางแผนควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่

ทก.หลัง กองทัพภาคจะดำรงรักษาสถานภาพของการควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่ของมทบ.ผ่านศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง ทก.หลังกองทัพภาคจะประสานงานโดยตรงกับหน่วยทหารสารวัตร, ทหารช่าง, หน่วยทหารวิทยาศาสตร์, และหน่วย เสนารักษ์ เพื่อให้แน่ใจว่าการปฏิบัติของหน่วยต่าง ๆ เหล่านั้นเข้ากันได้กับแผนของหน่วยรอง ทก.หลังกองทัพภาคต้องแน่ใจว่าได้มีการระบุถึงทรัพยากรที่ใช้ได้ทั้งหมด โดยคิดรวมถึงทรัพยากรของชาติเข้าบ้านด้วย ตลอดจนขีดความสามารถที่ชัดเจนของมณฑลทหารบก

ข. ข้อพิจารณาในการวางแผน

1) สารวัตรทหาร

สารวัตรทหารสามารถที่จะสนับสนุน ณ จุดที่ต้องการได้ ด้วยการควบคุมการจราจรในสนามรบ และระวังป้องกัน/รักษาความปลอดภัยในพื้นที่ สารวัตรทหารจะควบคุมการจราจรในสนามรบ เพื่อให้แน่ใจว่า ยุทโธปกรณ์จะเข้าไปถึงพื้นที่ที่ต้องการได้อย่างทันเวลา ตลอดจนรถพยาบาลและการส่งกลับสามารถที่จะดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ สารวัตรทหารจะแจ้งให้ศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง หรือมณฑลทหารบกทราบเกี่ยวกับเส้นการคมนาคม (LOCs) ที่ถูกตัดขาดหรือถูกขัดขวางและการเปลี่ยนแปลงการจราจรที่จำเป็น เพื่อให้เป็นที่แน่ใจว่าการสนับสนุนไปข้างหน้าสามารถดำเนินการไปได้อยู่ตลอดเวลา และเส้นทางส่งกลับไม่มีความสับสน เมื่อเป็นไปได้แล้ว หน่วยงานของชาติเข้าบ้านหรือหน่วยงานพลเรือนจะควบคุมฝูงชนในระหว่างการควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่ เพื่อให้หน่วยทหารสารวัตรสามารถปฏิบัติการกิจของตนได้อย่างเต็มที่ สารวัตรทหารจะทำการระวังป้องกันหน่วยหรือเครื่องมือที่มีความวิกฤติได้ตามที่ต้องการ

2) ทหารช่าง

การสนับสนุนของทหารช่างประกอบด้วยภารกิจก่อสร้างป้อมปราการ และเครื่องกีดขวางซึ่งจะลดผลกระทบของความเสียหาย ตลอดจนกวาดล้างซากปรักหักพังและเศษดินเศษหินที่กองทับถมกัน ผู้บังคับบัญชาควรจะทำกรแจ้งเตือน การใช้ทหารช่างในทุก ๆ เหตุการณ์ที่จำเป็น ทหารช่างจะเพิ่มเติมภารกิจสนับสนุนการรบด้วยภารกิจเคลื่อนที่, ความอยู่รอดและการขัดขวางการเคลื่อนที่

3) หน่วยแพทย์

หน่วยแพทย์จะรับผู้บาดเจ็บจากหน่วยที่อยู่ใกล้เคียงที่ตั้ง หน่วยต่าง ๆ ตลอดจนหน่วยงานพลเรือนจะต้องทราบที่ตั้งของหน่วยแพทย์ที่อยู่ใกล้ที่สุด เพื่อให้เป็นที่แน่ใจว่าผู้บาดเจ็บจะได้รับ การรักษาพยาบาลโดยทันที

4) สธ.5 หรืองานกิจการพลเรือน

สธ.5 (งานกิจการพลเรือน) จะระบุดึงการสนับสนุนของชาติเข้าบ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยทหารช่างที่จะสามารถเพิ่มเติมกำลังให้กับกองทัพภาค สธ.5 จะเป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการประสานงานกับพลเรือนที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่

5) หน่วยทหารวิทยาศาสตร์

หน่วยทหารวิทยาศาสตร์ จะควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่ด้วยการทำลายล้างพิษบุคคล, ยุทโธปกรณ์, สิ่งอุปกรณ์, พื้นที่สำคัญ และเส้นหลักการคมนาคม (LOCs) ชุดลาดตระเวนทางนซค. จากกองร้อยวิทยาศาสตร์จะช่วยเหลือหน่วยตามลำดับความเร่งด่วนที่กำหนดโดย ทก.หลังกองทัพอากาศ

6) การทำลายล้างวัตถุระเบิด

การทำลายล้างวัตถุระเบิดมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อกระสุนหรือวัตถุระเบิดซึ่งถูกยิงออกไป หรือทิ้งลงมาหรือเก็บไว้ ณ พื้นที่หนึ่งและไม่ทำงานตามหน้าที่หรือมีอาการด้านเกิดขึ้น วัตถุระเบิดที่ไม่ระเบิดดังกล่าวหรือสิ่งที่จะระเบิดขึ้น ได้ในภายหลังจะเป็นภัยอันตรายต่อการปฏิบัติการ

ชุดลาดตระเวนวัตถุระเบิดของแต่ละหน่วยจะช่วยเหลือในการลดอันตรายจากวัตถุระเบิดและรายงานวัตถุระเบิดด้านไปยัง ทก.หลัง กองทัพอากาศ ชุดลาดตระเวนวัตถุระเบิดนี้จะถูกฝึกโดยชุดทำลายล้างวัตถุระเบิดเพื่อช่วยผู้บังคับบัญชาในพื้นที่ในการจัดการกับวัตถุระเบิดที่ไม่ระเบิด ชุดลาดตระเวนวัตถุระเบิดจะพิสูจน์ทราบและประเมินค่าเกี่ยวกับความเสียหายที่จะก่อให้เกิดปัญหา พร้อมทั้งเสนอแนะเกี่ยวกับระยะปลอดภัยสำหรับการส่งกลับกำลังพล และยุทธโธปกรณ์ให้กับผู้บังคับบัญชาในพื้นที่เพื่อสร้างพื้นที่ที่ปลอดภัย ชุดลาดตระเวนวัตถุระเบิดอาจจะประกอบด้วยสารวัตรทหารและกำลังพลอย่างน้อย 2 นาย จากแต่ละหน่วยทหารขนาดกองร้อย เจ้าหน้าที่ทาง นซค. จะเป็นเจ้าหน้าที่ที่สำคัญอีกชุดหนึ่งสำหรับภารกิจการจัดการต่อกระสุนวัตถุระเบิดด้านตามที่กล่าวแล้ว ทั้งนี้เพราะว่าเจ้าหน้าที่ดังกล่าวมีความรับผิดชอบ และการฝึกที่คล้ายกับชุดลาดตระเวนวัตถุระเบิด ศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังหรือมณฑลทหารบกจะมีการจัดชุดทำลายล้างวัตถุระเบิดอยู่ที่ตอนควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่ของหน่วยดังกล่าว

7) หน่วยบิน

หน่วยบินอาจจะช่วยเหลือในการส่งกลับสายแพทย์ ทั้งนี้ควรที่จะต้องมีการประสานงานเพื่อใช้อากาศยานพยาบาลต่อผู้บาดเจ็บด้วย เฮลิคอปเตอร์ใช้งานทั่วไปสามารถใช้ในการเพิ่มเติมสิ่งอุปกรณ์ฉุกเฉิน, เป็นสถานีส่งต่อการสื่อสาร, การประเมินค่าความเสียหายทางอากาศยาน, และเป็นระบบการควบคุมบังคับบัญชาต่อหน่วยต่าง ๆ ได้

ค. การปฏิบัติการควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่

พื้นที่ที่มีเหตุการณ์อันจะเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายหรือก่อให้เกิดความเสียหายขึ้น จะต้องมีการปฏิบัติในสิ่งเหล่านี้อย่างทันทีและพร้อมกัน

- ค้นหา, รักษาและส่งกลับผู้บาดเจ็บ
- ควบคุมความเสียหาย (ทำลายเพลิง, ลดระดับอุทกภัยให้เหลือน้อยที่สุด ฯลฯ)
- ระบุและกำหนดจุดที่วัตถุระเบิดยังไม่ระเบิด
- คุ้มครองและป้องกันเครื่องมือ/ที่ตั้งที่มีความสำคัญยิ่ง
- พื้นฟูการปฏิบัติการต่าง ๆ ที่มีอยู่เดิมขึ้นมาใหม่
- ทำการประเมินค่าความเสียหาย
- รายงานการประเมินค่าความเสียหายและสถานภาพการปฏิบัติการ

ทก.หลัง กองทัพภาคจะทำการประเมินค่าข่าวสารที่ได้รับ และถ้าจำเป็นจะสั่งการให้มีการประเมินค่าความเสียหาย โดยใช้อากาศยาน, การลาดตระเวนของสารวัตรทหาร หรือจากความชำนาญของศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง/มณฑลทหารบก ในขณะที่มีการประเมินค่าความเสียหายอยู่นั้น ฝ่ายเสนาธิการของ ทก.หลังจะพัฒนาหนทางปฏิบัติสำรองเพื่อซ่อมแซมความเสียหายและฟื้นฟูการสนับสนุนที่ได้เคยถูกทำลายไป

ในการพัฒนาหนทางปฏิบัติสำรองนั้น จะต้องพิจารณาสิ่งเหล่านี้ด้วย

- อะไรที่เกิดความเสียหาย (สิ่งอำนวยความสะดวก, สิ่งอุปกรณ์, ยุทโธปกรณ์ ฯลฯ)
- ความเสียหายยังขยายตัวอยู่หรือไม่
- มีความต้องการใช้ทหารช่างในการซ่อมแซมหรือไม่
- หน่วยสามารถที่จะปฏิบัติการกิจต่อไปได้โดยไม่ต้องมีการซ่อมแซมใหญ่หรือไม่
- หน่วยสามารถที่จะเข้าที่ตั้งแห่งใหม่และยังคงปฏิบัติการกิจต่อไปได้หรือไม่
- มีสิ่งอำนวยความสะดวก, สิ่งอุปกรณ์ยุทโธปกรณ์ และอื่น ๆ ที่ใช้ในการได้และสามารถทำให้ภารกิจสำเร็จได้อยู่เพียงพอหรือไม่

การประเมินค่าความเสียหาย, หนทางปฏิบัติสำรองเพื่อซ่อมแซมความเสียหาย, หรือ การสนับสนุนที่ได้รับจากสิ่งทีเสียหาย ตลอดจนข้อเสนอแนะต่าง ๆ จะต้องแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาการ ปฏิบัติในพื้นที่ส่วนหลังเพื่อการตัดสินใจ ผู้บังคับบัญชาการปฏิบัติในพื้นที่ส่วนหลังจะประเมินค่า ความเสียหายและทางเลือก ตลอดจนกระทั่งสั่งการให้มีการซ่อมแซมความเสียหาย หรือเลือกปฏิบัติ ตามหนทางปฏิบัติสำรอง ความเร่งด่วนสำหรับการซ่อมแซมจะต้องกำหนดขึ้นในขณะที่พิจารณาผล กระทบจากเปลี่ยนแหล่งทรัพยากรจากภารกิจอื่น ๆ มาเพื่อการนี้

ข้อพิจารณาอื่น ๆ ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาเมื่อความเสียหายดังกล่าวก่อให้เกิดผล ร้าย มีดังต่อไปนี้

- มีสิ่งอุปกรณ์/สิ่งอำนวยความสะดวก, ยุทโธปกรณ์ หรือกำลังพลที่เป็นจุดวิกฤติต่อ การปฏิบัติการหรือไม่? การระวังป้องกันเพิ่มเติมต้องการหรือไม่?

- อะไรคือผลกระทบต่อปฏิบัติการในอนาคต (โดยพิจารณาถึงการสูญเสีย การดำรงสถานภาพ)?

- มีความจำเป็นหรือไม่ที่จะจัดหน่วยขึ้นใหม่ เพื่อขยายการดำรงสถานภาพ?

เส้นทางบนพื้นผิวในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค อาจจะถูกขัดขวางโดยการปฏิบัติ ของข้าศึกหรือจากเหตุการณ์ธรรมชาติ การปฏิบัติของข้าศึกอาจอยู่ในรูปของการสร้างหลุมบนถนน, การ สร้างเครื่องกีดขวางตามถนน, การวางทุ่นระเบิด, การทำให้เป็นพิษด้วยสารเคมี, การทำให้อุโมงค์พัง ทลาย หรือการทำลายสะพาน เหตุธรรมชาติอาจจะประกอบด้วยแผ่นดินถล่ม, การกัดเซาะหรือน้ำท่วม นายทหารขนส่งของฝ่ายส่งกำลังบำรุงจะต้องคาดการณ์เกี่ยวกับการเกิดของเหตุดังกล่าวแล้วระหว่าง การพัฒนาแผนการควบคุมการจราจร และหาทางแก้ปัญหาด้วยการกำหนดเส้นทางสำรองและเส้นทาง อ้อมผ่านรอบ ๆ จุดคับขัน

ฝ่ายแผนของส่วนปฏิบัติการของ ทก.หลังกองทัพภาคจะพัฒนาแผนการควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่เพื่อตอบสนองต่อเหตุการณ์ที่จะมีผลกระทบต่อการจราจร ส่วนปฏิบัติการจะประสาน กับ สร.3 เพื่อกำหนดให้หน่วยทหารช่างและหน่วยทหารวิทยาศาสตร์มีหน้าที่ในการกิจควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่ หน่วยทหารช่างที่กำหนดขึ้นจะมามีภารกิจในการดำรงรักษาเส้นทางหลักการส่งกำลัง และ ทำการซ่อมแซมสิ่งเสียหายที่สำคัญ ซึ่งเกิดจากการกระทำของข้าศึกหรือจากเหตุการณ์ธรรมชาติ หน่วย ทหารวิทยาศาสตร์จะมีหน้าที่ในการลาดตระเวนทาง นซค., ช่วยเหลือในการทำลายล้างพิษต่อยุทธโธปกรณ์ อย่างเร่งด่วน, และการทำลายล้างพิษต่อยุทธโธปกรณ์อย่างปราณีต

ในกรณีที่เส้นทางการขนส่งสายหลักถูกตัดขาด ส่วนปฏิบัติการจะประสานกับหน่วยทหารช่างและ/หรือหน่วยทหารวิทยาศาสตร์ตามที่กล่าวแล้ว และกำหนดให้หน่วยทหารช่างและวิทยาศาสตร์ดังกล่าวปฏิบัติการเปิดเส้นทางให้ใช้ได้อีกครั้ง ส่วนปฏิบัติการจะเปลี่ยนเส้นทางส่งกำลังไปใช้เส้นทางสำรองด้วยการแจ้งข่าวทางวิทยุ FM, ใช้ชุดควบคุมการจราจรหรือการช่วยเหลือของสารวัตรทหาร ส่วนปฏิบัติการจะแจ้งให้ทุกหน่วยที่ปฏิบัติการอยู่ในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาคผ่านทางศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังหรือกองบัญชาการช่วยรบหรือมณฑลทหารบกหรือหน่วยเหนือหรือหน่วยรองต่าง ๆ เพื่อทราบเกี่ยวกับการปิดเส้นทางหลัก, ที่ตั้งของจุดอ้อมผ่านหรือเส้นทางสำรอง และเวลาที่เปิดใช้เส้นทางหลักใหม่อีกครั้งหนึ่ง

ตอนที่ 2

การป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน

และ

การป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง

1.3 ขอบเขตของการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน

การป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนจึงเกี่ยวข้องกับการป้องกันและบรรเทาภัย 3 ประเภท คือ

1) สาธารณภัย หมายถึง อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ตลอดจนภัยอื่น ๆ อันมีมาเป็นสาธารณะ ไม่ว่าจะเกิดจากธรรมชาติ หรือมีผู้ทำให้เกิดขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกายของประชาชน หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชนหรือรัฐ

2) ภัยทางอากาศ หมายถึง ภัยอันเกิดจากการโจมตีทางอากาศ

3) การก่อวินาศกรรม หมายถึง การกระทำใด ๆ อันเป็นการบ่อนทำลายทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐ หรือสิ่งอันเป็นสาธารณูปโภค หรือการรบกวน ขัดขวาง หน่วงเหนี่ยวระบบการปฏิบัติงานใด ๆ ตลอดจนการประทุษร้ายต่อบุคคลสำคัญอันเป็นการก่อให้เกิดความปั่นป่วนทางการเมือง การเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ โดยมีมุ่งหมายที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของรัฐ

การป้องกันบรรเทาภัย 3 ประเภท ที่ได้กล่าวมาแล้วสามารถจัดกลุ่มได้ 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ภัยฝ่ายพลเรือนที่เกี่ยวกับสาธารณภัย มีสาเหตุ 2 ประการ คือ

- สาธารณภัยที่มาจากธรรมชาติ ได้แก่ อุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหว แผ่นดินถล่ม ไฟป่า โรคหรือแมลงศัตรูพืช เป็นต้น

- สาธารณภัยที่มาจากการกระทำของมนุษย์ ได้แก่ อัคคีภัย ภัยจากสารพิษ และวัตถุอันตรายต่าง ๆ อุบัติเหตุขนาดใหญ่ ดึกหรืออาคารถล่ม

กลุ่มที่ 2 ภัยฝ่ายพลเรือนที่เกี่ยวกับความมั่นคงของชาติ ได้แก่

- ภัยทางอากาศ

- การก่อวินาศกรรม

2. โครงสร้างการจัดองค์การในการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน

การจัดองค์การในการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนตามพระราชบัญญัติป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ.2522 นั้น ได้แบ่งออกเป็น 3 ระดับ

2.1 องค์กรในระดับชาติ มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งราชอาณาจักร รวมทั้งคณะกรรมการและหน่วยงานในการปฏิบัติงานดังนี้

1) คณะกรรมการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งชาติ มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงกลาโหม หรือผู้แทน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์หรือผู้แทน ปลัดกระทรวงสาธารณสุขหรือผู้แทน ปลัดกระทรวงคมนาคมหรือผู้แทน ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณหรือผู้แทน เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติหรือผู้แทน ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้แทน ผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือผู้แทน อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการหรือผู้แทน อธิบดีกรมอู่ศูนย์มวิทยาหรือผู้แทน และผู้ทรงคุณวุฒิอื่น ๆ อีกไม่เกิน 5 คน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง และมีอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการชุดนี้มีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายและวางแผนหลักในการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน กำหนดวิธีการตรวจสอบ ติดตามประเมินผลตามแผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน และการฝึกซ้อมการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน วางระเบียบเกี่ยวกับค่าตอบแทน ค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายอื่นในการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน รวมทั้งการพิจารณาและกำหนดกิจการอื่นเกี่ยวกับการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน

2) ผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งราชอาณาจักร จะมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งราชอาณาจักร และปลัดกระทรวงมหาดไทยดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งราชอาณาจักร

3) สำนักเลขาธิการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนมีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ทำหน้าที่สำนักเลขาธิการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน โดยมีอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นเลขาธิการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นกองอำนาจการ ดำเนินงานธุรการ ศึกษาค้นคว้า วิจัย งานวิชาการ การเผยแพร่ความรู้ การฝึกอบรม การประสานงาน และการจัดทำแผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน

2.2 องค์กรในระดับภาค ในกรณีจำเป็นเพื่อการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งราชอาณาจักรมีอำนาจกำหนดท้องที่เป็นภาค และมีอำนาจแต่งตั้งผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนภาค

2.3 องค์กรในระดับเขตท้องที่ แบ่งออกเป็น 5 ลักษณะ

1) ระดับจังหวัด มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนจังหวัด มีหน้าที่รับผิดชอบในการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในเขตพื้นที่จังหวัดของตน

2) ระดับอำเภอ มีนายอำเภอเป็นผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนอำเภอ มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในเขตท้องที่ของตน ยกเว้นพื้นที่ที่อยู่ในเขตเทศบาล

3) กรุงเทพมหานคร ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนกรุงเทพมหานคร มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในเขตกรุงเทพมหานคร

4) เทศบาล มีนายกเทศมนตรีเป็นผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเทศบาล มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในเขตเทศบาล

5) เมืองพัทยา มีปลัดเมืองพัทยาเป็นผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเมืองพัทยา มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในเขตเมืองพัทยา

2.4 หน่วยอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)

พระราชบัญญัติป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ.2522 มาตรา 26 ได้กำหนดไว้ว่า ให้จัดตั้งหน่วยอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนขึ้นทุกเขตในกรุงเทพมหานครและทุกอำเภอทั่วราชอาณาจักร เพื่อช่วยเหลือในการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน โดยการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการนี้ ตามมาตรา 27 ได้กำหนดไว้ว่า การรับสมัคร คุณสมบัติ การพ้นจากสมาชิกภาพ เครื่องแต่งกาย เครื่องหมาย บัตรประจำตัว สิทธิและวินัยของสมาชิกหน่วยอาสาสมัคร การปกครอง การบังคับบัญชา การจัดหน่วยอาสาสมัคร การฝึกอบรมและหลักสูตร ให้เป็นไปตามข้อบังคับและระเบียบกระทรวงมหาดไทย

กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหน่วยอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ.2547 และประกาศใช้ตั้งแต่วันที่ 10 สิงหาคม 2547 โดยกำหนดการจัดหน่วยอาสาสมัคร และการปกครองบังคับบัญชา ดังนี้

1) ให้ผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งราชอาณาจักร (รพว.มท.) เป็นผู้บัญชาการศูนย์ อปพร.กลาง และรองผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งราชอาณาจักร (ปลัด มท.) เป็นรองผู้บัญชาการ อปพร.กลาง รับผิดชอบในการปกครองบังคับบัญชาและกำกับดูแล อปพร.ทั่วราชอาณาจักร

ให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นศูนย์ อปพร.กลาง และอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นผู้อำนวยการศูนย์ อปพร.กลาง โดยมีข้าราชการและเจ้าหน้าที่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์

2) ให้ผู้อำนวยการศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นผู้อำนวยการศูนย์ อปพร.เขต และศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นศูนย์ อปพร.เขต โดยมีเจ้าหน้าที่ของศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์

3) ให้ผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนกรุงเทพมหานคร เป็นผู้อำนวยการศูนย์ อปพร.กรุงเทพมหานคร และสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานคร เป็นศูนย์ อปพร.กรุงเทพมหานคร โดยมีเจ้าหน้าที่ของสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานคร เป็นเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์

4) ให้ผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนจังหวัด เป็นผู้อำนวยการศูนย์ อปพร.จังหวัด และสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด เป็นศูนย์ อปพร.จังหวัด โดยเจ้าหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด เป็นเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์

5) ให้ผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนอำเภอ เป็นผู้อำนวยการศูนย์ อปพร.อำเภอ และที่ทำการปกครองอำเภอ เป็นศูนย์ อปพร.อำเภอ โดยเจ้าหน้าที่ของที่ทำการปกครองอำเภอ เป็นเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์

สำหรับกิ่งอำเภอและเขตในกรุงเทพมหานครให้มีศูนย์ อปพร. โดยให้มีปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ เป็นผู้อำนวยการศูนย์ อปพร. กิ่งอำเภอ และผู้อำนวยการเขตเป็นผู้อำนวยการศูนย์ อปพร. เขต มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับศูนย์ และผู้อำนวยการศูนย์ อปพร. อำเภอ และกรุงเทพมหานคร ตามลำดับ

6) ให้ผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเทศบาลเป็นผู้อำนวยการศูนย์ อปพร. เทศบาล และสำนักปลัดเทศบาลเป็นศูนย์ อปพร. เทศบาล โดยมีเจ้าหน้าที่ของสำนักปลัดเทศบาลเป็นเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์

7) ให้ผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเมืองพัทยา เป็นผู้อำนวยการศูนย์ อปพร. เมืองพัทยา และสำนักปลัดเมืองพัทยาเป็นศูนย์ อปพร. เมืองพัทยา โดยมีเจ้าหน้าที่ของสำนักปลัดเมืองพัทยาเป็นเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์

3. ขั้นตอนการดำเนินงานป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน

ในการดำเนินงานป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนนั้นถือเป็นกิจกรรมที่เป็นกระบวนการที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยจะประกอบด้วยขั้นตอน 3 ขั้นตอนด้วยกัน คือ

3.1 ขั้นตอนการเตรียมการ เพื่อจัดเตรียมและหาวิธีการป้องกันมิให้ประสบภัยขึ้นมา หรือเตรียมการดำเนินการเพื่อลดความเสียหายที่จะเกิดขึ้นเมื่อเกิดภัยขึ้นมา กิจกรรมที่สำคัญในขั้นตอนนี้ ได้แก่ การวางแผนป้องกันภัย การเตรียมบุคลากร เครื่องมือเครื่องใช้ วัสดุอุปกรณ์ การจัดวางระบบปฏิบัติการเพื่อกำหนดการประสานงาน การบังคับบัญชาต่าง ๆ และการฝึกซ้อมการปฏิบัติ

3.2 ขั้นตอนการปฏิบัติเมื่อเกิดภัย เพื่อดำเนินการระงับภัยที่เกิดขึ้นให้ยุติลงโดยเร็ว หรือลดความรุนแรงของภัยที่เกิดขึ้นมา กิจกรรมในขั้นตอนนี้ ได้แก่

- การแจ้งเตือนภัย

- การเข้าระงับภัย ซึ่งประกอบด้วย การสั่งการบังคับบัญชา การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่การประสานงานระหว่างหน่วยงาน การติดต่อสื่อสาร การออกไปช่วยเหลือผู้ประสบภัย เป็นต้น

3.3 ขั้นตอนการฟื้นฟูบูรณะ เพื่อให้การช่วยเหลือบรรเทาทุกข์แก่ประชาชนผู้ประสบภัย และซ่อมแซมสิ่งเสียหายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากภัยให้กลับคืนสู่สภาพเดิมโดยเร็วที่สุด กิจกรรมที่สำคัญในขั้นตอนนี้ ได้แก่ การสงเคราะห์ผู้ประสบภัย การซ่อมแซม รื้อถอน ทำลายซากปรักหักพัง สิ่งสาธารณูปโภคต่าง ๆ การรักษาพยาบาลผู้บาดเจ็บและผู้ป่วย

4. แผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน

ในการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนนั้นถือว่า การวางแผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเป็นพื้นฐาน และเป็นหัวใจสำคัญที่สุดสำหรับการเตรียมการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน โดยในพระราชบัญญัติป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ.2522 นั้น ได้กำหนดให้มีการวางแผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนไว้ในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติลงไปจนถึงระดับจังหวัด อำเภอ และเทศบาล ซึ่งลักษณะของการวางแผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในกฎหมายนี้ได้กำหนดไว้เป็น 2 ลักษณะด้วยกัน คือ

4.1 แผนหลักในการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน เป็นแผนที่จัดทำโดยสำนักเลขาธิการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน เพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งชาติ ได้แก่ แผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งชาติ พ.ศ.2548

แผนหลักในการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนนี้ จะเป็นแผนในระดับชาติซึ่งกำหนดแนวนโยบาย และแนวทางในการดำเนินการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในภาพกว้าง เพื่อให้ครอบคลุมภารกิจทุก ๆ ด้านของการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน แผนหลักในการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนนี้จึงมีลักษณะเป็นแผนในระดับของแผนกลยุทธ์หรือแผนแม่บทของการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน

4.2 เนื้อหาสาระสำคัญของแผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งชาติ พ.ศ.2548

แผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งชาติ พ.ศ.2548 ได้นำแนวคิดจากแผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนฉบับเดิม (พ.ศ.2545) และจากแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 มาใช้เป็นแนวทางการจัดทำแผนฯ ประกอบด้วย 2 ภาค ดังนี้

ภาคที่ 2 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย แบ่งประเภทของสาธารณภัยที่เกิดขึ้นประจำในประเทศไทยออกเป็น 10 กลุ่ม เพื่อกำหนดภารกิจ ประกอบด้วย

- อุทกภัย วาตภัย และ โคลนถล่ม	- ภัยจาก ไฟป่า
- อัคคีภัย	- สารเคมีและวัตถุอันตราย
- แผ่นดินไหวและอาคารถล่ม	- ภัยจากอากาศหนาว
- ภัยแล้ง	- ภัยจากการคมนาคมและขนส่ง
- ภัยจาก โรคระบาด	- ภัยจาก โรคแมลงศัตรูพืชระบาด

ภาคที่ 2 การป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ด้านความมั่นคง ซึ่งจะครอบคลุมในเรื่องการพิทักษ์พื้นที่ส่วนหลัง การป้องกันและระงับการก่อวินาศกรรม การป้องกันและบรรเทาภัยจากทุ่นระเบิด การป้องกันและบรรเทาภัยทางอากาศ และการป้องกันและระงับการข่มขู่ประท้วงและการก่อจลาจล

การจัดพิมพ์แบ่งเป็น 2 เล่ม คือ

เล่มที่ 1 ประกอบด้วย ภาคการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

เล่มที่ 2 ประกอบด้วย ภาคการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนด้านความมั่นคง

หลักการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนตามแผนฯ สรุปได้ดังนี้

1) การจัดองค์กร แบ่งองค์กรออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1.1) องค์กรกำหนดนโยบาย ได้แก่ คณะกรรมการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งชาติ
คณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ และสภาความมั่นคงแห่งชาติ

1.2) องค์กรปฏิบัติ ประกอบด้วย กองอำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งราชอาณาจักร
จักร กองอำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนภาค กองอำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนจังหวัด/เขต
ท้องที่ และกระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจ

1.3) องค์กรสนับสนุน ได้แก่ องค์กรเอกชน

2) บทบาทภารกิจของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1) หน้าที่กำหนดนโยบาย มาตรการ และยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

- คณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (กปอ.) รับผิดชอบการกำหนดนโยบาย
มาตรการ และยุทธศาสตร์ในส่วนที่เกี่ยวกับอุบัติภัย

- คณะกรรมการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งชาติ (ปพร.) รับผิดชอบการกำหนด
นโยบาย มาตรการ และยุทธศาสตร์ในส่วนที่เกี่ยวกับสาธารณภัย และการพิทักษ์พื้นที่ส่วนหลัง

- สภาความมั่นคงแห่งชาติ (สมช.) รับผิดชอบการกำหนดนโยบาย มาตรการ
และยุทธศาสตร์ในส่วนที่เกี่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติ

2.2) หน้าที่น่านโยบายไปสู่การปฏิบัติ เป็นหน้าที่ของสำนักเลขาธิการป้องกันภัยฝ่าย
พลเรือน โดยการจัดทำแผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเป็นแผนแม่บทให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็น
แนวทางจัดทำแผนปฏิบัติการ และจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้สนับสนุนหน่วยปฏิบัติในพื้นที่ฝึกอบรม
อำนวยการ และควบคุมการปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนและนโยบายที่วางไว้

2.3) การปฏิบัติ ประกอบด้วย

1) การเผชิญเหตุ ให้หน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่นทำหน้าที่เป็นหน่วยเผชิญเหตุ
เข้าระงับ บรรเทาภัยที่เกิดขึ้นให้ยุติลงโดยเร็ว

2) การอำนวยการ ให้กองบังคับการตำรวจดับเพลิงในเขตกรุงเทพมหานครและ
กองอำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในพื้นที่นอกเขตกรุงเทพมหานคร เป็นหน่วยหลักในการ
อำนวยการสั่งการในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่รับผิดชอบ

3) การสนับสนุน ให้กองอำนาจการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนภาค และเขตท้องที่ใกล้เคียง รวมทั้งกระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ และองค์กรเอกชนที่ไม่มีหน้าที่ในการปฏิบัติโดยตรงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น สนับสนุนการปฏิบัติงานของผู้รับผิดชอบทุกหน่วย

3) การสื่อสาร

ระบบการสื่อสาร ให้กองอำนาจการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแต่ละระดับ เป็นศูนย์กลางการติดต่อประจำพื้นที่ตลอด 24 ชั่วโมง โดยใช้ระบบโทรคมนาคมของหน่วยงานต่าง ๆ เข้าช่วยเหลือการปฏิบัติงาน

4) การปฏิบัติเมื่อเกิดภัยแต่ละประเภท

การดำเนินงาน แบ่งเป็นส่วนอำนาจการ ส่วนปฏิบัติการ และส่วนสนับสนุน โดยกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติไว้ 3 ขั้นตอน คือ ก่อนเกิดภัย ขณะเกิดภัย และหลังจากที่ภัยผ่านพ้นไปแล้ว ทั้งนี้ ได้กำหนดการดำเนินงานและขั้นตอนการปฏิบัติแยกตามประเภทของภัยทั้ง 10 ประเภทด้วย

4.1) หลักการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน

1) เมื่อประเทศไทยเผชิญกับภัยฝ่ายพลเรือน ไม่ว่ารูปแบบใด ส่วนราชการ หน่วยงานต่าง ๆ และเจ้าหน้าที่จะต้องปฏิบัติตามแผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน บุคคลที่อยู่ในราชอาณาจักรต้องให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ ในการป้องกันบรรเทาภัย

2) กองอำนาจการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งราชอาณาจักร รับผิดชอบการอำนาจการ ควบคุม กำกับดูแล และแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานในการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ให้การสนับสนุนแก่กองอำนาจการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเขตท้องที่ ตลอดจนการประสานงานกับส่วนราชการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และองค์กรภาคเอกชน ในการดำเนินการทุกขั้นตอนของการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน

3) จัดตั้งระบบการรับและแจ้งข่าวระหว่างกองอำนาจการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งราชอาณาจักร กับกองอำนาจการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเขตท้องที่ และระหว่างกองอำนาจการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งราชอาณาจักร กับกองอำนาจการต่อสู้ป้องกันภัยทางอากาศ กองบัญชาการทหารสูงสุด และกองอำนาจการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเขตท้องที่ กับศูนย์ป้องกันภัยทางอากาศของฝ่ายทหารในเขตท้องที่รับผิดชอบ รวมทั้งส่วนราชการและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ไว้ตั้งแต่ยามปกติ ดำรงการติดต่อสื่อสารให้สามารถรับและแจ้งข่าวซึ่งกันและกันได้สะดวกรวดเร็ว ทันเหตุการณ์ และโดยต่อเนื่อง

4) เมื่อมีการประกาศกฎอัยการศึก หรือมีคำสั่งจากผู้อำนาจการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งราชอาณาจักร กองอำนาจการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเขตท้องที่ จะขึ้นการควบคุมทางยุทธการต่อฝ่ายทหารที่ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังในเขตพื้นที่นั้น

4.2 แผนเฉพาะในการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน เป็นแผนที่จัดทำโดยผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเขตท้องที่ต่าง ๆ ตามระดับ ดังนี้

- 1) แผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนจังหวัด จัดทำโดยผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนจังหวัด เพื่อเสนอขอความเห็นชอบจากผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งราชอาณาจักร
- 2) แผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนกรุงเทพมหานคร จัดทำโดยผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนกรุงเทพมหานคร เพื่อเสนอขอความเห็นชอบจากผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งราชอาณาจักร
- 3) แผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนอำเภอ จัดทำโดยผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนอำเภอ เพื่อเสนอขอความเห็นชอบจากผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนจังหวัด
- 4) แผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเทศบาล จัดทำโดยผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเทศบาล เพื่อเสนอขอความเห็นชอบจากผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนจังหวัด
- 5) แผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเมืองพัทยา จัดทำโดยผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเมืองพัทยา เพื่อเสนอขอความเห็นชอบจากผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนจังหวัด

แผนเฉพาะในการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนนี้ จะเป็นแผนที่มิชอบเขตครอบคลุมเฉพาะการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเขตท้องที่เท่านั้น ดังนั้น แผนเฉพาะในการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนจึงต้องเน้นที่การปฏิบัติงานการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเมื่อเกิดเหตุการณ์ขึ้นมาในพื้นที่เป็นหลัก ลักษณะของแผนเฉพาะในการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนจึงมีลักษณะเป็นแผนในระดับแผนดำเนินการ หรือแผนปฏิบัติการมากกว่า

การจัดทำแผนเฉพาะในการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนนี้ กฎหมายกำหนดให้มีการพิจารณาทบทวนหรือปรับปรุงทุกปี ให้สอดคล้องกับแผนหลักในการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน

ในการวางแผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเขตท้องที่นั้น มีวัตถุประสงค์หลักอยู่ 2 ประการ คือ

(1) เพื่อเป็นการเตรียมการปฏิบัติในลักษณะของการคาดการณ์ล่วงหน้า (forecast) ว่าถ้าเกิดเหตุการณ์ที่เป็นภัยฝ่ายพลเรือนหรือมีแนวโน้มที่บ่งบอกว่าจะเกิดภัยฝ่ายพลเรือนขึ้นมา จะมีวิธีการปฏิบัติเพื่อป้องกันหรือบรรเทาภัยกันอย่างไร

(2) เพื่อเป็นการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่และหน่วยงานต่าง ๆ ไว้ให้ได้ทราบล่วงหน้าว่าใครมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานในเรื่องใดบ้าง อันจะทำให้การประสานการปฏิบัติระหว่างเจ้าหน้าที่และหน่วยงานต่าง ๆ เป็นไปอย่างสอดคล้องและเป็นระบบ และไม่เกิดความสับสนเมื่อเกิดเหตุการณ์จริง ๆ ขึ้นมา

4.3 คุณลักษณะของแผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเขตท้องที่

การวางแผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเขตท้องที่ที่จะมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างไปจากการวางแผนอื่น ๆ กล่าวคือ การวางแผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเขตท้องที่นั้นมีแนวความคิดที่จะให้ท้องที่ได้มีการวางแผนการปฏิบัติให้สอดคล้อง รองรับกับเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดเป็นภัยร้ายแรงขึ้นมาในท้องที่ได้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเขตท้องที่จึงต้องเป็นแผนที่ผ่านกระบวนการการคิดและวางแผนมาเป็นอย่างดี และมีความเป็นระบบ ดังนั้น แผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเขตท้องที่จึงต้องมีลักษณะที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1) เป็นแผนที่สามารถคาดการณ์ถึงแนวโน้มในอนาคตได้ว่า ในเขตท้องที่มีโอกาสที่จะเกิดภัยพิบัติร้ายแรงอะไรขึ้นมาได้บ้าง และภัยพิบัติร้ายแรงนั้นมีโอกาสที่จะเกิดขึ้นที่ใดในเวลาใด

2) เป็นแผนที่สามารถกำหนดขั้นตอนในการปฏิบัติการป้องกัน บรรเทา และระงับภัย ตลอดจนการฟื้นฟูบูรณะได้อย่างเป็นรูปธรรม มีความชัดเจน และสอดคล้องกับสภาพและศักยภาพของท้องที่

3) เป็นแผนที่สามารถประสานการปฏิบัติระหว่างเจ้าหน้าที่และหน่วยงานทั้งหมดภายในท้องที่ได้อย่างแท้จริง

4) เป็นแผนที่เจ้าหน้าที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถทำความเข้าใจได้ง่าย รวดเร็ว และนำมาใช้เป็นแนวทางปฏิบัติได้เมื่อมีเหตุการณ์ที่เป็นภัยพิบัติร้ายแรงเกิดขึ้นมาจริง ๆ โดยจะมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่และหน่วยงานต่าง ๆ ไว้อย่างชัดเจน ให้รู้ได้ว่าใครจะต้องทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด และอย่างไร

5) เป็นแผนที่สอดคล้องกับแนวนโยบายและหลักปฏิบัติต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในแผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งชาติ

5) การดำเนินงานของส่วนราชการพลเรือนภาวะปกติ ภาวะฉุกเฉิน และภาวะสงคราม

5.1 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานในภาวะฉุกเฉิน

1) พ.ร.บ.ว่าด้วยการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.2495 เป็นกฎหมายที่กำหนดวิธีในการบริหารราชการบางประการ ไว้ในยามที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในพื้นที่ต่าง ๆ โดยนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

2) พ.ร.บ.กฏอัยการศึก พ.ศ.2457 เป็นกฎหมายที่กำหนดการปฏิบัติในยามที่มีการประกาศกฏอัยการศึก ซึ่งอาจจะมีประกาศเฉพาะพื้นที่หรือทั้งประเทศ โดยให้อำนาจแก่ทางฝ่ายทหาร ในการสั่งการเหนือฝ่ายพลเรือน

3) พ.ร.บ.ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ.2522

5.2 การดำเนินงานในภาวะปกติ

ในภาวะปกติ กองอำนาจการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งราชอาณาจักร จัดตั้ง และดำเนินงานชั้นเตรียมการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนตั้งแต่ในภาวะปกติ คำรณการติดต่อ ประสานงาน และพัฒนาขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน และพนักงานป้องกันภัย ตลอดจน สมาชิกหน่วยอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ให้พร้อมเผชิญกับฝ่ายพลเรือนได้โดยอย่างต่อเนื่อง

กองอำนาจการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเขตท้องที่ระดับต่าง ๆ จัดตั้งกองอำนาจการ และสายการบังคับบัญชาเป็นไปตาม พ.ร.บ.ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ.2522

กระทรวง ทบวง กรม และหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องในฐานะองค์กรปฏิบัติในการ ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ร่วมในการปฏิบัติงานตามปกติ

กระทรวงกลาโหมและองค์กรภาคเอกชน มีหน้าที่สนับสนุนในการป้องกันภัย ฝ่ายพลเรือน เมื่อได้รับการร้องขอ

5.3 การดำเนินงานในภาวะไม่ปกติ

ตามแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 ได้ให้คำจำกัดความของภาวะไม่ปกติ หมายถึง ภาวะในระหว่างเวลาที่ประเทศมีภัยจากการกระทำของศัตรูอย่างร้ายแรง

ส่วนสถานการณ์ฉุกเฉิน ตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยการบริหารราชการในสถานการณ์ ฉุกเฉิน พ.ศ.2495 ให้ความหมายไว้ว่า เป็นสถานการณ์อันอาจเป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความ ปลอดภัยแห่งราชอาณาจักร หรืออันอาจทำให้ประเทศตกอยู่ในภาวะคับขัน หรือภาวะการรบ หรือ การสงคราม

การจัดหน่วยในภาวะไม่ปกติ ตามแผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งชาติ พ.ศ. 2548 กำหนดให้ผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแต่ละระดับ จัดตั้งกองอำนาจการป้องกันภัย ฝ่ายพลเรือน รวมทั้งแต่งตั้งและบังคับบัญชาพนักงานป้องกันภัยตามขอบเขตของกฎหมาย เพื่อให้ สามารถดำเนินการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนภายในเขตรับผิดชอบของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ เมื่อมีการประกาศกฎอัยการศึก หรือมีคำสั่งจากผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งราชอาณาจักร กองอำนาจการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเขตท้องที่ จะแปรสภาพเป็นศูนย์ปฏิบัติการพิทักษ์พื้นที่ส่วนหลัง ขึ้นการควบคุมทางยุทธการต่อฝ่ายทหารปฏิบัติการพิทักษ์พื้นที่ส่วนหลังในพื้นที่นั้น

6) ความสัมพันธ์ระหว่างงานป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนกับฝ่ายทหาร

งานด้านการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน เป็นเรื่องที่ต้องเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับการดำเนินงานป้องกันประเทศของฝ่ายทหารเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านเกี่ยวกับการดำเนินงานป้องกันประเทศในยามสงคราม ซึ่งอาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

6.1 การป้องกันในเชิงรุก (Active Defence) เป็นการป้องกันโดยการใช้มาตรการทางทหารเพื่อตอบโต้และขัดขวางการเข้าโจมตีของข้าศึก ตลอดจนการทำลายล้างกองกำลังของข้าศึก โดยใช้แสนยานุภาพจากกองทัพบก กองทัพเรือ และกองทัพอากาศ เป็นการเตรียมการ และดำเนินการโดยฝ่ายทหาร เช่น การจัดเตรียมกำลังพล การจัดเตรียมกำลังอาวุธยุทโธปกรณ์ต่าง ๆ เป็นต้น

6.2 การป้องกันในเชิงรับ (Passive Defence) เป็นการป้องกันโดยใช้มาตรการการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน เพื่อป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติอันเกิดจากการโจมตีของข้าศึกต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและของรัฐ เพื่อให้ประชาชนสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมีขวัญและกำลังใจให้การผลิตของประเทศ โดยเฉพาะด้านเครื่องอุปโภคบริโภคเป็นไปอย่างไม่หยุดชะงัก และการปกครอง และการบริหารของรัฐเป็นไปอย่างต่อเนื่อง

การป้องกันประเทศทั้งสองประเภทนี้ มีความสำคัญยิ่งและสัมพันธ์กัน ถ้าการป้องกันประเภทหนึ่งประเภทใดอ่อนแอไม่มีประสิทธิภาพ ก็ย่อมกระทบกระเทือนต่อระบบการป้องกันประเทศทั้งหมด อันจะเป็นผลให้การรักษาความมั่นคงและเอกราชของชาติเป็นไปได้ยากลำบาก และโดยปกติแล้วฝ่ายทหารนั้นย่อมสามารถให้ความช่วยเหลือในด้านการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนหลายประการ เช่น

- 1) ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับบริเวณที่คาดว่าจะถูกโจมตี
- 2) ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธวิธีและอาวุธที่ข้าศึกน่าจะใช้ในการโจมตี ตลอดจนคำแนะนำทางเทคนิคในการลดอันตรายจากการโจมตี
- 3) ให้คำแนะนำทางเทคนิคในการป้องกันในเชิงรับ เช่น การพรางแสงไฟ การป้องกันอันตรายจากอาวุธชีวะรังสี เคมี
- 4) ให้ข่าวเตือนล่วงหน้าเกี่ยวกับการโจมตีของข้าศึกที่กำลังจะเกิดขึ้น
- 5) ช่วยทางด้านตัวเจ้าหน้าที่ เครื่องมือเครื่องใช้ และวัสดุอุปกรณ์ เท่าที่จะเอื้ออำนวยให้ได้ในขณะที่เกิดเหตุฉุกเฉิน และเมื่อได้รับคำร้องขอจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายพลเรือน

- 6) ช่วยกำจัดกวาดล้างสรรพาวุธของข้าศึกที่ยังไม่ระเบิด
- 7) ช่วยฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ฝ่ายพลเรือนให้มีความรู้ความชำนาญในการป้องกัน
- 8) ให้คำแนะนำในด้านการพิทักษ์พื้นที่ส่วนหลังร่วมกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายพลเรือน

บางอย่าง

กองอำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ในการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง

1. ภารกิจและการจัด

1.1 **ภารกิจ** กอ.ปพร.มีภารกิจตามที่กำหนดไว้ใน พ.ร.บ.ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ.2522 รวมทั้งประสานงานกับฝ่ายทหาร เพื่อเตรียมการสนับสนุนการปฏิบัติในพื้นที่ส่วนหลังตั้งแต่ยามปกติ และปฏิบัติงานโดยขึ้นการควบคุมทางยุทธการต่อหน่วยทหารเจ้าของพื้นที่เมื่อเกิดภาวะสงคราม หรือเมื่อมีการประกาศใช้กฎอัยการศึก

1.2 **ขีดความสามารถ** เมื่อได้รับการจัดตั้งขึ้นในยามปกติหรือยามสงคราม กอ.ปพร.มีขีดความสามารถ ดังนี้

1.2.1 ปฏิบัติตามแผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน/แผนปฏิบัติการพื้นที่ส่วนหลัง ทั้งในยามปกติ และยามสงคราม

1.2.2 ควบคุมบังคับบัญชาหน่วยงาน และกองกำลังฝ่ายพลเรือนในภาวะสงคราม ตามขอบเขตที่ฝ่ายทหารมอบหมาย

1.2.3 ดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับราษฎรในพื้นที่ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติในพื้นที่ส่วนหลัง ตามที่ฝ่ายทหารร้องขอ

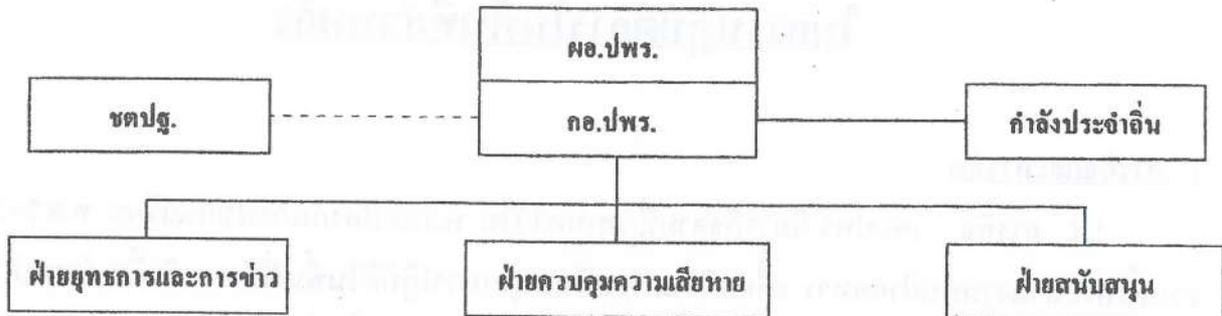
1.2.4 ประสานงานกับ มทบ./จทบ. และ/หรือ หน่วยทางยุทธวิธีเจ้าของพื้นที่ โดยผ่านเจ้าหน้าที่ติดต่อของ กอ.ปพร.หรือ โดยผ่าน ชตปฐ.

1.2.5 ดำเนินการติดต่อสื่อสารด้วยเครื่องมือที่มีอยู่ โดยประสานอย่างใกล้ชิดกับข่ายการสื่อสารของฝ่ายทหาร

1.2.6 ประสานงานโดยตรงกับกำลังรบหลักในพื้นที่ และ/หรือ กำลังประจำถิ่น เพื่อการสนับสนุนซึ่งกันและกัน

1.2.7 บริหารราชการตามหน้าที่ปกติ รวมทั้งป้องกันสถานที่ตั้งตนเอง ให้พ้นจากการคุกคามของฝ่ายตรงข้าม

1.3 รูปการจัด กอ.ปพร.ควรจะต้องมีส่วนงานหลักอย่างน้อยตามรูปการจัดต่อไปนี้

1.4 การบรรจุกำลัง กอ.ปพร.จะต้องจัดเตรียมการบรรจุกำลังเจ้าหน้าที่ลงในฝ่ายต่าง ๆ ให้พร้อมตั้งแต่ยามปกติ โดยพิจารณาจัดกำลังพลจากหน่วยปกติทุกสายงานให้เหมาะสมกับขีดความสามารถ สภาพของงาน สภาพของท้องถิ่น และภาระหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ รวมทั้งจัดให้มีการฝึกซ้อมเพื่อความคุ้นเคยกับหน้าที่ด้วยตามโอกาส อนึ่ง ในการบรรจุกำลังให้เป็นไปตามรูปการจัดข้างต้นนี้ กอ.ปพร.สามารถแบ่งฝ่ายต่าง ๆ ออกเป็นสายงานย่อย ๆ ได้อีกหลายสาขา ตามลักษณะเฉพาะของแต่ละงานนั้น เช่น ในฝ่ายควบคุมความเสียหาย อาจจัดให้มีชุดปฏิบัติงานเฉพาะด้านการผจญเพลิง การกู้ภัย การค้นหาและช่วยเหลือผู้รอดชีวิต การปฐมพยาบาล ฯลฯ เป็นต้น

2. ภาระหน้าที่

2.1 สำนักงาน กอ.ปพร.

2.1.1 วางแผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน/แผนปฏิบัติการพื้นที่ส่วนหลัง ให้สอดคล้องกับแผนที่มีอยู่ โดยการช่วยเหลือของ ชตปฐ.

2.1.2 รวบรวมผลการวิเคราะห์ความล่าแหลมของสถานที่ตั้งต่าง ๆ ในเขตรับผิดชอบรายงานไปยัง มทบ./จทบ. โดยการช่วยเหลือของ ชตปฐ.

2.1.3 กำหนดตัวบุคคลและหน่วยให้ปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ รวมทั้งมอบหมายภารกิจในการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง

2.1.4 จัดการอบรม ให้การศึกษา และฝึกซ้อมเจ้าหน้าที่และหน่วยปฏิบัติ ทั้งในด้านการป้องกันและปฏิบัติการรบ และการควบคุมความเสียหาย เพื่อให้เจ้าหน้าที่ได้ทราบและคุ้นเคยกับงานในหน้าที่ รวมทั้งร่วมฝึกซ้อมเป็นส่วนร่วมกับฝ่ายทหารตาม โอกาส

2.1.5 ประสานงานโดยใกล้ชิดกับฝ่ายทหาร เมื่อเกิดสถานการณ์ โดยจัดส่งเจ้าหน้าที่ติดต่อไปประจำยัง มทบ./จทบ. และ/หรือ บก.หน่วยทางยุทธวิธีเจ้าของพื้นที่ รวมทั้งประสานการปฏิบัติกับศูนย์ต่อสู้ป้องกันภัยทางอากาศประจำพื้นที่ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการแจ้งเตือนและการปฏิบัติตามแผนป้องกันภัยทางอากาศ

2.1.6 ควบคุมบังคับบัญชาและสั่งการต่อหน่วยและกองกำลังฝ่ายพลเรือนภายในขอบเขตความรับผิดชอบตามคำสั่งของ ผอ.ปพร.

2.2 ฝ่ายยุทธการและการข่าว

2.2.1 ติดตามสถานการณ์เกี่ยวกับการรบ การปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง และการป้องกันภัยทางอากาศ เพื่อให้ ผอ.ปพร.และหน่วยต่าง ๆ สามารถเตรียมการปฏิบัติได้อย่างเหมาะสมและทันเวลา

2.2.2 รายงาน และเสนอแนะ ผอ.ปพร. เกี่ยวกับสถานการณ์ของหน่วย และกองกำลังต่าง ๆ ในความรับผิดชอบ ตลอดจนการปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทางด้านยุทธการ และการข่าว

2.2.3 วางแผน ประสานงาน อำนวยการ และกำกับดูแลการใช้หน่วยกำลังประจำถิ่นในความรับผิดชอบของ กอ.ปพร.

2.2.4 ประสานงานกับหน่วยกำลังรบหลักและหน่วยสนับสนุนการรบในพื้นที่ เพื่อขอรับความช่วยเหลือทางด้านยุทธการ

2.3 ฝ่ายควบคุมความเสียหาย

2.3.1 วางแผน และเตรียมการเกี่ยวกับการควบคุมความเสียหาย โดยกำหนดตัวบุคคล เครื่องมือ และหน่วยปฏิบัติ ตลอดจนจัดเตรียมมาตรการป้องกันความเสียหาย เช่น ที่หลบภัย การพรางไฟ สัญญาณต่าง ๆ ฯลฯ ไว้ให้พร้อมตั้งแต่ยามปกติ

2.3.2 จัดเตรียมและดำเนินการทางด้านการรักษาพยาบาล และการอนามัย ตลอดจนการค้นหาและช่วยเหลือผู้ประสบภัย

2.3.3 ดำเนินการควบคุมความเสียหายด้วยเครื่องมือและแรงงานที่มีอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการกู้ภัย การดับเพลิง และการโยธา

2.3.4 ประสานงานกับฝ่ายทหาร เพื่อขอรับความช่วยเหลือทางด้าน การควบคุมความเสียหาย เมื่อเกินขีดความสามารถที่มีอยู่

2.3.5 ดำเนินการสำรวจความเสียหาย สงเคราะห์ผู้ประสบภัย และฟื้นฟูบูรณะสิ่งปรักหักพังภายหลังเกิดเหตุการณ์

2.4 ฝ่ายสนับสนุน

2.4.1 ทำการสำรวจเครื่องมือ และทรัพยากรในท้องถิ่น เพื่อนำมาสนับสนุนการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังเมื่อจำเป็น

2.4.2 ร่วมมือกับฝ่ายทหารในการระดมสรรพกำลัง และในการเกณฑ์พลเมืองอุดหนุนราชการทหารตามกฎหมาย

2.4.3 จัดการรักษาความปลอดภัย ความสงบเรียบร้อยและการจราจร รวมทั้งรับผิดชอบการอพยพประชาชนและส่วนราชการ ตลอดจนการขนย้ายผู้ประสบภัย

2.4.4 ปฏิบัติการ และดำรงสถานภาพเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารทุกระบบ ด้วยเครื่องมือที่มีอยู่ รวมทั้งให้การสนับสนุนและประสานงานอย่างใกล้ชิดกับข่ายการติดต่อสื่อสารของฝ่ายทหาร

2.4.5 ดำเนินการด้านการประชาสัมพันธ์ให้ส่วนราชการ และราษฎรทั่วไปได้ทราบถึงภัย และการปฏิบัติตนเมื่อเหตุการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้น

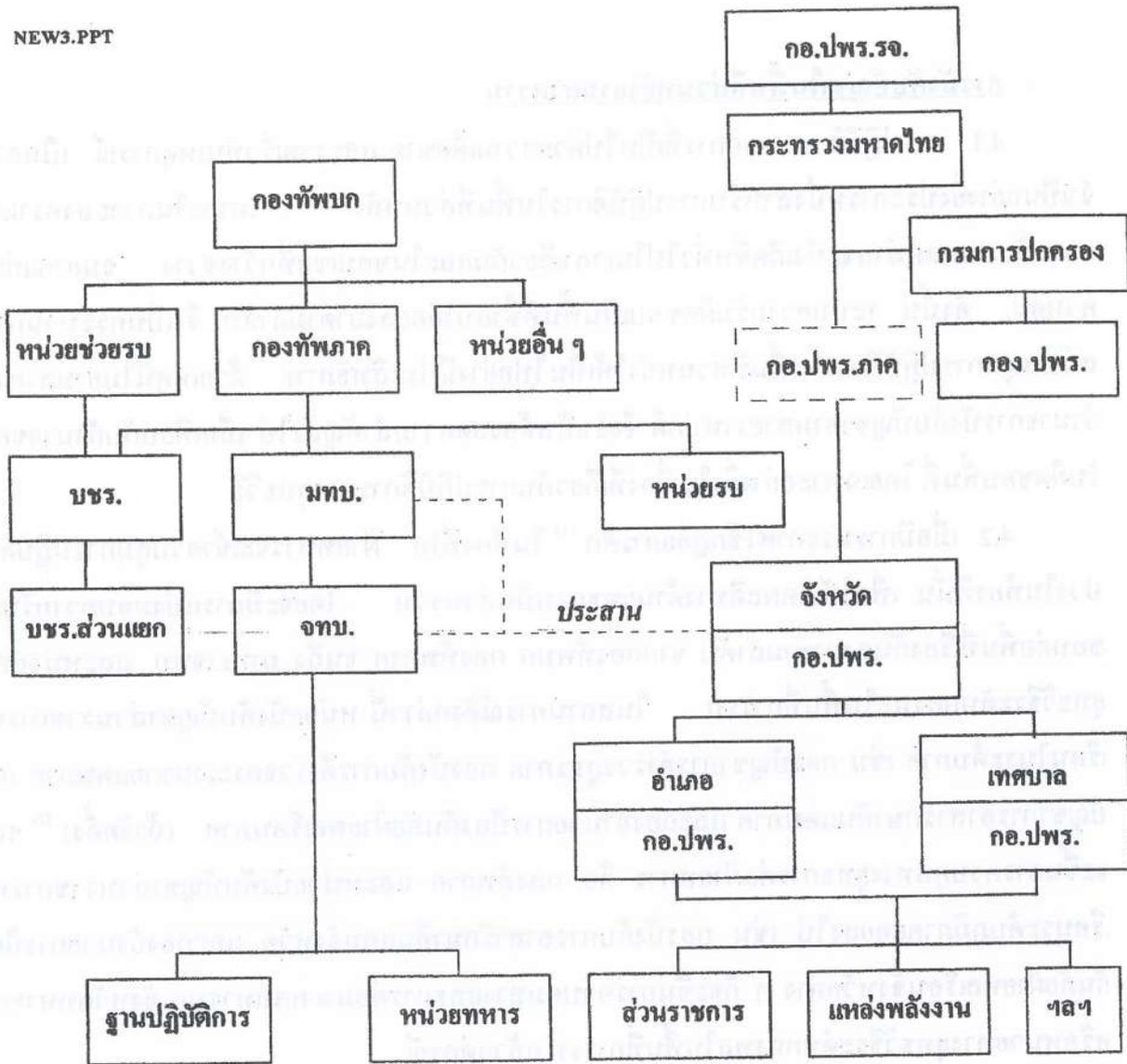
3. การบังคับบัญชาในพื้นที่ส่วนหลังยามปกติ

หน่วยทหารที่มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง จะต้องมีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิดกับหน่วยราชการพลเรือนที่มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง เพื่อเตรียมการการปฏิบัติงานในยามสงครามร่วมกัน ได้อย่างสอดคล้อง เป็นไปในแนวทางเดียวกัน และเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

หน่วยทหารที่มีความรับผิดชอบทางดินแดนตั้งแต่ระดับกองทัพน้อยลงไปจะต้องกำหนดผู้รับผิดชอบ และแบ่งมอบความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานในการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง และเตรียมการเกี่ยวกับข้อมูลในด้านต่างๆ เพื่อกำหนดหนทางปฏิบัติ และกำหนดความต้องการเกี่ยวกับหน่วยที่ต้องการ, หน่วยทางเทคนิค, อาวุธ, ยานพาหนะ และยุทธโศปกรณ์ ด้วยการประสานกับหน่วยราชการพลเรือนและเอกชนในพื้นที่ แผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ซึ่งปฏิบัติตามบทบัญญัติใน พ.ร.บ.ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ.2522 นั้น ฝ่ายทหารควรประสานข้อมูล และให้ข้อเสนอแนะกับฝ่าย พลเรือนเกี่ยวกับการปฏิบัติที่อาจมีผลกระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติของฝ่ายทหารเมื่อเกิดสงคราม เพื่อที่การจัดทำแผนปฏิบัติการพื้นที่ส่วนหลังจะเกิดความสมบูรณ์ มีการประสานสอดคล้องตั้งแต่ยามปกติ และสามารถนำมาใช้ได้โดยทันทีเมื่อเกิดสงคราม

โดยปกติแล้ว มทบ.และ จทบ.จะเป็นผู้ประสานแผนการปฏิบัติกับจังหวัด, ส่วนราชการพลเรือน และเอกชนในพื้นที่ เพื่อซักซ้อมและเตรียมแผนการปฏิบัติยามปกติ

NEW3.PPT

การบังคับบัญชาพื้นที่ส่วนหลังยามปกติ

เมื่อ ๒๕๖๓ ได้มีคำสั่งให้ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด... (The text is very faint and partially obscured by a watermark, making it difficult to transcribe accurately. It appears to be a list of names and titles related to the organizational structure.)

4. การบังคับบัญชาในพื้นที่ส่วนหลังยามสงคราม

4.1 การปฏิบัติแบบแยกการที่เป็นไปด้วยความเด็ดขาด และรวดเร็วทันเหตุการณ์ เป็นความจำเป็นอย่างยิ่งประการหนึ่งสำหรับการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง เพราะในภาวะสงครามนั้น ความสับสนอลหม่านจะบังเกิดขึ้นทั่วไปในเวลาเดียวกันและในขอบเขตที่กว้างขวาง จนยากแก่การควบคุม ดังนั้น ระบบความรับผิดชอบเป็นพื้นที่ซึ่งแบ่งย่อยลงมาตามลำดับ จึงเป็นกระบวนการที่สนับสนุนการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุนี้ในยามสงคราม อำนาจการบังคับบัญชาตามสายงานปกติ จึงจำเป็นต้องลดความสำคัญลงไป เมื่อเทียบกับอำนาจของผู้รับผิดชอบพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องที่เกี่ยวกับการปฏิบัติการทางยุทธวิธี

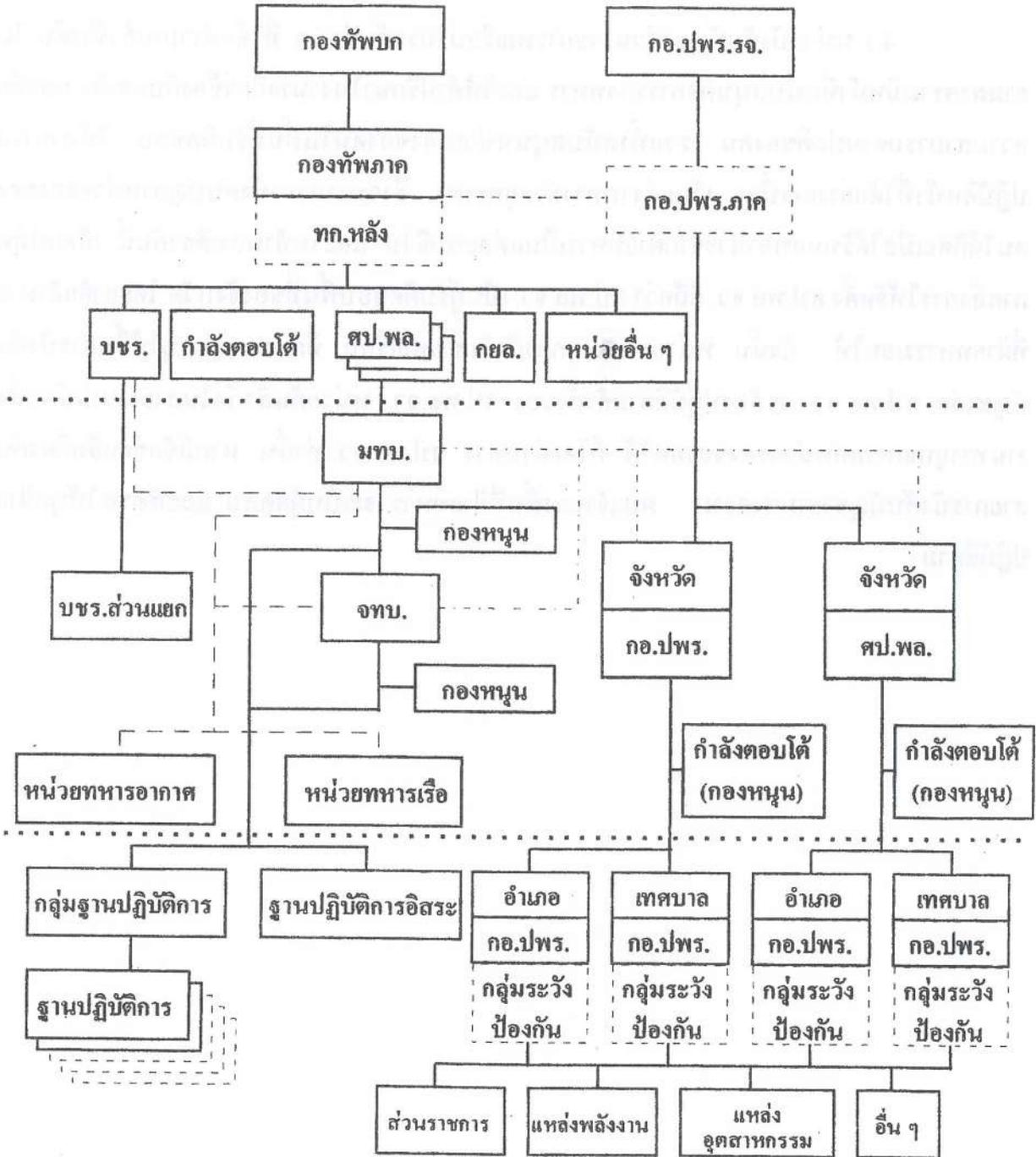
4.2 เมื่อมีการประกาศใช้กฎอัยการศึก⁽¹⁾ ในท้องที่ใด ฝ่ายทหารจะเข้าควบคุมการปฏิบัติทั้งปวงในท้องที่นั้น เพื่อให้เกิดผลดีทางด้านยุทธการเป็นส่วนรวม โดยจะมีการแบ่งมอบความรับผิดชอบต่อพื้นที่เรียงกันลงมาตามลำดับ จากกองทัพบก กองทัพภาค จนถึง มทบ./จทบ. และหน่วยทางยุทธวิธีระดับกองพลในพื้นที่การรบ ในสถานการณ์ดังกล่าวนี้ หน่วยบังคับบัญชาส่วนราชการพลเรือนในระดับภาค เช่น กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค กองบังคับการตำรวจตระเวนชายแดนภาค กองบัญชาการอาสารักษาดินแดนภาค และกองอำนาจการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนภาค (ถ้าจัดตั้ง)⁽²⁾ ฯลฯ จะขึ้นการควบคุมทางยุทธการต่อฝ่ายทหาร คือ กองทัพภาค และหน่วยบังคับบัญชาส่วนราชการพลเรือนระดับภูมิภาคย่อยลงไป เช่น กองบังคับการอาสารักษาดินแดนจังหวัด และกองอำนาจการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนจังหวัดต่าง ๆ ก็จะขึ้นการควบคุมทางยุทธการต่อมณฑลทหารบก จังหวัดทหารบก หรือหน่วยทางยุทธวิธีระดับกองพลในพื้นที่การรบ แล้วแต่กรณี

¹⁾ พ.ร.บ.กฎอัยการศึก พ.ศ.2457 (แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 303)

"มาตรา 6 ในขณะที่ประกาศใช้กฎอัยการศึกให้ จนท.ฝ่ายทหารมีอำนาจเหนือ จนท.ฝ่ายพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการยุทธ การระงับปราบปราม หรือการรักษาความสงบเรียบร้อย และ จนท.ฝ่ายพลเรือนต้องปฏิบัติตามความต้องการของ จนท.ฝ่ายทหาร"

²⁾ กอ.ปพร.ภาค ทำหน้าที่คล้ายกับเป็นที่ปรึกษา และผู้ควบคุมการปฏิบัติของ กอ.ปพร.จังหวัดในพื้นที่ ให้เป็นไปตามนโยบาย และแผนที่กำหนดไว้ตั้งแต่ยามปกติ

การบังคับบัญชาในพื้นที่ส่วนหลัง (ยามสงคราม)

- หมายเหตุ
1. กยล. คือ กำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง
 2. ----- ประสานงาน
 3. - - - - - ควบคุมทางยุทธการ

จากรูปการจัดการบังคับบัญชาในพื้นที่ส่วนหลังยามสงครามนั้น

ระดับกองทัพภาค ทก.หลังจะเป็นหน่วยรับผิดชอบในการบังคับบัญชาต่อกองบัญชาการช่วยรบ, มณฑลทหารบก และกำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง และควบคุมทางยุทธการต่อ กอ.ปพร.ภาค (ถ้าจัดตั้ง), กำลังตอบโต้ (กรมทหารพราน, กองกำลังตำรวจตระเวนชายแดน หรือหน่วยอื่น ๆ) และหน่วยสนับสนุนการรบอื่น ๆ

ระดับ มทบ./จทบ. รับผิดชอบในเรื่องการปฏิบัติในพื้นที่ส่วนหลัง โดยเป็นหน่วยบังคับบัญชาต่อกลุ่มฐานปฏิบัติการ, ฐานปฏิบัติการอิสระ และประสานหน่วยทหารอากาศ ทหารเรือ และบขร.ในพื้นที่เฉพาะเกี่ยวกับการระวังป้องกันต่อภัยคุกคามระดับที่ 1 รวมทั้ง ควบคุมทางยุทธการ กอ.ปพร.จว.หรือ สป.พล.จว.ในพื้นที่รับผิดชอบ โดยต้องจัดชุดติดต่อกันฐานไปยัง กอ.ปพร.จว.หรือ สป.พล.จว. รวมทั้งรับเจ้าหน้าที่ติดต่อกจาก กอ.ปพร.จว.หรือ สป.พล.จว.มาประจำอยู่ มทบ.และ จทบ. ด้วย

5. ศูนย์ปฏิบัติการพิทักษ์พื้นที่ส่วนหลังจังหวัด (สป.พล.จว.) หรือศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังจังหวัด

5.1 ในภาวะสงครามหรือใกล้จะเกิดสงคราม แม่ทัพภาคอาจสั่งการโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายการศึก ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดในเขตรับผิดชอบดำเนินการแปรสภาพ กอ.ปพร.จว.เป็น สป.พล.จว.ได้ โดยพิจารณาประโยชน์และเหตุผลตามความเหมาะสมในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

5.1.1 จังหวัดเป็นส่วนราชการหลักฝ่ายปกครองในระดับภูมิภาค ซึ่งรับผิดชอบการควบคุมบังคับบัญชาหน่วยงานพลเรือนทั้งปวงในเขตท้องที่ ตลอดจนมีสายการควบคุมใกล้ชิดกับกำลังประชาชนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อความมุ่งหมายต่าง ๆ ดังนั้น จังหวัดจึงมีขีดความสามารถตามกฎหมายในอันที่จะดำเนินการจัดเตรียมระบบงาน และหน่วยกำลังสายพลเรือน เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังได้ตั้งแต่ยามปกติ โดยประสานงานอย่างใกล้ชิดกับฝ่ายทหาร รวมทั้งสามารถปฏิบัติงานในพื้นที่ส่วนหลังยามสงครามได้อย่างเป็นอิสระ ในระดับและขอบเขตซึ่งฝ่ายทหารกำหนดให้

5.1.2 กอ.ปพร.จว.ซึ่งจัดตั้งขึ้นตาม พ.ร.บ.ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ.2522 มีขีดความสามารถที่เด่นชัดในการสนับสนุนการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังก็เฉพาะแต่เรื่องการอพยพประชาชนและส่วนราชการ กับเรื่องการควบคุมความเสียหายเท่านั้น หากจำเป็นต้องใช้กำลังถืออาวุธ เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในท้องที่ ก็จะต้องอาศัยกฎหมายฉบับอื่นที่ให้อำนาจแก่ผู้ว่าราชการจังหวัดในตำแหน่งที่แตกต่างกันไป เช่น ผอ.ปค.จังหวัด, ผบ.กองอาสารักษาดินแดนจังหวัด, ผอ.ศูนย์ ทสปร.จังหวัด เป็นต้น ทำให้ไม่คล่องตัว และอาจเป็นเหตุให้เกิดความสับสนได้มากในยามสงคราม

5.1.3 สถานการณ์โดยทั่วไปบ่งชี้ว่าหากแต่ละจังหวัดได้รับมอบอำนาจในการสั่งใช้หน่วยกำลังสายพลเรือนทั้งหมดหรือบางหน่วย ได้อย่างอิสระตามขอบเขตที่ฝ่ายทหารกำหนดให้ จะเป็นการช่วยส่งเสริมการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังในท้องถิ่นนั้น ๆ ให้ดำเนินไปได้อย่างเข้มแข็ง แน่นแฟ้น และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อันจะเป็นการลดภาระของฝ่ายทหารมิให้ต้องเป็นกังวลต่อการระวังป้องกันพื้นที่ในระดับที่ฝ่ายพลเรือนก็สามารถกระทำได้ด้วยดี

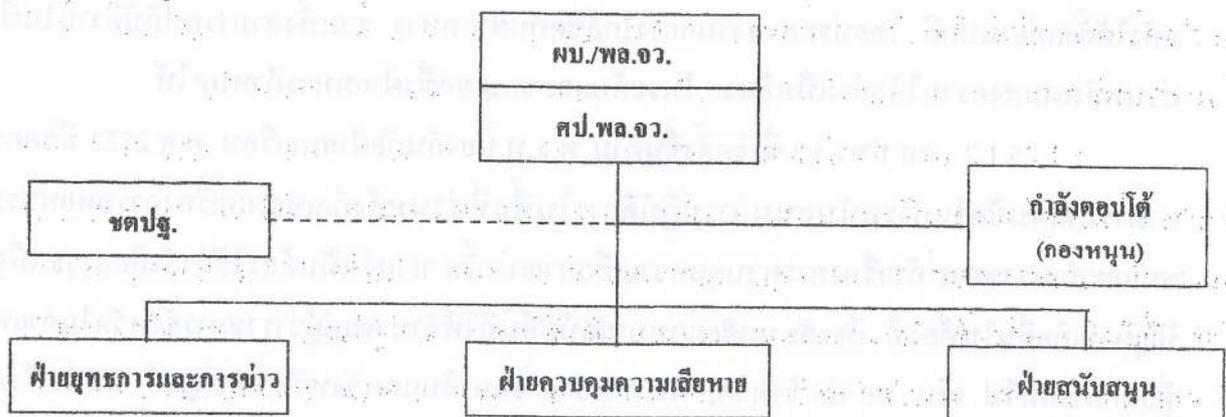
5.1.4 การจัดตั้ง สป.พล.จว. จะก่อให้เกิดการระดมสรรพกำลังในระดับจังหวัดได้ดีกว่าการให้คงสภาพเป็นเพียง กอ.ปพร.จว. เนื่องจากสามารถรวบรวมกำลังคน เครื่องมือ และทรัพยากร ทั้งปวงในพื้นที่มาใช้ได้อย่างรวมการ ภายใต้การบังคับบัญชาอย่างเป็นเอกภาพ ทั้งยังเป็นการขจัดปัญหาความซ้ำซ้อนเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบของ กอ.ปพร.จว., กอ.ปพร.อ.เมือง และ กอ.ปพร.เทศบาลเมือง ได้เป็นอย่างดี ด้วยการจัดให้เป็นหน่วยขึ้นตรง หรือยุบให้เป็นส่วนประกอบของ สป.พล.จว. เช่นเดียวกับกำลังตำรวจ, กำลัง อส., กำลัง ทสปร. ฯลฯ นอกจากนั้น ระบบความรับผิดชอบตามสายการบังคับบัญชาในรูป สป.พล. จะทำให้เจ้าหน้าที่ชั้นสูงสามารถสั่งการแทน ผบ./พล.จว. ได้ทุกสายงานตามที่ได้รับมอบอำนาจไว้ ซึ่งจะเป็นผลดีแก่หน่วยในพื้นที่ส่วนหลัง ในด้านความคล่องตัวขณะอยู่ในภาวะสงคราม

5.2 เมื่อแม่ทัพภาคตกลงใจสั่งการให้จังหวัดใดจัดตั้งเป็น สป.พล.จว. แล้วจะต้องพิจารณาดำเนินการตามความเหมาะสมในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

5.2.1 แต่งตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดเป็น ผบ./พล.จว. รวมทั้งกำหนดหน่วยที่จะควบคุมทางยุทธการต่อ สป.พล.จว. นั้น ซึ่งปกติได้แก่ มทบ.หรือ จทบ.ในกรณีที่อยู่ในพื้นที่ส่วนหลัง หรือหน่วยทางยุทธวิธีระดับกองพลในกรณีที่อยู่ในพื้นที่การรบ

2.2 ระบุหน่วยกำลังสายพลเรือนในเขตท้องที่ ซึ่งจะให้เป็นกำลังตอบโต้ และขึ้นการบังคับบัญชาโดยตรงต่อ สป.พล.จว. รวมทั้งมอบอำนาจที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง ให้อย่างเพียงพอตามที่เห็นสมควร

5.3 รูปการจัดของ สป.พล.จว.

ผบ./พล.จว. : ผู้บัญชาการที่กษพื้นที่ส่วนหลังจังหวัด

ผนวก ก การเตรียมสนามรบด้านการข่าวสำหรับพื้นที่ส่วนหลัง

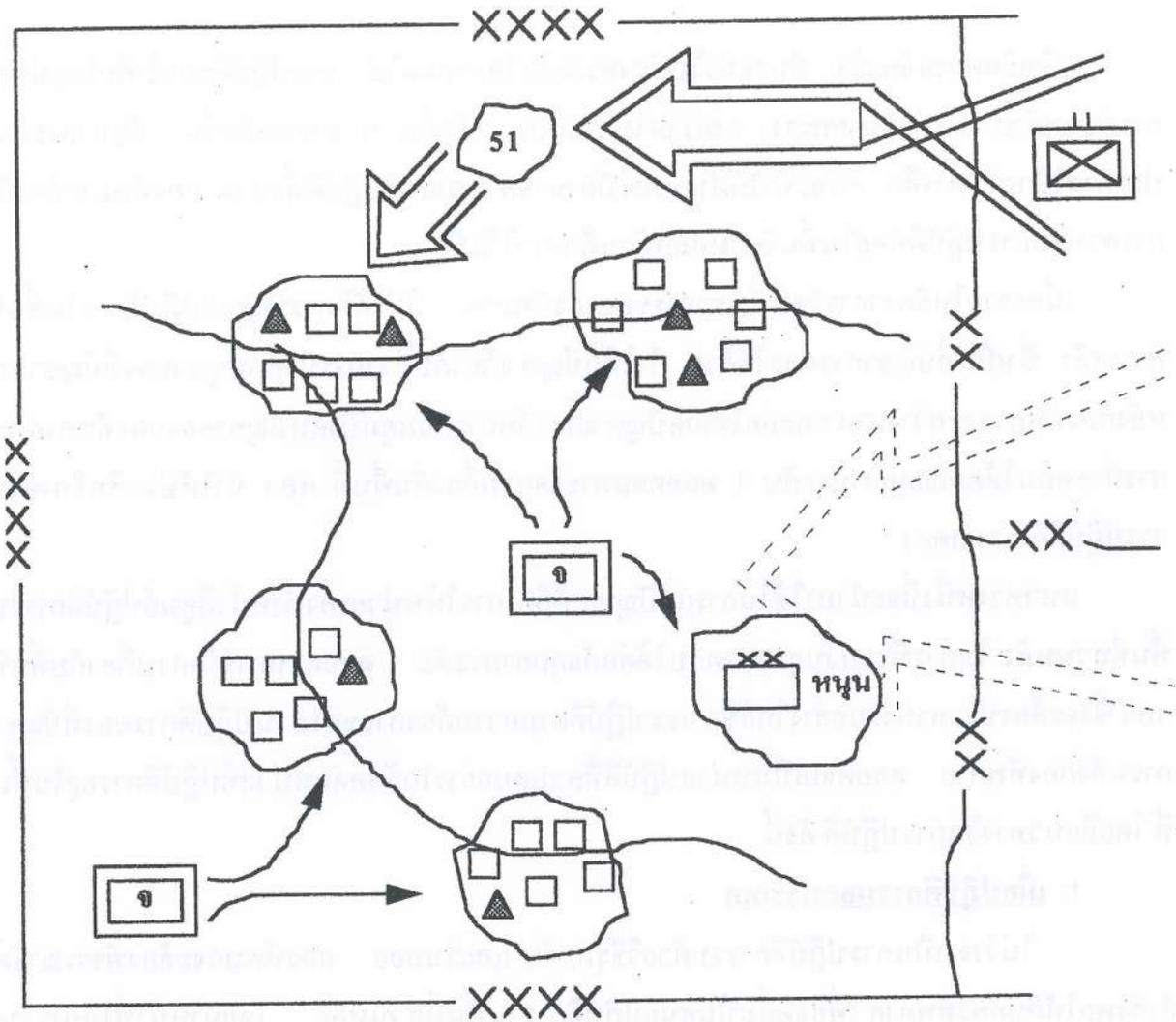
การเตรียมสนามรบด้านการข่าวสำหรับพื้นที่ส่วนหลัง จะเป็นการกระทำในขั้นตอนที่ต่อเนื่องกับการเตรียมสนามรบด้านการข่าวสำหรับการรบหลักตามแบบ สช.2 ที่จะปฏิบัติงานใน ทก.หลัง จะต้องเป็นผู้รับผิดชอบในการเตรียมสนามรบด้านการข่าวสำหรับพื้นที่ส่วนหลังดังกล่าว

การเตรียมสนามรบด้านการข่าวสำหรับพื้นที่ส่วนหลัง เพื่อให้สามารถกำหนด

- พื้นที่การเจาะของกำลังข้าศึกภาคพื้นดิน
- เป้าหมายในพื้นที่ส่วนหลังที่ถือฤกษ์ต่อการเข้าตีหรือตั้งรับของข้าศึก
- เป้าหมายคุ่มค่าและเป้าหมายที่ให้ผลตอบแทนคุ่มค่าที่จะสนับสนุนต่อการปฏิบัติของข้าศึก ซึ่งอาจจะเป็นภูมิประเทศ, หน่วย หรือกิจกรรมทางการช่วยรบ ตลอดจนเมือง หรือประชาชน
- การปฏิบัติการเคลื่อนที่ทางอากาศ และการส่งทางอากาศของข้าศึก ตลอดจนแนวทางเคลื่อนที่ทางอากาศ, พื้นที่ส่งลง, พื้นที่ร่อนลง, ช่องทางแทรกซึมไปยังที่หมาย และช่องทางแทรกซึมออก
- การปฏิบัติของข้าศึกเกี่ยวกับการก่อการร้าย, การก่อวินาศกรรม, การปฏิบัติการซุ่มโจมตี ฯลฯ โดยจะต้องกล่าวถึงที่รวมพลในพื้นที่ปกปิด, ช่องทางแทรกซึม, การปฏิบัติ ณ ที่หมาย และช่องทางแทรกซึมออกของข้าศึกด้วย

โดยสรุปแล้ว การเตรียมสนามรบด้านการข่าวดังกล่าว จะต้องพิจารณากำหนดภัยคุกคามระดับ 1, 2 และ 3 ในพื้นที่ส่วนหลังได้อย่างเป็นรูปธรรม ตลอดจนแผ่นภาพสถานการณ์ แผ่นภาพเหตุการณ์ และแผ่นภาพสนับสนุนการตัดสินใจที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น (รูปที่ ก-1 แสดงให้เห็นถึงหนทางปฏิบัติของข้าศึก)

รูปที่ ก-1 แสดงให้เห็นถึงหนทางปฏิบัติของข้าศึก

- อธิบาย
- 1) ▲ หมายถึง ภัยคุกคามระดับ 1
 - 2) □ หมายถึง ภัยคุกคามระดับ 2
 - 3) ⇐ หมายถึง ภัยคุกคามระดับ 3

ผนวก ข การควบคุมบังคับบัญชาการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง

เมื่อเกิดความขัดแย้ง อันจะนำไปสู่สงครามในโอกาสต่อไป การปฏิบัติของข้าศึกในรูปของการก่อการร้าย การก่อวินาศกรรม สงครามไม่ตามแบบ หรืออื่น ๆ อาจเกิดขึ้น รัฐบาลจะต้องประกาศใช้กฎอัยการศึก อันจะทำให้ฝ่ายทหารมีอำนาจควบคุมการปฏิบัติทั้งปวง กองทัพภาคก็จะทำการควบคุมการปฏิบัติที่อยู่ในพื้นที่ตามหลักนิคมที่กล่าวไว้แล้ว

เนื่องจากในอัตรากิจการที่บัญชาการของกองทัพภาค ไม่ได้มีการจัดศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง ซึ่งเป็นที่บัญชาการย่อยไว้ด้วย ทำให้มีปัญหาเกี่ยวกับช่วงการบังคับบัญชาของที่บัญชาการหลังกองทัพภาคจะกว้างมาก และก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการควบคุมบังคับบัญชาของกองทัพภาค ในการที่จะตอบโต้ต่อภัยคุกคามระดับ 1 ตลอดจนการจัดการเกี่ยวกับพื้นที่ ฯลฯ ทำให้ประสิทธิภาพในการปฏิบัติการลดลง

แนวทางหนึ่งที่จะนำมาใช้ในการแก้ปัญหา ก็คือ การให้หน่วยรองทำหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง ในการที่จะควบคุมการตอบโต้ต่อภัยคุกคามระดับ 1 ตลอดจนการจัดการเกี่ยวกับพื้นที่ ฯลฯ ซึ่งจะต้องประสานงานอย่างใกล้ชิด และปฏิบัติตามความต้องการของส่วนปฏิบัติการของที่บัญชาการหลังกองทัพภาค ตลอดจนเป็นหน่วยปฏิบัติที่ควบคุมอย่างใกล้ชิดต่อหน่วยที่ปฏิบัติการอยู่ในพื้นที่ โดยมีแนวทางในการปฏิบัติ ดังนี้

1. เมื่อปฏิบัติการนอกประเทศ

ไม่ว่าจะเป็นการปฏิบัติการรบด้วยวิธีรุก, รับ และร่นถอย กองทัพบกจะต้องพิจารณาจัดกำลังพลให้กับกองทัพภาค เพื่อจัดตั้งเป็นศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง โดยทำหน้าที่ในการวางแผน อำนาจการ และควบคุมการตอบโต้ต่อภัยคุกคามระดับ 1 ตลอดจนการจัดการเกี่ยวกับ พื้นที่ ฯลฯ และรวมถึงการสนับสนุนต่อการตอบโต้ต่อภัยคุกคามระดับ 2 และ 3 ด้วย (รูปที่ ข-1)

2. เมื่อปฏิบัติการภายในประเทศ

ไม่ว่าจะเป็นการปฏิบัติการรบด้วยวิธีรุก, รับ และร่นถอย มณฑลทหารบกจะปฏิบัติหน้าที่เสมือนเป็นศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง โดยทำหน้าที่ในการวางแผน อำนาจการ และควบคุมการตอบโต้ต่อภัยคุกคามระดับ 1 ตลอดจนการจัดการเกี่ยวกับพื้นที่ ฯลฯ และรวมถึงการสนับสนุนต่อการตอบโต้ต่อภัยคุกคามระดับ 2 และ 3 ด้วย (รูปที่ ข-2)

3. เมื่อปฏิบัติการภายนอกประเทศ และภายในประเทศที่คาบเกี่ยวกัน

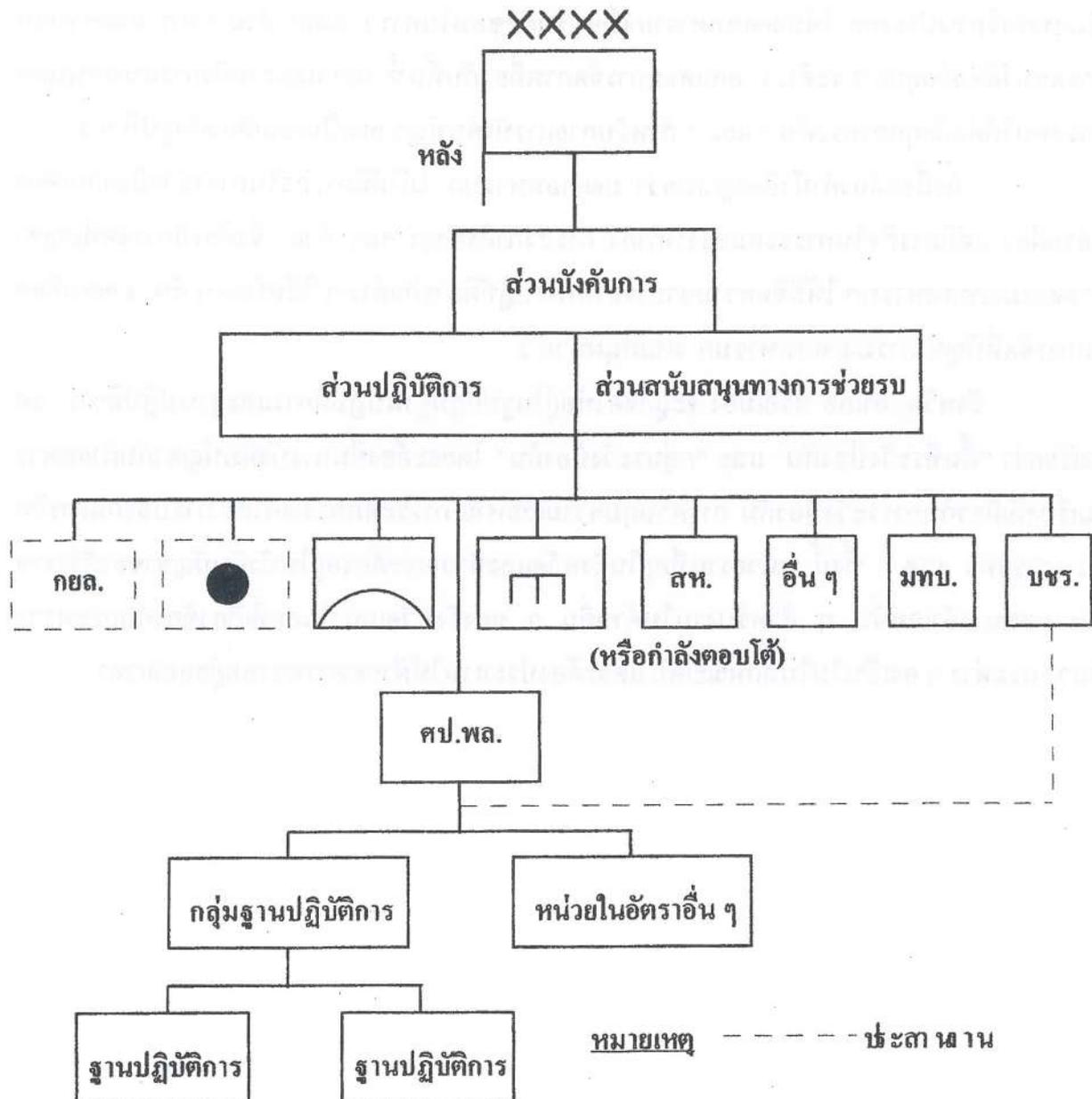
ไม่ว่าจะเป็นการปฏิบัติการรบด้วยวิธีรุก, รับ และร่นถอย พื้นที่ส่วนหลังที่อยู่นอกประเทศหรือในประเทศ ให้มณฑลทหารบกเป็นผู้รับผิดชอบในการวางแผน อำนาจการ และควบคุมการตอบโต้ต่อภัยคุกคามระดับ 1 ตลอดจนการจัดการเกี่ยวกับพื้นที่ ฯลฯ และรวมถึงการสนับสนุนต่อการตอบโต้ต่อภัยคุกคามระดับ 2 และ 3 สำหรับสายการบังคับบัญชาคงเป็นเช่นเดียวกับรูปที่ ข-2

ทั้งนี้จะต้องคำนึงถึงอยู่เสมอว่า มณฑลทหารบก ไม่ได้มีภารกิจในการระวังป้องกันเพียงอย่างเดียว แต่มีภารกิจในการระดมสรรพกำลัง การส่งกำลังบำรุง ฯลฯ ด้วย จึงต้องมีการจัดที่บัญชาการของมณฑลทหารบก ให้มีขีดความสามารถในการปฏิบัติการกิจต่าง ๆ ได้พร้อม ๆ กัน รายละเอียดในการจัดที่บัญชาการมณฑลทหารบก ตามอนุผนวก 2

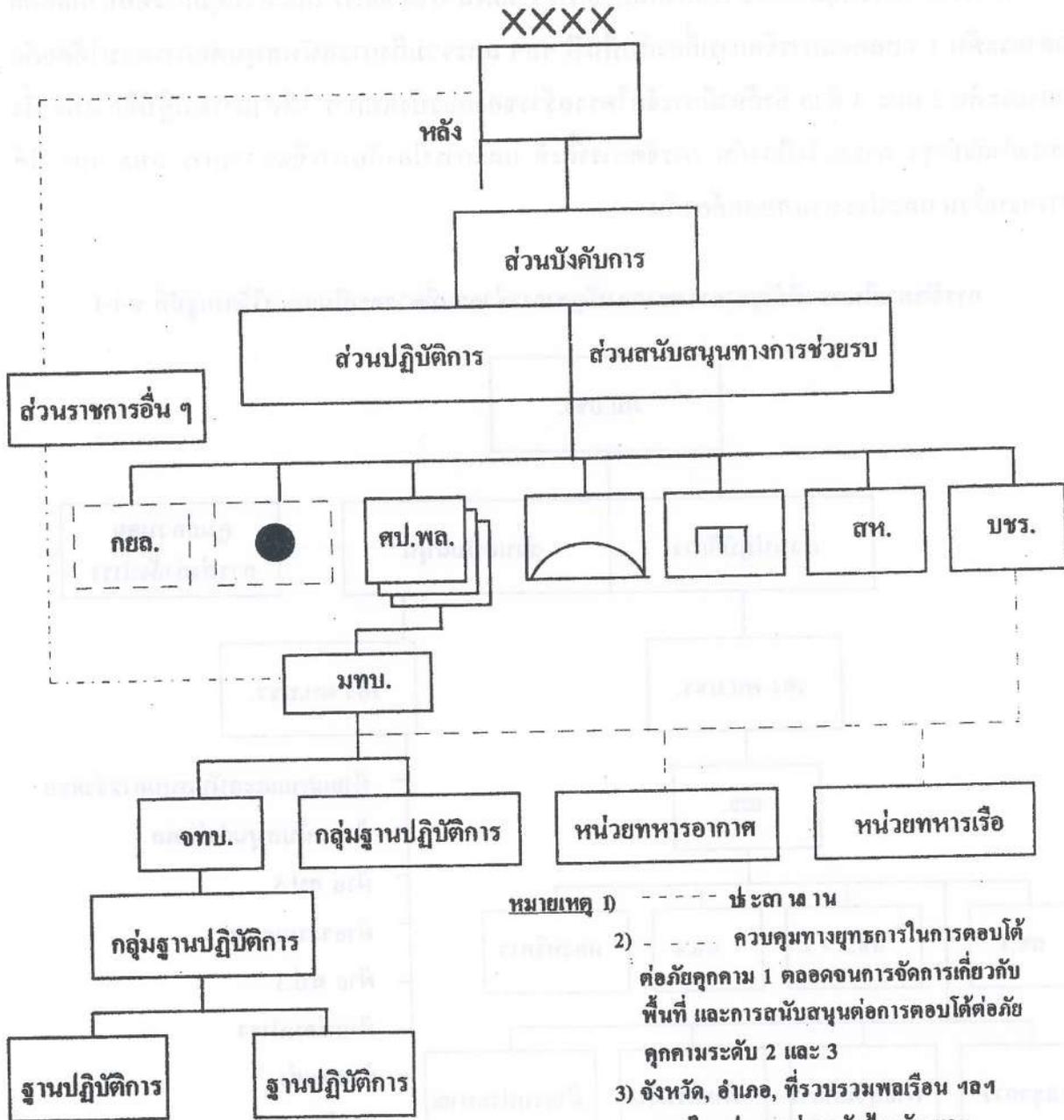
จังหวัด, อำเภอ หรือเมือง จะถูกจัดให้อยู่ในรูปกลุ่มฐานปฏิบัติการและฐานปฏิบัติการ แต่จะเรียกว่า "พื้นที่ระวังป้องกัน" และ "กลุ่มระวังป้องกัน" โดยจะต้องขึ้นการบังคับบัญชากับฝ่ายทหารในเรื่องที่เกี่ยวกับการระวังป้องกัน การควบคุมความเสียหาย การระดมสรรพกำลัง การป้องกันการกีดขวางการยุทธ ฯลฯ ทั้งนี้ หน่วยงานที่อยู่ในจังหวัดและอำเภอจะต้องอยู่ในบังคับบัญชาของผู้ว่าราชการ และนายอำเภอนั้น ๆ สำหรับงานในด้านอื่น ๆ ของจังหวัดและอำเภอที่เกี่ยวข้องกับกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ คงเป็นไปในลักษณะเดิม แต่จะต้องประสานให้ฝ่ายทหารทราบอยู่ตลอดเวลา

รูปที่ ช-1 : ตายการบังคับบัญชาสำหรับการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง
เมื่อปฏิบัติการภายนอกประเทศ

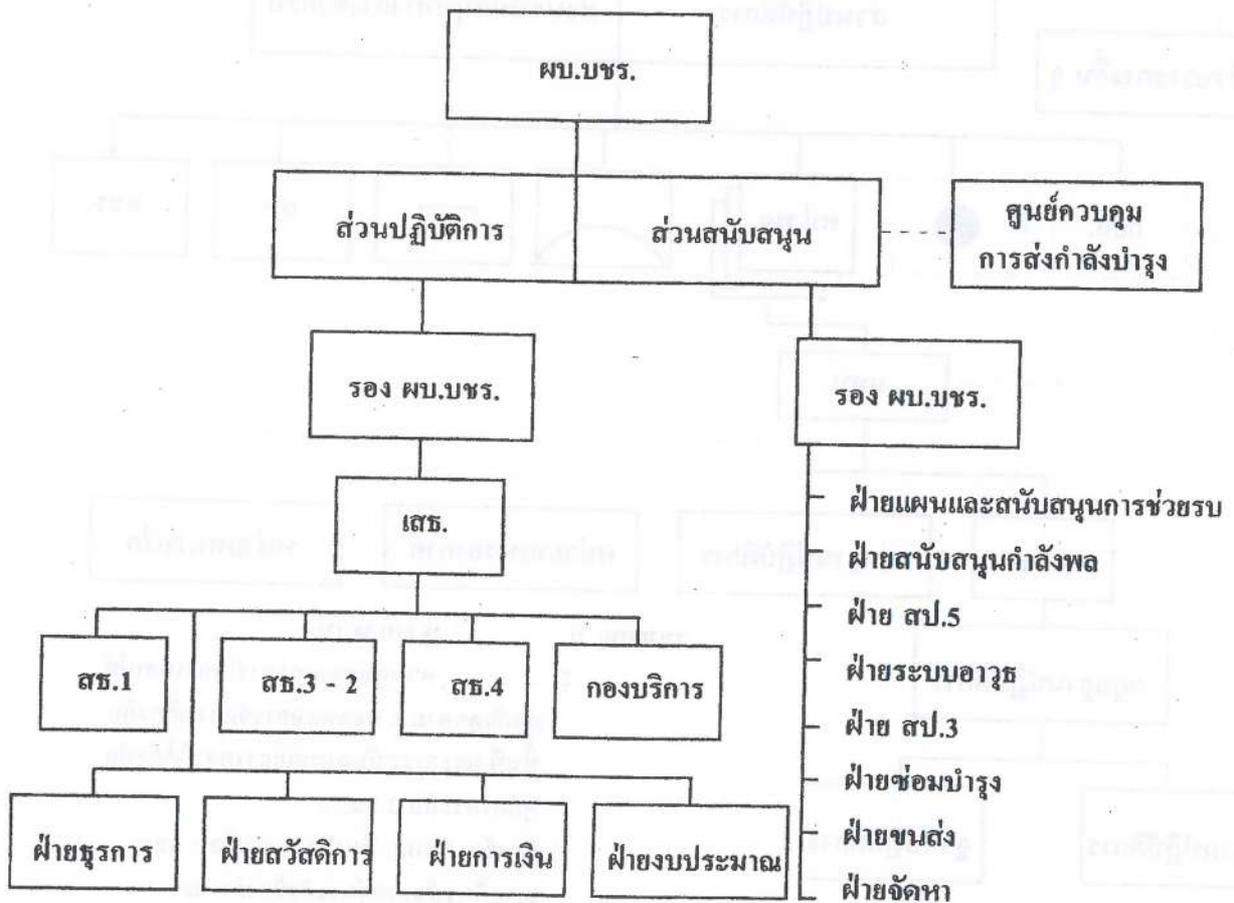
รูปที่ ข-2 : สายการบังคับบัญชาสำหรับการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง
เมื่อปฏิบัติการภายในประเทศ

อนุผนวก 1 ประกอบผนวก ข การจัดที่บัญชาการของกองบัญชาการช่วยรบ

กองบัญชาการช่วยรบในปัจจุบันมีภารกิจสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงแก่หน่วยในอัตราของกองทัพภาค รวมทั้งหน่วยที่บรรจุมอบหรือขึ้นสมทบ และหน่วยอื่น ๆ ตามที่กองทัพบกกำหนด ทั้งนี้ กองบัญชาการช่วยรบจะต้องรับผิดชอบในการป้องกันสถานที่ตั้งของตนเองด้วย แต่เมื่อได้รับมอบภารกิจในการควบคุมการระวังป้องกันด้วยการวางแผน อำนาจการ และควบคุมการตอบโต้ต่อภัยคุกคามระดับ 1 ตลอดจนการจัดการเกี่ยวกับพื้นที่ ฯลฯ และรวมถึงการสนับสนุนต่อการตอบโต้ต่อภัยคุกคามระดับ 2 และ 3 ด้วย จึงต้องมีการจัดโครงสร้างของกองบังคับการ ให้สามารถปฏิบัติการ ทั้งการส่งกำลังบำรุง การระวังป้องกัน การจัดการพื้นที่ และการป้องกันการขีดขวางการ ยุทธ ฯลฯ ได้อย่างครบถ้วน และประสานสอดคล้องกัน

การจัดภายในของที่บัญชาการของกองบัญชาการช่วยรบที่ควรจะเป็นแสดงไว้ตามรูปที่ ข-1-1

รูปที่ ข-1-1

หน้าที่

- **ส่วนปฏิบัติการ** - สนับสนุนหน่วยภายใน บชร.
 - จัดเตรียมประมาณการต่าง ๆ
 - ประมาณการกำลังพล
 - ประมาณการข่าวกรอง
 - ประมาณการจิตวิทยา
 - ประมาณการปฏิบัติการและลวง
 - ประมาณการส่งกำลังบำรุง (ภายใน)
 - ประมาณการเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยในการยุทธ
 - การระวังป้องกันและควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่
- **ส่วนสนับสนุน** - สนับสนุนการส่งกำลังบำรุงต่อหน่วยต่าง ๆ ที่อยู่ในความรับผิดชอบ โดยการคำนวณ วิเคราะห์ และจัดทำแผนการสนับสนุนต่าง ๆ
 - กำกับดูแลทางเทคนิคต่อการสนับสนุนการส่งกำลังบำรุงต่อหน่วยต่าง ๆ

เหตุผล

เพื่อให้กองบัญชาการช่วยรบสามารถปฏิบัติการกิจการส่งกำลังบำรุง การระวังป้องกัน การควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสานสอดคล้องกันในทุก ๆ กรณี

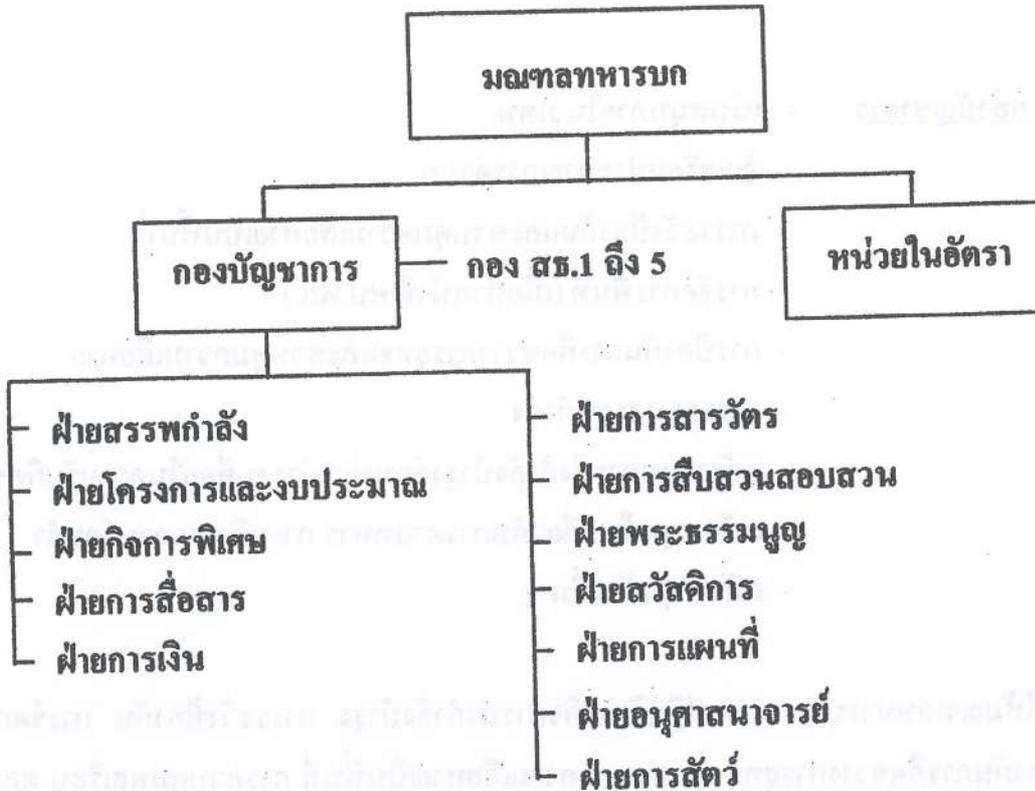
อนุผนวก 2 ประกอบผนวก ข การจัดที่บัญชาการของมณฑลทหารบก

มณฑลทหารบกในปัจจุบันมีภารกิจดังต่อไปนี้

1. บังคับบัญชาจังหวัดทหารบกและกำลังประจำถิ่นของกองทัพบก ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด (บังคับบัญชากำลังประจำถิ่นของกองทัพบก ตามที่ กท.กำหนด)
2. รักษาความสงบเรียบร้อยในเขตพื้นที่ รวมทั้งการศาลทหาร การคดี และการเรือนจำ
3. ดำเนินการระดมสรรพกำลังในเขตพื้นที่
4. สนับสนุนหน่วยทหารที่อยู่ในเขตพื้นที่
5. ดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์การต่อสู้เบ็ดเสร็จ เพื่อรักษาความสงบภายใน และการป้องกันประเทศ

ในกรณีนี้จะได้รับมอบภารกิจในการวางแผน อำนาจการ และควบคุมการตอบโต้ต่อภัยคุกคามระดับ 1 ตลอดจนการจัดการเกี่ยวกับพื้นที่ การควบคุมความเสียหาย รวมถึงการสนับสนุนต่อการตอบโต้ต่อภัยคุกคามระดับ 2 และ 3 ด้วย จึงต้องมีการจัดโครงสร้างของกองบังคับการมณฑลทหารบก ให้สามารถปฏิบัติภารกิจดังกล่าวได้อย่างครบถ้วน และประสานสอดคล้องกัน

การจัดภายในของที่บัญชาการของมณฑลทหารบกที่ควรจะเป็นแสดงไว้ตามรูปที่ ข.-2-1

หมายเหตุ : กอง สร.1 ถึง 5 เป็นส่วนวางแผน และทำหน้าที่ทางฝ่ายอำนวยการทั้งปวง ให้กับงานในการระดมสรรพกำลัง, การปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง และการสนับสนุนหน่วยในพื้นที่ รวมถึงงานอื่น ๆ ตามภารกิจ ดังนั้น ความเกี่ยวข้องของผู้รับผิดชอบในงานดังกล่าว ขึ้นอยู่กับการจัด ฝสร. ให้เหมาะสมกับงานนั้น ๆ (ในปัจจุบันยังไม่ได้ข้อสรุปแน่ชัด จึงยังไม่สามารถแบ่งมอบหน้าที่ที่แน่ชัดได้)

รูปที่ ข-2-1

หน้าที่

- **กองบัญชาการ**
 - สนับสนุนภายใน มทบ.
 - จัดเตรียมประมาณการต่าง ๆ
 - การระวังป้องกันและควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่
 - การจัดการพื้นที่ (เมื่อทำหน้าที่ สป.พล.)
 - การป้องกันการกีดขวางการยุทธและควบคุมความเสียหาย
 - การระดมสรรพกำลัง
 - สนับสนุนการส่งกำลังบำรุงต่อหน่วยต่าง ๆ ที่อยู่ในความรับผิดชอบ
 - สนับสนุนด้านเกี่ยวกับการศาลทหาร การคดี และการเรือนจำ
 - สนับสนุนด้านอื่น ๆ

เหตุผล

เพื่อให้มณฑลทหารบกสามารถปฏิบัติภารกิจการส่งกำลังบำรุง การระวังป้องกัน การจัดการพื้นที่ การป้องกันการกีดขวางการยุทธ การควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่ การควบคุมพลเรือน ตลอดจนการระดมสรรพกำลัง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หมายเหตุ

การพัฒนาการจัดนี้ เป็นสิ่งที่พัฒนาขึ้นเป็นต้นแบบ เพื่อศึกษาความถูกต้อง และความเป็นไปได้ หากท่านมีข้อคิดเห็นใด ๆ ที่เป็นประโยชน์ กรุณาแจ้งให้ พ.ท.สรศิริ ปริญญานันท์ อจ.สขว.รร. สธ.ทบ. โทร.241-4047 ทราบ จะเป็นพระคุณยิ่ง

ผนวก ค เทคนิคการใช้กำลัง

การปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค จะเป็นการใช้กำลังทหาร กำลังประจำถิ่น กำลังตำรวจ และกำลังประชาชนอย่างสอดคล้องกัน ตลอดจนเป็นไปตามขีดความสามารถของกำลังแต่ละประเภท

อำเภอ จะถูกจัดเป็นกลุ่มระวังป้องกัน (หลาย ๆ หมู่บ้านรวมกัน) หลาย ๆ กลุ่ม หรือพื้นที่ระวังป้องกัน และสามารถดำเนินการป้องกันตนเองได้ โดยพื้นที่ที่กองทัพภาคไม่ได้ใช้ประโยชน์ และไม่มีข้อได้เปรียบต่อฝ่ายข้าศึก จะกำหนดให้เป็นพื้นที่ที่ยอมเสี่ยง จังหวัด จะควบคุมอำเภอหลาย ๆ อำเภอ และจะถูกจัดเป็นกลุ่มระวังป้องกัน ทั้งอำเภอและจังหวัดจะควบคุมกำลังที่อยู่ในอัตราและความควบคุม เช่น ร้อย.อส.อำเภอ, ร้อย.อส.จังหวัด, ตำรวจภูธร ฯลฯ โดยทั้งอำเภอและจังหวัดสามารถที่จะเกณฑ์ประชาชนเข้ามาเป็นกำลังประชาชนเพิ่มเติมได้ตามกฎหมายที่เกื้อหนุนต่อการปฏิบัติกำลังของจังหวัดและอำเภอจะมีภารกิจในการเอาชนะภัยคุกคามระดับ 1 และรณรงค์ต่อภัยคุกคามระดับ 2 หรืออื่น ๆ พื้นที่ระวังป้องกันจะต้องมีการจัดเตรียมที่มั่นและเครื่องกีดขวาง เพื่อป้องกันประชาชนและที่ตั้งที่สำคัญ เช่น โรงไฟฟ้า โรงพยาบาล เป็นต้น นอกจากนี้ จังหวัดและอำเภอ จะเป็นแหล่งทรัพยากรในการระดมสรรพกำลังให้กับฝ่ายทหารด้วย เกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารนั้นจะใช้วิทยุติดต่อเป็นหลัก เพิ่มเติมด้วยทางสาย และทัศนสัญญาณ กำลังที่จังหวัดและอำเภอจัดขึ้นก็เพื่อการเอาชนะภัยคุกคามระดับ 1 และรณรงค์ต่อภัยคุกคามระดับ 2 ในการป้องกันภัยคุกคามระดับ 1 นั้น จะใช้อัตรากำลังระหว่างฝ่ายเราต่อฝ่ายข้าศึกประมาณ 20-30 คน : 1 คน (ได้จากการทดลองในการฝึก) จังหวัดและอำเภอจัดกำลังตอบโต้ของตนเองได้ แต่ก็เพื่อเอาชนะภัยคุกคามระดับ 1 เท่านั้น ปกติอำเภอและจังหวัดในพื้นที่ปฏิบัติการของกองพลจะถูกอพยพออกไปไว้ในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาค ทั้งนี้ กำลังของอำเภอและจังหวัดจะใช้ในการดำเนินการอพยพประชาชนด้วย

หน่วยขึ้นตรงของกองทัพภาคที่ปฏิบัติการอยู่ในพื้นที่ส่วนหลัง จะถูกจัดเป็นฐานปฏิบัติการหรือจัดให้อยู่ในลักษณะการวางกำลังในที่รวมพล โดยที่แต่ละฐานปฏิบัติการหรือหน่วยในที่รวมพลจะต้องจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการป้องกันฐานปฏิบัติการ (ประกอบด้วยฝ่ายอำนวยการ และเจ้าหน้าที่ ที่จำเป็นปฏิบัติงานตลอดเวลา) ขึ้นมาเพื่อรับผิดชอบเกี่ยวกับการระวังป้องกันต่อภัยคุกคามระดับ 1 และการรณรงค์ต่อภัยคุกคามระดับ 2 ตลอดจนการควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่ให้กับผู้บังคับบัญชาของฐานปฏิบัติการ สำหรับมณฑลทหารบกและจังหวัดทหารบก ซึ่งกล่าวรายละเอียดไว้ในผนวก ข แล้วนั้น จะทำหน้าที่ในการควบคุมบังคับบัญชาหน่วยต่าง ๆ ตลอดจนจังหวัด อำเภอ

ในการเอาชนะภัยคุกคามระดับ 1 การรั้งหน่วงภัยคุกคามระดับ 2 การข่าว การควบคุมความเสียหาย เป็นพื้นที่ โดยการริเริ่มหรือดำเนินการตามความต้องการของส่วนปฏิบัติการของ ทก.หลัง กองทัพภาค ในการจัดตั้งฐานปฏิบัติการ พื้นที่ระวังป้องกัน หรือหน่วยที่วางกำลังในพื้นที่รวมพล เพื่อการระวังป้องกัน การข่าว และการควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่ อย่างเป็นทางการต่อไป มณฑลทหารบกและจังหวัดทหารบกหรือกองบัญชาการช่วยรบ สามารถที่จะจัดตั้งกำลังตอบโต้ของตนเองได้ แต่ก็เพื่อเอาชนะภัยคุกคามระดับ 1 เท่านั้น

หน่วยสารวัตรทหารระดับกองทัพภาคที่จัดตั้งขึ้น, หน่วยทหารพราน, ตำรวจตระเวนชายแดน และหน่วยอื่น ๆ จะถูกจัดให้เป็นกำลังตอบโต้ของกองทัพภาค ที่จะเอาชนะต่อภัยคุกคามระดับที่ 2 และรั้งหน่วงต่อภัยคุกคามระดับที่ 3 (กำลังเหล่านี้บางครั้งอาจได้รับผิดชอบในการระวังป้องกันที่ตั้งที่สำคัญ เช่น สะพาน ฯลฯ ก็มีความรับผิดชอบในการเอาชนะภัยคุกคามระดับ 1 และรั้งหน่วงต่อภัยคุกคามระดับ 2 เท่านั้น) โดยการขึ้นการบังคับบัญชาโดยตรงต่อ ทก.หลัง กองทัพภาค และในการเอาชนะภัยคุกคามระดับ 2 นั้น จะใช้อัตราส่วนกำลังระหว่างฝ่ายเราต่อฝ่ายข้าศึก ประมาณ 3 : 1 (ได้จากการทดลองในการฝึก) ทั้งนี้ ทก.หลัง กองทัพภาค จะเป็นผู้กำหนดพื้นที่ปฏิบัติการให้กับกำลังตอบโต้ของกองทัพภาคดังกล่าว พร้อมทั้งการยิงสนับสนุน (ปืนใหญ่, ปืนเรือ, เทีวบินของอากาศยานทางยุทธวิธี และ อื่น ๆ) หน่วยต่าง ๆ ตลอดจนจังหวัด อำเภอ ที่อยู่ในพื้นที่ปฏิบัติการดังกล่าว จะอยู่ภายใต้การควบคุมทางยุทธการต่อกำลังตอบโต้ของกองทัพภาคดังกล่าว จนกว่าจะจบภารกิจ

กำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังนั้น อาจจะเป็นกำลังแบบหนัก กำลังแบบเบาที่ได้รับการสนับสนุนเกี่ยวกับการเคลื่อนที่ หรือหน่วยบิน ก็ได้ จะถูกจัดให้เป็นกำลังที่เอาชนะภัยคุกคามระดับที่ 3 โดยอยู่ในการควบคุมของ ทก.หลัง กองทัพภาค โดยตรง และในการเอาชนะภัยคุกคามระดับที่ 3 นั้น จะใช้อัตราส่วนกำลังระหว่างฝ่ายเราต่อฝ่ายข้าศึก ประมาณ 3 : 1 (ได้จากการทดลองในการฝึก) ทั้งนี้ ทก.หลัง กองทัพภาค จะเป็นผู้กำหนดพื้นที่ปฏิบัติการให้กับกำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังดังกล่าว พร้อมทั้งการยิงสนับสนุน (ปืนใหญ่, ปืนเรือ, เทีวบินของอากาศยานทางยุทธวิธี และอื่น ๆ) ตลอดจนมาตรการควบคุมที่เหมาะสม หน่วยต่าง ๆ รวมทั้งจังหวัดและอำเภอ ที่อยู่ในพื้นที่ปฏิบัติการดังกล่าว จะอยู่ภายใต้การควบคุมทางยุทธการต่อกำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง จนกว่าจะจบภารกิจ

ผนวก ง เทคนิคการควบคุมความเสียหาย

ง - 1

การควบคุมความเสียหายในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพภาคนั้น จะเป็นการปฏิบัติงาน ทั้งฝ่ายทหาร และพลเรือน ซึ่งโดยปกติแล้วฝ่ายทหารก็จะมุ่งเน้นต่องานที่จะส่งผลกระทบต่อกระเบื้องต่อการรบเป็นลำดับแรก โดยมุ่งเน้นต่อความล่าช้าที่จะเกิดขึ้น และเตรียมจำกัดความเสียหายที่เกิดขึ้นมิให้ลุกลามต่อไป รวมถึงการฟื้นฟูบูรณะให้สามารถใช้งานได้ทันท่วงที

ฝ่ายพลเรือนจะมีงานที่รับผิดชอบตามแผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนตั้งแต่ยามปกติ ดังนั้นในยามสงคราม สามารถวางแผนควบคุมความเสียหายให้สอดคล้องกับฝ่ายทหาร โดยอาศัยพื้นฐานหรือหลักการตามแผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนมาปฏิบัติ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการควบคุมความเสียหาย โดยเน้นถึง ส่วนราชการ, รัฐวิสาหกิจ, เอกชน, แหล่งอุตสาหกรรม ฯลฯ รวมถึงประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบให้ปลอดภัย และสูญเสียชีวิต หรือเสียหายน้อยที่สุด

1. ความรับผิดชอบในการควบคุมความเสียหาย

เพื่อให้ง่ายต่อการปฏิบัติ จึงแบ่งความรับผิดชอบออกเป็น 2 ระดับ คือ การควบคุมความเสียหายระดับหน่วย และการควบคุมความเสียหายเป็นส่วนรวม

1.1 การควบคุมความเสียหายระดับหน่วยนั้น ได้แก่ ฐานปฏิบัติการ (หน่วยทหาร), กลุ่มฐานปฏิบัติการ, หน่วยงานเอกชน, รัฐวิสาหกิจ, ส่วนราชการพลเรือนในพื้นที่ของเทศบาลหรืออำเภอ เมื่อเกิดเหตุการณ์ขึ้นให้ใช้เครื่องมือหรือเจ้าหน้าที่ในขอบเขตของหน่วยก่อน ถ้าไม่สามารถดำเนินการได้จึงร้องขอการสนับสนุนจากหน่วยเหนือที่รับผิดชอบเป็นส่วนรวมต่อไป พื้นที่ในการควบคุมความเสียหายก็คือ พื้นที่ของกลุ่มฐานปฏิบัติการหรือฐานปฏิบัติการ และพื้นที่ฝ่ายพลเรือน จะถือตามเขตเทศบาล และอำเภอที่รับผิดชอบ

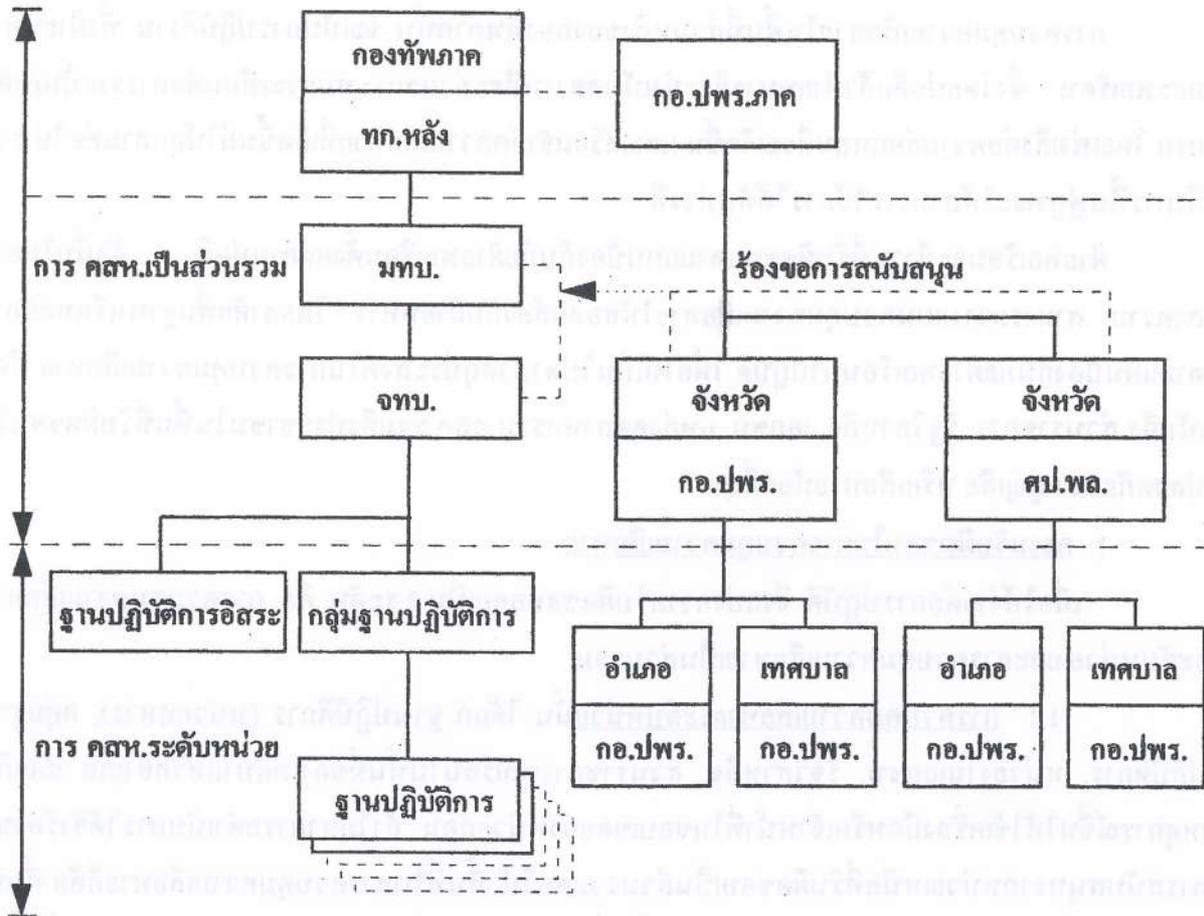
1.2 การควบคุมความเสียหายเป็นส่วนรวม

หน่วยที่รับผิดชอบ ได้แก่ หน่วยระดับ ทก.หลังของกองทัพภาค, มทบ./จทบ., กอ.ปพร.จว. หรือ ศป.พล.จว. หน่วยดังกล่าวนี้จะรับผิดชอบในการควบคุม กำกับดูแล จัดหาเจ้าหน้าที่ทางเทคนิคและเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อเตรียมสนับสนุนให้กับหน่วยต่าง ๆ ที่ไม่สามารถควบคุมความเสียหายด้วยขีดความสามารถของหน่วยเอง

1.3 แผนผังการควบคุมความเสียหาย

ง - 2

NEW2.ppt

2. การวางแผนควบคุมความเสียหาย

2.1 การวิเคราะห์ความล่าช้าจะทำให้ทราบถึงลำดับความสำคัญของแต่ละพื้นที่ และเป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับการพิจารณาจัดพื้นที่ และการแบ่งมอบความรับผิดชอบในการควบคุมความเสียหาย ให้แก่บุคคล และหน่วยต่าง ๆ

2.2 มทบ., จทบ., กอง.ปพร.จว.หรือ ศป.พล.จว. จะส่งมอบรายละเอียดของแผนขั้นต้นให้กับ ทก. เพื่อพิจารณาความเหมาะสม และเป็นข้อมูลในการวางแผนเป็นส่วนรวมต่อไป

2.3 ในระดับ ทก.จะจัดทำแผนในเขตรับผิดชอบเป็นส่วนรวม โดยเริ่มวางแผนตั้งแต่ยามปกติ และประสานกับหน่วยทหาร และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับข้อมูล หรือรายละเอียดที่ต้องการในการวางแผนควบคุมความเสียหาย

3. แนวความคิดในการปฏิบัติ

จ-3

3.1 การเตรียมการปฏิบัติ

- ก. วิเคราะห์ความอ่อนแอของสถานที่ตั้งต่าง ๆ
- ข. ตรวจสอบเครื่องมือ อุปกรณ์ และกำลังพลที่มีอยู่ในหน่วย
- ค. แบ่งมอบหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบให้แก่หน่วย
- ง. ประสานส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในพื้นที่อย่างใกล้ชิดในการใช้เครื่องมือ และ

ทรัพยากรที่มีอยู่

3.2 การปฏิบัติการควบคุมความเสียหาย

- ก. ระดับหน่วย ปฏิบัติหน้าที่ตามงานในการควบคุมความเสียหายที่ได้รับมอบ
- ข. ทำการควบคุมความเสียหายต่อหน่วย หรือพื้นที่ที่กำหนดไว้ตามลำดับความเร่งด่วน
- ค. งานที่เกินขีดความสามารถของหน่วย ให้ขอรับการสนับสนุนจากหน่วยเหนือตามลำดับ
- ง. จัดตั้งระบบการรับแจ้งการคุกคามจากข้าศึก ทั้งการโจมตีด้วยกำลัง และภัยทางอากาศ
 ภัยให้มีระบบแจ้งเตือนเมื่อมีภัย และมีการประชาสัมพันธ์ให้กับหน่วยงานและประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบ
- จ. การอพยพประชาชนและส่วนราชการ กระทำเมื่อจำเป็น โดยต้องมีการประสานกัน
 ระหว่างหน่วยทหาร และ กอ.ปพร.เป็นอย่างดี
- ฉ. ดำเนินการควบคุมการจราจร และการเคลื่อนย้ายในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ

3.3 การฟื้นฟูบูรณะ

- ก. ระดับหน่วย ปฏิบัติหน้าที่ตามงานในการฟื้นฟูบูรณะที่ได้รับมอบ
- ข. ระดับ ทภ., มทบ./จทบ., กอ.ปพร.จว.หรือ สป.พล.จว. ควบคุม และสนับสนุนการ
 ปฏิบัติเป็นส่วนรวม
- ค. ความเร่งด่วนในการปฏิบัติขึ้นอยู่กับความสำคัญของหน่วยงานที่มีความเร่งด่วนในการ
 ปฏิบัติงานในอนาคต

4. งานในเรื่องการควบคุมความเสียหาย ได้แก่

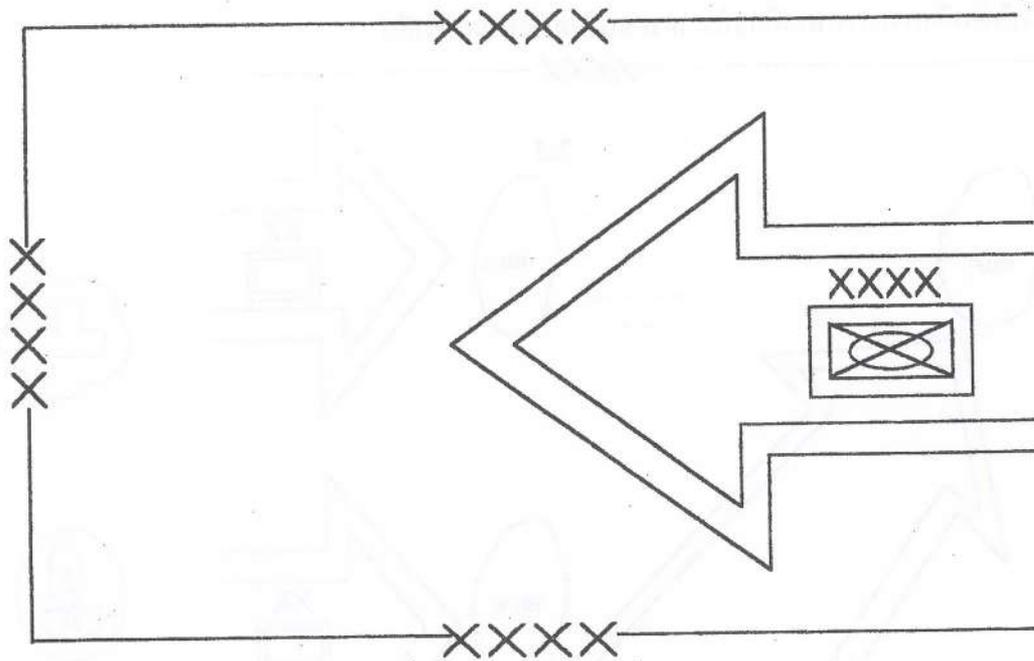
- 4.1 งานช่วยชีวิต และปฐมพยาบาล
- 4.2 งานรักษาพยาบาล และการอนามัย
- 4.3 งานจัดการศพ และการสุขาภิบาล
- 4.4 งานดับเพลิง
- 4.5 งานกู้ภัย
- 4.6 งานเก็บกู้วัตถุระเบิด
- 4.7 งานกำจัดสารพิษ เคมี ชีวะ รังสี
- 4.8 งานปรับปรุงและฟื้นฟูสิ่งสาธารณูปโภค
- 4.9 งานโยธา

ผนวก จ เทคนิคในการกำหนดหนทางปฏิบัติของกองทัพภาค

หลังจากที่แม่ทัพภาค ได้รับมอบภารกิจและพื้นที่ปฏิบัติการจากหน่วยเหนือ แม่ทัพภาคจะดำเนินการตามกรรมวิธี แสวงข้อตกลงใจ.....

ภารกิจที่กองทัพภาคได้รับมอบ

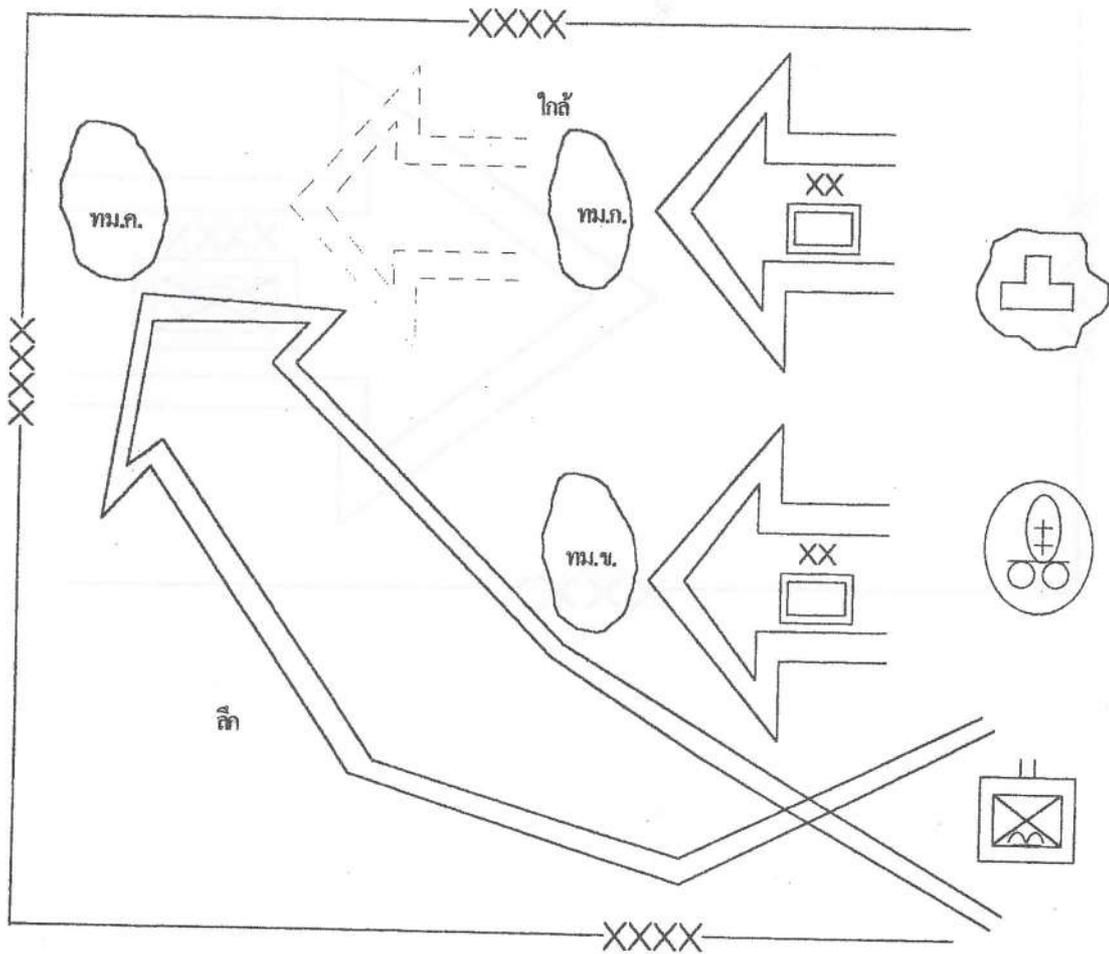
- ตั้งรับเพื่อทำลายกองทัพผสมของข้าศึก

กรรมวิธี

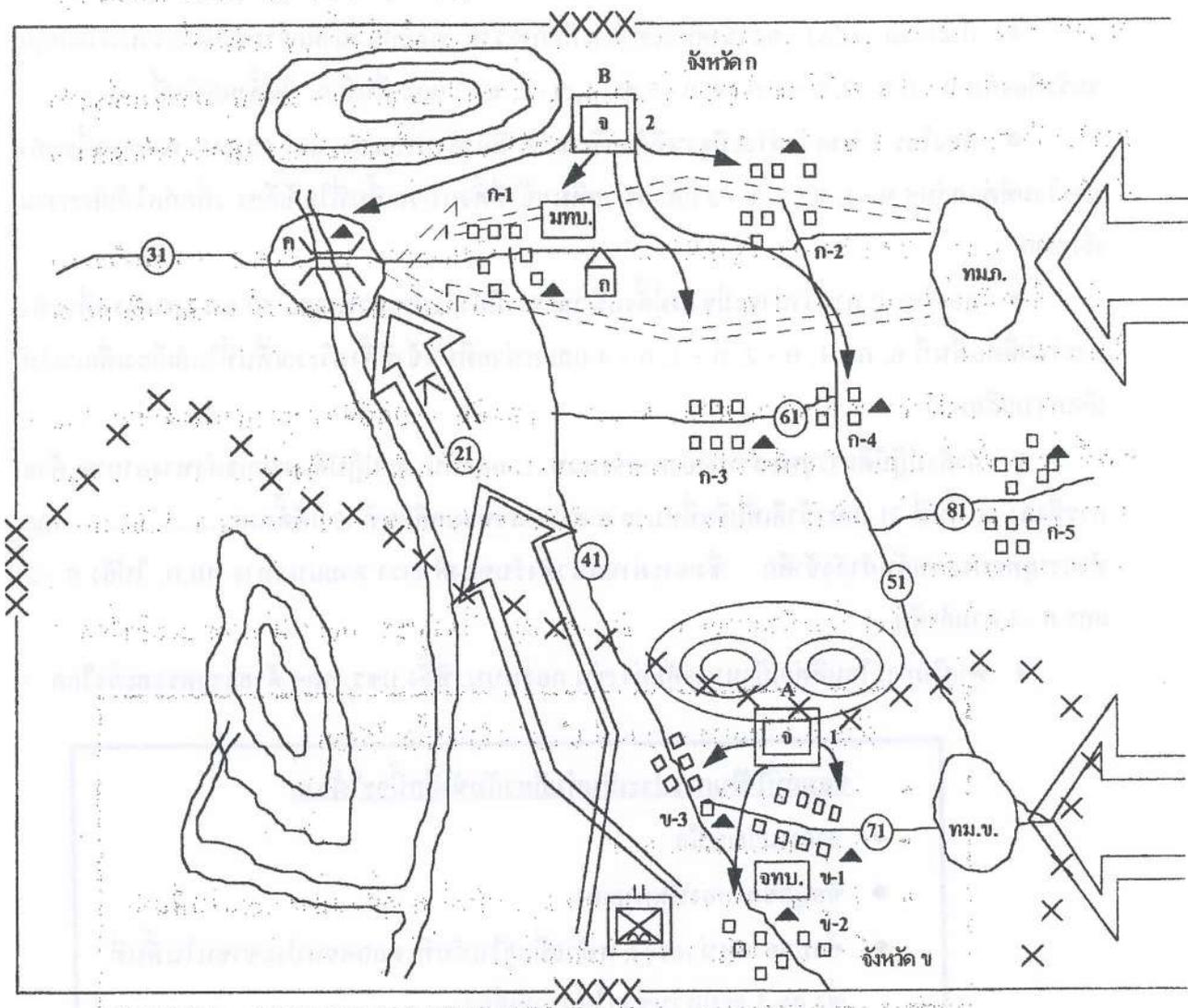
1. การกำหนด ห/ป.ของฝ่ายข้าศึก

สร.2 ทก.หลัง จะเป็นผู้กำหนด ห/ป.เกี่ยวกับการปฏิบัติของข้าศึกในพื้นที่ส่วนหลังของเรา, สร.2 ทก.หลัก จะเป็นผู้กำหนด ห/ป.เกี่ยวกับการปฏิบัติการระวังป้องกันในพื้นที่ส่วนหลังของข้าศึก และ สร.2 ทก.ยว.จะเป็นผู้กำหนด ห/ป.เกี่ยวกับการปฏิบัติการในระยะใกล้ของกองทัพผสมข้าศึก โดยมี สร.2 ทก.หลักเป็นผู้รับผิดชอบเป็นส่วนรวม (รายละเอียดตามผนวก ก) รูปที่ จ - 1 และ จ - 2 แสดงให้เห็นถึงการกำหนดเกี่ยวกับ ห/ป.ของกองทัพผสมข้าศึก

รูปที่ จ-1 แสดงให้เห็นถึงการกำหนด ห/ป. ของ สร.2 ทก.หลัก เกี่ยวกับการปฏิบัติระยะใกล้, การปฏิบัติการในทางลึก และการปฏิบัติในพื้นที่ส่วนหลัง ของกองทัพผสมข้าศึก

รูปที่ จ-2 ห/ป. ของข้าศึก

อธิบายรูปที่ จ - 2

- แนวร่วม (Δ) ของข้าศึกจะทำการก่อการร้าย และก่อวินาศกรรมต่อฝ่ายเราบริเวณกลุ่มระวางป้องกัน ก - 1, ก - 2, ก - 3, ก - 4, ก - 5, ข - 1, ข - 2, ข - 3 และ พื้นที่ ค. ได้ตั้งแต่บัดนี้
- กองโจร 1 คาดว่าน่าจะมีฐานที่ตั้งบริเวณ A มีกำลังประมาณ 30 - 50 คน สามารถที่จะทำการโจมตีต่อกลุ่ม ข - 1, ข - 2, ข - 3 และหน่วยที่มาเข้าที่ตั้งบริเวณพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อก่อให้เกิดความเสียหาย
- กองโจร 2 คาดว่าน่าจะมีฐานที่ตั้งบริเวณ B มีกำลังประมาณ 30 - 50 คน สามารถที่จะทำการโจมตีต่อพื้นที่ ค, ก - 1, ก - 2, ก - 3, ก - 4 และหน่วยที่มาเข้าที่ตั้งบริเวณพื้นที่ใกล้เคียงเพื่อก่อให้เกิดความเสียหาย
- กำลังปฏิบัติการยุทธส่งทางอากาศจำนวน 1 กองพัน จะปฏิบัติการยุทธส่งทางอากาศ ด้วยการทิ้งลง ณ พื้นที่ 21 และเข้าตีเพื่อยึดที่หมาย ค ตามแนวทางเคลื่อนที่ K ได้ตั้งแต่ และทำการยุทธบรรจบกับกำลังข้าศึก ซึ่งจะผ่านแนวตั้งรับของฝ่ายเรา ตามแนวทาง ทม.ก. ไปยัง ก - 2 และ ก - 1 ตามลำดับ
- ดำเนินการโจมตีต่อเป้าหมายคุ่มค่า เช่น กองหนุน, ที่ตั้ง บชร. ฯลฯ ด้วยจรวดระยะยิงไกล

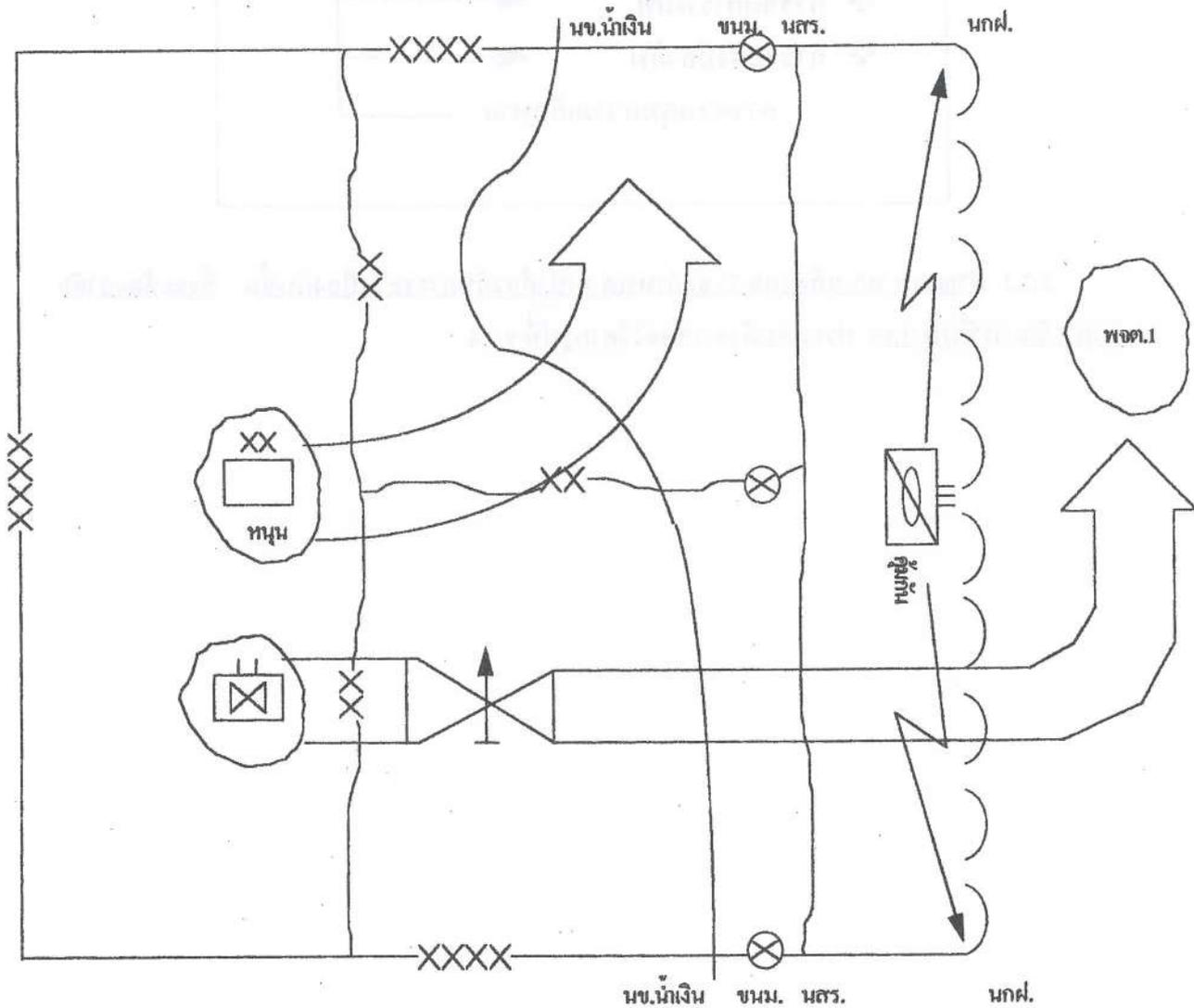
ข้อมูลที่ใช้ในการประเมินค่าเกี่ยวกับข้าศึกนี้จะได้จาก

- จากหน่วยเหนือ
- ข้อมูลของกองทัพภาคเอง
- ข้อมูลจากหน่วยรอง, หน่วยที่อยู่ในพื้นที่ ตลอดจนประชาชนในพื้นที่ ซึ่ง สร.5 จะมีส่วนช่วยได้มากที่สุด

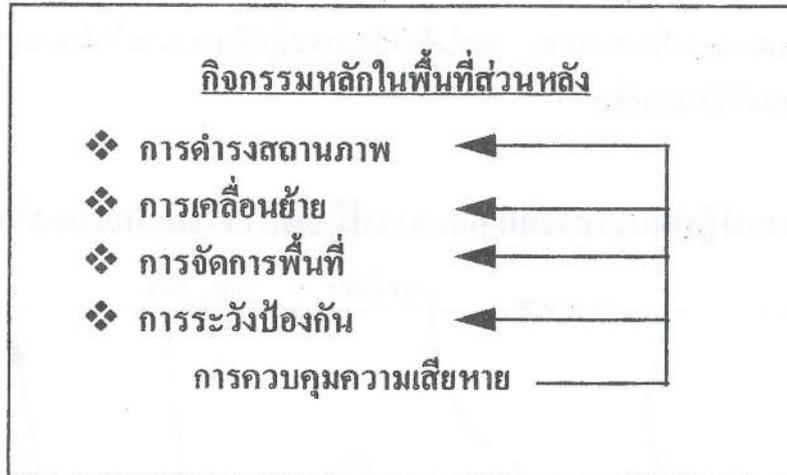
2. การกำหนด ห/ป.ของฝ่ายเรา

2.1 สธ.3 ทก.หลัก จะเป็นผู้กำหนด ห/ป.เกี่ยวกับการปฏิบัติการระยะใกล้ และการปฏิบัติการทางลึก ฝ่ายแผน ทก.หลัง จะเป็นผู้กำหนด ห/ป.เกี่ยวกับการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังของฝ่ายเรา โดยมี สธ.3 ของ ทก.หลัก เป็นผู้รับผิดชอบเป็นส่วนรวม ห/ป.เกี่ยวกับการปฏิบัติการระยะใกล้ และการปฏิบัติการทางลึกของฝ่ายเรา แสดงไว้ตามรูปที่ จ - 3

รูปที่ จ-3 แสดงการปฏิบัติการทางลึก และการปฏิบัติการระยะใกล้ของฝ่ายเรา

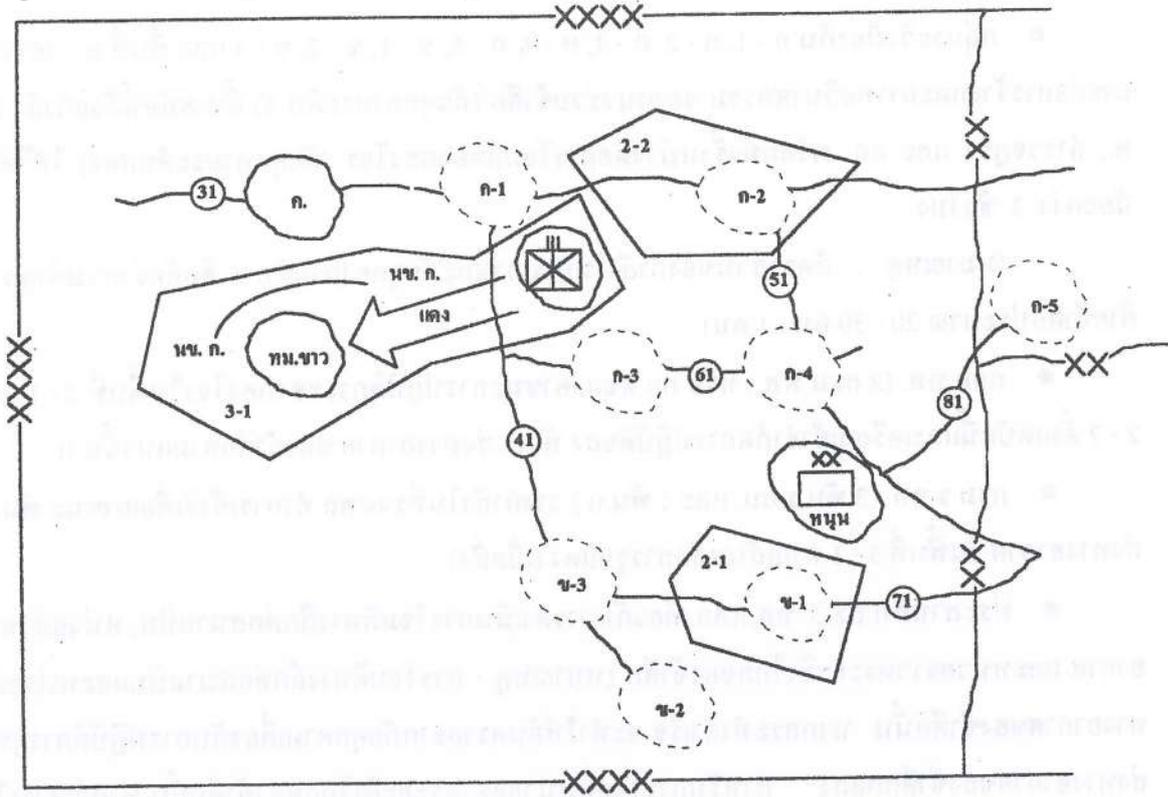

2.2 ฝ่ายแผน ทก.หลัง (สร.3) เป็นผู้กำหนด ท/ป. เกี่ยวกับการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง ร่วมกับ ฝสข. อื่น ๆ (ตามที่กล่าวแล้ว)

2.2.1 ฝ่ายแผน ทก.หลัง (สร.3) จะกำหนด ท/ป.เกี่ยวกับการระวังป้องกันขึ้น ซึ่งจะต้องอาศัย หลักการจัดการพื้นที่ ฯลฯ ประกอบด้วย แสดงไว้ตามรูปที่ จ - 4

รูปที่ จ-4 หนทางปฏิบัติของฝ่ายเรา (ดูรูปที่ จ-2 ประกอบ)

ยุทธวิธีของเรา
 วัตถุประสงค์ของเรา
 วัตถุประสงค์ของเรา
 วัตถุประสงค์ของเรา

ข้อความตามรูปที่ จ - 4

● กลุ่มระวังป้องกัน ก - 1, ก - 2, ก - 3, ก - 4, ก - 5, ข - 1, ข - 2, ข - 3 และ พื้นที่ ค. เอาชนะการก่อการร้ายและการก่อวินาศกรรม ของแนวร่วมซ้ายลึกลับ (ภัยคุกคามระดับ 1) ตั้งแต่บัดนี้ด้วยกำลัง นปพ., ตำรวจภูธร และ อส. พร้อมทั้งรื้อถอนจุดก่อการโจมตีของกองโจร (ภัยคุกคามระดับสอง) ให้ได้ไม่น้อยกว่า 3 ชั่วโมง

(หมายเหตุ : อัตราส่วนของกำลังในการเอาชนะภัยคุกคามระดับ 1 คัดอัตราส่วนฝ่ายเรา : ฝ่ายซ้ายลึกลับประมาณ 20 - 30 คน : 1 คน)

● กก.ทพ. (2 กรม ทพ.) หรือ กก.ตชด.เอาชนะการปฏิบัติการของกองโจรในพื้นที่ 2 - 1 และ 2 - 2 ตั้งแต่บัดนี้และเตรียมเข้าจำกัดการปฏิบัติของ พัน.ร.ส่งทางอากาศ ของซ้ายลึกลับตามแนวชั้น ก.

● กรม ร.ฉก. (3 พัน.ร.ยน. และ 1 พัน.ถ.) วางกำลังในที่รวมพล ทำการเข้าตีเพื่อเอาชนะ พัน.ร.ส่งทางอากาศ ในพื้นที่ 3 - 1 ตามเส้นหลักการรุกแดง (เมื่อสั่ง)

● ประสานกับ สธ.3 ทก.หลัก เกี่ยวกับการดำเนินการโจมตีทางลึกลับต่อสนามบิน, หน่วยส่งทางอากาศ และหน่วยจรวดระยะยิงไกลของซ้ายลึกลับ (หมายเหตุ : การโจมตีทางลึกลับต่อสนามบินและหน่วยส่งทางอากาศของซ้ายลึกลับนั้น หากกระทำสำเร็จ จะทำให้อันตรายจากภัยคุกคามเกี่ยวกับการปฏิบัติการยุทธส่งทางอากาศของซ้ายลึกลับลดลง สำหรับการโจมตีหน่วยจรวดระยะยิงไกลของซ้ายลึกลับนั้น หากกระทำสำเร็จ จะทำให้ความเสียหายจากการยิงของซ้ายลึกลับลดลง และมีประสิทธิภาพในการควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่มากขึ้น ทั้งนี้การโจมตีทางลึกลับนั้น กองทัพอากาศอาจจะไม่มีขีดความสามารถในการดำเนินการ ซึ่งกองทัพอากาศจะต้องขอให้หน่วยเหนือดำเนินการให้)

● หนทางปฏิบัติของ สธ.3 (ทก.หลัง) นี้ยังไม่สมบูรณ์

การยิงสนับสนุน

ระบบการยิงสนับสนุนของกองทัพอากาศประกอบด้วย

- หน่วยบินของ ทบ.
- เครื่องยิงลูกระเบิด
- ป.สนาม

ระบบดังกล่าวสามารถนำมาใช้ในการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง เพื่อตอบโต้หรือลดล้างภัยคุกคามระดับ 2 และ 3 ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ส่วนหลัง เช่น กรมทหารพราน, กก.ตชด. ฯลฯ เมื่อทำการตอบโต้ต่อกองโจรในพื้นที่ ก็สามารถที่จะร้องขอการยิงจากอาวุธยิงสนับสนุนหรือการสนับสนุนทางอากาศใกล้ขีด เพื่อทำลายกำลังข้าศึกดังกล่าวได้ หรือในกรณีที่กำลังยุทธส่งทางอากาศของข้าศึกจำนวน 1 กองพัน ปฏิบัติการยุทธส่งทางอากาศ ณ พื้นที่ส่งลง 21 และฝ่ายเราจะต้องทำการเข้าตีด้วยกำลัง 1 กรม ร.ต.ตามเส้นหลักการรุก “แดง” ในกรณีนี้จะต้องได้รับการสนับสนุนจาก, เครื่องยิงลูกระเบิด, ป.สนาม, สงครามอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้ทำที่หมายลดประสิทธิภาพลง

ในการนี้ สร.3 ทก.หลัก ได้แบ่งมอบ

- ป.สนาม 1 กองพันให้ทำการยิงสนับสนุนในพื้นที่ส่วนหลัง ซึ่ง สร.3 ทก.หลักได้กำหนดภารกิจให้ทำการยิงสนับสนุนต่อการเอาชนะภัยคุกคามระดับสองของ กกล.ทพ. และการเอาชนะภัยคุกคามของ กรม ร.ต. โดยเข้าที่ติดตั้งร่วมกับ กกล.ทพ.และ กรม ร.ต. ในพื้นที่ 2 - 1, 2 - 2 และ 3 - 1 ตามลำดับ

นอกจากนี้สงครามอิเล็กทรอนิกส์ก็ยังนำมาใช้ในพื้นที่ส่วนหลังนี้ได้เช่นเดียวกัน โดยการรบกวนต่อระบบควบคุมบังคับบัญชาของภัยคุกคามระดับ 1, 2 และ 3 ตามที่กล่าวแล้ว

การเคลื่อนย้ายทางยุทธวิธี

- สร.3 ทก.หลัก มีความรับผิดชอบในการวางแผนและสั่งการเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายทางยุทธวิธี - สร.3 กำหนดการปฏิบัติดังนี้

ลำดับการเคลื่อนย้ายเข้าพื้นที่ตั้งรับมีดังนี้

1. กรม.ม.ลาว.
2. พล.ร.หลัก
3. พล.ร.รอง
4. หน่วยสนับสนุนการรบ
5. พล.ร.หนุน
6. หน่วยสนับสนุนทางการช่วยรบ

- เส้นทางที่ใช้ได้แก่ เส้นทางหมายเลข 31 - 41 - 61 - 51 - 81 และ 31 - 41 - 71 (ดูรูปที่ จ - 4 ประกอบ)

2.2.2 สร.4, สร.1, สร.5 และฝ่ายกิจการพิเศษ จะดำเนินการกำหนดหนทางปฏิบัติ
เกี่ยวกับการดำรงสถานภาพ (การสนับสนุนทางการช่วยรบทั้งปวง) และการเคลื่อนย้าย

สร.4 จะดำเนินการเกี่ยวกับการส่งกำลังการซ่อมบำรุง ขนส่ง บริการทางการแพทย์ และบริการอื่น ๆ พร้อมทั้งกำหนดเกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้ในหนทางปฏิบัติของ สร.4

- ก. ความเร่งด่วนในการส่งกำลังบำรุง
- ข. พื้นที่การสนับสนุน/เส้นทางหลักการส่งกำลัง
- ค. การดำเนินการต่อ สป. ที่สำคัญ และ สป.ควบคุม เช่น สป.3, สป.5, ยุทธโศภรณ์ที่ขาดแคลน

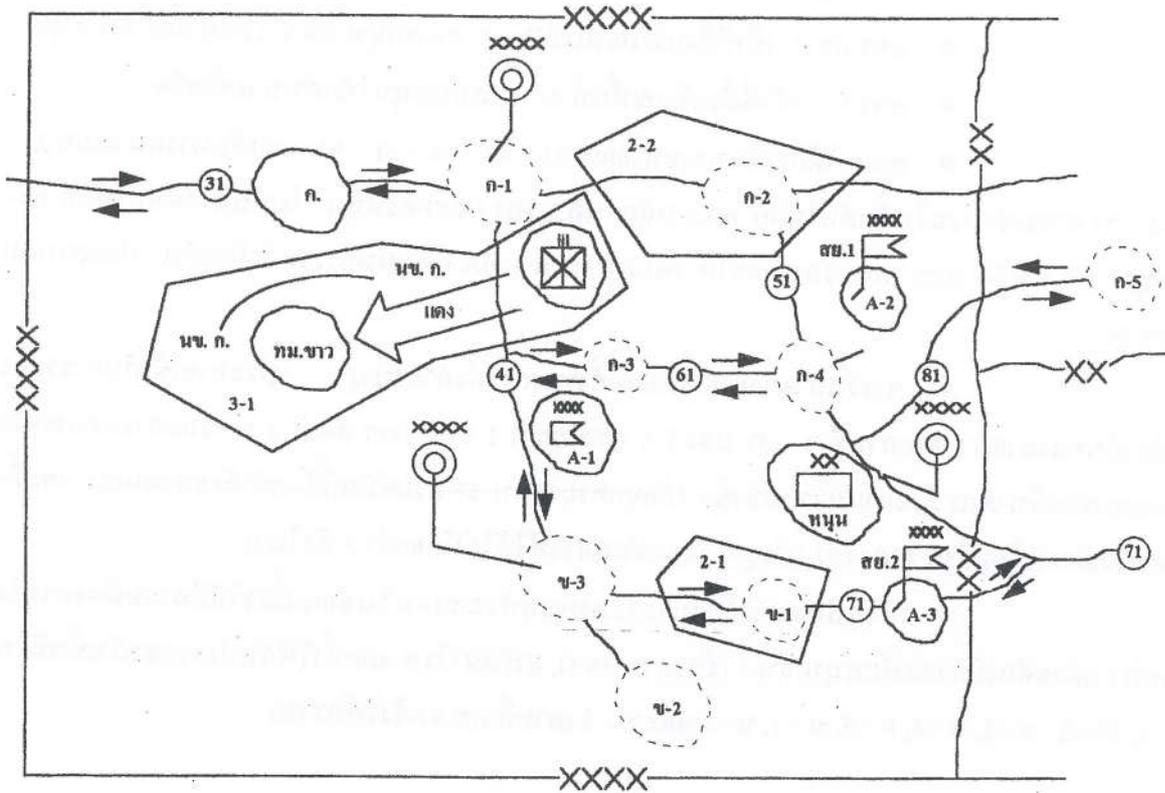
ง. การ รปภ.ที่ตั้งทางการส่งกำลังบำรุง/เส้นทางหลักการส่งกำลัง

จ. อื่น ๆ

การสนับสนุนของ สร.4 นั้น จะเป็นการสนับสนุนให้กับการปฏิบัติการทางลึก การปฏิบัติการระยะใกล้ และการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังด้วย ทั้งนี้ สร.4 จะต้องประสานสอดคล้องเรื่องดังกล่าวให้เข้ากับการวิเคราะห์พื้นที่ปฏิบัติการ, หนทางปฏิบัติของข้าศึกในพื้นที่ส่วนหลังของฝ่ายเรา, หนทางปฏิบัติเกี่ยวกับการระวังป้องกันของฝ่ายเรา และหนทางปฏิบัติสำหรับการรบระยะใกล้

นอกจากนี้ สร.4 ยังจะต้องแจ้งให้ สร.5 ทราบถึงสิ่งอุปกรณ์ที่ต้องการระดมจากประชาชนในพื้นที่ ตลอดจนสิ่งอุปกรณ์ที่สามารถจะสนับสนุนให้กับประชาชนในพื้นที่ได้ด้วย (รูปที่ จ - 5)

รูปที่ จ-5 หนทางปฏิบัติของ สธ.4

อธิบายรูปที่ จ - 5

- บขร.สย.1 เข้าที่ตั้งบริเวณพื้นที่ A - 2 สนับสนุน พล.ร.หลัก และ กรม.ม.ลว.
- บขร.สย.2 เข้าที่ตั้งบริเวณพื้นที่ A - 3 สนับสนุน พล.ร. (รอง) และ พล.หนุน
- บขร.(-) เข้าที่ตั้งบริเวณพื้นที่ A - 1 สนับสนุนให้แก่หน่วยที่เหลือ
- สลก. ได้แก่เส้นทางหมายเลข 31 - 41 - 61 - 51 - 81 และเส้นทางหมายเลข 31 - 41 - 71 ความเร่งด่วนในขั้นต้นให้แก่ พล.ร.หลัก, พล.ร.รอง และกองหนุน ในขั้นต้นได้ตอบให้แก่ กองหนุน, พล.ร.หลัก และ พล.ร.รอง โดยให้ พัน.สท.(ระดับ ทก.) ดำเนินการระวังป้องกัน (ประสานกับ สร.3)

● การรักษาความปลอดภัยที่ตั้งทางการส่งกำลังบำรุง (ประสานเข้ากับการระวังป้องกันของฝ่ายเรา ตามภาพที่ จ - 5) บขร.(-), บขร.สย.ที่ 1 และ บขร.สย.ที่ 2 เอาชนะการก่อการร้ายและการก่อวินาศกรรมของแนวร่วมข้าศึก (ภัยคุกคามระดับ 1) ตั้งแต่บัดนี้ด้วยกำลังของตนเอง และเร่งรัดหน่วยต่อการโจมตีของกองโจร (ภัยคุกคามระดับสองให้ได้ไม่น้อยกว่า 3 ชั่วโมง)

● สิ่งอุปสรรคที่ต้องการระดมจากประชาชนในขณะนี้ยังไม่มีความต้องการดังกล่าว แต่จะต้องมีการสนับสนุน สป.1 (ข้าวสาร ฯลฯ), ยารักษาโรค และน้ำให้กับประชาชนในพื้นที่ ก - 1, ก - 2, ก - 3, ก - 4, ก - 5, ข - 1, ข - 2 และ ข - 3 (ตามที่ สร.5 แจ้งให้ทราบ)

การเคลื่อนย้าย

การเคลื่อนย้ายที่ไม่ใช่ทางยุทธวิธี เป็นความรับผิดชอบของแผนกควบคุมการเคลื่อนย้ายของบขร. (รูปที่ จ - 5 ประกอบ)

● สร.3 (หลัก) กำหนดความเร่งด่วนในการใช้เส้นทางหมายเลข 31, 41, 61, 71, 51, และ 81 ให้แก่ กรม.ม.ลว., พล.ร.หลัก, พล.ร.รอง, หน่วยสนับสนุนการรบ, พล.ร.หนุน และหน่วยสนับสนุนทางการช่วยรบ (กล่าวไว้ตอนต้นแล้ว)

● แผนกควบคุมการเคลื่อนย้าย บขร. กำหนดความเร่งด่วนในการเคลื่อนย้ายที่ไม่ใช่ทางยุทธวิธี ดังนี้ : สป.5, กำลึงทดแทน, สป.3, สป.1 และขึ้นส่วนซ่อม

● นายทหารขนส่งกองทัพภาค เสนอแนะการเลือกเส้นทางหลักการส่งกำลังต่อ สร.4 กองทัพภาค

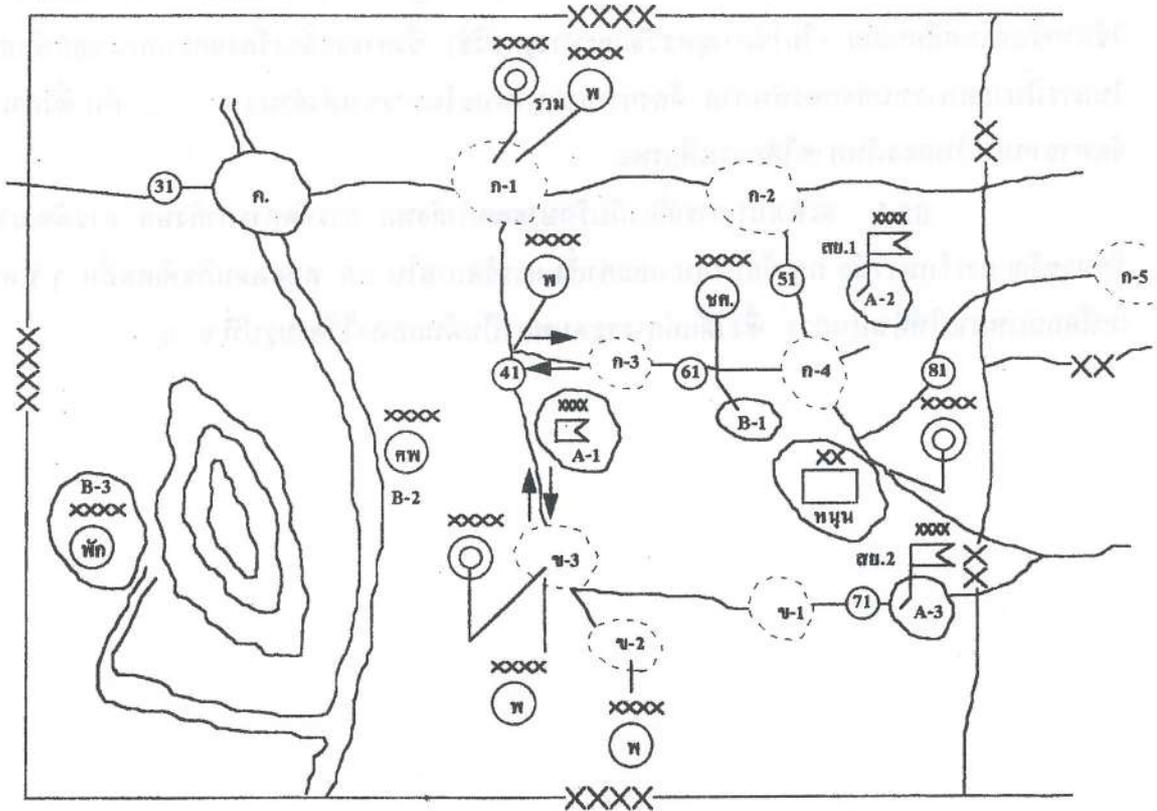
● นายทหารขนส่งกองทัพภาคกำหนดตำบลควบคุมการจราจร โดยให้ พัน.สท. (ระดับ ทก.) จัดตั้งตำบลควบคุมการจราจร บริเวณกลุ่ม ก - 1 และ ข - 3 (ตามที่แสดงไว้ในรูป)

- นายทหารขนส่ง กองทัพภาค จะเป็นผู้พิจารณาถึงจำนวนยานพาหนะที่ต้องการใช้สำหรับการเคลื่อนย้าย (ไม่ใช่ทางยุทธวิธีและทางยุทธวิธี) ซึ่งอาจจะต้องร้องขอจากหน่วยเหนือต่อไป ในการนี้ นายทหารขนส่งกองทัพภาค ต้องการยานพาหนะในการขนส่งจำนวน.....คัน ซึ่งสามารถจัดหาจากภายในกองทัพภาคได้อย่างเพียงพอ

สธ.1 จะดำเนินการเกี่ยวกับรักษาอดกำลังพล การจัดการกำลังพล การพัฒนาและรักษาขวัญ การรักษาวินัย กฎ ข้อบังคับ และคำสั่ง การจัดภายใน บก. ตลอดจนงานกิจพิเศษอื่น ๆ ที่หน่วยเหนือมอบหมายให้ดำเนินการ ซึ่งได้แก่การระดมพล เป็นต้นแสดงไว้ตามรูปที่ จ - 6

รูปที่ จ-6 แนวทางปฏิบัติของ สร.1

อธิบายรูปที่ จ - 6

- มทบ.ดำเนินการระดมพล จากกลุ่มฯ ก - 1, ก - 2, ก - 3, ก - 4, ก - 5, ข - 1, ข - 2, และ
 ข - 3 ตั้งแต่ และส่งมอบให้กับ ทบ.เพื่อดำเนินการฝึกต่อไป (เฉพาะนายทหารและสายลับ)
 สำหรับพลทหารให้ มทบ.ดำเนินการฝึกในพื้นที่ (อาจดำเนินการมาก่อนหน้านี้แล้วก็ได้)

- ประมาณการการสูญเสียของหน่วย และเตรียมการทดแทนกำลังพล
- จัดการภายใน บก.โดยใช้ ร้อย.บก.ทก.เป็นผู้ดำเนินการ
- จัดตั้งตำบลรวบรวมเชลยศึก บริเวณพื้นที่ B - 1
- ใช้แรงงานพลเรือนจากกลุ่มฯ ก - 1, ก - 2, ก - 3, ก - 4, ก - 5, ข - 1, ข - 2 และ ข - 3
- การพัฒนารักษาขวัญ : จัดตั้งตำบลรวบรวมศพ ของกองทัพภาค โดย บชร.บริเวณพื้นที่

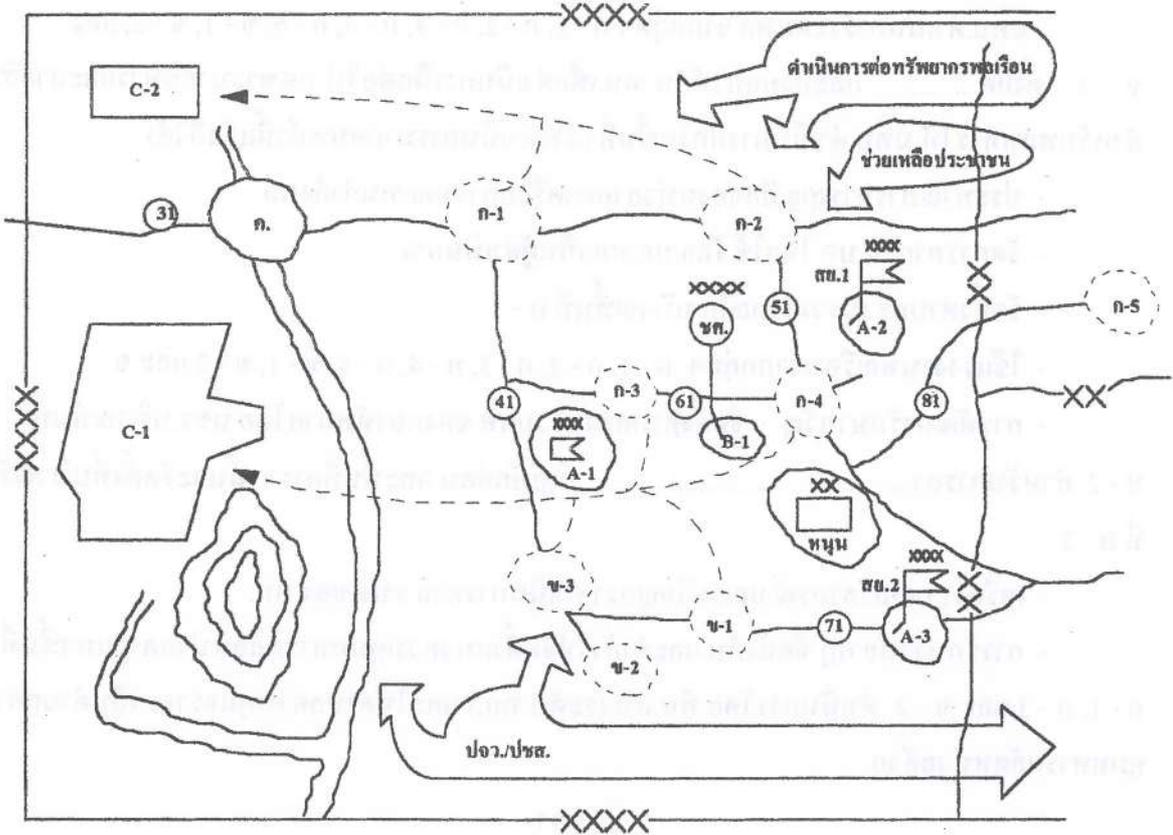
B - 2 สำหรับการลา..... ค่ายพักผ่อน และพื้นที่การลานั้นจะจัดตั้งที่บริเวณพื้นที่
 ที่ B - 3

- เครื่องราชอิสริยาภรณ์ และเหรียญตรา ดำเนินการตาม รปจ.ของ ทก.
- การรักษาวินัย กฎ ข้อบังคับ และคำสั่งให้จัดตั้งแนวควบคุมทหารปลดหน่วยตามแนวพื้นที่
 ก - 1, ก - 3 และ ข - 2 ดำเนินการโดย พัน.สท.(ระดับ ทก.) และให้ตำบลควบคุมจราจร เป็นตำบลควบคุม
 ทหารปลดหน่วยด้วย

ฯลฯ

สร.5 จะดำเนินการเกี่ยวกับการอพยพประชาชน การช่วยเหลือประชาชน
 การ ปจว.และ ปชส.ต่อประชาชนเพื่อสนับสนุนการรบ ตลอดจนการดำเนินการต่อทรัพยากรพลเรือน
 เพื่อสนับสนุนหนทางปฏิบัติที่ สร.3 กำหนดขึ้น ทั้งนี้ต้องให้ สร.3 เห็นชอบกับสิ่งที่ สร.5 จะดำเนินการ
 การด้วย ซึ่ง สร.5 จะต้องพิจารณาถึงหนทางปฏิบัติของข้าศึก แนวความคิด (หนทางปฏิบัติ) ของ สร.3,
 4 และ ฝสร.อื่น ๆ ไปพร้อม ๆ กันด้วย (แสดงไว้ตามรูปที่ จ - 7)

รูปที่ จ-7 หนทางปฏิบัติของ สร.5

เอกสารนี้เป็นเอกสารเผยแพร่ของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย
กรณีมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อสำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย
หรือโทรแจ้งสายด่วน 1676 หรือ 1677 ในวันและเวลาราชการ
สงวนลิขสิทธิ์ © 2558 โดยกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย
สงวนลิขสิทธิ์ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

อธิบาย รูปที่ จ - 7

ก. การอพยพประชาชน

- อพยพประชาชนในพื้นที่ของกองพลทั้งหมด ไปไว้ยังพื้นที่ C - 1 ตั้งแต่...โดยใช้เส้นทางรอง (ไม่ได้แสดงไว้ในรูป) ทั้งนี้การบังคับบัญชาในระดับจังหวัด และอำเภอยังคงเป็นไปตามเดิม สำหรับพื้นที่ C - 1 นั้นให้ขึ้นการควบคุมบังคับบัญชากับ จทบ. ดังนั้นกลุ่มฯ ก - 5 จะถูกอพยพไปยังพื้นที่ C - 1 ด้วย

- กลุ่มฯ ก - 1 และ ก - 2 นั้นจะอยู่ในแนวทางการเคลื่อนที่ของข้าศึก เมื่อข้าศึกสามารถเจาะผ่านแนวตั้งรับของฝ่ายเราเข้ามาได้ จึงมีความเร่งด่วนในการอพยพเป็นลำดับ 1 ของพื้นที่ส่วนหลังกองทัพภาคไปยังพื้นที่ C - 2 ทั้งนี้กำลังตอบโต้ของกองทัพภาคจะต้องจำกัดการปฏิบัติการของกองโจรในพื้นที่ให้ได้ สำหรับพื้นที่ C - 2 ให้ขึ้นการบังคับบัญชากับ มทบ.

- กลุ่มฯ ข - 3, ข - 1, ข - 2, ก - 3 และ ก - 4 เตรียมอพยพเป็นลำดับที่ 2 ไปยังพื้นที่ C - 1 ซึ่งต้องแจ้งให้ สร.4 ทราบถึงปัญหาการผ่านเส้นหลักการส่งกำลังบำรุง

ข. การ ปจว./ปชส.

- สร.5 จะเป็นผู้กำหนด ห/ป.ในการ ปจว.ให้กับนายทหารปฏิบัติการจิตวิทยา
- ดำเนินการ ปจว./ปชส. ต่อกำลังฝ่ายเรา และฝ่ายข้าศึก

ค. การดำเนินการต่อทรัพยากรพลเรือน

- ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรพลเรือน ซึ่งได้แก่ และควบคุมไม่ให้เป็นประโยชน์ต่อฝ่ายข้าศึก โดย มทบ., จทบ., จังหวัด และ อำเภอ

- กำหนดมาตรการควบคุมทรัพยากรต่าง ๆ

ง. การช่วยเหลือประชาชน : จะสนับสนุน สป.1 (ข้าวสาร, ฯลฯ), ยารักษาโรค และน้ำให้กับประชาชนในพื้นที่

2.2.3 หลังจากนี้ ฝ่ายแผน ทก.หลัง (สร.3) จะปรับหนทางปฏิบัติเกี่ยวกับการระวังป้องกันให้มีความง่ายและเป็นรูปธรรมมากขึ้น จากรูปที่ จ - 4, จ - 5, จ - 6, และ จ - 7 นั้น สามารถที่จัดการระวังป้องกันได้ดังนี้

มทบ. เอาชนะการก่อการร้ายและการก่อวินาศกรรมของแนวร่วมซ้ายศึก (ภัยคุกคามระดับ 1) ตั้งแต่บัดนี้

- ควบคุมทางยุทธการต่อ สป.พล.จว. ก. และ ข. โดยใช้กำลัง นปพ., ตำรวจภูธร และ อส. ระวังป้องกัน กลุ่มระวังป้องกัน ก - 1, ก - 2, ก - 3, ก - 4, ข - 1, ข - 2, ข - 3, พื้นที่ C - 1, C - 2

- รับผิดชอบพื้นที่ระวังป้องกัน ค.
- ควบคุมทางยุทธการเพื่อการเอาชนะการก่อการร้าย และการก่อวินาศกรรมต่อกลุ่มฐานปฏิบัติการ A - 1, A - 2 และ A - 3 ด้วยกำลังของกลุ่มฐานปฏิบัติการ
- ควบคุมทางยุทธการเพื่อเอาชนะการก่อการร้าย และการก่อวินาศกรรมต่อตำบลรวบรวมเขลยศึก (พื้นที่ B - 1), กองพลหนุน, ตำบลควบคุมการจราจร, ตำบลควบคุมทหารพลัดหน่วย ฯลฯ

ทั้งนี้ทุกกลุ่ม/พื้นที่ระวังป้องกัน ทุกกลุ่มฐานปฏิบัติการและสถานที่ตั้งต่าง ๆ จะต้องร้งหน่วงต่อการโจมตีของกองโจร (ภัยคุกคามระดับสอง) ให้ได้ไม่น้อยกว่า 3 ชั่วโมง

- การเอาชนะต่อภัยคุกคามระดับสอง - ไม่เปลี่ยนแปลง
- การเอาชนะต่อภัยคุกคามระดับสาม - ไม่เปลี่ยนแปลง

การยิงสนับสนุน - ไม่เปลี่ยนแปลง

2.2.4 หลังจากที่ สธ.3, สธ.4, สธ.1, สธ.5 และ สยส. ของกองทัพภาค ได้กำหนดหนทางปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องแล้ว ผู้บังคับทหารช่างกองทัพภาค ผู้บังคับกองพันวิทยาศาสตร์ (ถ้ามี) และฝ่ายการสารวัตร จะดำเนินการเกี่ยวกับความคล่องแคล่วในการเคลื่อนที่ การต่อต้านความคล่องแคล่ว และความอยู่รอดประกอบหนทางปฏิบัติที่ สธ. ได้กำหนดขึ้นมาแล้วดังนี้

การดังกล่าวจะเกิดขึ้นได้จาก

- หน่วยสารวัตรทหารจะช่วยให้เกิดความคล่องแคล่วในการเคลื่อนที่โดยการควบคุมการจราจร
- ชุดลาดตระเวนและทำลายล้างพิษ ทางเคมี จะช่วยให้เกิดความอยู่รอด
- ทหารช่างจะก่อให้เกิดความคล่องแคล่วในการเคลื่อนที่และความอยู่รอดมากที่สุด

ในการนี้ สร.3 ทก.หลัก อาจจะต้องแบ่งมอบหน่วยทหารช่างให้กับการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง ซึ่งอาจจะเป็น กรม ช.(-) ต่อจากนี้ผู้บังคับทหารช่างกองทัพภาค ก็จะเสนอแนะต่อ สร.3 ทก.หลัง เกี่ยวกับการใช้เครื่องกีดขวางประเภทเร่งด่วน เพื่อขัดขวางและโคดเคี้ยวภัยคุกคามที่เกิดขึ้นในพื้นที่ส่วนหลัง ตลอดจนการสร้างที่กำบังให้แก่ ตำบลส่งกำลังต่าง ๆ ด้วย

เกี่ยวกับการดำรงสถานภาพนั้น ทหารช่างดังกล่าวมีหน้าที่ในการรักษาสันหลักการส่งกำลังให้เปิดใช้ได้ตลอดเวลา และอยู่ในสภาพที่ดี ตลอดจนสร้าง, รักษา, ซ่อมแซมถนน และสนามบิน รวมถึงการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกของกองบัญชาการช่วยรบที่จะให้บริการแก่หน่วยต่างๆ ด้วย

- สร้างเครื่องกีดขวางเร่งด่วนในพื้นที่ 2 - 1, 2 - 2 และ 3 - 1 (รูปที่ จ - 4)
- รักษาเส้นหลักการส่งกำลัง หมายเลข 31 - 41 - 61 - 51 - 81 และ 31 - 41 - 71 (รูปที่ จ - 5)

- พัน.สท.ควบคุมการจราจรและปฏิบัติหน้าที่ ณ ตำบลควบคุมการจราจรที่จัดตั้งขึ้น (รูปที่ จ - 5)

- ชุดลาดตระเวนและทำลายล้างพิษ เตรียมการทำลายล้างพิษ บริเวณพื้นที่ 2 - 1, 2 - 2 และ 3 - 1 (รูปที่ จ - 4)

2.2.5 การป้องกันภัยทางอากาศจะเป็นเรื่องที่ต้องพิจารณากำหนดขึ้นเป็นลำดับต่อไป ทั้งนี้การป้องกันภัยทางอากาศจะกระทำเพื่อลดหรือทำลายประสิทธิภาพการโจมตีของอากาศยาน หรือจรวดของข้าศึกที่เข้ามาในห้วงอากาศของฝ่ายเราให้ได้มากที่สุด สิ่งที่จะต้องป้องกันในพื้นที่ส่วนหลังก็คือ

- ระบบการบังคับบัญชา, ควบคุม, การติดต่อสื่อสาร และข่าวกรอง
- ระบบการสนับสนุนและการดำรงสถานภาพ
- เครื่องมือสำหรับการโจมตีทางลึก
- เส้นหลักการคมนาคม
- ฐานทัพอากาศ/สนามบิน

ในกรณีนี้ สร.2 จะต้องพิจารณาถึงแนวทางเคลื่อนที่ทางอากาศของอากาศยานข้าศึกให้ได้ในขั้นของการกำหนดหนทางปฏิบัติของข้าศึก ซึ่ง สร.3 ทก.หลักจะเป็นผู้พิจารณาแบ่งหน่วย ปกอ.ให้กับพื้นที่ส่วนหลัง สร.3ทก.หลัง จะเป็นผู้กำหนดความเร่งด่วนในการป้องกันภัยทางอากาศตามที่ ผบ.หน่วย ปกอ.ให้ข้อเสนอแนะ สำหรับตัวอย่างที่กำหนดขึ้นนี้ อาจจะต้องจัดการ ปกอ.ให้กับ ทก.หลัง และกำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง ซึ่งจะทำการเข้าตีเพื่อทำลายภัยคุกคามระดับ 3 ของข้าศึกดังกล่าว สำหรับฐานปฏิบัติการ, กลุ่มฐานปฏิบัติการต่าง ๆ หรือกลุ่ม/พื้นที่ระวางป้องกันอาจจะใช้มาตรการเชิงรับ - เชิงรุก เป็นหลักในการป้องกันภัยทางอากาศ

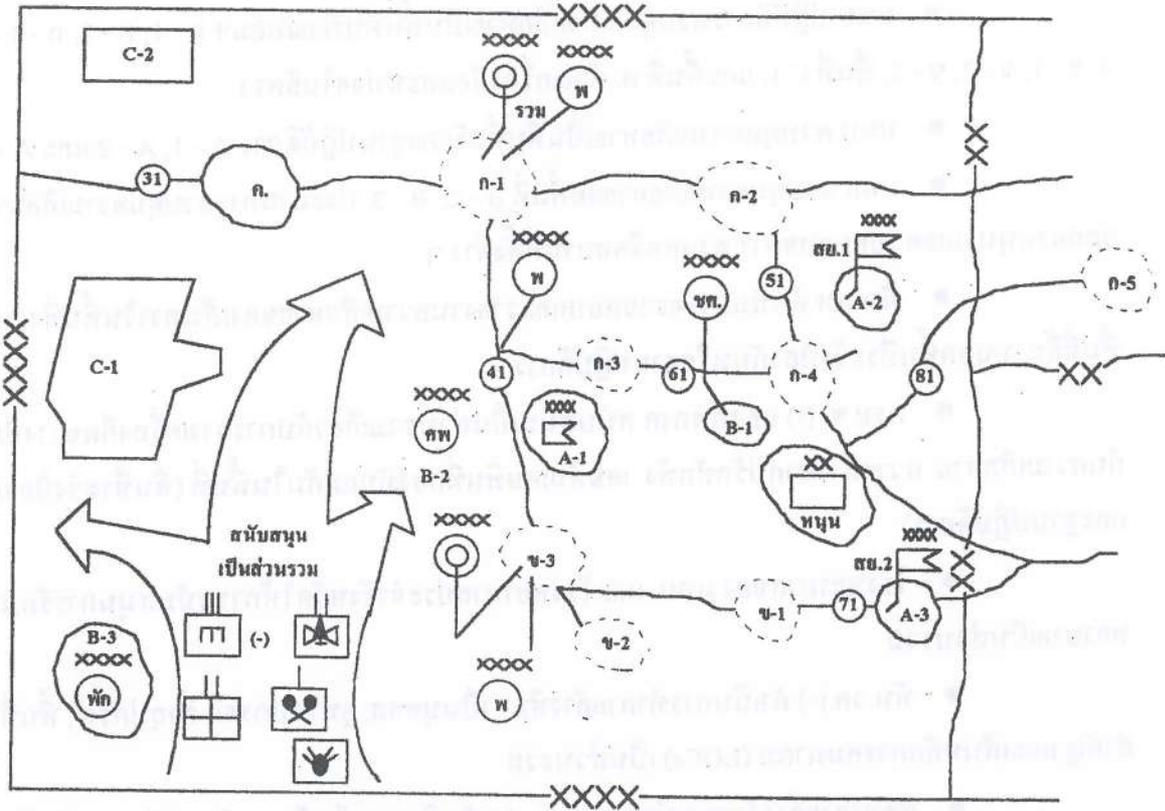
2.2.6 หลังจากที สร.3 ทก.หลัง ได้ปรับหนทางปฏิบัติเกี่ยวกับการระวางป้องกันแล้ว นายทหารควบคุมความเสียหาย ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในส่วนปฏิบัติการของ ทก.หลัง จะมีความรับผิดชอบในการวางแผนเกี่ยวกับการควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่

- แผนดังกล่าวจะประกอบด้วย มาตรการที่ดำเนินการก่อน, ระหว่างและภายหลังการปฏิบัติของข้าศึกหรือความเสียหายจากธรรมชาติ

- หน่วยรองของกองทัพอากาศจะเป็นผู้วางแผนควบคุมความเสียหาย เป็นพื้นที่ต่อจากแผนของกองทัพอากาศ และจะต้องส่งแผนในรายละเอียดของตนให้กับกองทัพอากาศ เพื่อพิจารณาความประสานสอดคล้องอีกครั้งหนึ่ง

- การวางแผนการควบคุมความเสียหาย เป็นพื้นที่หลังจากที่ได้พิจารณาเกี่ยวกับ หนทางปฏิบัติของข้าศึก, หนทางปฏิบัติเกี่ยวกับการระวางป้องกัน, หนทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำรงสถานภาพ, หนทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายเรือรบเรียบร้อยแล้ว รูปที่ จ - 8 แสดงให้เห็นถึง ท/ป.การควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่

รูปที่ ๑-๘ พ/ป การควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่

อธิบายรูปที่ จ - 8

- มทบ.ปฏิบัติการควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่บริเวณกลุ่มฯ ก - 1, ก - 2, ก - 3, ก - 4, ข - 1, ข - 2, ข - 3, พื้นที่ C 1, และพื้นที่ ค. ด้วยเครื่องมือและหน่วยในอัตรา
- มทบ.ควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่บริเวณฐานปฏิบัติการ A - 1, A - 2 และ A - 3
- มทบ.ควบคุมความเสียหายต่อพื้นที่ B - 2, B - 3, ประสานการควบคุมความเสียหายต่อกองหนุน และควบคุมยุทธการ ตำบลหรือสถานที่ตั้งต่าง ๆ
- พัน.สท.ดำเนินการตรวจสอบและรายงานความเสียหายของเส้นทางในพื้นที่ และพื้นที่อื่น ๆ นอกพื้นที่ระวางป้องกันหรือฐานปฏิบัติการ
 - กรม ช. (-) กองทัพภาค สนับสนุนเป็นส่วนรวมเกี่ยวกับการวางแผนการวางเครื่องกีดขวางป้องกันความเสียหาย กวาดล้างซากปรักหักพัง เศษดินเศษหินที่กองทับถมกันในพื้นที่ (พื้นที่ระวางป้องกันและฐานปฏิบัติการ)
 - โรงพยาบาลของ มทบ. และโรงพยาบาลประจำจังหวัดให้การสนับสนุนการรักษาพยาบาลเป็นส่วนรวม
 - พัน.วศ.(-) ดำเนินการทำลายล้างพิษ เป็นบุคคล, ยุทโธปกรณ์, สิ่งอุปกรณ์, พื้นที่สำคัญ และเส้นหลักการคมนาคม (LOCs) เป็นส่วนรวม
 - ชุดทำลายล้างวัตถุระเบิดของ บชร. (-) ดำเนินการเก็บกู้ และทำลายวัตถุระเบิดด้านในพื้นที่ส่วนหลัง
 - หน่วยบินให้การสนับสนุนการส่งกลับสายแพทย์ เป็นส่วนรวมในพื้นที่ ตลอดจนเพิ่มเติม สป.ฉุกเฉิน, เป็นสถานที่ส่งต่อการสื่อสาร, ประเมินค่าความเสียหายทางอากาศ และเป็นระบบการควบคุมบังคับบัญชาหน่วย

๑๓๑

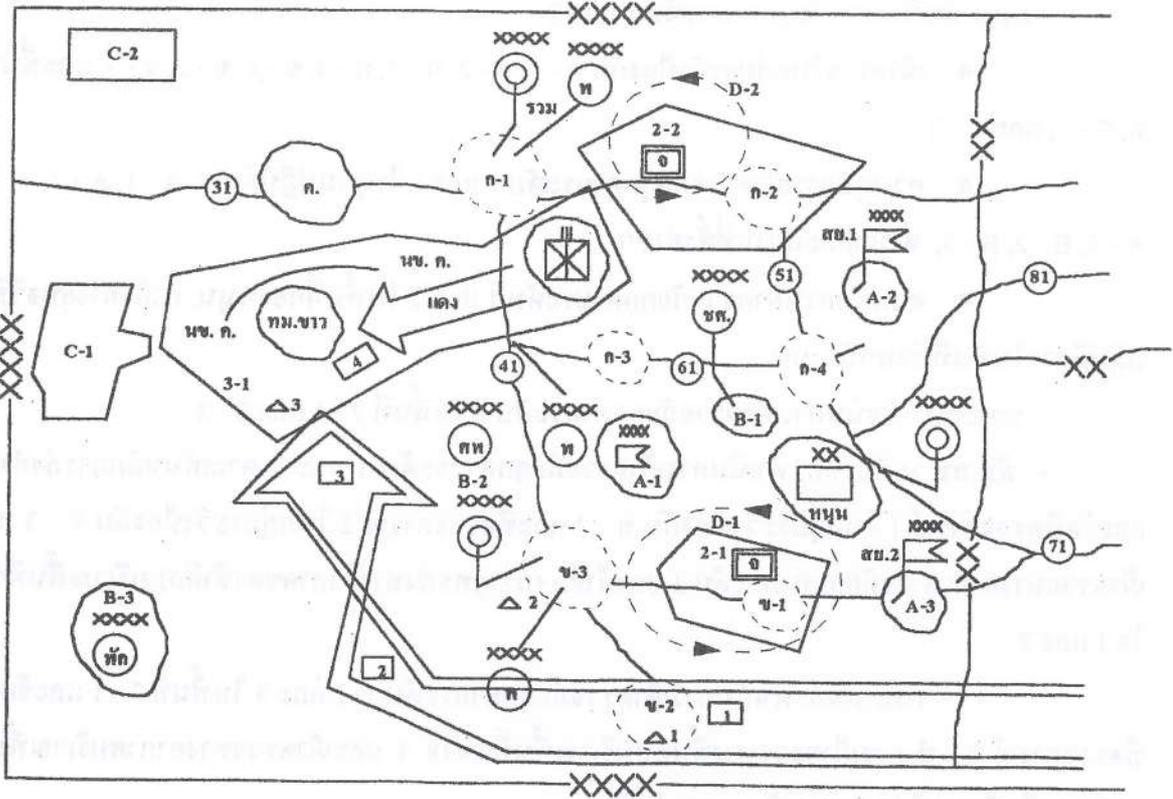
2.2.7 หลังจากที่ได้กำหนดมาตรการควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่เรียบร้อยแล้ว สร.2 ทก. หลังจะเป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับการเฝ้าตรวจในพื้นที่ส่วนหลัง โดยที่

- ทุกหน่วยในพื้นที่ส่วนหลังจะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบในการเฝ้าตรวจและรวบรวมข่าวสาร
 - พื้นฐานในการเฝ้าตรวจจะได้จากการเตรียมสนามรบด้านการข่าวในพื้นที่ส่วนหลัง, หนทางปฏิบัติของข้าศึก, หนทางปฏิบัติเกี่ยวกับการระวางป้องกัน, หนทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำรงสถานภาพ, หนทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายและการควบคุมความเสียหายเป็นพื้นที่
- รูปที่ จ - 9 แสดงให้เห็นถึง ห/ป. เกี่ยวกับการเฝ้าตรวจในพื้นที่ส่วนหลัง

อธิบายรูปที่ จ - 9

- มทบ. ดำเนินการ ภัยคุกคามระดับ 1 และ 2
 - เฝ้าตรวจในกลุ่มระวางป้องกัน ก - 1, ก - 2, ก - 3, ก - 4, ข - 1, ข - 2, ข - 3, และพื้นที่ ค, C - 1, และ C - 2
 - ควบคุมการเฝ้าตรวจภัยคุกคามระดับ 1 และ 2 ในฐานปฏิบัติการ A - 1, A - 2, A - 3, B - 2, B - 3, ตำแหน่งและสถานที่ตั้งต่าง ๆ
 - ควบคุมการเฝ้าตรวจภัยคุกคามระดับ 1 และ 2 ในพื้นที่กองหนุน, กำลังทางยุทธวิธี ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง ฯลฯ
 - กกล.ทพ. ดำเนินการเฝ้าตรวจภัยคุกคามระดับ 2 ในพื้นที่ 2 - 1 และ 2 - 2
 - พัน.สท.ระดับ ทท. ดำเนินการเฝ้าตรวจภัยคุกคามระดับ 1 และ 2 ตามเส้นหลักการส่งกำลัง และจัดที่ตรวจการณ์ 1 ในกลุ่มระวางป้องกัน ข - 2 และที่ตรวจการณ์ 2 ในกลุ่มระวางป้องกัน ข - 3 เพื่อเฝ้าตรวจทางอากาศ ต่อภัยคุกคามระดับ 3 ของข้าศึก (การยุทธส่งทางอากาศของข้าศึก) บริเวณพื้นที่สนใจ 1 และ 2
 - กรม.ร.ฉก. ดำเนินการเฝ้าตรวจภัยคุกคามระดับ 1, 2 และ 3 ในพื้นที่ 3 - 1 และจัดตั้งที่ตรวจการณ์ 3 ทำการเฝ้าตรวจทางพื้นดินบริเวณพื้นที่สนใจ 4 และเฝ้าตรวจทางอากาศบริเวณพื้นที่สนใจ 3 เพื่อค้นหาภัยคุกคามระดับ 3 ของข้าศึก
 - หน่วยบิน (ทบ./ทอ.) ทำการลาดตระเวนทางอากาศบริเวณพื้นที่ D - 1, D - 2 เพื่อเฝ้าตรวจภัยคุกคามระดับ 2 ของข้าศึก และเตรียมการลาดตระเวนทางอากาศในพื้นที่ 3 - 1 (เมื่อสั่ง) เพื่อเฝ้าตรวจภัยคุกคามระดับ 3
 - ประสานกับ สร.2 (ทก.หลัก) เกี่ยวกับการเฝ้าตรวจทางลึกต่อกิจกรรมของหน่วยยุทธส่งทางอากาศ, บริเวณสนามบินและหน่วยจรวดระยะยิงไกลของข้าศึก (รูปที่ จ - 1)

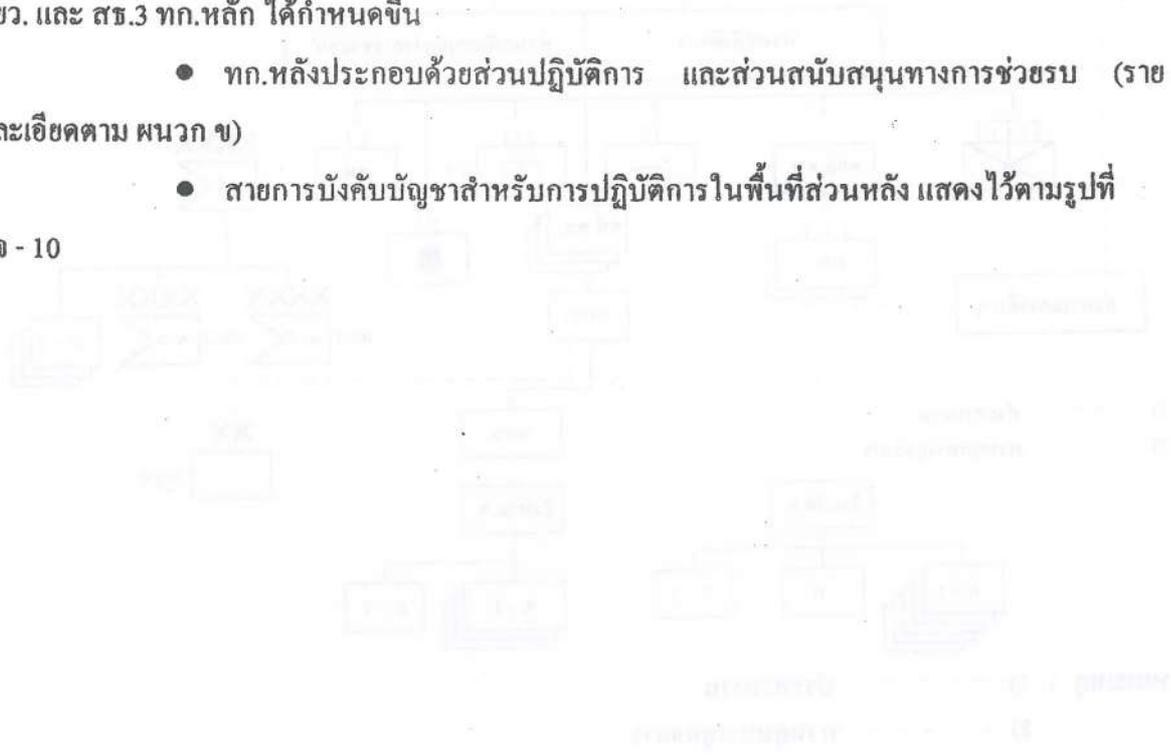
รูปที่ จ-9 การเฝ้าตรวจ

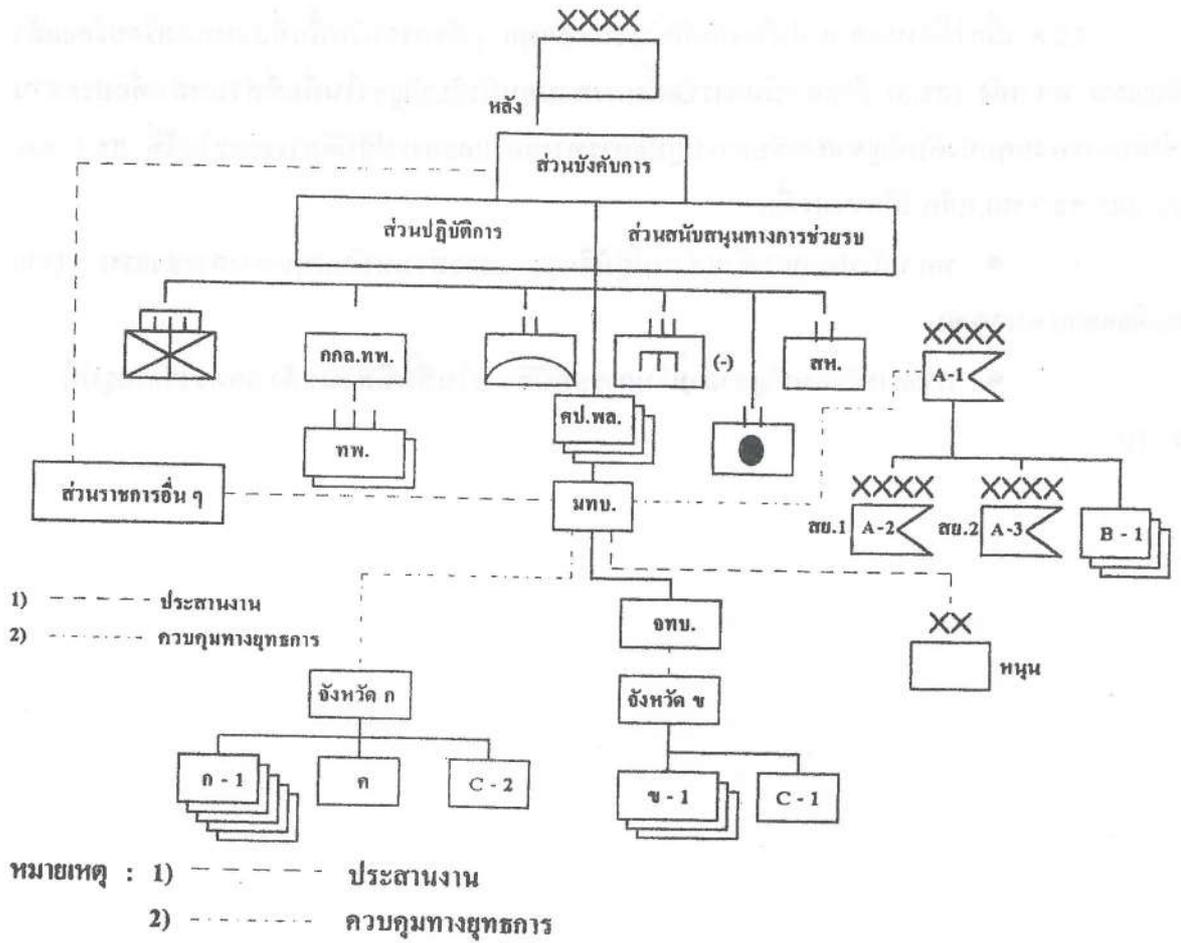
2.2.8 เมื่อได้กำหนด ห/ป.เกี่ยวกับกิจกรรมหลักทุก ๆ กิจกรรมในพื้นที่ส่วนหลังเรียบร้อยแล้ว ฝ่ายแผน ทก.หลัง (สร.3) ก็จะดำเนินการจัดตั้งการควบคุมบังคับบัญชาในพื้นที่ส่วนหลังเพื่อประสานเข้ากับการควบคุมบังคับบัญชาสำหรับการปฏิบัติการทางลึก และการปฏิบัติการระยะใกล้ที่ สร.3 ทก.ยว. และ สร.3 ทก.หลัก ได้กำหนดขึ้น

- ทก.หลังประกอบด้วยส่วนปฏิบัติการ และส่วนสนับสนุนทางการช่วยรบ (รายละเอียดตาม หมวด ก)
- สายการบังคับบัญชาสำหรับการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง แสดงไว้ตามรูปที่

จ - 10

คณะกรรมการอำนวยการด้านกิจการพิเศษระดับกองทัพบก ๑๓-๑ พิเศษ

รูปที่ จ-10 การบังคับบัญชาในพื้นที่ส่วนหลังกองทัพอากาศ

อธิบายรูปที่ จ - 10

ทก.หลังกองทัพภาค จะควบคุมบังคับบัญชาต่อ

● กรม.ร.ฉก. ซึ่งเป็นกำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง เพื่อเอาชนะภัยคุกคามระดับ 3 (การยุทธส่งทางอากาศ) ของข้าศึก

- กกต.ทพ. ซึ่งเป็นกำลังตอบโต้เพื่อเอาชนะภัยคุกคามระดับ 2
- มทบ. ซึ่งมีการกึ่งในการเอาชนะภัยคุกคามระดับ 1
- บชร. ซึ่งมีการกึ่งในการดำรงสถานภาพ
- หน่วย สสก.และ สสช. อื่น ๆ ซึ่งมีการกึ่งในการดำรงสถานภาพ

ฯลฯ

สำหรับ มทบ.นั้นจะต้องดำเนินการตามกรรมวิธีที่กล่าวมาแล้ว เพื่อกำหนด ท/ป.ที่จะสามารถสนองตอบต่อภารกิจของกองทัพภาคที่ได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ มทบ.อาจจะจัดสายการบังคับบัญชาได้ดังนี้

2.3 หลังจากนั้นแนวความคิดสำหรับการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง จะถูกนำไปประสานสอดคล้องกับการปฏิบัติการระยะใกล้ และการปฏิบัติการทางลึก สำหรับหนทางปฏิบัติ 1 หนทาง ทั้งนี้ ความแตกต่างของหนทางปฏิบัติควรที่จะอยู่ที่การปฏิบัติการระยะใกล้ ต่อจากนั้นการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังดังกล่าวจะถูกนำไปทำการวิเคราะห์การรวมกับการปฏิบัติการระยะใกล้และการปฏิบัติการทางลึก เพื่อให้ได้หนทางปฏิบัติที่ดีที่สุดต่อไป

3. การเขียนแผนหรือคำสั่ง

- การปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง สามารถจัดทำเป็นผนวกประกอบคำสั่งหรือแผนยุทธการได้ โดยมีการระวังป้องกัน/การจัดการพื้นที่, การเคลื่อนย้าย, การควบคุมความเสียหายการเฝ้าตรวจ และการควบคุมบังคับบัญชา เป็นอนุผนวก ประกอบผนวกดังกล่าว

สำหรับการดำรงสถานภาพนั้นปกติจะเขียนไว้เป็นข้อ 4 ของคำสั่งหรือแผนยุทธการ

หมายเหตุ: แนวความคิดนี้ มิได้เป็นคำตอบหรือเฉลยที่ตายตัว ผู้อ่านสามารถที่จะมีแนวความคิดที่ดีกว่านี้ได้ และหากท่านมีความคิดที่แตกต่างและเป็นประโยชน์ ต่อแนวความคิดสำหรับการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังดังกล่าว กรุณาแจ้งให้ ส่วนวิชายุทธวิธี โรงเรียนเสนาธิการทหารบก (โทร. 241-4047) ทราบจักเป็นพระคุณยิ่ง

เอกสารเพิ่มเติม

ระดับของภัยคุกคามในพื้นที่ส่วนหลัง

สิ่งที่เป็นภัยคุกคามในสนามรบ

กองอาสารักษาดินแดน

ตำรวจตระเวนชายแดน

กรมทหารพราน

สารวัตรทหาร

ระดับของภัยคุกคามในพื้นที่ส่วนหลัง

ระดับของภัยคุกคาม (LEVEL OF THREAT)

เพื่อการจัดเตรียม โครงสร้างสำหรับอธิบายภัยคุกคามในพื้นที่ส่วนหลัง จึงได้มีการกำหนดการปฏิบัติที่เป็นการคุกคามต่อพื้นที่ส่วนหลังออกเป็น 3 ระดับ เพื่อนำมาเป็นแนวทางสำหรับการวางแผนของการรบในพื้นที่ส่วนหลัง ซึ่งแบ่งตามลักษณะดังนี้

ระดับ 1 (LEVEL I)

- การปฏิบัติของสายลับ ซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมของข้าศึก
- การก่อวินาศกรรมโดยแนวร่วมของข้าศึก
- การก่อการร้าย

ระดับ 2 (LEVEL II)

- การปฏิบัติการหันเห และการก่อวินาศกรรม ซึ่งกระทำโดยการปฏิบัติของกำลังรบนอกแบบ
- การตีโฉบฉวย, การซุ่มโจมตี และการลาดตระเวน ซึ่งกระทำโดยหน่วยกำลังรบ
- ภารกิจพิเศษ หรือภารกิจสงครามนอกแบบ

ระดับ 3 (LEVEL III)

- การปฏิบัติการเคลื่อนที่ทางอากาศ
- การปฏิบัติการส่งทางอากาศ
- การปฏิบัติการสะเทินน้ำสะเทินบก
- การปฏิบัติการอย่างประณีตของกำลังภาคพื้นดิน
- การปฏิบัติการแทรกซึม

การกระทำอันเป็นภัยคุกคามนี้ ไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นอย่างเป็นลำดับขั้นตอน หรือมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ในระหว่างภัยคุกคามทั้ง 3 ระดับ พื้นที่ส่วนหลังอาจจะเผชิญกับการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งหมดในเวลาเดียวกัน และในบางกรณีการกระทำอันเป็นภัยคุกคามในระดับ 1 และระดับ 2 จะเป็นการกระทำที่นำมาซึ่งการสนับสนุนต่อภัยคุกคามในระดับ 3 ในการรุกหรือการเข้าตีหลักที่กำลังเกิดขึ้นในพื้นที่การรบหลัก การปฏิบัติบางประการอาจเกิดขึ้นก่อนการกระทำโดยทั่วไปของข้าศึก รวมถึงการก่อการร้ายด้วยการซุ่มโจมตีต่อบุคคลสำคัญ และการปฏิบัติการก่อการร้ายต่าง

การกระทำอื่น ๆ ที่จะเกิดขึ้นด้วยเหตุผลที่จะกระทำต่อพื้นที่ส่วนหลัง หรือที่จะเกิดขึ้นด้วยการเป็นหนทางในการสนับสนุนการรุกของฝ่ายตรงข้าม จะรวมถึง การยิงทั้งหลาย, อุทกภัย, อาวุธนิวเคลียร์ตามแบบ, อาวุธชีวะ และอาวุธเคมี ที่ระเบิดขึ้นและส่งผลเป็นวงพื้นที่โดยรอบ

ภัยคุกคามระดับ 1

การปฏิบัติของสายลับที่อยู่ในความควบคุมของฝ่ายข้าศึก (ENEMY - CONTROLLED AGENTS ACTIVITY)

การปฏิบัติการสงครามนอกแบบของฝ่ายคุกคาม เป็นการกระทำที่ได้รับการสนับสนุนโดยช่างงานของสายลับที่อยู่ในประเทศเป้าหมาย การหาสมาชิกจะได้อาจมาจากในส่วนตัวที่เป็น โครงสร้างของสังคม, การเมือง, หน่วยบริการข่าวกรอง, ทหาร, อุตสาหกรรม, นักวิชาการ และกลุ่มบันเทิง โดยมีมุ่งรักษาให้มีจำนวนสมาชิกโดยประมาณที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ประเทศเป้าหมาย ซึ่งได้รับการควบคุมทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม จากหน่วยข่าวกรองและองค์การรักษาความมั่นคงของประเทศที่เป็นฝ่ายคุกคาม การกีดกันพื้นฐานของกำลังประเภทนี้จะรวมถึงการจารกรรม (expionage), การขัดขวาง (interdiction) และการโฆษณาชวนเชื่อ (subversion) แต่ทว่าการกีดกันเหล่านี้ไม่มีข้อจำกัดในการปฏิบัติบรรดาสายลับบางคนอาจถูกใช้ในบทบาททางอ้อม โดยดูเหมือนไม่มีการปฏิบัติใด ๆ ในช่วงระยะเวลาที่ยามปกติ แต่การปฏิบัติของพวกนี้ เป็นหัวใจสำคัญที่จะสร้างเสริมให้เกิดการเตรียมการสำหรับสงครามที่อาจเกิดขึ้น สายลับเหล่านี้จะกระจัดกระจายอยู่ทั่วไปในเขตปฏิบัติการ ความเข้มข้นในการลงมือปฏิบัติการเริ่มแรกของพวกสายลับจะมีความเกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านี้ คือ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการทหารและอุตสาหกรรมที่ทำให้การสนับสนุน เช่น สนามบิน, ฐานยิงจรวด, อาวุธยิงสนับสนุน, ที่ตั้งทางการส่งกำลังบำรุง, เส้นทางคมนาคมที่สำคัญ และศูนย์การสื่อสาร

การก่อวินาศกรรมโดยแนวร่วมของฝ่ายข้าศึก (SABOTAGE BY ENEMY SYMPATHIZER)

มีประชาชนจำนวนมากซึ่งมีความเห็นอกเห็นใจต่อข้าศึก แม้ว่าพวกดังกล่าวจะไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างองค์กรสายลับก็ตาม พวกเขาเหล่านี้จะเป็นผู้ก่อให้เกิดภัยคุกคามในลักษณะเฉพาะแก่พื้นที่ส่วนหลัง แนวร่วมเหล่านี้จะมีความยากที่จะพิสูจน์ทราบ ก็เพราะว่าการกระทำของพวกนี้จะเป็นลักษณะไม่เลือกปฏิบัติในเวลาและสถานที่ที่แน่นอน อีกทั้งยังยากต่อการคาดเดาได้ การกระทำของพวกนี้จะรวมถึงการลอบวางเพลิง, การลอบสังหาร, การก่อวินาศกรรม และการลักขโมยสิ่งอุปกรณ์และวัสดุ การกระทำอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมาจะรวมถึงการเคลื่อนไหวทางการเมือง ซึ่งสามารถที่จะสร้างศัตรูหรือมิตรขึ้น โดยการสนับสนุนการต่อสู้ของประชาชนในประเทศ ดังนั้น จากการกระทำดังกล่าว จึงมีความใกล้ชิดต่อการที่จะเชื่อมโยงและสัมพันธ์กับการปฏิบัติการของแนวร่วมของข้าศึก

การก่อการร้าย (TERRORISM)

องค์กรการก่อการร้ายเป็นกลุ่มซึ่งมีเป้าหมายในการล้มล้างรัฐบาลหรือโครงสร้างทางเศรษฐกิจ โดยการใช้กำลังในการปฏิบัติของกลุ่มดังกล่าว จะมีรูปแบบเป็นไปในทางการกระทำอันเป็นอาชญากรรมโดยเป็นธรรมชาติที่แสดงให้เห็นสืบเนื่องมาอยู่เสมอ ด้วยความตั้งใจ เพื่อสร้างอิทธิพลต่อทัศนคติของกลุ่มเป้าหมายอย่างทันทีทันใด ผู้ก่อการร้ายจะสร้างความกลัวให้เกิดขึ้นด้วยการใช้ความรุนแรงหรือกระทำการคุกคามว่าจะใช้ความรุนแรง เพื่อให้บรรลุผลทางการเมือง ศาสนา และอุดมคติ ในระหว่างที่เตรียมการเพื่อการสังหาร และในช่วงเวลาที่เกิดขึ้นของสงคราม ผู้ก่อการร้ายจะใช้ประโยชน์จากลักษณะทางเศรษฐกิจและการเมือง เพื่อกำหนดสถานการณ์ความรุนแรงให้เกิดขึ้น การกระทำต่าง ๆ จะมุ่งให้เกิดผลโดยตรงต่อรัฐบาลหรือระบบเศรษฐกิจ อันเป็นองค์ประกอบของรัฐนั้น ๆ เช่น ความร่วมมือภายในของรัฐ, สิ่งอำนวยความสะดวกของทหาร, ตัวแทนของรัฐบาล และผู้นำสำคัญทางทหารและพลเรือน องค์กรการร้ายจำนวนมากมักจะใช้ปรัชญาของ มาร์ก-เลนิน (Marxist-Lenin) เป็นแนวทางปฏิบัติ ดังนั้นด้วยเหตุที่มีผู้ก่อการร้ายอิสระอยู่เป็นจำนวนมากโดยทั่วไป จึงส่งผลให้การดำเนินการของกำลังประเภนี้ยากต่อการวิเคราะห์ และคาดเดาได้

ภัยคุกคามระดับ 2 (LEVEL II)

การปฏิบัติการหันเห และการก่อวินาศกรรม โดยการกระทำของกำลังรบนอกแบบ

ทุกประเทศให้ความสำคัญและยังคงทำการฝึกอย่างหนักต่อกำลังที่จัดตั้งด้วยวัตถุประสงค์พิเศษ กำลังเหล่านี้จะนำเข้าปฏิบัติการก่อนการเป็นปรปักษ์ต่อกัน และจะถูกใช้ตามแนวชายแดนระหว่างประเทศ กองกำลังเหล่านี้มักจะประกอบด้วย นายทหารที่มีความชำนาญ กำลังพลนายสิบ และกำลังพลที่เป็นนายทหารประทวนอาวุโส โดยในแต่ละชุดปฏิบัติการมักจะประกอบด้วย กำลังพล 14-15 คน กำลังดังกล่าวจะได้รับการฝึกให้มีความชำนาญเกี่ยวกับวัตถุระเบิด, การติดต่อสื่อสาร และอาวุธฝ่ายตรงข้าม โดยทั่วไปสมาชิกของหน่วยบางคนมีความชำนาญในการใช้ภาษาต่างชาติได้อย่างเหมาะสม และได้รับการฝึกให้มีความคุ้นเคย และเข้ากับประเพณีของพื้นที่ที่แทรกซึมเข้าไป ชุดปฏิบัติการเหล่านี้จะใช้วิธีการหลาย ๆ อย่างในการแทรกซึม ซึ่งรวมถึงการส่งลงจากเครื่องบิน, เฮลิคอปเตอร์, ยานพาหนะ, ค่ายเท้า หรือโดยทางน้ำ ทั้งนี้อาจจะแต่งกายด้วยเครื่องแบบของต่างชาติ หรือชุดของพลเรือน และภารกิจที่ปฏิบัติจะเป็นการปฏิบัติในเรื่องของการลาดตระเวนและการปฏิบัติอื่น ๆ ที่ทำได้ ในการที่จะรวบรวมข้อมูลหรือทำลายเป้าหมายสำคัญทางทหาร และในที่ตั้งต่าง ๆ ในพื้นที่ส่วนหลัง เป้าหมายขั้นต้นของหน่วยเหล่านี้ แบ่งตามภารกิจในลักษณะเช่นเดียวกับหน่วย

อื่น ๆ ที่เป็นภัยคุกคามในพื้นที่ส่วนหลัง อันได้แก่ การปฏิบัติต่ออาวุธนิวเคลียร์และโรงเก็บ, สิ่งอำนวยความสะดวกในการควบคุมบังคับบัญชา และสถานที่ตั้งสำคัญทางการส่งกำลังบำรุง กองกำลัง

เหล่านี้จะเป็นกองกำลังที่สามารถแปรเปลี่ยนไปตามลักษณะพิเศษต่าง ๆ ของเป้าหมาย ซึ่งขึ้นอยู่กับสถานการณ์ในขณะนั้น กำลังเหล่านี้จะทำการเข้าตีต่อเป้าหมายเมื่อมีโอกาสอำนวยให้ หน่วยแม่ของกองกำลังเหล่านี้จะปล่อยให้หน่วยรองของตนปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยที่ปฏิบัติการรบในพื้นที่การรบ ในฐานะเป็นความพยายามร่วมในการต่อสู้กับข้าศึก

การตีโฉบฉวย, การซุ่มโจมตี และการปฏิบัติการลาดตระเวน ซึ่งกระทำโดยหน่วยกำลังรบ (RAID, AMBUSH AND RECONNAISSANCE OPERATIONS CONDUCTED BY COMBAT UNITS)

ในแต่ละกองพลดำเนินกลยุทธ์ โดยทั่วไปมักมีการจัดส่วนลาดตระเวน โดยจะมีกองพันลาดตระเวน อยู่ใน โครงสร้างการจัด และในแต่ละกรมดำเนินกลยุทธ์ จะมีหน่วยที่ทำหน้าที่ลาดตระเวนจัด อยู่ภายใน โครงสร้างการจัดกำลังเช่นเดียวกัน ภารกิจขั้นพื้นฐานของหน่วยลาดตระเวน คือ การลาดตระเวนลึกเข้าไปในพื้นที่ส่วนหลังของข้าศึก และดำเนินการทางการข่าวกรองในเรื่องของการวางกำลังข้าศึก

โดยปกติกองพันลาดตระเวนจะใช้กำลังของตนเองในระดับหมวด บางครั้งจะประกอบด้วย กำลังของหมวดลาดตระเวนยานเกราะ แยกปฏิบัติ 6 - 8 หมวด โดยในแต่ละหมวดจะประกอบด้วย ยานเกราะ และรถถังขนาดกลางจำนวนหนึ่ง กองพันลาดตระเวนของกองพลจะปฏิบัติการลึกเข้าไป ถึง 50 กม. (สงครามตามแบบ) ถึง 100 กม. ห่างจากหน่วยแม่ หน่วยนี้มีขีดความสามารถที่จะทำการลาดตระเวน 3 - 4 เส้นทาง

การจัดในลักษณะพิเศษของหน่วยลาดตระเวนจะเป็นการจัดเพื่อมุ่งหมายในการเข้าตีโฉบฉวย ต่อที่ตั้งหรือนำไปใช้ในการซุ่มโจมตี แม้ว่าภารกิจพื้นฐานจะเป็นการหาข่าวสาร และดำเนินการด้านการข่าวกรอง กำลังประเภทนี้จะมีความสามารถในการปฏิบัติการโดยตรงในเรื่องของการกำหนด ที่ตั้งหน่วยของข้าศึก โดยเฉพาะกองหนุน และกำหนดเส้นแบ่งเขตในระหว่างหน่วยของข้าศึก กำลังประเภทนี้อาจจะปฏิบัติตามภารกิจเฉพาะตามที่ได้รับมอบ ยกตัวอย่าง เช่น การจับเชลยศึก, ชีตเอกสาร หรือให้การระวังป้องกันหน่วยที่อยู่กับที่หรือกำลังเคลื่อนที่

ภารกิจพิเศษหรือภารกิจสงครามนอกแบบ (SPECIAL MISSION OR UNCONVENTIONAL WARFARE (UW) MISSION)

การปฏิบัติการนี้เป็นการดำเนินการโดยหน่วยทหารพลร่มหรือหน่วยโจมตีทางอากาศจากหน่วยขนาดกองร้อยหรือเล็กกว่า ซึ่งเป็นการจัดกำลังเพื่อเข้าปฏิบัติการกิจการลาดตระเวนด้วยกำลังหรือจัดกำลังเพื่อปฏิบัติการก่อวินาศกรรมหรือตีโฉบฉวย ภารกิจของกำลังประเภทนี้ รวมถึงการลาดตระเวนต่อเป้าหมายและการรวบรวมข่าวกรอง หน่วยดังกล่าวอาจทำการโจมตีต่อเครื่องส่งอาวุธนิวเคลียร์ และอาจใช้ความสามารถในการรบกวนระบบการบังคับบัญชา และการควบคุมแหล่งทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการส่งกำลังบำรุง วัตถุประสงค์พิเศษในการปฏิบัติจะเป็นการรบกวนหน่วยที่อยู่ในพื้นที่ส่วนหลัง และภารกิจที่กล่าวมานี้อาจจะการใช้เพื่อสนับสนุนกำลังที่เป็นภัยคุกคามในระดับ 3

ภัยคุกคามในระดับ 3 (LEVEL III)

การปฏิบัติการเคลื่อนที่ทางอากาศ (HELLEBORE OPERATIONS)

การปฏิบัติการเคลื่อนที่ทางอากาศ โดยทางหลักนิยมแล้ว กำลังประเภทนี้จะถูกใช้ในทางลึกถึง 50 กม. และโดยปกติจะเป็นกำลังขนาดกองพันหรือเล็กกว่า ตัวอย่างเช่น โซเวียตจะพยายามที่จะรักษากำลังที่แทรกซึมเข้าไปภายในระยะยิงของปืนใหญ่ และจะใช้ความพยายามในการเข้าบรรจบกับหน่วยเคลื่อนที่ทางอากาศ ในเวลา 2 - 3 ชม. กองพันทหารราบยานยนต์เป็นหน่วยที่เหมาะสม ได้รับการฝึกมาเพื่อปฏิบัติการเคลื่อนที่ทางอากาศ โดยมักจะได้รับการสนับสนุนจากกองทัพก หรือกรม, กองพลน้อยบิน (ส.) ใน บก.แนวรบ เพราะเหตุที่ว่า ต้องใช้เฮลิคอปเตอร์จำนวนไม่น้อยในการขนย้ายกองพันทหารราบยานยนต์ อีกทั้งน้ำหนักในการยกขนของเฮลิคอปเตอร์ การปฏิบัติการทั้งปวงจึงไม่มีการใช้ยานเกราะขนาดเบาแม้แต่น้อย ในหนึ่งกองพันเคลื่อนที่ทางอากาศจะมีกำลังประมาณ 500 คน ชนิดของภารกิจเคลื่อนที่ทางอากาศ โดยปกติจะกำหนดให้เป็นการปฏิบัติต่อเป้าหมายตามลักษณะภูมิประเทศ แต่อาจจะเข้าโจมตีต่อส่วนบังคับบัญชาและควบคุม หรือศูนย์การสื่อสาร ภารกิจที่เหมาะสมสำหรับหน่วยเคลื่อนที่ทางอากาศ คือ การซุ่มโจมตี, ตีโฉบฉวย, ก่อวินาศกรรม, การวาง และทำลายสนามทุ่นระเบิดในพื้นที่ส่วนหลังของข้าศึก

การปฏิบัติการส่งทางอากาศ (AIRBORNE OPERATIONS)

ทุกประเทศในโลกยังคงเลือกสรรกำลังพลของหน่วยทหารพลร่ม โดยมักจะใช้หน่วยส่งทางอากาศ ทั้งในการทำสงครามตามแบบ และสงครามนิวเคลียร์ หน่วยส่งทางอากาศมักถูกใช้ต่อการปฏิบัติการรบ ด้วยกำลังลึกลงไปในพื้นที่ส่วนหลังของข้าศึก โดยหน่วยส่งทางอากาศจะทำการแทรกซึม และอาจจะทำให้การสนับสนุนการรุกอย่างรวดเร็วของกำลังรบผสมเหล่า กลุ่มหน่วยดำเนินกลยุทธ์ระดับยุทธการ ซึ่งอาจจะทำการเข้าตีในพื้นที่ส่วนหลังของข้าศึก กำลังเคลื่อนที่ทางอากาศนี้มีขีดความสามารถส่งยานเกราะของหน่วยลงได้อีกด้วย เช่น ยานเกราะขนาดเบา, รถถังเบา ดังตัวอย่างหลักนิยมของโซเวียตได้แบ่งการปฏิบัติการส่งทางอากาศออกเป็น 4 แบบ คือ

- การโจมตีส่งทางอากาศทางยุทธศาสตร์ (Strategic airborne assault)

การดำเนินการนี้ เป็นการโจมตีในทางลึก ซึ่งจะเป็เป้าหมายโดยเฉพาะในการสงครามหรือการทัพ โดยมักเป็นการควบคุมโดยฝ่ายเสนาธิการและดำเนินการในพื้นที่ยุทธบริเวณของกองทัพบก กำลังโจมตีนี้จะเกี่ยวข้องในการโจมตีโดยไม่คาดหวังว่าจะทำการบรรจบในระยะเวลาหลาย ๆ วัน กำลังโจมตีส่งทางอากาศทางยุทธศาสตร์จะถูกใช้ต่อเป้าหมายทางยุทธศาสตร์ที่สำคัญ โดยเป้าหมายทางยุทธศาสตร์บางอย่าง ได้แก่ เมืองหลวงของประเทศ, ศูนย์กลางทางการเมืองและการบริหาร, แหล่งอุตสาหกรรมและศูนย์กลางเศรษฐกิจ, ท่าเรือ และสนามบิน

- การโจมตีส่งทางอากาศทางยุทธการ (Operational airborne assault)

การปฏิบัติการนี้เป็นการปฏิบัติในระดับ กองพัน, กรม หรือกองพล ส่งทางอากาศ โดยดำเนินการในการสนับสนุนของแนวรบที่ทำการรุก ซึ่งจะเกิดการยุทธ์บรรจบขึ้นในเวลาหลาย ๆ วัน หรือน้อยกว่า ภารกิจที่ว่าจะเป็นการเข้าโจมตีต่อเป้าหมายสำคัญ เช่น หัวสะพาน, ศูนย์บัญชาการหรือที่บัญชาการต่าง ๆ, สนามบิน หรือพื้นที่ข้ามลำน้ำ หน่วยส่งทางอากาศอาจจะข้ามพื้นที่เป็อนสารเคมีหรือนิวเคลียร์จากการถูกโจมตี เพื่อเข้าทำการปิดล้อมกำลังของศัตรู

- การโจมตีส่งทางอากาศทางยุทธวิธี (Tactical airborne assault)

การปฏิบัติการโจมตีนี้เป็นการปฏิบัติทางยุทธวิธี โดยการควบคุมในระดับกองพลดำเนินกลยุทธ์ โดยปกติ การโจมตีส่งทางอากาศนี้กระทำต่อเป้าหมายเฉพาะ เป็นการดำเนินการโดยกำลังขนาดกองร้อยเพิ่มเติมกำลัง หรือกองพัน การโจมตีทางยุทธวิธีนี้ กระทำโดยตรงต่อระบบอาวุธนิวเคลียร์ของข้าศึก และเครื่องส่ง, ที่ตั้งทางการบังคับบัญชา, สิ่งอำนวยความสะดวกทางการส่งกำลังบำรุง, ที่ตั้งทางการสื่อสาร และสนามบิน

- การปฏิบัติการพิเศษของกำลังส่งทางอากาศ (Special airborne operations)

ตัวอย่างของภารกิจปฏิบัติการพิเศษของหน่วยส่งทางอากาศ อาจจะถูกกำหนดขึ้นโดยหน่วยบัญชาการระดับสูง และควบคุมการปฏิบัติโดย บก.แนวรบ และกองบัญชาการกองทัพบก ภารกิจนี้จะเป็นการดำเนินการในระดับยุทธการหรืออำนาจการโดย KGB ในภารกิจจะเป็นการก่อวินาศกรรมหรือภารกิจลาดตระเวน และจะปฏิบัติการในระดับหน่วยขนาดกองร้อยหรือหน่วยที่เล็กกว่า ในภารกิจสงครามนอกแบบ โดยจะปฏิบัติการโดยตรงต่อเป้าหมายเฉพาะ เพื่อทำลายเครื่องส่งอาวุธนิวเคลียร์หรือการวางระเบิด, การวางเพลิงหรือทำให้เกิดอุทกภัย เพื่อทำลายหรือปฏิเสธการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกที่สำคัญ ภารกิจพิเศษเหล่านี้ สามารถกระทำเพื่อเป็นการดำเนินการสำหรับปฏิบัติการจิตวิทยา เพื่อกระจายข่าวลือ และสร้างความตื่นตระหนก ด้วยการรบกวนต่อพื้นที่ส่วนหลัง

- การปฏิบัติการสะเทินน้ำสะเทินบก (AMPHIBIOUS OPERATIONS)

กองทัพเรือของประเทศต่าง ๆ มีการริเริ่มการฝึกอย่างกว้างขวาง และพัฒนากำลังทหารราบของหน่วยนาวิกโยธินของตน โดยไม่นานมานี้ การพัฒนากำลังดังกล่าวเป็นเครื่องบ่งชี้ให้เห็นว่า การพัฒนาหน่วยกำลังทางเรือ เป็นภัยคุกคามต่อบริเวณท่าเรือ, สิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่ส่วนหลังที่สำคัญของข้าศึก กำลังทหารราบหรือนาวิกโยธินมีขีดความสามารถในการปฏิบัติการทางยุทธวิธีบนบก ด้วยกำลังที่มีความคล่องแคล่วสูง และมียานพาหนะที่สามารถส่งจากทางอากาศและมีความเร็วสูงในการเคลื่อนที่บนพื้นดิน ตัวอย่างเช่น หลักนิยมของโซเวียตได้แบ่งประเภทการปฏิบัติการสะเทินน้ำสะเทินบก โดยการปฏิบัติการบนแผ่นดิน โดยแบ่งออกได้ ดังนี้

- การปฏิบัติการยกพลขึ้นบกทางยุทธศาสตร์ (Strategic landing)

กองพลผสมเหล่าในการยกพลขึ้นบก ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากกำลังทางเรือ และทางอากาศ เพื่อเปิดหรือขยายการปฏิบัติการทางทหาร

- การปฏิบัติการยกพลขึ้นบกทางยุทธการ (Operational landing)

กรม หรือหน่วยขนาดกองพล ทำการยกพลขึ้นบก ณ บริเวณบนเกาะ, ฐานทัพ หรือบริเวณชายฝั่ง ที่มีความสะดวกในการปฏิบัติการ

- การปฏิบัติการยกพลขึ้นบกทางยุทธวิธี (Tactical landing) เป็นการโจมตีของหน่วยขนาด

กองพันหรือใหญ่กว่าต่อบริเวณแนวชายฝั่งของข้าศึกหรือสิ่งอำนวยความสะดวก การปฏิบัติการนี้อาจจะกระทำเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการของกำลังรบภาคพื้นดินที่ปฏิบัติการในแผ่นดิน

● การปฏิบัติการลาดตระเวนและก่อวินาศกรรมบนบก (Reconnaissance and sabotage landing)

เป็นการดำเนินการ โดยกองพัน, กองร้อย หรือหมวด ต่อบริเวณชายฝั่งที่มีสิ่งอำนวยความสะดวก

การปฏิบัติการภาคพื้นดินอย่างประณีต (GROUND FORCES DELIBERATE OPERATIONS)

โซเวียตได้ทบทวนแนวความคิดในเรื่องของกลุ่มหน่วยดำเนินการยุทธศาสตร์ระดับยุทธการ (OPERATIONAL MANEUVER GROUP (OMG)) ซึ่งสามารถใช้ทำการขยายผลต่อเป้าหมายเฉพาะได้ในพื้นที่การรบระยะใกล้ โดยหน่วยนี้อาจจะได้รับการเพิ่มเติมกำลังจากหน่วยขนาดกรมจนถึงขนาดกองพลหรือกองทัพก หน่วยนี้ถูกใช้ต่อเป้าหมายภัยคุกคามเฉพาะต่อพื้นที่ส่วนหลัง หน่วยส่งทางอากาศหรือเคลื่อนที่ทางอากาศจะสนับสนุนการปฏิบัติการของกำลังภาคพื้นดินอย่างประณีตอย่างสม่ำเสมอ

การปฏิบัติการแทรกซึม (INFILTRATION OPERATIONS)

ขอยกตัวอย่างกำลังของเกาหลีเหนือ ซึ่งใช้แนวความคิดในการแทรกซึมโดยการเคลื่อนย้ายหน่วยขนาดกองพัน และใหญ่กว่า เข้าสู่พื้นที่ส่วนหลังของข้าศึก หน่วยจะแทรกซึมด้วยกำลังขนาดเล็ก เข้าไปในพื้นที่การรบหลัก และรวมกำลัง ณ ภูมิประเทศสำคัญ ตามเวลาที่กำหนดไว้ ยุทธวิธีนี้จะใช้การแทรกซึมของหน่วย เพื่อสร้างผลในการจู่โจม ซึ่งอาจจะสร้างปัญหาสำคัญขึ้นสำหรับพื้นที่ส่วนหลังได้

การสนับสนุนต่อกำลังที่เป็นภัยคุกคามและเทคนิคการปฏิบัติ (SUPPORTING THREAT FORCES AND TECHNIQUES)

กำลังอากาศยุทธวิธี (Tactical Air Force)

กำลังทางอากาศของประเทศต่าง ๆ มักมีหลักนิยมการปฏิบัติที่จะเตรียมให้การสนับสนุนต่อกำลังภาคพื้นดิน ด้วยการปฏิบัติการทางอากาศต่อหน่วยของข้าศึก, ที่ตั้งทางการควบคุมและบังคับบัญชา กองหนุน และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการส่งกำลังบำรุง การสนับสนุนทางอากาศนี้จะรวมถึงการโจมตีจากเฮลิคอปเตอร์ เครื่องบิน โจมตี และเครื่องบินขับไล่ทิ้งระเบิด อากาศยานเหล่านี้ มักจะถูกใช้ในการสนับสนุนต่อการเคลื่อนที่ทางอากาศและปฏิบัติการสะเทินน้ำสะเทินบก เพื่อป้องกันพื้นที่ส่งลง ตัวอย่างของโซเวียตนั้น ได้กำหนดขั้นการปฏิบัติการสนับสนุนทางอากาศออกเป็น 3 ขั้น คือ การเตรียมกำลังทางอากาศ, การสนับสนุนทางอากาศ และการปฏิบัติพร้อมกันทางอากาศ

- ทิศทางเคลื่อนที่ (Corridors)

กำลังที่เป็นฝ่ายคุกคามจะใช้ความพยายามทุกวิถีทางที่จะหันเหและทำลายระบบป้องกันภัยทางอากาศทั้งหมด ซึ่งให้การป้องกันพื้นที่เฉพาะในแนวทางการเคลื่อนที่ การทำลายระบบ ปกอ.จะเป็นการเตรียมการสำหรับการเคลื่อนที่ในทิศทางที่มุ่งเข้าสู่พื้นที่ส่วนหลัง การปฏิบัตินี้เป็นขั้นที่วิกฤตในการใช้กำลังทางอากาศเข้าทำการรุกสู่พื้นที่ส่วนหลังสำหรับภัยคุกคามในระดับ 3

- เฮลิคอปเตอร์โจมตี (Attack Helicopters)

เฮลิคอปเตอร์ตีคอวารุชของกำลังที่เป็นฝ่ายคุกคามจะถูกใช้ในการสนับสนุนการปฏิบัติการรุก (ส่งทางอากาศหรือเคลื่อนที่ทางอากาศ) ในพื้นที่ส่วนหลัง เฮลิคอปเตอร์ตีคอวารุชนี้จะสามารถปฏิบัติการลาดตระเวนโดยใช้ออวรุชในพื้นที่ส่วนหลัง และจะรับภารกิจทางการข่าวกรองและรวบรวมข่าวสาร เมื่อเกิดเหตุจำเป็น เฮลิคอปเตอร์เหล่านี้จะเข้าโจมตีต่อฐานยิงจรวดทั้งที่ตั้งบนยานพาหนะหรืออยู่ในที่ตั้งยิง, สถานที่ตั้งทางการบังคับบัญชาและการควบคุม และแหล่งขุมกำลังทางอากาศบนพื้นดิน โดยกำลังเหล่านี้จะใช้ยุทธวิธีในการตีโฉบฉวยและซุ่มโจมตี ในชุดปฏิบัติการจะประกอบด้วยเฮลิคอปเตอร์ 2 - 4 เครื่อง และการโจมตีได้วางแผนไว้สำหรับปฏิบัติการภายหลังการยิงเตรียมจากปืนใหญ่

- ปืนใหญ่ระยะยิงไกล (Long - Range Artillery)

ปืนใหญ่ระยะยิงไกลของกองกำลังฝ่ายคุกคาม อาจจะมีระยะยิงถึง 30 - 40 กม. ตามหลักนิยม โดยส่วนมากมักมีความต้องการใช้การยิงอย่างเป็นทางการเป็นกลุ่มก้อนในการสนับสนุนต่อกำลังที่เป็นส่วนเข้าตีหลัก การยิงเหล่านี้จะเลื่อนจากการยิงจากขอบหน้าของพื้นที่การรบไปยังพื้นที่ส่วนหลัง ในขณะที่มีการรุกคืบหน้าไป ผู้ตรวจการณ์หน้าของปืนใหญ่จะเคลื่อนที่ไปพร้อมกับกำลังที่ทำการเข้าตี และจะปรับการยิง เพื่อความจำเป็นในการทำลายต่อส่วนบังคับบัญชาและควบคุม และสถานที่ตั้งทางการส่งกำลังบำรุง

- ขีปนาวุธและจรวด (Missile And Rockets)

กำลังฝ่ายคุกคามอาจจะขยายผลการยิงของปืนใหญ่ด้วยการใช้ขีปนาวุธและจรวด ขีปนาวุธ เช่น SCUD, FROG, SCALEBOARD และ SS-21, SS-22, SS-23 หรืออื่น ๆ สามารถส่งหัวระเบิดแรงสูง และหัวรบเคมีหรือนิวเคลียร์ ออกไปในระยะจาก 70 - 900 กม. ออวรุชเหล่านี้จะสนับสนุนส่วนที่ทำการรุกหลัก โดยส่วนมากแล้วจะใช้ต่อเป้าหมายปืนใหญ่ที่สามารถยิงออวรุชนิวเคลียร์, จรวด, ระบบควบคุม, ที่บัญชาการ และพื้นที่สนับสนุนการรบและพื้นที่ส่วนสนับสนุนทางการช่วยรบ

- ทู่ระเบิดโปรยหว่าน (Missile Emplacement)

การใช้ทู่ระเบิดแทนการใช้ระบบอาวุธอื่น ๆ ก็เพื่อความมุ่งหมายในการทำการรบกวนพื้นที่ส่วนหลัง ทู่ระเบิดสังหาร และทู่ระเบิดดักรถถัง สามารถทำการวางได้โดยยานพาหนะ, อากาศยาน, ปืนใหญ่ หรือทหารเป็นบุคคลได้ ทู่ระเบิดจะใช้ในการแยกสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อปฏิบัติแนวทางเคลื่อนที่ และใช้จำกัดการสนับสนุนเข้าไปในพื้นที่ข้างหน้าได้

- การปฏิบัติการรบต่อวิทยุ (Radio Electronic Combat (REC))

ตัวอย่างที่เสนอ คือ แนวความคิดของสงครามอิเล็กทรอนิกส์ของโซเวียตได้รวม EW. การใช้จรวดและการปฏิบัติการทางอากาศ ส่วนลาดตระเวน EW. ทั้งทางพื้นดินและทางอากาศ ซึ่งติดตามอย่างใกล้ชิดด้านหลังกรมที่รุกเข้าไป หน่วยนี้จะใช้ขีปนาวุธจรวดเพื่อการค้นหา, การรบกวน, การลวง และการระงับ การยิงของปืนใหญ่ที่ต่อต้านกำลังของหน่วย หน่วย REC. จะใช้ความพยายามที่จะรบกวนและทำลายระบบอำนาจการของส่วนควบคุมบังคับบัญชา, เรดาร์, ศูนย์การติดต่อสื่อสาร และระบบอาวุธส่งนิวเคลียร์ โดยชุดนี้จะใช้สนับสนุนการยิงของจรวด เพื่อทำลาย เป้าหมาย ความลึกมากกว่า 200 กิโลเมตร

เรียบเรียงจาก FM.90-14 Rear Battle, June 1985, โดย พ.อ.กฤตติภูมิ หอมหวล ผู้เรียบเรียง,
จ.ส.อ.วินิจ มอญสุชา ผู้พิมพ์

สิ่งที่เป็นภัยคุกคามในสนามรบ (The Threat on the Battlefield)

ที่มา : FM 19-1 MILITARY POLICE
SUPPORT FOR THE AIRLAND BATTLE

เพื่อให้เกิดความสำเร็จอย่างยิ่งในการสนับสนุนภารกิจของผู้บังคับบัญชาในอนาคตของสนามรบ ทหารทุกคนต้องเข้าใจเรื่องของแนวความคิดของการรบอากาศพื้นดิน พวกเขาทุกคนต้องเข้าใจธรรมชาติของภัยคุกคามในพื้นที่ส่วนหลัง ต้องเข้าใจหลักนิยม และยุทธศาสตร์ของชาติที่มีศักยภาพในการเป็นปรปักษ์ และพวกเขาต้องสร้างความคุ้นเคยกับยุทธวิธี, การจัด และยุทธโประณ์ของพวกเขา

ในการรบอากาศพื้นดิน การกระจายการปฏิบัติการรบต่าง ๆ ที่เปรียบเสมือนสายขนวนเข้าสู่การปฏิบัติการที่ต่อเนื่องกันเพียงหนึ่งเดียว การปฏิบัติการต่าง ๆ ในแต่ละพื้นที่มีผลกระทบต่อปฏิบัติการในพื้นที่แห่งอื่น ๆ ด้วย ภายใต้หลักนิยมการรบอากาศพื้นดิน กิจกรรมในพื้นที่การรบทั้งหมด เป็นสิ่งที่ได้รับการประสานสอดคล้องเข้าสู่สนามรบที่มีการประสานเป็นหนึ่งเดียว

โดยหลักนิยมยึดถือปฏิบัติแต่เดิมนั้น กองทัพบกนั้นทำการสู้รบในพื้นที่การรบระยะใกล้ แต่ใน 2-3 ปีที่ผ่านมา กองทัพบกได้ทำการสู้รบแม้กระทั่งปฏิบัติการที่กระทำในทางลึก แต่การปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง เป็นสิ่งที่กำลังพิจารณากันอยู่ โดยถือว่าเป็นสิ่งที่ยังคงเป็นประสบการณ์การรบต่อไปในอนาคต แนวความคิดของการป้องกันพื้นที่ส่วนหลัง (concept of protecting the rear area) เป็นส่วนหนึ่งของการรบอากาศพื้นดินที่ต้องทำความเข้าใจ, ทำการฝึก และรับไปดำเนินการจนสามารถทำให้มีความสามารถพอที่จะทำการรบได้ และยังคงระลึกอยู่เสมอว่า กำลังทหารที่ปฏิบัติการรบอากาศพื้นดินนั้น สามารถที่จะถูกเอาชนะโดยข้าศึกที่อยู่ในพื้นที่ส่วนหลัง ได้ขณะที่ได้รับชัยชนะในพื้นที่อื่น ๆ

ข้อพิจารณาของการโจมตีต่าง ๆ ในพื้นที่ส่วนหลังที่เกิดขึ้น เป็นการขยายตัวออกมาจากการรบซึ่งเกิดขึ้นในพื้นที่การรบหลัก (MBA) ฝ่ายตรงข้ามจะทำการโจมตีต่าง ๆ เพื่อทำลายเครือข่ายทางการสื่อสารที่สำคัญ โดยมีจุดประสงค์เพื่อหันเหกำลังจากพื้นที่การรบหลัก นอกจากนั้นยังมีจุดประสงค์เพื่อรบกวนและลดขีดความสามารถในการที่จะสนับสนุนต่อกำลังรบต่าง ๆ ด้วย

กำลังที่จะนำมาใช้ในพื้นที่ส่วนหลัง รวมถึงกำลังส่งทางอากาศ, เคลื่อนที่ทางอากาศ, หน่วยยานยนต์ และหน่วยสะเทินน้ำสะเทินบก โดยจะใช้กำลังปฏิบัติการเพื่อวัตถุประสงค์พิเศษที่ได้รับการฝึกมาสำหรับการลาดตระเวนและก่อวินาศกรรม นอกจากนี้ยังหมายรวมถึงการใช้หน่วยงาน ตัวแทนที่กบดาน และเครือข่ายของแนวร่วมที่ได้จัดตั้งไว้

ตัวอย่างของโซเวียตเป็นการพิจารณาการปฏิบัติการรบในพื้นที่ส่วนหลังที่มีค่าอย่างยิ่ง ซึ่งได้มาจากประสบการณ์ในการรบจากสงครามโลกครั้งที่ 2 การใช้หน่วยปาติซาน (Partisan) ของโซเวียตแทรกซึมเข้าไปในแนวรับของกองพลที่ 24 ของเยอรมัน เชื่อมโยงกับฝ่ายตรงข้ามของเยอรมัน ดังนั้นจึงทำให้มีผลกระทบอย่างมากในการปฏิบัติ ซึ่งโซเวียตพิจารณาไว้เพื่อกำหนดให้ 2 กองพลน้อยของหน่วยรักษาความปลอดภัยภายใน ทำหน้าที่ป้องกันพื้นที่ส่วนหลังของหน่วย ทบ.สนามในแต่ละพื้นที่ของตน

สิ่งที่แสดงออกอย่างเด่นชัดในการปฏิบัติการของโซเวียตในสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งปฏิบัติการรบในพื้นที่ส่วนหลังของข้าศึก รวมถึงผลการปฏิบัติที่เกิดขึ้น คือ

- รถถัง 4,000 คัน ไม่สามารถใช้งานได้
- ถนนและทางรถไฟ, สะพานกว่า 12,000 แห่ง ถูกทำลาย
- ขบวนรถไฟ 20,000 ขบวน ถูกทำลาย
- ข้าศึกถูกสังหารและบาดเจ็บกว่า 1,000,000 คน

ด้วยเหตุที่ว่า โซเวียตมีความเชื่ออย่างสูงว่า การรบในพื้นที่ส่วนหลังจะสร้างผลกระทบให้ได้อย่างมาก จึงพัฒนาหลักนิยมที่จะสนับสนุนการปฏิบัติการดังกล่าว โครงสร้างกำลังรบของโซเวียตซึ่งได้จัดเตรียมไว้สำหรับปฏิบัติการ โดยมี การจัด, ยุทธโรปกรณ์ และการฝึก สำหรับใช้ขยายขอบเขตการรบเข้าไปในพื้นที่ส่วนหลังของข้าศึก

ดังนั้น การใช้แบบจำลองข้าศึกในแบบของโซเวียต สามารถใช้คาดการณ์ในการขีดถือเป็นแนวทางของกิจกรรมในการรบในพื้นที่ส่วนหลังของข้าศึกได้ กำลังจะทำการเจาะเข้าสู่พื้นที่ส่วนหลังของฝ่ายตรงข้าม เพื่อทำการโจมตี และทำลายกำลังกองหนุน และสถานที่ตั้งต่าง ๆ ที่อยู่ภายในพื้นที่ส่วนหลัง การจัดลำดับความสำคัญเร่งด่วนของเป้าหมาย จะได้แก่ เครื่องส่งอาวุธนิวเคลียร์, ที่ตั้งทางการควบคุมบังคับบัญชาหน่วยอาวุธนิวเคลียร์, ส่วนควบคุมบังคับบัญชาโดยทั่วไป และส่วนสนับสนุนทางการช่วยรบต่าง ๆ กำลังพวกนี้จะพุ่งเป้าหมายไปที่ศูนย์การควบคุมบังคับบัญชา และเครือข่ายการติดต่อสื่อสาร รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกทางการส่งกำลังบำรุง, สนามบิน, ศูนย์ราชการพลเรือน และที่ตั้งและคลังเก็บอาวุธนิวเคลียร์

การรบกวนของกำลังเหล่านี้จะเกิดขึ้นลึกเข้าไปในพื้นที่ส่วนหลัง ในพื้นที่บริเวณใดก็ได้ที่ปรากฏว่าไม่มีความเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการ หรืออาจจะเกิดขึ้นอย่างทันทีทันใดภายหลังพื้นที่การรบหลัก เพื่อประสานอย่างใกล้ชิดกับกิจกรรมของหน่วยกำลังดำเนินกลยุทธ์ของพวกเขา พวกเขาจะใช้หน่วยต่าง ๆ ของกำลังยุทธวิธีทุก ๆ ส่วน และองค์กรลับที่มีอยู่ และจะใช้ในทุกระดับของสงคราม เพื่อให้ได้รับความสำเร็จในการรบ

ภัยคุกคามในพื้นที่ส่วนหลัง

(The Threat in the Rear Area)

ด้วยเหตุผลที่ว่า ความรุนแรงและระยะของอาวุธสมัยใหม่ และเจตนาของข้าศึกที่จะปฏิบัติการโจมตีในทางลึก หน่วยในพื้นที่ส่วนหลังจะประสบกับความเสี่ยงต่อการกระทำของข้าศึกในลักษณะเช่นเดียวกับหน่วยที่อยู่ในพื้นที่การรบหลัก ปฏิบัติการต่าง ๆ ที่จะใช้ทำการสู้รบกับฝ่ายคุกคามในพื้นที่ส่วนหลัง จะเป็นการแข่งขันในเรื่องของข้อพิจารณาทางยุทธวิธีของผู้บังคับบัญชา และแหล่งกำลังรบที่มีอยู่

ความเข้มข้นของภัยคุกคาม

(Threat Intensity)

กิจกรรมของข้าศึกในพื้นที่ส่วนหลัง โดยปกติจะได้รับการแบ่งเป็น 3 ระดับของความเข้มข้นระดับต่าง ๆ ไม่มีนัยสำคัญกับความคืบหน้าในความเข้มข้นของการใช้กำลัง สิ่งเหล่านี้มิได้ชี้ให้เห็นว่าระดับของความเข้มข้นของกิจกรรมที่กำหนดขึ้น ณ เวลาที่กำหนด กิจกรรมของข้าศึกสามารถเกิดขึ้นได้ทุก ๆ ที่ในพื้นที่ส่วนหลัง ณ แต่ละระดับของความเข้มข้น และมันสามารถเกิดขึ้นได้ หลาย ๆ สถานที่ในทันทีทันใดในระดับต่าง ๆ ของความเข้มข้น

กิจกรรมของภัยคุกคามระดับ 1

	ชนิดของกำลัง		
	สายลับ	ผู้ก่อการร้าย	แนวร่วม
ขนาดและองค์ประกอบ	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นบุคคล/หน่วยขนาดเล็ก - ส่วนหนึ่งของเครือข่ายจัดตั้ง 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นบุคคล/กลุ่มเล็ก ๆ (3-18 คน) - ได้รับการฝึกเฉพาะ และการจัดเป็นหน่วยใต้ดิน 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นบุคคล/กลุ่มเล็ก ๆ - อาจจะเป็นพวกที่มาจากกรรรับเป็นสมาชิกของตัวแทน
วิธีการและภารกิจ	<ul style="list-style-type: none"> - ทำการอิสระ, สมาชิกอื่น ๆ กับส่วนเกินของเป้าหมาย - ดำเนินการทางลับในการเฝ้าตรวจ, ก่อวินาศกรรม - รวบรวมข่าวสาร - พิสูจน์ทราบหน่วยทหาร - เตรียมไว้สำหรับการสนับสนุนที่เป็นไปได้ต่อหน่วย รพศ. 	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติการกับหน่วยทหารอย่างปราณีต - ดำเนินการอิสระ, ในหน่วยขนาดเล็ก - ขยายผลจากความเสียหาย - ใช้ความรุนแรง, รวดเร็ว, ทุ่มเท - ดำเนินการก่อวินาศกรรม, โจมตีด้วยอาวุธ, ขโมยสิ่งอุปกรณ์, ยุทธโศปกรณ์ 	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติการอิสระร่วมกับพวกฝึกใฝ่อื่น ๆ - สุ่มดำเนินการกระทำต่อเป้าหมายที่ให้โอกาส - ใช้เวลาและสถานที่ในการโจมตีที่เหมาะสม - หลีกเลี่ยงเป้าหมายที่มีการป้องกันอย่างดี
เป้าหมายที่คาดไว้	<ul style="list-style-type: none"> - อาวุธ, เครื่องส่งนิวเคลียร์, เคมี - เรดาร์, การ ปกอ., ที่ตั้งศูนย์สื่อสาร - ศูนย์/กลุ่ม ส่งกำลังบำรุง 	<ul style="list-style-type: none"> - พลเรือน, ทหาร, เจ้าหน้าที่ และครอบครัว - สิ่งอำนวยความสะดวกทางทหาร/พาณิชย์ 	<ul style="list-style-type: none"> - ขบวนการบรรทุก, เส้นทางคมนาคม - สิ่งสาธารณประโยชน์, เรดาร์/ที่ตั้งทางการติดต่อสื่อสาร
อาวุธที่น่าจะใช้ และ ยุทธโศปกรณ์	<ul style="list-style-type: none"> - ตั้งแต่เครื่องมือในการลักขโมยง่าย ๆ จนถึงกลไกที่มีความลับซับซ้อน, เครื่องมือในการฟัง, วิทยุใช้รับส่งระยะไกล - อาวุธเก็บเสียงอัตโนมัติ, ปืนซุ่มยิง, วัตถุระเบิด 	<ul style="list-style-type: none"> - ปืนพกอัตโนมัติ, ไรเฟิลโจมตี, เครื่องยิงจรวด/ลูกระเบิด, ลูกระเบิดขนาดเล็ก 	<ul style="list-style-type: none"> - อาวุธกลขนาดเล็ก, วัตถุระเบิด - อาวุธ และยุทธโศปกรณ์จากการจัดซื้อ, การขโมย, ทำด้วยมือตนเอง หรือได้รับการสนับสนุนจากตัวแทนของข้าศึก
พื้นที่ปฏิบัติการที่คาดไว้	<ul style="list-style-type: none"> - กองพล, ทักษะน้อย, พื้นที่ส่วนหลังของ ทบ. สนาม - ใน, ใกล้ แหล่งประชากร/พื้นที่อุตสาหกรรม 	<ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรมที่เป็นไปได้ในพื้นที่ส่วนหลัง ทน. - กิจกรรมที่อาจจะเป็นไปได้ในพื้นที่ส่วนหลังของยุทธบริเวณ (ทบ. สนาม) (อาจจะเกิดขึ้น) 	<ul style="list-style-type: none"> - การปฏิบัติที่เป็นไปได้ในพื้นที่ส่วนหลังกองพลและกองทัพน้อย - อาจจะมีการปฏิบัติในพื้นที่ส่วนหลังของยุทธบริเวณ (ทบ. สนาม) (อาจจะเกิดขึ้น)

กิจกรรมของภัยคุกคามระดับ 2

	ชนิดของกำลัง		
	กำลังรบนอกแบบ	สงครามนอกแบบ	หน่วยกำลังรบ
ขนาดและองค์ประกอบ	<ul style="list-style-type: none"> - ปกติเป็นหน่วยขนาดหมู่/เล็กกว่า, อาจจะเป็นหมวดหรือขนาดกองร้อย - การฝึกการทำลายในระดับสูง, การจารกรรม, การติดต่อสื่อสาร, ภาษา - เจ้าหน้าที่ที่มีความชำนาญ และอาวุโส 	<ul style="list-style-type: none"> - มีอยู่ในหน่วยระดับกองพล - ได้รับการคัดเลือก และการฝึก โดยเฉพาะ - ชุดหนึ่งมี 5 - 12 คน - มี 6 ถึง 8 ชุด 	<ul style="list-style-type: none"> - 12 คน (+, -) กลุ่ม ลว.มียานพาหนะ 3 คัน - 6-8 กลุ่ม ต่อ MR และ พล.ถ. 2-3 กลุ่ม ต่อ MR และ พล.น้อย.ถ. <p>MR = MOTORIZED DIV.</p>
วิธีการและภารกิจ	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ร่ม, เฮลิคอปเตอร์, ยานพาหนะ, เดินเท้า, เรือ - แต่งกายในลักษณะชนพื้นเมือง, กำลังฝ่ายเรว/ชุดพลเรือน/ชุดพลร่มมาตรฐาน - ทำการลาดตระเวน, หั่นเห, ทำลายกำลังข้าศึก เตรียมการสำหรับกำลังขนาดใหญ่ในการรุก 	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้กำลังด้วยการส่งลง หรือแทรกซึม - รวบรวมข่าวสารด้วยการตรวจการณ์/ซุ่มโจมตี/ตีโฉบฉวย/การซักถาม - ทำการลาดตระเวนสำหรับในเรื่องของ นคท.เข้าสู่พื้นที่ส่วนหลังของกองพล/กองทัพน้อย 	<ul style="list-style-type: none"> - เคลื่อนที่โดยยานพาหนะลาดตระเวน/ยานรบทหารราบ/ถ.ขนาดกลาง - ใช้ถนนจนกระทั่งมีการปะทะ/หรือคาดว่าจะมี - ดำเนินการลาดตระเวนค่อนคท.ที่เข้าสู่กรม, ส่วนหลังของกองพล, กองหนุน, ในเขตแดนข้าศึก
เป้าหมายที่คาดไว้	<ul style="list-style-type: none"> - ที่ตั้งคลังอาวุธนิวเคลียร์ และฐานยิง, ทก.ระบบ ปกอ., ฐานทัพอากาศ, ที่ตั้งศูนย์สื่อสาร - ขบวนเคลื่อนย้าย, ฐานการส่งกำลังข้างหน้า - หน่วยกองหนุน 	<ul style="list-style-type: none"> - เครื่องส่งอาวุธนิวเคลียร์ - ที่ตั้งทางการบังคับบัญชา, การควบคุม และการติดต่อสื่อสาร - ที่ตั้งเรดาร์ - หน่วยทหารในที่ตั้ง, กำลังเคลื่อนที่ 	<ul style="list-style-type: none"> - อาวุธนิวเคลียร์และเครื่องส่ง - ที่มั่นรบ - ที่ตั้งทางบัญชาการ, ศูนย์สื่อสาร

<p>อาวุธที่น่าจะใช้ และ ยุทธโศปกรณ์</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การใช้วัตถุระเบิดอย่างสมบูรณ์, ใช้อุปกรณ์แสวงเครื่อง - อาวุธ NBC ที่สามารถใช้ได้ - อาวุธ ตล.ประจำบุคคล, อาวุธ ปกอ.บุคคล - อาวุธกลกับอาวุธที่ใช้ในการโจมตีอย่างรวดเร็ว และอาวุธเก็บเสียง - วิทยุรับ-ส่งระยะไกลที่มีการรปภ.อย่างดี 	<ul style="list-style-type: none"> - วัตถุระเบิด, อุปกรณ์แสวงเครื่อง - ปลาย.จู่โจม, คัจคต., ปืนกลมือ <p>ขนาดเบา</p> <ul style="list-style-type: none"> - วิทยุที่มีการรักษาความลับ 	<ul style="list-style-type: none"> - ATGLs, ไรเฟิลจู่โจม, คัจคต., SAM ประทับบ่า, ปกบ., ปถ. 125 มม., 73 มม., 14.5 มม. และ 7.62 มม. (ปกน.) - T-64, T-72, T-80 (ถ.กลาง), รถลาดตระเวนล้อยาง, ยานรบสายพานของทหารราบ
<p>พื้นที่ปฏิบัติการที่คาดไว้</p>	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่ส่วนหลัง กองพล, ทน., ทบ.สนามยุทธบริเวณ 	<ul style="list-style-type: none"> - กองพล, ทน., (พื้นที่ส่วนหลัง) - จุดต่าง ๆ ปฏิบัติการห่างจากหน่วยหลักถึง 100 กม. 	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติการได้กว้างถึง 20-30 กม. บน 3-4 เส้นหลัก - ห่าง ขนพร. 50 กม.ขึ้นไป <p>ในสงครามตามแบบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - 50-100 กม. ในสถานการณ์นิวเคลียร์

กิจกรรมของภัยคุกคามระดับ 3

	ชนิดของกำลัง			
	กำลังเคลื่อนที่ทางอากาศ (HELIBORNE FORCES)	กำลังสะเทินน้ำสะเทินบก (AMPHIBIOUS FORCES)	กำลังส่งทางอากาศ (AIRBORNE FORCES)	กำลังดำเนินกลยุทธ์ ระดับยุทธการ (OPERATIONAL MANEUVER GROUPS)
ขนาด และการ ประกอบกำลัง	<ul style="list-style-type: none"> - ขนาดกองร้อยถึงกองพัน - เพิ่มเติมกำลัง - มีจัดใน พล.ร.ชน./พล. - น้อย โจมตีทางอากาศ 	<ul style="list-style-type: none"> - ขนาดหมวดถึงพล.น้อย - หน่วยนาวิกโยธินที่ได้รับ - เลือกไว้แล้ว - เหมือนกับหน่วย พล.ชน. - อย่างมาก 	<ul style="list-style-type: none"> - กองร้อยถึงขนาดกองพล - กองพลทหารร่มที่ได้ - เลือกสรรอย่างดี 	<ul style="list-style-type: none"> - กองพลเพิ่มเติม - กำลังถึงกองพล - หลาย ๆ กองพล - ปกติเพิ่มเติมกำลัง - โดยกำลังเคลื่อน - อากาศ/ส่งทางอ - เป็นส่วนของส - สนับสนุนการร
วิธีการและภารกิจ	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเข้าทางเฮลิคอปเตอร์ - ทำลายที่ตั้งคลังเก็บอาวุธ - นิวเคลียร์และระบบเครื่อง - ส่ง, ที่ตั้ง กบ.หลัก, เป้า - หมายอื่น ๆ ในพื้นที่ส่วน - หลัง - ยึดภูมิประเทศสำคัญ - ขยายผลจากการปฏิบัติ - ทางยุทธวิธี หลังการเจาะ - ติดตามข้าศึกที่ทำการ - ลอนตัว - ปฏิบัติการลวง 	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้เรือ/ยานสะเทินน้ำ - สะเทินบก - รูปแบบของการตีโฉบ - ฉวย, ลว., ก่อวินาศกรรม - ปฏิบัติการอิสระ/กับกำลัง - ภาคพื้น - ชายฝั่งสำคัญ/เกาะที่สร้าง - ความหันเห, ทำความเสีย - หาย, ใกล้เคียง - ปีกของข้าศึก - ลว., รายงานเป้าหมายให้ - กำลังทางเรือ - ช่วยกำลังภาคพื้น/ให้กำลัง - ทางเรือ ทำลายข้าศึก 	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ บ., เฮลิคอปเตอร์ - ปิดล้อมข้าศึก - ทำลายเครื่องส่งอาวุธ - นิวเคลียร์ - ยึดภูมิประเทศสำคัญ, หัว - อากาศ, ทำข้าม - ขยายผลพื้นที่ที่อ่อนแอ - ซึ่งได้รับผลจากอาวุธ - นิวเคลียร์ 	<ul style="list-style-type: none"> - ปกติจัดตั้งโดย - แนวรบ - ปกติใช้ลักษณะ - ของการกวาดล้าง - ด้วยรถถังขนาดห - เข้าตีด้วยความ - สูงต่อเส้นหลักที่ - แยกกัน เพื่อโจมตี - ต่อเป้าหมายอย่า - ทันทันทันใด โดย - ปราศจากการตัด - สิ้นใจอย่างถึงเล

เป้าหมายที่คาด	<ul style="list-style-type: none"> - คลังเก็บและระบบอาวุธส่งนิวเคลียร์ - ทัพบัญชาการ, กลุ่มที่ตั้งกบ.หลัก ระบบแจ้งเตือนแรกเริ่ม - ภูมิภาคสำคัญ, สนามบิน, กองหนุน นคท.เข้าสู่พื้นที่ส่วนหลัง ทน. 	<ul style="list-style-type: none"> - ระดับยุทธการ : ฐานทัพเรือ, เกาะสำคัญ, เป้าหมายชายฝั่งที่สำคัญ - ระดับยุทธวิธี ; สนามบิน, ท่าเรือ, เป้าหมายอื่น ๆ 	<ul style="list-style-type: none"> - ระดับยุทธศาสตร์ : ฐานทัพอากาศ, ท่าเรือ, ศูนย์อุตสาหกรรม, เมือง - ระดับยุทธการ/ยุทธวิธี : หัวสะพาน, พื้นที่ส่งลง, พื้นที่ทิ้งลง, ท่าข้าม, ทก., เครื่องส่งนิวเคลียร์ 	<ul style="list-style-type: none"> - ระดับ บก.แนวรบ/ศูนย์กลางเฉพาะที่สำคัญ, เป้าหมายในพื้นที่ส่วนหลังขนาดใหญ่, อาวุธนิวเคลียกองหนุน, สนามบิน - ระดับ ทบ. : ทั้งหมดของระดับเหนือขึ้นไป เช่น ที่บังคับบัญชา และควบคุม, สิ่งอำนวยความสะดวกทาง การสื่อสาร, กำลังที่ถอนตัว
อาวุธ และยุทธโปกรณ์ที่นำจะใช้	<ul style="list-style-type: none"> - ปลย.จู่โจม, ปกบ./ปกน. อาวุธ ตด., คจตด., SAM, ค., ยานรบลาดตระเวนลือขาง - เครื่องยิงลูกระเบิดอัตโนมัติ, ปรส., ป.ต่อสู้รถถัง, ปตอ., (อจ.), ยานรบทหารราบ, กำลังสนับสนุนทางอากาศยุทธวิธี - กำลังโจมตีทางอากาศจะมียุทธโปกรณ์ขนาดหนัก - หน่วย ปล.ยน.จะมีพื้นที่สำหรับส่งลงของยุทธโปกรณ์หนัก 	<ul style="list-style-type: none"> - ปลย.จู่โจม, ปกบ./ปกน., อาวุธ ตด., คจตด., SAM, ค., ยานรบลาดตระเวนลือขาง - ยานหุ้มเกราะสะเทินน้ำสะเทินบกขนาดเบา, กลาง, จรวดหลายลำกล้อง, ปตอ., ปรส. - ยานสะเทินน้ำสะเทินบกส่งทางอากาศ, ยานปฏิบัติการบนพื้นดิน 	<ul style="list-style-type: none"> - ปลย.จู่โจม, ปกน./ปกบ., อาวุธ ตด., คจตด., SAM, ค., ยานรบลาดตระเวน - เครื่องยิงลูกระเบิดอัตโนมัติ, ปรส., ปตอ. (ลจ.), จลก.(ลจ.), ป.(ลจ.), ยานรบทหารราบ, บ.ทอ.สนับสนุนทางอากาศยุทธวิธี 	<ul style="list-style-type: none"> - ปลย.จู่โจม, ปกน./ปกบ., อาวุธ ตด., คจตด., SAM, MOTAR (ค.), ยานรบ ลว. - ปตอ.(ลจ.), จลก.(อจ.), ป.(อจ.,ลจ.) - ยานรบสายพานทหารราบ, ยานรบสะเทินน้ำสะเทินบก, ถ.ขนาดกลาง, ส.โจมตี/สนับสนุน, บ.ทอ.ยุทธวิธี, หน่วย สสค.
พื้นที่ปฏิบัติการที่คาด	<ul style="list-style-type: none"> - กำลังจากหน่วยทหารราบยานยนต์ปฏิบัติการ 15-25 กม.จาก ขนพร. บรรจบกับกำลังรุกภาคพื้นดิน ใน 4-6 ชม. - กำลังจากพล.น้อยโจมตีทางอากาศ ปฏิบัติการกว่า 50 กม. จาก ขนพร. ไม่บรรจบในทันทีตามที่ต้องการ 	<ul style="list-style-type: none"> - บนเกาะเฉพาะแห่ง, ท่าเรือ, ทางน้ำในแผ่นดิน, ชายฝั่งทะเล 	<ul style="list-style-type: none"> - การโจมตีทางยุทธวิธี ระยะถึง 100 กม. จาก ขนพร. - การโจมตีทางยุทธการ ระยะถึง 300 กม.จาก ขนพร. - การโจมตีทางยุทธศาสตร์ ระยะถึง 100 กม. จาก ขนพร. 	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่ส่วนหลัง กองพล, ทน.

ระยะสูงสุดของภัยคุกคามต่อภาคการณืไว้ล่วงหน้า

กิจกรรมของตัวแทน (Agent) และการก่อวินาศกรรมจะเกิดขึ้น, หน่วยรบพิเศษจะเข้าโจมตีเป้าหมาย ณ พื้นที่หนึ่ง เพื่อถอนกำลังจากพื้นที่หนึ่งไปยังเป้าหมายสำคัญในที่อื่น, กำลังเหล่านี้จะโจมตีเป้าหมายที่มีโอกาสทุก ๆ ที่หน่วยลาดตระเวนทางยุทธวิธีของข้าศึกจะค้นหาข่าวสาร ตลอดทั่วทั้งพื้นที่ส่วนหลัง ชุดลาดตระเวนจะปฏิบัติการในระยะถึง 100 กม. หลังแนวขอบหน้าพื้นที่การรบ การปฏิบัติการยุทธส่งทางอากาศ และโจมตีทางอากาศ จะปฏิบัติการในแนวทางที่จะบรรจบกับการรุกของกำลังภาคพื้นดิน หน่วยรบพิเศษส่งทางอากาศจะเข้าตีโฉบฉวยต่อที่ตั้งอาวุธนิวเคลียร์ หน่วยนาวิกโยธินจะทำการยกพลขึ้นบกบริเวณชายฝั่งใกล้ ๆ กับท่าเรือหรือรอบ ๆ กำลังฝ่ายเราในพื้นที่นั้น และในขณะที่สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น กำลังของฝ่ายคุกคามจะดำเนินการใช้กำลังทางอากาศยุทธวิธี (tactical air), ปืนใหญ่ (artillery) และขีปนาวุธ (missile) โจมตีในเชิงรุก ในขณะที่กำลังของตนกำลังเคลื่อนที่ไปข้างหน้า ตลอดทั่วทั้งพื้นที่การรบหลัก

บริเวณที่ภัยคุกคามจะเกิดขึ้น (Threat Location)

บนพื้นฐานของการขยายพื้นที่การรบ ความคิดที่ว่าอันตรายที่จะมีต่อพื้นที่ส่วนหลังลดลง ในขณะที่เราทำการลาดตระเวนและระวังป้องกันออกไปข้างหน้าให้ไกลออกไปจาก ขนพรวนนั้น ไม่เป็นความจริง ความเข้มข้นของภัยคุกคามไม่ได้ขึ้นอยู่กับที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ แต่อยู่ที่การปฏิบัติการ ต่าง ๆ ที่ข้าศึกเชื่อว่าจะต้องทำให้เกิดขึ้น, และระดับใดที่จะได้รับความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ในพื้นที่ส่วนหลัง

ณ ระดับความลึกของสนามรบในส่วนหลังของกองพล ระดับสูงสุดของกิจกรรมในภัยคุกคามระดับ I และ II จะเกิดขึ้น ระดับ III ที่เกิดจากการรุกรานของหน่วยขนาดกองร้อยที่เป็นหน่วยส่งทางอากาศ หรือโจมตีทางอากาศ สามารถคาดการณ์ได้ว่าจะเกิดขึ้นในพื้นที่ส่วนหลังของกองพล การรุกรานเข้ามาในหน่วยขนาดกองพัน อาจจะบังเกิดขึ้นได้ จึงควรคาดการณ์ไว้เสมอ

ในพื้นที่ส่วนหลังของกองทัพน้อย กิจกรรมของภัยคุกคามระดับ I และ II จะเกิดขึ้นในลักษณะใกล้เคียงกับในความหนาแน่นของกิจกรรมในระดับ I และ II ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ส่วนหลังกองพล ในฐานะที่เป็นส่วนประกอบของกิจกรรมดังกล่าว แต่ทว่าการลาดตระเวนจะเป็นไปในลักษณะทางยุทธการมากกว่าทางยุทธวิธี ภัยคุกคามระดับ II ที่รุกรานเข้ามาของหน่วยขนาดกองร้อยและกองพัน อาจจะทำการขยายตัว เพื่อปฏิบัติการยุทธส่งทางอากาศ หรือโจมตีทางอากาศในขนาดใหญ่ขึ้น

ความต่อเนื่องที่กลับเข้ามาสู่เขตหลัง (COMMZ) กิจกรรมระดับ I และ II จะมีความเข้มข้นตลอดเส้นหลักการคมนาคม (Line of Communication) และพื้นที่อื่นที่มีความสำคัญของการทหาร เฉพาะ การลาดตระเวนและการรुकล้ำเข้ามาของภัยคุกคามระดับ III จะบังเกิดขึ้นต่อเป้าหมายทางยุทธศาสตร์ การรุกล้ำของกำลังหน่วยส่งทางอากาศขนาดกองพล เพื่อสร้างและยึดหัวอากาศ เป็นการเกิดขึ้นใกล้ ๆ กับด้านหลัง หรืออย่างน้อยที่สุดใกล้เขตหลังของกองทัพน้อย หน่วยโจมตีทางอากาศหลาย ๆ หน่วยอาจจะปรากฏขึ้นได้ในลักษณะดังกล่าว

อะไรคือสิ่งที่ต้องทำความเข้าใจอย่างกระจ่างชัด และนั่นคือ หลักนิยมและเทคโนโลยีของของฝ่ายคุกคาม เพื่อให้มั่นใจได้ว่าพื้นที่ส่วนหลังเป็นพื้นที่การรบ มิใช่เป็นพื้นที่ที่มีความปลอดภัย กำลังของฝ่ายคุกคามจะประสานการโจมตีร่วมกันในพื้นที่ส่วนหลัง ขณะที่การโจมตีของกำลังของฝ่ายคุกคามที่กระทำในพื้นที่การรบหลักเป็นเวลาเดียวกัน ระดับสูงสุดของกิจกรรมของฝ่ายคุกคามที่กำลังเกิดขึ้นในพื้นที่ส่วนหลัง จะมีกำลังของฝ่ายคุกคามที่กำลังใช้ความพยายามในการเจาะพื้นที่การรบหลัก พวกเขาจะพยายามผลักดันหน่วยรถถัง หรือหน่วยทหารราบยานยนต์เข้ามาในพื้นที่ส่วนหลังของกองพลที่ซึ่งพวกเขาจะเข้าติดต่อที่ตั้งต่างๆ หรือรูปแบบของการวางกำลังทหาร เทคโนโลยีที่ใช้โดยกำลังฝ่ายคุกคาม ได้เพิ่มขึ้นอย่างใกล้ชิดเกี่ยวกับความเข้มข้นที่ใช้ในการปฏิบัติการในพื้นที่การรบหลัก ซึ่งจะเกิดกับพื้นที่ส่วนหลัง ระยะปฏิบัติการ และความคล่องแคล่วของระบบอาวุธของฝ่ายคุกคาม และขีดความสามารถที่จะปฏิบัติการในทางลึก การเจาะเคลื่อนที่เร็วของหน่วยยานเกราะสามารถสร้างความเข้มข้นของการรบให้เกิดขึ้นในพื้นที่ส่วนหลัง ซึ่งจะชี้ให้เห็นว่าพื้นที่ส่วนหลังเป็นที่ซึ่งไม่สามารถแยกออกจากพื้นที่การรบหลักในสงครามต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

กองอาสารักษาดินแดน

การจัด

พระราชบัญญัติกองอาสารักษาดินแดน พ.ศ.2497 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2504 มาตรา 4 ให้จัดตั้งกองอาสารักษาดินแดนเป็นองค์การขึ้นอยู่ในกระทรวงมหาดไทย มีฐานะเป็นนิติบุคคล เรียกว่า "กองอาสารักษาดินแดน" มาตรา 5 กำหนดให้กองอาสารักษาดินแดนแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค และคำสั่งกองบัญชาการกองอาสารักษาดินแดน ที่ 199/2509 ลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2509, ที่ 859/2510 ลงวันที่ 26 กันยายน 2510, ที่ 17/2530 ลงวันที่ 14 ตุลาคม 2530 และที่ 52/2532 ลงวันที่ 25 กันยายน 2532 เรื่อง การจัดตั้งกองบัญชาการกองอาสารักษาดินแดนในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค โดยอาศัยอำนาจตามความในข้อ 7 แห่งกฎกระทรวง (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2497 ออกตามความในพระราชบัญญัติกองอาสารักษาดินแดน พ.ศ.2497 ได้จัดหน่วยกองอาสารักษาดินแดนออกเป็นดังต่อไปนี้

1. ให้มีกองบัญชาการกองอาสารักษาดินแดนส่วนกลางขึ้นอยู่ในบังคับบัญชาของผู้บัญชาการกองอาสารักษาดินแดน
 2. ให้จัดตั้งส่วนราชการต่าง ๆ ขึ้นในกองบัญชาการกองอาสารักษาดินแดนส่วนกลาง เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับกิจการกองอาสารักษาดินแดนโดยทั่วไป ดังต่อไปนี้
 - 2.1 ที่ปรึกษา (ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็นสำนักงานฝ่ายอำนวยการทหาร)
 - 2.2 ฝ่ายอำนวยการ
 - 2.3 กองร้อยบังคับการและบริการ
 3. ที่ปรึกษา เนื่องจากภารกิจของกองอาสารักษาดินแดนจะต้องเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับกิจการทหาร ตำรวจ และพลเรือน ดังนั้นที่ปรึกษาประจำกองบัญชาการกองอาสารักษาดินแดนส่วนกลาง จึงจำเป็นต้องมีผู้เชี่ยวชาญในกิจการทั้ง 3 ประการ มาเป็นที่ปรึกษา
 4. ฝ่ายอำนวยการ ให้แบ่งส่วนราชการในฝ่ายอำนวยการออกเป็น 6 ส่วน ดังต่อไปนี้
 - 4.1 กองกำลังพล
 - 4.2 กองส่งกำลังบำรุง
 - 4.3 กองยุทธการ
 - 4.4 กองข่าว
 - 4.5 กองสนับสนุน
 - 4.6 กองปฏิบัติการพิเศษ
- ฯลฯ.....
11. กองร้อยบังคับการและบริการ ให้แบ่งส่วนราชการออกเป็น 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

11.1 หมวดป้องกัน มี 2 หมวด

11.2 หมวดปฏิบัติการพิเศษ

11.3 หมวดบริการ

11.4 หมวดสื่อสาร

๑๓๑.....

14. ให้จัดตั้งส่วนราชการขึ้นในกองบังคับการกองอาสารักษาดินแดน เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับกิจการกองอาสารักษาดินแดนในจังหวัดนั้น ๆ โดยแบ่งส่วนราชการออกเป็น 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

14.1 ฝ่ายอำนวยการ

14.2 กองร้อยบังคับการและบริการ

14.3 กองร้อยอาสารักษาดินแดนจังหวัด

14.4 กองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอ

๑๓๑.....

18. การแต่งตั้งผู้บังคับบัญชาและเจ้าหน้าที่ในกองบัญชาการกองอาสารักษาดินแดน ให้เป็นไปดังนี้

18.1 ในส่วนกลาง

ก. ผู้บัญชาการกองอาสารักษาดินแดน มีอำนาจแต่งตั้งรองผู้บัญชาการกองอาสารักษาดินแดน ผู้ช่วยผู้บัญชาการกองอาสารักษาดินแดน หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ รองหัวหน้าฝ่ายอำนวยการ และผู้ช่วยหัวหน้าฝ่ายอำนวยการ กองบัญชาการกองอาสารักษาดินแดน

ข. ตำแหน่งอื่นในกองบัญชาการกองอาสารักษาดินแดน นอกเหนือจากข้อ ก. ให้เป็นอำนาจของหัวหน้าฝ่ายอำนวยการ กองบัญชาการอาสารักษาดินแดน พิจารณาแต่งตั้ง

18.2 ในส่วนภูมิภาค

ก. ผู้บัญชาการกองอาสารักษาดินแดน มีอำนาจแต่งตั้งผู้บังคับการกองอาสารักษาดินแดนจังหวัด รองผู้บังคับการกองอาสารักษาดินแดนจังหวัด ผู้ช่วยผู้บังคับการกองอาสารักษาดินแดนจังหวัด และหัวหน้าฝ่ายอำนวยการ กองบังคับการกองอาสารักษาดินแดนจังหวัด

ข. ตำแหน่งอื่นนอกเหนือจากข้อ 18.2 ก. ให้เป็นอำนาจของผู้บังคับการ กองอาสารักษาดินแดนจังหวัด พิจารณาแต่งตั้ง

19. การดำรงตำแหน่งในกองบังคับการกองอาสารักษาดินแดนจังหวัด ให้เป็นไปดังนี้

19.1 ผู้ว่าราชการจังหวัด ดำรงตำแหน่งผู้บังคับการกองอาสารักษาดินแดนจังหวัด

19.2 รองผู้ว่าราชการจังหวัด ดำรงตำแหน่งรองผู้บังคับการกองอาสารักษาดินแดนจังหวัด

19.3 ปลัดจังหวัด และผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัด ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้บังคับการ กอง
อาสารักษาดินแดนจังหวัด กับให้ปลัดจังหวัดดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายอำนวยการ กองบังคับการกอง
อาสารักษาดินแดนจังหวัด อีกตำแหน่งหนึ่ง

19.4 ผู้ช่วยปลัดจังหวัดหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้ดำรงตำแหน่งรองหัวหน้าฝ่ายอำนวยการ
การ กองบังคับการกองอาสารักษาดินแดนจังหวัด

19.5 ป้องกันจังหวัด ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยหัวหน้าฝ่ายอำนวยการ และผู้บังคับกองร้อย
บังคับการและบริการ กองบังคับการกองอาสารักษาดินแดนจังหวัด

19.6 การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งในกองปฏิบัติการและกองสนับสนุน ให้พิจารณา
แต่งตั้งจากผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรของกองอาสารักษาดินแดนที่กำหนดขึ้นเป็นอันดับแรก หาก
ไม่สามารถหาบุคคลที่มีคุณสมบัติดังกล่าวได้ ให้เป็นอำนาจของผู้บังคับการกองอาสารักษาดินแดน
จังหวัด พิจารณาคัดเลือกบุคคลผู้มีความเหมาะสมให้ดำรงตำแหน่ง

๑๖๖๓

๑๖๖๔

๑๖๖๕

๑๖๖๖

๑๖๖๗

๑๖๖๘

๑๖๖๙

๑๖๗๐

๑๖๗๑

๑๖๗๒

๑๖๗๓

๑๖๗๔

๑๖๗๕

๑๖๗๖

๑๖๗๗

๑๖๗๘

๑๖๗๙

๑๖๘๐

การบังคับบัญชา

ตำแหน่งผู้บังคับบัญชาและเจ้าหน้าที่กองอาสารักษาดินแดนเป็นไปตามกฎกระทรวงฉบับที่ 2 (พ.ศ.2497) ออกตามความในพระราชบัญญัติกองอาสารักษาดินแดน พ.ศ.2497 ลงวันที่ 21 มิถุนายน 2497 กฎกระทรวง ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2500) ออกตามความในพระราชบัญญัติกองอาสารักษาดินแดน พ.ศ.2497 ลงวันที่ 10 กรกฎาคม 2500 คำสั่งกองบัญชาการกองอาสารักษาดินแดน ที่ 17/2530 ลงวันที่ 14 ตุลาคม 2530 และคำสั่งกองบัญชาการกองอาสารักษาดินแดน ที่ 52/2532 ลงวันที่ 25 กันยายน 2532 ซึ่งมีสายการบังคับบัญชาเรียงตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ผู้บัญชาการกองอาสารักษาดินแดน คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
2. รองผู้บัญชาการกองอาสารักษาดินแดน คือ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
3. ผู้ช่วยผู้บัญชาการกองอาสารักษาดินแดน คือ ปลัดกระทรวงมหาดไทย รองปลัดกระทรวงมหาดไทย และจเรตำรวจ
4. หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ กองบัญชาการกองอาสารักษาดินแดน คือ อธิบดีกรมการปกครอง
5. รองหัวหน้าฝ่ายอำนวยการ กองบัญชาการกองอาสารักษาดินแดน คือ รองอธิบดีกรมการปกครอง
6. ผู้ช่วยหัวหน้าฝ่ายอำนวยการ กองบัญชาการกองอาสารักษาดินแดน คือ รองอธิบดีกรมการปกครอง
7. ผู้บังคับการกองอาสารักษาดินแดนจังหวัด คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด
8. รองผู้บังคับการกองอาสารักษาดินแดนจังหวัด คือ รองผู้ว่าราชการจังหวัด
9. ผู้ช่วยผู้บังคับการกองอาสารักษาดินแดนจังหวัด คือ ปลัดจังหวัด และผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัด
10. หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ กองบังคับการกองอาสารักษาดินแดนจังหวัด คือ ปลัดจังหวัด
11. รองหัวหน้าฝ่ายอำนวยการ กองบังคับการกองอาสารักษาดินแดนจังหวัด คือ ผู้ช่วยปลัดจังหวัด
12. ผู้ช่วยหัวหน้าฝ่ายอำนวยการ กองบังคับการกองอาสารักษาดินแดนจังหวัด คือ ป้องกันจังหวัด (หัวหน้าฝ่ายกิจการพิเศษจังหวัด)
13. ผู้บังคับกองร้อยอาสารักษาดินแดน คือ นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ สำหรับกองร้อยอาสารักษาดินแดนจังหวัดแต่งตั้งจากนายทหารชั้นสัญญาบัตร
14. รองผู้บังคับกองร้อยอาสารักษาดินแดน คือ ปลัดอำเภอ (หัวหน้าฝ่ายปกครอง และพัฒนา หรือหัวหน้าฝ่ายกิจการพิเศษ) หรือปลัดอำเภอ (งานป้องกัน) หรือนายทหาร หรือสารวัตรใหญ่ สถานีตำรวจภูธรอำเภอ

15. ผู้ช่วยผู้บังคับการกองร้อยอาสารักษาดินแดน คือ ปลัดอำเภอ

16. ผู้บังคับหมวดอาสารักษาดินแดน คือ ปลัดอำเภอ หรือนายทหารชั้นสัญญาบัตร หรือชั้นประทวน

17. จำกองร้อย คือ ปลัดอำเภอ หรือนายทหารชั้นประทวน

18. ผู้บังคับหมู่ คือ กำนัน หรือนายทหารชั้นประทวน หรือสมาชิก อส. ที่มีคุณสมบัติและผ่านการฝึกมาแล้ว

บทบาทและหลักนิยมในการใช้สมาชิก อส.สนับสนุนการปฏิบัติภารกิจ
ตามแผนป้องกันประเทศ

1. คำนำ

"การป้องกันประเทศ" เป็นภารกิจและหน้าที่สำคัญซึ่งได้มีการบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ซึ่งถือเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศ คือ

1. มาตรา 1 ประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียว จะแบ่งแยกมิได้
2. มาตรา 66 บุคคลมีหน้าที่รักษาไว้ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญนี้
3. มาตรา 67 บุคคลมีหน้าที่ป้องกันประเทศ...
4. มาตรา 71 รัฐต้องพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ เอกราช และบูรณภาพแห่งอาณาเขต

จึงถือได้ว่า "การป้องกันประเทศ" เป็นหน้าที่ของทุกคนทุกฝ่ายที่จะต้องร่วมมือ ช่วยเหลือ ในการรักษาไว้ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เอกราช บูรณภาพแห่งอาณาเขต และการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2. แผนป้องกันประเทศ

"แผนป้องกันประเทศ" เป็นแผนที่จัดทำขึ้นโดยกองบัญชาการทหารสูงสุด เพื่อใช้เป็นแผนหลัก โดยกำหนดให้หน่วยต่าง ๆ ถือปฏิบัติร่วมกันในการป้องกันประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญคือ

- 2.1 เพื่อป้องกันและต่อสู้ภัยคุกคามจากภายนอกและภายในประเทศ
- 2.2 เพื่อป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบภายในประเทศ
- 2.3 เพื่อปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์
- 2.4 เพื่อคุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของชาติ
- 2.5 เพื่อร่วมในการพัฒนาประเทศ ช่วยเหลือประชาชน และสนับสนุนการบรรเทาสาธารณภัยเพื่อความมั่นคงของชาติ
- 2.6 เพื่อร่วมมือกับมิตรประเทศ ตามนโยบายของรัฐบาล ในการรักษาความสงบและความมั่นคงร่วมกัน

3. บทบาทของหน่วยต่าง ๆ ในการสนับสนุนการปฏิบัติการตามแผนป้องกันประเทศ

เนื่องจากการสงครามในปัจจุบันและในอนาคต นอกจากจะมีการทำลายล้างกันอย่างเข้มข้น และรุนแรงแล้ว ยังมีลักษณะเป็น "สงครามเบ็ดเสร็จ" กล่าวคือ การสู้รบจะไม่ดำเนินการไปแต่เพียงในพื้นที่การรบหลักเท่านั้น แต่ยังขยายลึกเข้าไปทั้งในดินแดนข้าศึกและในพื้นที่เขตหลังของฝ่ายเรา ในเวลาเดียวกัน แม้ในสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งไม่ถือว่าอยู่ในสถานการณ์สงครามก็ตาม การปฏิบัติ เช่นนั้นก็ปรากฏให้เห็นอยู่เสมอทั้งในประเทศและต่างประเทศ เมื่อเป็นเช่นนี้ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการรบ จึงไม่จำกัดอยู่เฉพาะแต่ทหาร หากรวมไปถึงข้าราชการทุกฝ่าย ประชาชนทั่วไป และกำลังกึ่งทหาร ด้วย

4. บทบาทของกำลังกึ่งทหารของกระทรวงมหาดไทยในการสนับสนุนการป้องกันประเทศ

กำลังกึ่งทหารของกระทรวงมหาดไทย ประกอบด้วยหน่วยต่าง ๆ คือ ตำรวจตระเวนชายแดน (ตชด.), ตำรวจน้ำ (ตรน.), หน่วยปฏิบัติการพิเศษ (นปพ.) และกองอาสารักษาดินแดน (อส.) สำหรับในที่นี้จะขอกล่าวถึงบทบาทของกองอาสารักษาดินแดน ซึ่งได้กำหนดไว้ในแผนป้องกันประเทศ ดังนี้

- 4.1 การบรรเทาภัยที่เกิดจากธรรมชาติและผลกระทบของข้าศึก
- 4.2 ทำหน้าที่รักษาความสงบในท้องที่ร่วมกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ
- 4.3 รักษาสถานที่สำคัญและการคมนาคม
- 4.4 ป้องกันจารกรรม สดับรับฟัง และรายงานข่าว
- 4.5 ทำการช่วยเหลือและให้ความสะดวกแก่ฝ่ายทหารตามที่ทหารต้องการ และตัดทอนกำลัง
ข้าศึก
- 4.6 เป็นกำลังสำรองส่วนหนึ่งที่พร้อมจะเพิ่มเติมและสนับสนุนกำลังทหารได้เมื่อจำเป็น
- 4.7 ปฏิบัติการจู่โจมทางการเมือง จิตวิทยา และช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบ
- 4.8 เฉพาะส่วนที่อยู่ในพื้นที่ปฏิบัติการ ขึ้นในความควบคุมทางยุทธการกับกองทัพบก เมื่อสั่ง

นอกจากภารกิจจะเป็นไปตามพระราชบัญญัติกองอาสารักษาดินแดนดังกล่าวแล้ว คณะกรรมการกลาง กองอาสารักษาดินแดน ยังได้พิจารณากำหนดความมุ่งหมายแบ่งภารกิจออกเป็นยามสงบ และยามสงคราม เมื่อวันที่ 11 ธันวาคม พ.ศ.2502 ดังนี้

ก. ความมุ่งหมายในยามสงบ

ในยามสงบมีความมุ่งหมายที่จะให้กองอาสารักษาดินแดนปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือทางฝ่ายพลเรือน ดังต่อไปนี้

1. ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองและตำรวจ รักษาความสงบในท้องถิ่น โดยมุ่งไปในทางสืบสวน รายงานข่าวเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามโจรผู้ร้าย รวมทั้งภัยจากคอมมิวนิสต์
2. ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในการป้องกันและระงับอัคคีภัย
3. ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่พัฒนาการท้องถิ่น
4. ช่วยเหลือในการซ่อมแซมสถานที่ราชการหรืออาคารสาธารณะ ตลอดจนพืชผลต่าง ๆ ที่ใช้อยู่กับสถานที่หรืออาคารต่าง ๆ ซึ่งตั้งอยู่ในท้องถิ่นของสมาชิก อส.เท่าที่พอจะช่วยเหลือได้
5. ช่วยเหลือป้องกันและบรรเทาภัยธรรมชาติ เช่น อัคคีภัย อุทกภัย แผ่นดินไหว เป็นต้น
6. ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ของกรมอนามัยในการป้องกันโรคภัยไข้เจ็บหรือโรคระบาดต่าง ๆ

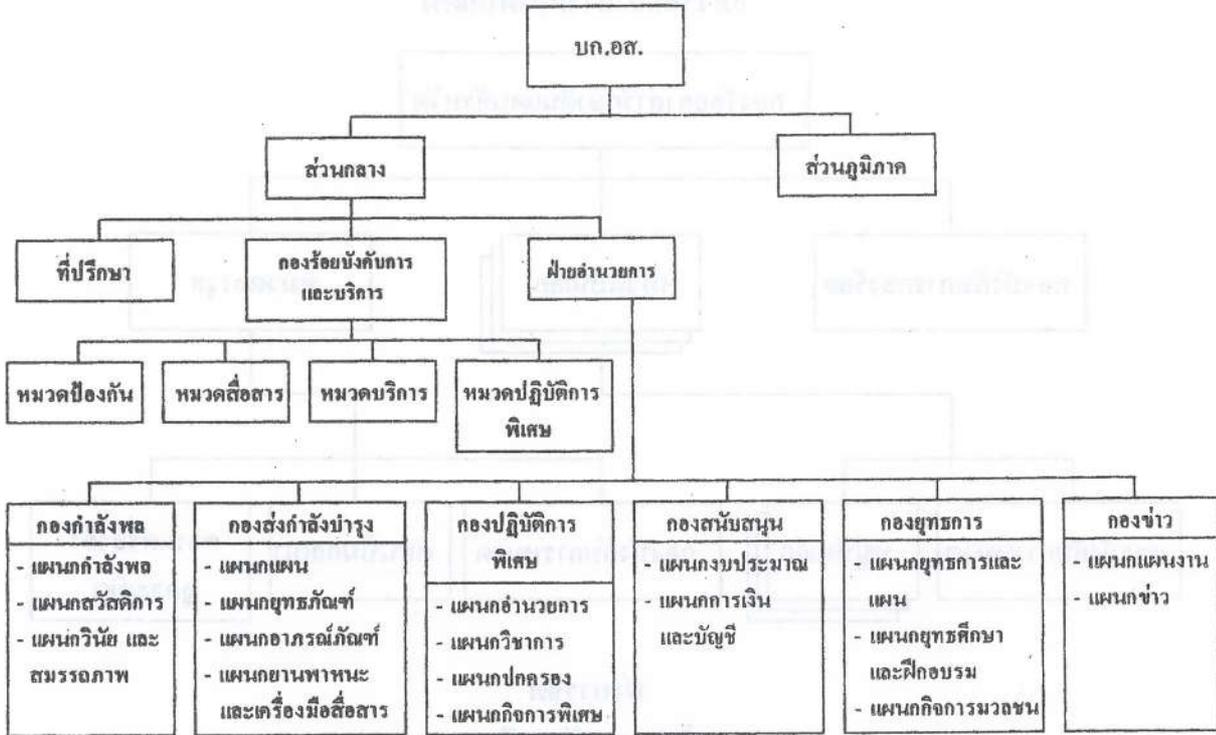
ข. ความมุ่งหมายในยามสงคราม

ในยามสงครามมีความมุ่งหมายที่จะให้กองอาสารักษาดินแดนปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือทางฝ่ายทหาร และพลเรือน ดังต่อไปนี้

1. ทำการรบกวณ ทำลายกำลังข้าศึกที่อยู่ในท้องถิ่น มิให้ทำการรบได้สะดวก (ทำการรบแบบกองโจร)
2. ทำการป้องกัน และบรรเทาภัยทางอากาศ ตามที่สันนิบาตป้องกันและบรรเทาภัยทางอากาศ จะได้มอบหมายให้
3. ในด้านการขนส่ง ทำหน้าที่ช่วยทหารในการขนส่งลำเลียงเสบียงอาหาร ยานพาหนะ สัตว์พาหนะ ฯลฯ และช่วยทางฝ่ายพลเรือนในการอพยพโยกย้ายพลเมืองเมื่อจำเป็นตามที่ทางราชการฝ่ายพลเรือนสั่งการ
4. ทำการซ่อมพัสดุการณ์ เช่น เสื้อผ้า เครื่องแบบ เครื่องใช้อื่น ๆ ของทหาร หรือตำรวจหน่วยรบอื่น ๆ ที่ปฏิบัติราชการในสนาม
5. ทำการช่วยเหลือปฐมพยาบาลทหาร หรือตำรวจ และบุคคลอื่น ๆ ที่ได้รับบาดเจ็บป่วยในเขตพื้นที่ที่มีการรบ

command.ppt

ผังการจัด
กองบัญชาการกองอาสารักษาดินแดนในส่วนกลาง

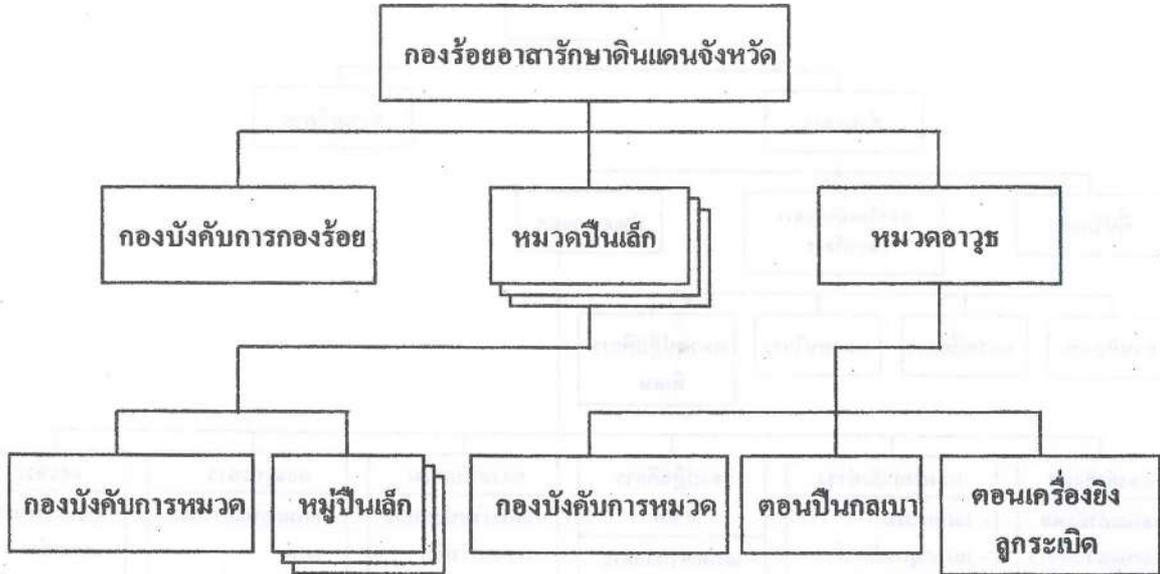

command.ppt

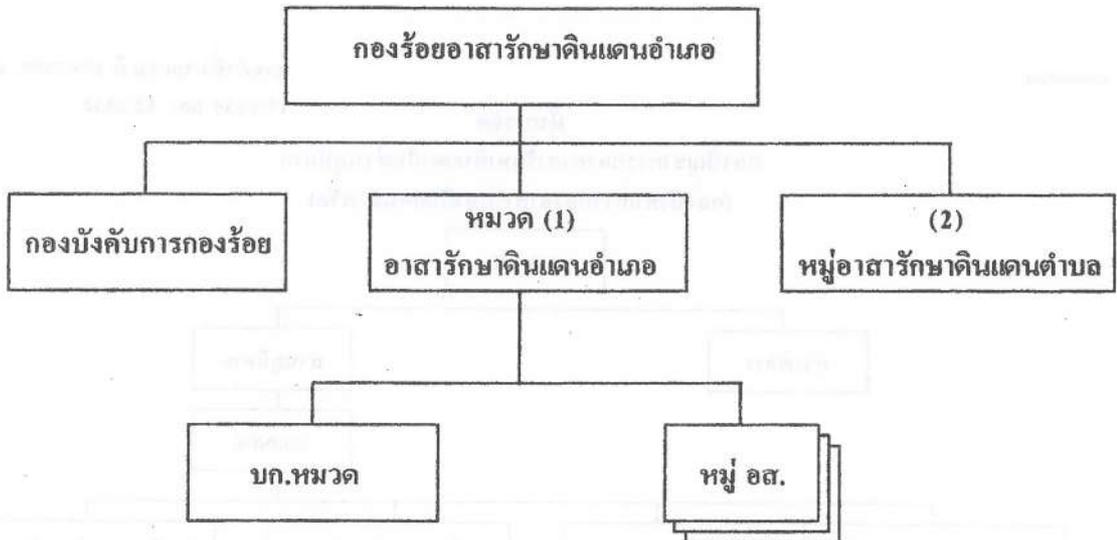
ผังการจัด
กองบัญชาการกองอาสารักษาดินแดนในส่วนภูมิภาค
(กองบังคับการกองอาสารักษาดินแดนจังหวัด)

ผังการจัด
กองร้อยอาสารักษาดินแดน

ผังการจัด
กองร้อยอาสารักษาดินแดน

หมายเหตุ (1) จัดตั้งขึ้นตามความจำเป็นแต่ละอำเภอ

(2) หมู่อาสารักษาดินแดนตำบลมีจำนวนเท่ากับตำบลในอำเภอนั้น ๆ

ตำรวจตระเวนชายแดน

1. วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งตำรวจตระเวนชายแดน

1.1 เป็นการเตรียมกำลังตำรวจให้พร้อม เพื่อจะปฏิบัติการต่อต้านการรบนอกแบบ โดยเฉพาะการรบแบบกองโจร

1.2 เป็นการเตรียมกำลังตำรวจให้พร้อมที่จะสนับสนุนการปฏิบัติการของกองทัพอื่น ๆ ได้ทันที ถ้าสงครามเกิดขึ้น

1.3 ทำการคุ้มครองพื้นที่ของประเทศที่เป็นป่าเขาอยู่ทั่วไปที่การคมนาคมทุกชนิดเข้าไปไม่ถึง ด้วยการเดินเท้า หรือ โดยการส่งลงทางอากาศ

1.4 ทำการปราบปรามโจรผู้ร้ายที่ใช้รอยต่อของจังหวัด และของประเทศเป็นที่ซุกซ่อน กับ การสกัดกั้นการลักลอบลำเลียงของเถื่อน ของหนีภาษี และยาเสพติด

1.5 เมื่อไม่มีเหตุการณ์ สามารถพัฒนาสร้างสรรค์ให้เกิดการกินดีอยู่ดีแก่ประชาชน

2. ภารกิจของตำรวจตระเวนชายแดน

2.1 รักษาความมั่นคงปลอดภัยตามแนวชายแดน และป้องกันปราบปรามการก่อความไม่สงบ

2.2 รักษาความสงบเรียบร้อย ป้องกันปราบปรามอาชญากรรม และการแพร่ระบาดของยาเสพติด

2.3 พัฒนาและช่วยเหลือประชาชน เพื่อความมั่นคงของชาติ

2.4 ดำเนินการฝึกอบรม เพื่อสนับสนุนภารกิจของตำรวจตระเวนชายแดน และกรมตำรวจ

3. การขึ้นในความควบคุมทางยุทธการของฝ่ายทหาร

คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่า สถานการณ์ทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร มีความจำเป็นต้องใช้เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารและตำรวจตระเวนชายแดน เพื่อรักษาความปลอดภัยของราชอาณาจักร การใช้เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร และตำรวจตระเวนชายแดนปฏิบัติการร่วมกัน จำเป็นต้องมีเอกภาพในการควบคุม และสั่งการ จึงให้ตำรวจตระเวนชายแดนขึ้นในการควบคุมทางยุทธการของฝ่ายทหาร ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2520 เป็นต้นไป ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ สร.0201/35 สั่ง ณ วันที่ 2 มิถุนายน พ.ศ.2520

กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ขึ้นในการควบคุมทางยุทธการของกองบัญชาการทหารสูงสุด กองบังคับการตำรวจตระเวนชายแดนภาค 1, 2, 3 และ 4 ขึ้นในความควบคุมทางยุทธการของกองทัพภาคที่ 1, 2, 3 และ 4 ตามลำดับ ยกเว้นหน่วยตำรวจตระเวนชายแดนที่ปฏิบัติการอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบของกองทัพเรือ ขึ้นในการควบคุมทางยุทธการของกองทัพเรือ

การขึ้นการควบคุมทางยุทธการ หมายถึง สภาพการบังคับบัญชาลักษณะหนึ่ง ซึ่งหน่วย ควบคุมทางยุทธการมีอำนาจสั่งการ ปรับกำลังเข้าทำการรบ มอบหมายงาน กำหนดที่หมาย และอำนวยความสะดวกตามหน้าที่อื่น ๆ ตามความจำเป็น เพื่อให้หน่วยที่ขึ้นในความควบคุมทางยุทธการสามารถปฏิบัติงานจนบรรลุภารกิจที่ได้รับมอบหมาย หน่วยต้นสังกัดเดิมยังคงปกครองบังคับบัญชา และบริหารงานในสายปกติของหน่วยตำรวจตระเวนชายแดนอยู่เช่นเดิม

การควบคุมทางยุทธการของฝ่ายทหารต่อตำรวจตระเวนชายแดน มุ่งควบคุมเฉพาะภารกิจ การป้องกันราชอาณาจักร และราชบัลลังก์ การรักษาความสงบเรียบร้อยของราชอาณาจักร (เมื่อเกิดสถานการณ์สงคราม หรือวิกฤตการณ์ที่ทหารจำเป็นต้องเข้าควบคุมสถานการณ์) และการป้องกันปราบปรามการก่อความไม่สงบ ส่วนภารกิจอื่น ๆ ของตำรวจตระเวนชายแดนซึ่งเกี่ยวข้องอยู่กับอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย และ/หรือ ที่มีได้เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติทางยุทธการโดยตรง การควบคุมให้มีลักษณะประสานงานเป็นหลัก

สำหรับการปฏิบัติในการควบคุมทางยุทธการ ถือปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมระหว่างกระทรวงกลาโหม กับกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การให้ตำรวจตระเวนชายแดนขึ้นการควบคุมทางยุทธการของฝ่ายทหาร ลงวันที่ 8 มีนาคม 2522 หรือที่แก้ไขเพิ่มเติม

4. พันธกิจของตำรวจตระเวนชายแดนในการป้องกันชายแดน

- 4.1 ฝ้าตรวจบริเวณสำคัญ และรายงานข่าว
- 4.2 ลาดตระเวน คุ่มกัน และควบคุมภูมิประเทศสำคัญ
- 4.3 สกัดกั้น ชัดขวาง ตอบได้ในขั้นต้น ต่อกำลังข้าศึกต่างชาติ และกำลังไม่ปรากฏสัญชาติในทันทีที่ล่วงล้ำอธิปไตยทางดินแดนของประเทศไทย และถ้าไม่สามารถขับไล่ออกไปได้ ให้ริ้งหน่วงเข้ามาเป็นขั้น ๆ
- 4.4 สลายตัวเป็นกำลังหลังแนวข้าศึก ถ้าจำเป็นหรือเมื่อสั่ง เพื่อทำการหาข่าว บ่อนทำลาย ก่อวินาศกรรม ต่อกำลังพล อาวุธยุทโธปกรณ์ เส้นทางส่งกำลังบำรุงของข้าศึก และสนับสนุนการปฏิบัติการของกองโจรฝ่ายเรา
- 4.5 ปฏิบัติตามแผนป้องกันประเทศเมื่อเกิดภาวะสงคราม

5. ขีดความสามารถและขีดจำกัด

5.1 ขีดความสามารถ

เนื่องจากตำรวจตระเวนชายแดน ได้ถูกจัดตั้งขึ้นให้มีคุณลักษณะ 3 ประการ คือ สามารถทำการรบนอกแบบได้ทุกรูปแบบ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ สามารถปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจทั่วไป และสามารถพัฒนาและช่วยเหลือประชาชน เพื่อความมั่นคงของชาติ จึงมีลักษณะผสมผสานระหว่างความเป็นพลเรือน ตำรวจ และทหารเข้าด้วยกัน จึงสามารถดำเนินการจับกุม และปราบปรามอาชญากรรมได้เช่นเดียวกับตำรวจทั่วไป สามารถปฏิบัติภารกิจรบนอกแบบ โดยเฉพาะการรบแบบกองโจร ป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ ดำเนินงานด้านการข่าว และการพัฒนาช่วยเหลือประชาชน เพื่อความมั่นคงของชาติ การบรรเทาภัย และดำเนินการฝึกอบรมหลักสูตรการต่อต้านการปราบปรามการก่อความไม่สงบ ให้กับตำรวจหน่วยอื่น ๆ ปฏิบัติการรบภายใต้การควบคุมของฝ่ายทหาร แปรสภาพเป็นตำรวจสนามได้ทันทีเมื่อสงครามเกิดขึ้น

5.2 ขีดจำกัด

5.2.1 ไม่สามารถทำการรบแบบกองทัพประจำ ถ้าไม่ได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมอย่างเพียงพอ

5.2.2 ใช้ระบบ และวิธีการส่งกำลังบำรุง ตามวิธีของกรมตำรวจ ซึ่งเหมาะสมกับการปฏิบัติในภาวะปกติ

5.2.3 อาวุธยุทโธปกรณ์ มีอาวุธประจำกายเป็นหลัก อาวุธประจำหน่วย เครื่องมือสื่อสาร และยานพาหนะ มีจำนวนจำกัด

5.2.4 ไม่สามารถทดแทนกำลังพลได้ทันที เมื่อเกิดการสูญเสีย

5.3 หลักนิยมในการใช้กำลัง

5.3.1 หน่วยระดับหมวดสามารถปฏิบัติการเป็นอิสระได้ ถ้ามอบภารกิจและพื้นที่อย่างเหมาะสม ไม่แยกกำลังออกปฏิบัติการตามลำพังต่ำกว่าหมวด

5.3.2 กองร้อยเป็นหน่วยหลักในการดำเนินกลยุทธ์ และปฏิบัติงานการเมือง

5.3.3 การมอบภารกิจควบคู่กับพื้นที่ปฏิบัติการ

6. สรุป

ตำรวจตระเวนชายแดนเป็นกำลังหลักของกรมตำรวจ ในการรักษาความมั่นคงภายใน และการรักษาความมั่นคงปลอดภัยตามแนวชายแดน และเป็นกำลังกึ่งทหารของชาติในการปฏิบัติงานตามแผนการต่อสู้เพื่อเอาชนะคอมมิวนิสต์ และการสกัดกั้นตามแนวชายแดน โดยขึ้นการควบคุมทางยุทธการกับฝ่ายทหาร

ตำรวจตระเวนชายแดนมีคุณลักษณะที่สำคัญ 3 ประการ คือ สามารถทำการรบนอกแบบทุกรูปแบบได้ทั้งภายในและภายนอกประเทศ สามารถปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจ สามารถพัฒนาและช่วยเหลือประชาชนตามแผนการพัฒนาชนบทของชาติ

กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ขึ้นการควบคุมทางยุทธการกับกองบัญชาการทหารสูงสุด กองบังคับการตำรวจตระเวนชายแดนภาค ขึ้นการควบคุมทางยุทธการกับกองทัพภาค แม่ทัพภาค ในฐานะผู้อำนวยการป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ภาค จะกำหนดแผนงานการปฏิบัติในการต่อสู้เพื่อเอาชนะคอมมิวนิสต์ให้กับกองบังคับการตำรวจตระเวนชายแดนภาค โดยมอบหมายให้ปฏิบัติใน 2 ลักษณะ คือ การส่งมอบกำลัง ดชด.ในพื้นที่ให้กับหน่วยควบคุมทางยุทธการ ซึ่ง กอ.รมน.ภาค จัดตั้งขึ้น หรือมอบภารกิจและพื้นที่ให้ ดชด.ดำเนินการภายใต้การควบคุมของหน่วยควบคุมทางยุทธการ ซึ่งในลักษณะหลังนี้นับว่าเป็นผลดี และทำให้ ดชด.มีความคล่องแคล่วในการปฏิบัติสูง นอกจากนั้นแม่ทัพภาคกำหนดให้ตำรวจตระเวนชายแดนบางส่วนบางพื้นที่เข้าเป็นกำลังในการป้องกันประเทศอีกด้วย

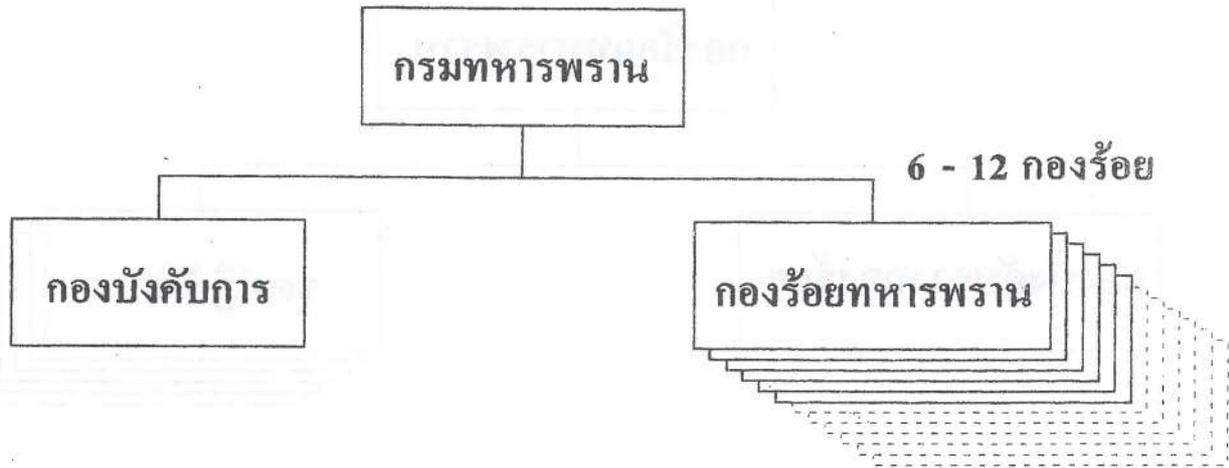
การรักษาความปลอดภัยตามแนวชายแดน งานด้านการทหารมุ่งการกระทำต่อกองกำลังของต่างชาติที่คุกคามต่อเอกราชอธิปไตย และระบอบการปกครองของประเทศ แต่ต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเป็นสำคัญ ส่วนการรักษาความมั่นคงปลอดภัยตามแนวชายแดนนั้น ต้องดำเนินงานด้านการเมือง และการพัฒนาต่อประชาชนในพื้นที่เป็นหลัก

เมื่อสถานการณ์สงครามเกิดขึ้น ตำรวจตระเวนชายแดนจะแปรสภาพเป็นตำรวจสนามปฏิบัติการตามแผนป้องกันราชอาณาจักร ตามที่ฝ่ายทหารกำหนดได้

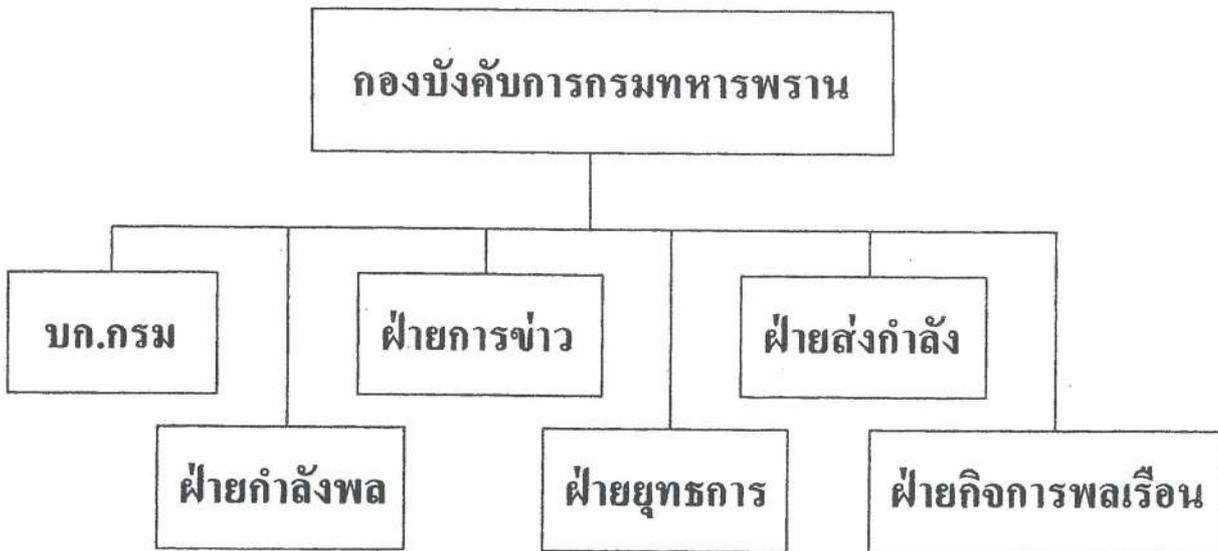
กรมทหารพราน
(IRREGULAR REGIMENT)

1. **ภารกิจ** ปฏิบัติการสงครามนอกแบบ สนับสนุนการรบตามแบบ และปฏิบัติการกิจพิเศษตามที่กองทัพบกกำหนด
2. **การแบ่งมอบ** เป็นหน่วยของกองทัพบก อาจแบ่งมอบให้หน่วยรองได้ตามความเหมาะสม
3. **ขีดความสามารถ**
 - 3.1 บังคับบัญชา วางแผน อำนวยการ ประสานงาน กำกับดูแล กองร้อยทหารพราน ในการปฏิบัติการสงครามนอกแบบ และการสนับสนุนการรบตามแบบ รวมทั้งการปฏิบัติ ภารกิจพิเศษตามที่กองทัพบกกำหนด
 - 3.2 ปฏิบัติการรบได้ทั้งการรบนอกแบบและตามแบบ
 - 3.3 เมื่อสนับสนุนการรบตามแบบ จะต้องได้รับการเพิ่มเติมกำลังด้วยอาวุธหนัก และส่วนอื่น ๆ ตามความจำเป็น
 - 3.4 สามารถปฏิบัติการเป็นอิสระ โดดเดี่ยว ห่างไกล ในสภาพพื้นที่ภูมิประเทศ หรือสภาพอากาศที่ยากลำบาก โดยมีความคล่องแคล่ว กระตือรือร้นต่อการปฏิบัติทุกรูปแบบ
 - 3.5 ปฏิบัติการจิตวิทยา การช่วยเหลือประชาชน การข่าว และการต่อต้านข่าวกรอง ด้วยมาตรการต่าง ๆ
 - 3.6 ปฏิบัติการรบพิเศษเพื่อสนับสนุนกำลังรบหลัก
 - 3.7 ปฏิบัติการระวังป้องกันพื้นที่ส่วนหลัง และพิทักษ์ทรัพยากรเฉพาะบริเวณ

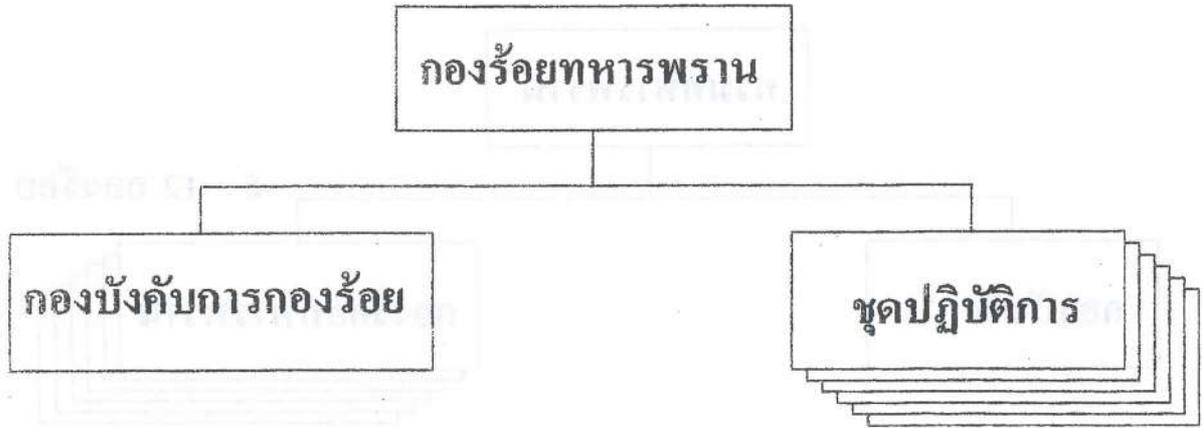
ผังการจัด กรมทหารพราน

ผังการจัด กองบังคับการกรมทหารพราน

ผังการจัด กองร้อยทหารพราน

มณฑลทหารบกที่ ๑๖

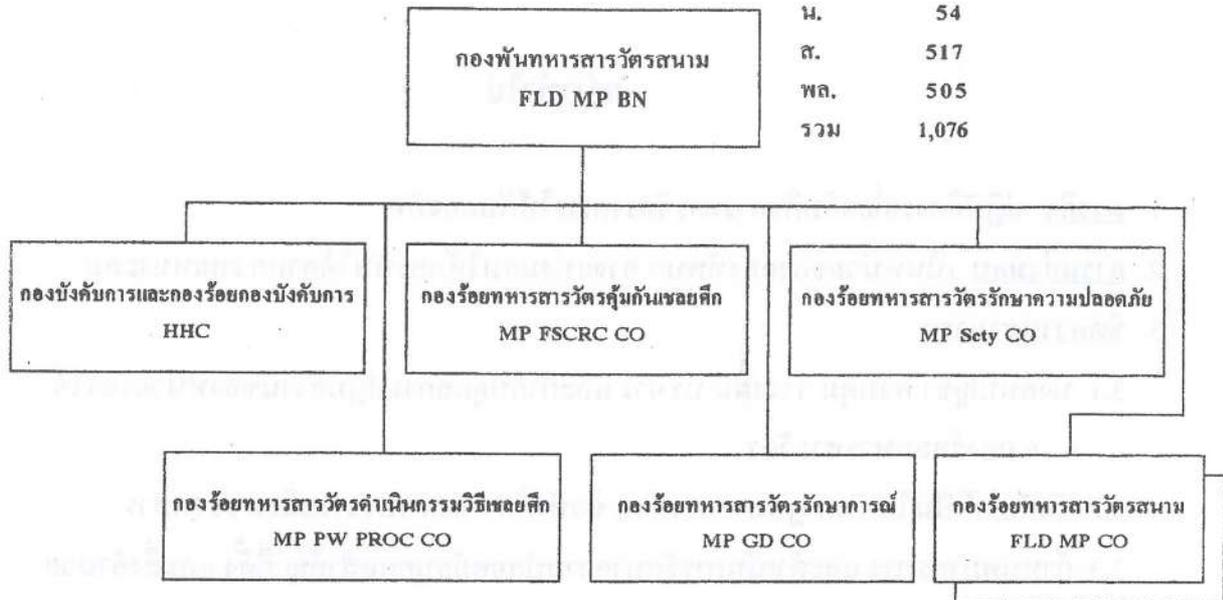
กองพันทหารสารวัตรสนาม
FIELD MILITARY POLICE BATTALION

กล่าวทั่วไป

1. **ภารกิจ** ปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจการสารวัตรทหารให้กับกองทัพ
2. **การแบ่งมอบ** เป็นหน่วยของกองทัพบก อาจแบ่งมอบให้กองทัพได้ตามความเหมาะสม
3. **ขีดความสามารถ**
 - 3.1 บังคับบัญชา ควบคุม วางแผน บริหาร และกำกับดูแลการปฏิบัติงานของหน่วยรองได้ 4 - 6 กองร้อยทหารสารวัตร
 - 3.2 บังคับให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และแบบธรรมเนียมของทหาร
 - 3.3 กำหนดมาตรการ และดำเนินการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ ที่ตั้ง และสิ่งอำนวยความสะดวกทางทหาร
 - 3.4 ควบคุมการจราจรทางทหาร ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ
 - 3.5 ดำเนินการ ในเรื่องการเชลยศึก และพลเรือนชาติอื่นที่ถูกกักกัน
 - 3.6 สนับสนุนและคุ้มกันการเคลื่อนย้ายหน่วยทหารทางยุทธวิธีและทางธุรการ
 - 3.7 สนับสนุนและปฏิบัติการรักษาความปลอดภัยในการขนส่งและขนถ่ายยุทธโปกรณ์ทางทหาร ร่วมกับหน่วยอื่น
 - 3.8 พิทักษ์พื้นที่ส่วนหลัง
 - 3.9 ควบคุมและปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบในพื้นที่ส่วนหลัง
 - 3.10 สนับสนุนหน่วยขึ้นตรงในการส่งกำลัง การซ่อมบำรุง การสื่อสาร และการอนุศาสนาจารย์ วัฒนธรรมการแพทย์
 - 3.11 เสนอแนะมาตรการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่ที่ทางทหารรับผิดชอบ
 - 3.12 ทำการรบอย่างทหารราบได้เมื่อจำเป็น

ผังการจัด

อจย.19-35

1. **ภารกิจ** ปฏิบัติงานในกิจการสารวัตรทหารให้แก่มณฑลทหารบก
2. **การแบ่งมอบ** เป็นหน่วยในอัตราของมณฑลทหารบก
3. **ขีดความสามารถ**
 - 3.1 บังคับให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ข้อบังคับ และแบบธรรมเนียมของทหาร
 - 3.2 อารักขา และรักษาความปลอดภัยแก่ผู้บังคับบัญชาชั้นสูง และบุคคลสำคัญตามที่ได้รับมอบหมาย
 - 3.3 รักษาความปลอดภัยที่ตั้งและสิ่งอำนวยความสะดวกทางทหารและการขนส่ง
 - 3.4 จับกุมทหาร ข้าราชการพลเรือน สังกัดกระทรวงกลาโหม ซึ่งอยู่ในอำนาจศาลทหารที่กระทำผิด และป้องกันอาชญากรรมในเขตพื้นที่ทางทหาร
 - 3.5 อำนาจการและควบคุมการจราจรทางทหาร
 - 3.6 สนับสนุนการพิทักษ์พื้นที่ส่วนหลัง
 - 3.7 ดำเนินการต่อเชลยศึก บุคคลพลเรือนชาติอื่นที่ถูกกักกัน เมื่อได้รับมอบหมาย
 - 3.8 ทำการรบอย่างทหารราบได้เมื่อจำเป็น
 - 3.9 มีความคล่องแคล่วในการเคลื่อนที่ 50%

กองบังคับการและกองร้อยกองบังคับการ กองพันทหารสารวัตรที่.....

1. **ภารกิจ** บังคับบัญชา ควบคุม และกำกับดูแลการปฏิบัติของกองพันทหารสารวัตรมณฑลทหารบก
2. **การแบ่งมอบ** เป็นหน่วยในอัตราของกองพันทหารสารวัตรมณฑลทหารบก
3. **ขีดความสามารถ**
 - 3.1 บังคับบัญชา ควบคุม วางแผน และกำกับดูแลการปฏิบัติของหน่วยในอัตรา และหน่วยที่มาขึ้นสมทบได้ 3-6 กองร้อยทหารสารวัตร
 - 3.2 ดำเนินการติดต่อสื่อสาร การขนส่ง การซ่อมบำรุงชั้นหน่วย และการเลี้ยงดูแก่หน่วยในอัตรา
 - 3.3 จัดยานยนต์เพื่อเป็นหน่วยนำขบวน และสายตรวจปฏิบัติการพิเศษ

กองร้อยทหารสารวัตรที่..... กองพันทหารสารวัตรที่.....

1. **ภารกิจ** ปฏิบัติงานในกิจการสารวัตรทหาร
2. **การแบ่งมอบ** เป็นหน่วยในอัตราของกองพันทหารสารวัตรมณฑลทหารบก
3. **ขีดความสามารถ**
 - 3.1 บังคับให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ข้อบังคับ และแบบธรรมเนียมของทหาร
 - 3.2 อารักขา และรักษาความปลอดภัยแก่ผู้บังคับบัญชาชั้นสูง และบุคคลสำคัญตามที่ได้รับมอบหมาย
 - 3.3 รักษาความปลอดภัยที่ตั้ง และสิ่งอำนวยความสะดวกทางทหาร และการขนส่ง
 - 3.4 จับกุมทหาร ข้าราชการพลเรือน สังกัดกระทรวงกลาโหม ซึ่งอยู่ในอำนาจศาลทหารที่กระทำความผิด และป้องกันอาชญากรรมในเขตพื้นที่ทหาร
 - 3.5 อำนาจการและควบคุมการจราจรทางทหาร
 - 3.6 สนับสนุนการพิทักษ์พื้นที่ส่วนหลัง
 - 3.7 ดำเนินการต่อเชลยศึก บุคคลพลเรือนชาติอื่นที่ถูกกักกัน เมื่อได้รับมอบหมาย
 - 3.8 รับการสนับสนุนการเคลื่อนย้ายและการเลี้ยงดูจากหน่วยเหนือ หรือหน่วยรับการสนับสนุน
 - 3.9 ทำการรบอย่างทหารรบได้เมื่อจำเป็น

กองร้อยทหารสารวัตรมณฑลทหารบกที่..... หรือ

กองร้อยทหารสารวัตรจังหวัดทหารบกที่.....

1. **ภารกิจ** ปฏิบัติงานในกิจการสารวัตรทหารให้แก่มณฑลทหารบก/จังหวัดทหารบก
2. **การแบ่งมอบ** เป็นหน่วยในอัตราของมณฑลทหารบก/จังหวัดทหารบก
3. **ขีดความสามารถ**
 - 3.1 บังคับให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ข้อบังคับ และแบบธรรมเนียมของทหาร
 - 3.2 อารักขา และรักษาความปลอดภัยแก่ผู้บังคับบัญชาชั้นสูง และบุคคลสำคัญตามที่ได้รับมอบหมาย
 - 3.3 รักษาความปลอดภัยที่ตั้งและสิ่งอำนวยความสะดวกทางทหาร และการขนส่ง
 - 3.4 จับกุมทหาร ข้าราชการพลเรือน สังกัดกระทรวงกลาโหม ซึ่งอยู่ในอำนาจศาลทหารที่กระทำความผิด และป้องกันอาชญากรรมในเขตพื้นที่ทางทหาร

- 3.5 อำนวยความสะดวกแก่ผู้พิการทางทวาร
- 3.6 สนับสนุนการพิทักษ์พื้นที่ส่วนหลัง
- 3.7 ดำเนินการต่อเคลยศึก บุคคลพลเรือนชาติอื่นที่ถูกกักกัน เมื่อได้รับมอบหมาย
- 3.8 ทำการรบอย่างทวารราบได้เมื่อจำเป็น
- 3.9 มีความคล่องแคล่วในการเคลื่อนที่ 25%

ยอดกำลังพล

พัน.สท.มทบ. (อัตราลด)

นายทหาร	นายสิบ	พลทหาร	พลอาสา	รวม
28	269	81	111	489

หมายเหตุ 1 พัน.สท.มทบ. ประกอบด้วย บก.และ ร้อย.บก., 3 ร้อย.สท.มทบ.

ร้อย.สท.มทบ. (อัตราลด)

นายทหาร	นายสิบ	พลทหาร	พลอาสา	รวม
4	49	7	24	84

หมายเหตุ 1 ร้อย.สท.มทบ. ประกอบด้วย บก.ร้อย., 3 มว.สท.

กองร้อยทหารสารวัตรกองพล

1. ภารกิจ

ดำเนินการสนับสนุนทางการรบ ด้านการสารวัตรทหาร ให้แก่กองพล โดยขีดความสามารถ
ดังนี้

ก. การควบคุมการจราจร โดยดำเนินงานของตำบลดควบคุมการจราจร และการลาดตระเวน
ตรวจด้วยยานยนต์

ข. ดำเนินงาน ณ ตำบลดรวบรวมเคลยศึกของกองพลและส่งเคลยศึกจากกรมทหารราบไปยัง

กองพล

ค. การป้องกันและการสืบสวนอาชญากรรมภายในกองพล

ง. การควบคุมการสัญจรไปมาของบุคคลต่าง ๆ รวมทั้งการดำเนินงาน ณ ตำบลรวบรวมทหารพลัดหน่วย และตำบลควบคุมทหารพลัดหน่วยของกองพล

จ. คู่มกัน และระวางป้องกันยุทธโปกรณ์ที่หายง่าย สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกสำคัญ ๆ การเคลื่อนย้ายที่เสี่ยงอันตราย และบุคคลสำคัญ

ฉ. การระวางป้องกันที่บังคับการหลัก และที่บังคับการทางยุทธวิธีของกองพล

ช. การบังคับให้เป็นไปตามกฎหมาย, ข้อบังคับ และระเบียบของฝ่ายทหาร

ซ. ดำเนินงาน ณ ตำบลรวบรวมพลเรือนที่ถูกกักกันเมื่อจำเป็น

2. **การจัด** ประกอบด้วย บก.ร้อย. และ 4 มว.สท.

มว.สท. ประกอบด้วย บก.มว. และ 3 หมู่ สท.

3. **การใช้**

ตามธรรมดาแล้วจะใช้กองร้อยทหารสารวัตรของกองพลภายใต้การควบคุมทางยุทธการของนายทหารฝ่ายการสารวัตรของกองพล กองร้อยนี้มีความอ่อนตัวและสามารถผสมผสานกำลังกันได้ตามภารกิจที่ได้รับมอบ และตามสถานการณ์ทางยุทธวิธี ใช้นั่วยรองตามปกติ มีดังนี้

ก. หมวดสารวัตร ใช้เป็นกำลังสนับสนุนการป้องกันทางพื้นดินเฉพาะตำบล และภายในที่บังคับการหลัก และที่บังคับการทางยุทธวิธีของกองพล

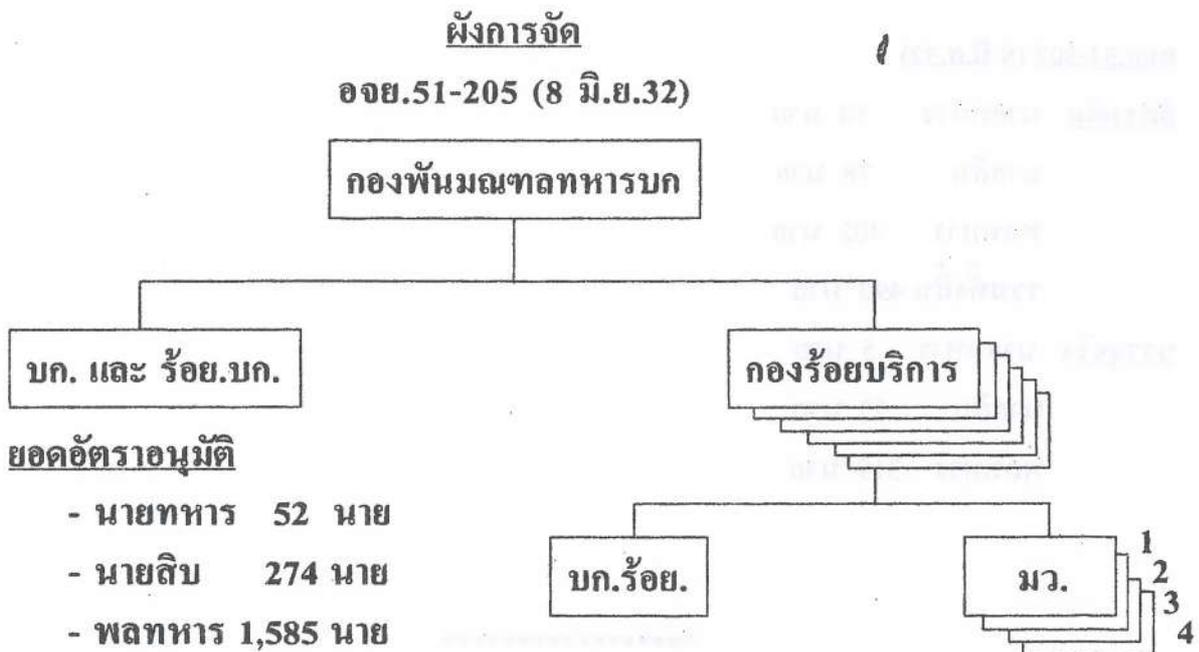
ข. หมวดสารวัตร ตามธรรมดาแล้วใช้เพื่อสนับสนุนเป็นส่วนร่วมให้กับแต่ละกรมทหารราบที่เข้าปฏิบัติการรบ โดยสนับสนุนเป็นพื้นที่ หมวดนี้อาจให้ขึ้นสมทบหรือให้สนับสนุนโดยตรงต่อกรมทหารราบที่เข้าปฏิบัติการตามสถานการณ์ทางยุทธวิธี การขึ้นสมทบเป็นการใช้ตามปกติในกรณีที่กรมทหารราบปฏิบัติการอิสระ

ค. หมวดสารวัตร ใช้เพื่อดำเนินงาน ณ ตำบลรวบรวมเชลยศึก, ตำบลควบคุมทหารพลัดหน่วย, ตำบลรวบรวมทหารพลัดหน่วย, ตำบลรวบรวมพลเรือนผู้ถูกกักกัน, ที่คุ้มขังนักโทษทหารชั่วคราว หมวดนี้ยังทำการส่งกลับเชลยศึกจากกรมทหารราบไปยังกองพลอีกด้วย ตามความจำเป็น

ง. หมวดสารวัตรตามปกติใช้เพื่อสนับสนุนเป็นส่วนรวมในพื้นที่ส่วนหลังของกองพล โดยสนับสนุนเป็นพื้นที่ รวมทั้งพื้นที่สนับสนุนของกองทัพด้วย เมื่อกรมทหารราบทุกกรมเข้าปฏิบัติการ และต้องการหมวดทหารสารวัตรหนึ่งหมวดเข้าสนับสนุนแต่ละกรมทหารราบแล้ว ก็เสนอขอหน่วยทหารสารวัตรเพิ่มเติมจากกองทัพ เพื่อให้การสนับสนุนทางทหารสารวัตรในพื้นที่ส่วนหลังของกองพล

กองทัพนมณฑลทหารบกที่.....

1. **ภารกิจ** ให้การระวังป้องกัน การบริการแรงงาน และการเลี้ยงดู แก่กองบัญชาการมณฑลทหารบก ดำเนินการรักษาการณ์ การจัดกองเกียรติยศ และการระวังป้องกันที่ตั้งทางทหารที่สำคัญ ตลอดจนให้การสนับสนุนหน่วยทหาร เกี่ยวกับสนามฝึก สนามยิงปืน และสนามบิน
2. **การแบ่งมอบ** เป็นหน่วยในอัตราของมณฑลทหารบก
3. **ขีดความสามารถ**
 - 3.1 ระวังป้องกันกองบัญชาการมณฑลทหารบก ทั้งในที่ตั้งปกติและในสนาม
 - 3.2 สนับสนุนการบริการ แรงงาน และการเลี้ยงดู ให้แก่กองบัญชาการมณฑลทหารบก
 - 3.3 ดำเนินการรักษาการณ์ สถานที่ตั้งทางทหาร คลัง และสถานที่อื่นที่ได้รับมอบ
 - 3.4 จัดกองเกียรติยศในงานพิธีต่าง ๆ
 - 3.5 ดูแลและจัดบริการสนามยิงปืน สนามฝึก และสนามบิน ให้แก่หน่วยทหารในพื้นที่
 - 3.6 ในยามสงครามจะเป็นหน่วยกำลังประจำถิ่น มีหน้าที่ดูแลรักษาที่ตั้งหน่วยทหาร และป้องกันพื้นที่ส่วนหลังตามที่ได้รับมอบ
 - 3.7 ปฏิบัติการระบบทหารราบได้ แต่ต้องรับการสนับสนุนในด้านการติดต่อสื่อสาร และอาวุธยิงสนับสนุน
 - 3.8 การเคลื่อนย้ายหน่วยต้องได้รับการสนับสนุนยานพาหนะจากหน่วยเหนือ

การจัดและกำหนดหน้าที่

อจย.51-307 (8 มี.ย.32)

อัตราเดิม นายทหาร 10 นาย
 นายสิบ 78 นาย
 พลทหาร 402 นาย
รวมทั้งสิ้น 490 นาย

บรรจุจริง นายทหาร 5 นาย
 นายสิบ 55 นาย
 พลทหาร 319 นาย

คำย่อ

ลำดับ	คำย่อ	คำเต็ม
1.	สอก.	สนับสนุนทางอากาศโดยใกล้ชิด
2.	SOF	หน่วยปฏิบัติการพิเศษ คือ SF, RANGERS, SOA, SOC
3.	ทก.หลัง	ที่บัญชาการหลัง
4.	กยล.	กำลังทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง
5.	สร.4, 1, 5	ฝ่ายเสนารธิการ 4, 1, 5 (ปกติในระดับกองทัพบกจะเป็นกองส่งกำลังบำรุง ฯลฯ) ในที่นี้ใช้เพื่ออำนวยความสะดวก
6.	สบ.	สารบรรณ
7.	ฝสท.	ฝ่ายสารวัตรทหาร
8.	ศป.พล.	ศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง (เป็น ทก.ย่อย ของ ทก.ในกรณีที่ทำ การรบออกนอกประเทศ)
9.	บชร.	กองบัญชาการชั่วคราว
10.	มทบ.	มณฑลทหารบก
11.	สท.	สารวัตรทหาร
12.	สป.	สิ่งอุปกรณ์ประเภท.....
13.	นชค.	นิวเคลียร์ ชีวะ เคมี
14.	คสท.	การควบคุมความเสียหาย
15.	อปพร.	หน่วยอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน
16.	กปอ.	คณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ
17.	ปพร.	คณะกรรมการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน
18.	สมช.	สภาความมั่นคงแห่งชาติ
19.	ชตปฐ.	ชุดติดต่อดูแลป้องกันฐาน
20.	กอ.ปพร.	กองอำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน

ลำดับ	คำย่อ	คำเต็ม
21.	ผอ.ปภ.	ผู้อำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
22.	กอ.ปภ.ช.	กองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ
23.	ศป.พล.จว.	ศูนย์ปฏิบัติการพิทักษ์พื้นที่ส่วนหลังของจังหวัด (ในอนาคตอาจปรับแก้เป็นศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังของจังหวัด)
24.	ผอ.ปค.จังหวัด	ผู้อำนวยการป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์จังหวัด
25.	ทส.ปช.	ไทยอาสาป้องกันชาติ
26.	ผบ./พล.จว.	ผู้บัญชาการพิทักษ์พื้นที่ส่วนหลังจังหวัด
27.	บก.อส.	กองบัญชาการอาสารักษาดินแดน
28.	อส.จ.	กองร้อยอาสารักษาดินแดนจังหวัด
29.	อส.อ.	กองร้อยอาสารักษาดินแดนอำเภอ
30.	บข.ตชด.	กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
31.	บก.ตชด.ภาค 1-4	กองบังคับการตำรวจตระเวนชายแดน ภาค 1-4
32.	กก.ตชด. 1-4	กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดน 1-4

**ข้อแตกต่างของรายละเอียดจากแนวสอน 19-45-4 การพิทักษ์พื้นที่เขตหลัง
และเอกสารวิชา "การปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง"**

1. แนวสอนการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง จะกล่าวเฉพาะการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังของ กองทัพภาค คือ การปฏิบัติตั้งแต่เส้นเขตหลังของกองพลจนถึงเส้นเขตหลังของกองทัพภาค
2. แนวสอนการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง นอกจากจะกล่าวถึงการระวังป้องกัน และการควบคุมความเสียหายแล้ว ยังกล่าวถึงความสัมพันธ์กับภารกิจจัดพื้นที่, การดำรงสถานการณ์ และ การเคลื่อนย้ายในพื้นที่ส่วนหลัง (เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนในการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง ได้อย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น)
3. แนวสอนการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง จะเป็นการแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างการรบในระยะใกล้ (เขตหน้า) กับการรบในพื้นที่ส่วนหลัง ในเรื่องการวางแผน หรือกำหนดแผนทางปฏิบัติ ภาพการรบจะต้องเป็นภาพเดียวกัน ทิศไปพร้อม ๆ กัน ข้อแตกต่างระหว่างหนทางปฏิบัติจะอยู่ที่ การรบระยะใกล้เป็นหลัก ซึ่งบางครั้งข้อแตกต่างของหนทางปฏิบัติในพื้นที่ส่วนหลังอาจจะไม่แตกต่างกัน
4. แนวสอนการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง จะ ไม่จัด ศป.พล.ทต. หรือ ศป.พล.มทบ./จทบ. โดย จะใช้การกำหนดผู้รับผิดชอบในการวางแผน อำนวยการ และกำกับดูแล ให้แก่จัดในการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง ซึ่งคำนี้หมายถึง พล. (ทต.หลัง) หรือ มทบ./จทบ. มีภารกิจที่จะต้องทำพร้อม ๆ กันหลายอย่าง และจำนวน ฝธช.หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ตาม ออช.มีจำนวนจำกัด ไม่เพียงพอที่จะแยกออกไปจัด ศป.พล. ได้
5. แนวสอนการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง ถ้าได้รับการสนับสนุน ฝธช.หรือเจ้าหน้าที่จากหน่วยเหนือ เพิ่มเติมในระดับ พล. ควรจะจัดเป็นศูนย์ปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง (ศป.พล.) ซึ่ง ศป.พล.นี้ จะเป็นศูนย์ปฏิบัติการที่จัดตั้งขึ้นมากองทัพภาค โดยไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกำลังพลของ มทบ./จทบ. โดยใน 1 กองทัพภาค จะจัด 4 ศป.พล. และสามารถรองรับกับการปฏิบัติการรุกออกนอกประเทศ ซึ่งในเอกสารเล่มนี้จะแนะนำไว้จัดตั้งขึ้นเมื่อรุกออกนอกประเทศเป็นระยะทางไกล ๆ เอกสารเล่มนี้พิจารณาถึงการจัดกองทัพภาคในปัจจุบัน ยังไม่สามารถจัด ศป.พล. ได้ จึงได้ให้ มทบ./จทบ.ปฏิบัติหน้าที่ในการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลังแทน ซึ่งจะเกิดข้อจำกัดในเรื่องการรุกออกนอกประเทศ และงานที่ มทบ./จทบ. ในแต่ละกองทัพภาค ได้รับจะไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ฝ่ายข้าศึก แม้ถ้าจัดเป็น ศป.พล. จะสามารถแบ่งความรับผิดชอบหรืองานได้ใกล้เคียงกันทุก ศป.พล.

6. กำลึงคอบได้ของกองทัพอากาศ คือ หน่วยทหารพราน, หน่วยตำรวจตระเวนชายแดน, ทหารอาสาสมัคร (ถ้าจัดตั้ง ขึ้น.สท.สนาม) จะขึ้นควบคุมทางยุทธการกับ ทก.หลังของกองทัพอากาศ สามารถควบคุมภาพการรบในพื้นที่ส่วนหลังเกี่ยวกับภัยคุกคามระดับ 2 ได้เป็นอย่างดี แต่บางสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อลดสายการบังคับบัญชาหรือต้องการความเร็วในการคอบได้กับภัยคุกคามระดับ 2 สามารถมอบกำลึงคอบได้ให้ขึ้นควบคุมทางยุทธการกับ มทบ./จทบ.ก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกองทัพอากาศเป็นผู้ตัดสินใจ ข้อดีอีกประการก็คือ กองทัพอากาศเป็นผู้ควบคุมและบังคับบัญชา กชล.(กำลึงทางยุทธวิธีปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง) อยู่แล้ว จะทำให้สามารถใช้ กชล. ได้อย่างต่อเนื่อง เมื่อภัยคุกคามอาจดูกลาเพิ่มเติมเป็นระดับที่ 3

7. แนวสอนการปฏิบัติการ ในพื้นที่ส่วนหลัง ในเรื่องภัยคุกคามในพื้นที่ส่วนหลัง ยังแบ่งเป็น 3 ระดับ แต่เน้นที่การคอบได้ของฝ่ายเราเพื่อเอาชนะภัยคุกคามนั้นมากกว่าการเน้นที่ขนาดหรือแบบของภัยคุกคาม

8. ในเรื่องการจัดพื้นที่ในการระวังป้องกัน เนื่องจากในเขตรับผิดชอบของอำนาจ หรือจังหวัดต่าง ๆ ซึ่งเกิดภัยคุกคามขึ้น มีขอบเขตมากกว่ากำลังและเครื่องมือที่มีอยู่ในการระวังป้องกัน ดังนั้น เพื่อให้ถ่ายทอดความรับผิดชอบ จึงจัดพื้นที่ของฝ่ายทหาร เช่น หน่วยทหาร หรือหน่วยส่งกำลังต่าง ๆ 2 - 6 หน่วย รวมกันเป็นฐานปฏิบัติการ และถ้า 2 - 6 ฐานปฏิบัติการรวมกัน เรียกว่ากลุ่มฐานปฏิบัติการ ในทำนองเดียวกัน ส่วนราชการพลเรือน รัฐบาล ภาคเอกชน พื้นที่รับผู้อพยพ แล่งอุตสาหกรรม ฯลฯ ที่มีความสำคัญ ก็จะกำหนดเป็นกลุ่มระวังป้องกัน หรือพื้นที่ระวังป้องกัน เพื่อที่จะทำให้การระวังป้องกัน สามารถกระทำได้ดีขึ้น โดยพื้นที่นอกกลุ่มฐานปฏิบัติการ หรือกลุ่มระวังป้องกัน จะถือว่าพื้นที่ยอมเสี่ยง ซึ่งถ้าในพื้นที่ยอมเสี่ยงอาจเป็นสะพาน หรือป้อมคมนาคม จุด คับขันต่าง ๆ กองทัพอากาศจะเป็นผู้พิจารณาใช้กำลึงคอบได้ไปทำการระวังป้องกันในพื้นที่ดังกล่าว

9. แนวสอนการปฏิบัติการในพื้นที่ส่วนหลัง ได้มีภาคผนวก ก - จ ซึ่งเป็นผนวกที่กล่าวถึงการผลิตแผนงานรบด้านการข่าว การควบคุมบังคับบัญชา เทคนิคการใช้กำลัง เทคนิคการควบคุมความเสียหาย และเทคนิคในการกำหนดหนทางปฏิบัติของกองทัพอากาศ ทั้งหมดนี้เปรียบเสมือนตัวอย่างที่จะทำให้ มทบ. ได้แนวความคิดที่จะนำไปประยุกต์ในการวางแผน ได้เป็นอย่างดี
